

Uytbreyding over de psalmen des propheten Davids : na de Fransche dicht-mate van C. Marot, en T. de Beze

<https://hdl.handle.net/1874/36243>

1
=

U Y T B R E Y D I N G
Over de
P S A L M E N
Des Propheten
D A V I D S.

*Na de Fransche dicht-mate van
C. Marot, en T. de Beze.*

Door

D I D E R I K C A M P H U Y Z E N .

T'AMSTERDAM,

By de Wed. P. A R E N T Z. in de Beurs-straat,
in de drie Rapen. 1694.

Met Privilegie.

Rijmdichtſche uytbreying over den

PSALTER DAVIDS.

EERSTE BOEK.

Den eerſten Pſalm.

D En toeg ter ruſt / van menig

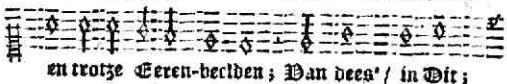
hart geſocht / Maar noopt te

recht van aardsch vernuft bedocht; Van veel' in

ſchat of lyfftelijke Weelden / Van veel' in Naam

en trouwe Eeren-beelden; Van dees' / in Dit;

van die / in Dat verſtaan / Wijs mijn Gedicht

den Wijsen zoeker aan.

2 rijk van heyl / die noch door boozen raad /
Noch all'mans doen / noch ledig ſpot-verſtaa /

Van 't zalig pad zjn gansen af wil geben /
Maar aan Gods Wer (den Beflegel van wel-leben)

2 Zjns zielen nu vol-willig oder geest /
En grond en mond reyn opgeoffer heeft.
3 Gelyk een boom / aait d'open-luchtsche kant
Eens friffchen becks voo'dachtelich geplant /
Ter rechter tyd met vruchten is gelaben /
En / onberweikt / blijft staan in al zjn bladen :
4 Zoo groept en bloept de God-geaarde mensch /
Zoo blijd en bloept hem alle ding na wensch.
5 Heel anders is 't met haar wiens stem gemoed /
Ontaard van God / niet jaagt na 't ware goed :
Zy zjnt als kaf / dat / van de vloer geheben /
Dooz d'pb-le lucht word heen en we'er gedeben.
Dooz recht gericht sehaamt zich haar mommeschijn /
En houd geen stand daer vrome r'zamen zjnt.
6 Schoon / nu en dan / de vrome / unbekent /
Gehoort / misloot / zjn stille dagen end /
God / nochtans / ziet / en looft en lieft zjn wandel,
Schoon / nu en dan / der goddeloosen handel
Gezegt sejjnt : het oeg / dat alles ziet /
Doet anders zien / en maakt haar doen te niet,

Den ij Pfaln.

Wat mag het zjn / dat 't Heydenom / ver-
baast / Artoelt en woelt ? wat mag de Wolken dees-
ren / Dat zy in 't hart zoo innerlijk verdwaast /
Haar zjn / vergeefs / tot losse dingen kee- ren ? De
Groot

Groot' op aard / die Dozt'lijk hulsel dragen /
Staan tegen God / en 't ober-olijt hoofs By God
zoo waard ; en maken oberlagen / Hoe zjnen
glans best van haar zy gevoost.

2 Sa / (zeggen zy) dat elk zich rey ; en trek
Haar banden sluks van handen / en met eenen
Haar dwingend' jok van zjn verladen nek /
Haar klupstier-voep van zjn gepzangde beentel.
Doch by wiens woonst is in den hoogen Hemel /
Planhoor haar taal / deur-oogt haars harten raad /
En oyzft den spot met haar gewoel / gelwemel /
Gezeg / beleg / en p'dien roebetlaar.
3 Maar als hem nu de neuz-grammig damps /
En 't lydzaam hart den ingehouden tooren
Te baren dzepp / en heftig is ontblamt /
Zal hy / tot schrik / haar deze re'en doen hooren :
Nu / nu heb ik (troots u en al die leden).
Myns Konings stoel (getlyker was hoozzypd)
Eenmaals geest / en hem zjn thoon gegeben
Op Sion / woonst van mine Heptlighepd.
4 O ! heerlijk woord ! waar dooz ik / diep getroost /
In mijnen geest / deur-vooyt / ga beslypten /
Dat ik atom (Zuyd / Jhoord / en West / en Oost)
Zjns wils beslyp vrymoede:lijk wil upren.
Want dus heeft hy / met duydelijk reden /
Van my den zjn zjns harten met gedelt :
Op zyt (sprak hy) gy zyt mijn Zone / heden
Van my verhoogt / en als van nieuws geteelt.

5 Doe my een eysch / en hy getooyd u wis.
 Het Heydenfch volk naekt u ten eppendomme /
 En 't groot bezit der rijcker erffenis
 Die naar u wacht / rephit heet de Wereld omme,
 Wil pemand 't hooft ter muipery opsteken :
 Straks brisfelt gy 't met uwen ys'ren staf :
 Gelijk een bar van aarde / zult gy 't bzeken /
 Wanneer u hand zich heeft gezer ter straf.
 6 Daarom merke op / en hebt mijn woord in waard- /
 Al wie hier 't roed der zaken hebt in handen /
 Bekroonde Hoofd' en Dofften op der aard' /
 Richt u ter Dugd en zaligen Verstande.
 Wel aan dient God : maar laet een heplig breezen
 En diep onzagg de ziel uws Gods dienfts zijn.
 Verheugt in God ; maar met een ned'rig wezen :
 Uw dienst en byugd zal staan booz Gods aanschijn.
 7 Erkent den Zoon booz opperst' Ober Heer ;
 Besweert zijn thoon / met onderdaanhepds teken :
 Op dat zijn roozn u niet in zond verkeer /
 Zijn roozn die suel ter wazake zal ontfeken.
 Ellendig zal / ellendig / zal dan bliken
 Al wie / verhard / zich onder hem niet geest :
 Maar zalig die / die zonder oopt te wiken /
 Zijn ganische Hepl aan hem geankert heeft.

Den iij. Psalm.

Wat is de mensch een ding Dol van berandes-
 ring ! Hoe onbafst zijne stappen ! 't Is een gemeene
 plaag / Naakt pemand in het laag / Elk een wil op
 hem trappen. Hoe byuchtbaar is den dzuk / Wanneer
 't ber-

't berradig luk Den mensch begint t'ontzakken !
 Dwaas / die hier trouwhepds doomt. Daar 't quaad
 eens henen stroomt / Wil weder quaad toe smakken.

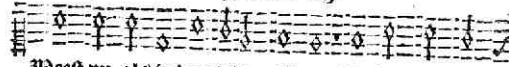
2 Hoe klaar is dit in my !
 Wat naakt my al party
 In mijns geluks ver-bazten !
 Hoe wast / o' Heer / 't getal
 Dat / in mijn ongebal /
 My n' ziele koint bezorgen !
 Wat isser al by een /
 Hoe sterk zijnz' op de been
 Die / gierig om te deeren /
 In mijne hoogst' ellend
 En alle welbaarts end
 Godlooff'lijk t'zamen zweeren !
 3 Ellend krygt ellend by.
 Tot ramp komt spottery /
 En 't algemeene bonnis :
 Dat God den genen haat /
 Dien / dooz 't uytwendig quaad /
 Kan 't dalen zijne Zon is.
 Al zulks is nu mijn deel.
 Nyt is 't / (soo spreken veel
 Tot schending mijnder hoven)
 Nyt is 't met hem. De Heer
 En is zijn God niet meer.
 Hoe kan by 't quaad ontkloopen ?
 4 Hoe lustig is 't en zoet /
 Als 't wel-betruft gemaed
 Kan boben 't zientlijk stralen ;
 En dooz gemeenen waan
 Zich niet en laat bezra'en /
 Om met de Wer'ld te dwaalen !
 Elk seg dan wat by wil :
 Ik ondertuffchen / stil /

Heb dy ten troost in lijden :
 Gy zijt mijn Beukelaar
 Afshutter van gebaar/
 En boozgang in het strijden.
 5 Wat hindert smaar en spot/
 Wanneer de mensche God
 Mag hebben tot zijn eerder :
 Dan U/ Heer/ bloept my lof :
 Door U bereydt zich stof/
 Geduurighlyk tot meerder,
 Al leg ik nu ter ne'er ;
 Al schijnt nu mijne eer
 In donkerheyt verrreden :
 Gy heft my 't hooft we'er op/
 En voert mijn naam ten top .
 Der hoogster heerlijckheden.
 6 Hoe ober-ir'nost'lyk is 't/
 Als menschen hulpe mist/
 Dy zulk een met gebeden
 Te mogen kloppen a'n/
 Die hooren wil/ en kan
 Op alle tijt en steden !
 Dus vind ik God, mijn stem/
 Met klacht bezacht/ zocht hem :
 7p/ van zyn upderkoren
 Het heben Godlijck Woed/
 Heeft mijn gebed gehoozt/
 Met vruudelijcke ooren.
 7 Die krachte en reoutw bebind
 In hem dien hy bemind/
 Zal daar een moed op krijgen.
 Dan hepds doet God my blijk.
 Dies ik bymoedelijck
 Ter leger- plaats zal stijgen ;
 En geben my ter rust/
 En slapen met een lust/
 En wederom ontwaken/
 Ontteegt van allen dut/
 (Au my mijn God zoo stut)
 Dat my pet quaads zal naken.
 8 Als 't hart/ met troost bestraalt/
 De troost-re'en dieper haalt
 En nader gaat beschouwen/

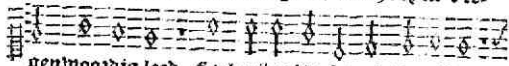
Te meerder woord het bast/
 En des te hooger wast
 Het mannelijck betrouwmen.
 Al dzongen op my in/
 Met een verbolgen zin/
 Veel duffent y're koppem :
 Alwaar ik rond benert/
 Noch zou' noch zou' mijn hert
 Dan vreeze niet eens kloppen.
 9 Gy/ op/ ter hulpe/ Heer.
 Doet vstand/ als wel eer/
 Doe gy al mijn vanden
 Ten kop te moessel smeet/
 En krachtig/ vzepp'len deed
 Der goddeloozen tanden.
 't Zy wien het quattik gaat/
 't Zy wieder vwankele staat/
 't Zy wieder is verlegen :
 Uw' volk heeft overloed
 Dan hepl en goeden spoed.
 10 wenschelijcken zegen !

Den iij Psalm.

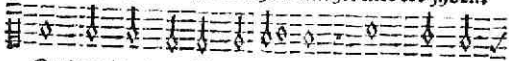
M In God/ Gy die d'onsondigheden Der
 onbeblekter harten kent/ En my/ wanneer mijn
 hange reden Uw' Choon bezocht met d'oebe be-
 den/ Door troost den angst haast hebt ge-end :

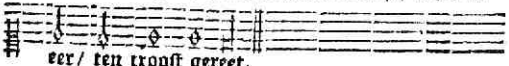
Weesť nu als in boozleden tijden. Verhoor in 't re-

genwoozdig leed Stel mijne klachre niet ter zijden.

Ontwaak tot gunst'g medelijden. Weesť / als wel-

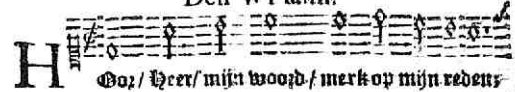

eer / ten troost' gereet.

- 2 Hoe lang zal 'r duren / domme zinnen /
 Dat gy niet past op trouwe leer?
 Hoe lang zult gy de seugen minnen?
 Hoe lang heeft d'pdelhepd u binnen?
 Hoe lang rooſt gy de 'veugd' haar eer?
 Heer / mannen. Wilt na reden hooren.
 Erkent des Heeren Godlykhepd.
 Schouwt aan hoe hy zyn uprethoren
 Gy haren weg noopt laet verloren /
 Maar wonderlyk bestuurt en lepd.
 3 In my hebt gy een wisse voebe.
 Want als ellend my wil aantboozd /
 En ik / dooz 'r dzeppend' onhepl' dzoebe /
 Geboel dat ik verquikking hoebe /
 Roep ik tot God / en wozd verhoort.
 Naar schrik uw ingewand dan roeten /
 En ober uw gemoed het quaad
 Niet langer heerschapppe boeren /
 Om met de Wereid heen te floeren
 In d'aangewende zonden daad.
 4 Des nachts / als gy ter rust gelegen /
 Uw lijf en zinnen hebt in slit' /
 Zoo daald in u / om t'oberwegen /
 Den eppen aard en loop der wegen /
 Die g'hebt gegaan / en noch gaan wilt.
 Wilt gy den Heer' een offer geben /
 Dat hem behaaglyk zy en zoet ;

Wan beesten-bloed is niet bezeben ;
 Een louter en rechtvaardig leben /
 Als 't offer dat gy brengen moet.
 Die zulken gift ten Altar dragen /
 Die mogen lustig henen gaan /
 En allen angst upr 't harte jagen /
 Ja in de dichtste woode-blagen
 Gy God haar hope laten staan.
 Hoewel my 't upgemenscht gepuffelt /
 Belacht / als ik dit openbaar /
 En / in zyn zinnen als verbuffelt
 Ma 't ware Goed in stof-drek suuffelt ;
 Dat waar is / eventwel / digt waar.
 6 O / dat uw Goddelijk aanschouwen
 Gy my slechts / Heer / zyn sralen sehoot !
 O / mogt mijn ziel het zoet bedoutwen
 Dan uw rooſtrijke gunst behouwen /
 Zoo waar mijns harten beugde groot.
 Als ik maar uwes mag genieten /
 En blijven brund van il / mijn God :
 Laat menschen gunste my ontvlieten ;
 Laat aardseken rooſt by henen schieten ;
 Mijn geest en wenscht geen beter lot.
 7 Een ander hiert van zoeg en treuten /
 Als hy zyn kelbers heeft vol wijn
 En zyne rapure koren schuren
 Wan boozraad / die booz lang kan duren /
 Gezoopt en oberladen zyn ;
 Maar ik / al mist my 'reemalen
 De zichrelijke toeberlaet /
 Genoeg' aan God ; laet zoegen dalen ;
 Sla ydtep en zacht. Hoop't mogt hy falen /
 Wiens hoop' op Godes hulpe staet.

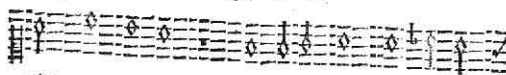
Den v. Psalm.

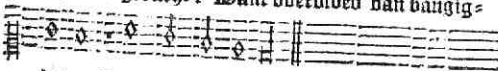
Hoor / Heer / mijn woord / merk op mijn reders

Gesef op mijn dzoedig schrey en acht / En zink het in

uw grond-gedacht: Want overloofd van bangig-

heden Doer my tot beden.

- 2 Ter noch de nacht heel is ten enden
Zijt gy 't / mijn God en Over-Heer /
Daar ik alleen mijn re'en roe keer.
Ik haast met be'e. Haast gy in 't twenden
Dan mijn' ellenden.
- 3 Gy zijt geen God gelijk de Goden
Besnreed in 't goddelooze hopen /
Van menschen / die / in 't hart niet reyn /
Door buylen Godsdiens en geboden /
Ter ondeugd nooden ;
- 4 Door ik en kan geen godloos wezen /
Hoe overkonstig geblauket /
Hoe heplig-schijnig 't zaam gezet /
Hoe aanbeden en geprzen /
Behaaglijk wezen.
- 5 Geen goddelooze kander duren
Door uwe hepligst' hepligheyd.
Door ik beskaat geen ziel / bereyd
Haar even-mensch / door booze kuren /
Kamp toe te sturen.
- 6 Geen hoofden die zich trots verhoogen /
Geen handen stout tot tyrannij /
Geen monden dol van stozherij
En konnen uwe Godlijk' oogen
Door zich gebogen.
- 7 Gy zijt een vpaand aller quaden /
En pvert ober haat ter straf.
De leugen-tongen snijd gy af /
Die haardig leggen ten bezrade
En 's naastens schade.
- 8 Gy hebt een grouwel van de keelen /
Die dozftig zijn na menschen bloed :
Uw hart versoept het valsche gebroed /

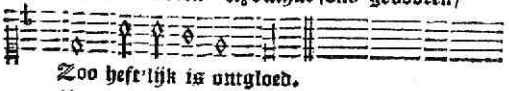
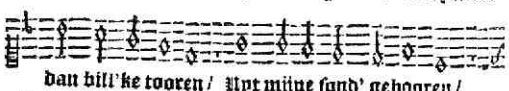
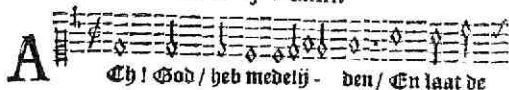
Dat

- Dat door beziegtok tonge spelen
Elks gunst kan steelen.
- 9 Maar ik bedauer in mijn' gedachten
Met voozsmaak over goedrighe'en /
Met ten gewyden vzeempel tre'en /
En / in onzrag / mijn beed' en klachten
Troost laten waachten.
  - 10 Weest my een booz-licht op de wegen
Die leyden ter gerechtigheyd /
Op dat ik in het net / gelyp
Van haar wiens hart my hard is tegen /
Alet werd getregen.
  - 11 Wat zijn haar monden? Weyffel-scholen.
Haar harten? Asten van veel pijn.
Haar tong? Een woons' van valschen schijn.
Haar keelen? Open stank-ypolen /
En zonden-holen.
  - 12 Versuimze / God; verzeek haar poogen.
Weydel hares harten raad :
Op datze d'ingebeelde daad /
Daar 't hart zoo zeer heeft na getogen /
Hoopr en veruogen.
  - 13 Versuortze; roepze uyt / ten gronde /
Die uws gebods geen acht en slaan /
Maar na haar eggen lusten gaan!
En rennen stout en ongebonden /
Langs 't pad der zonden.
  - 14 Maar heugelijk zal zich verblijden
Al wie / terwyl hn streeft na 't best /
Op ik zijn gantsche hoope best.
Ten vromen zal geen lengr' han tyden
Haar roem affnyden.
  - 15 Geen wonder. want uw kracht beschermtze /
Uw' zoze' is om haar als een schild /
Uw' zegen kroont en loontze mild /
Uw' liefde hoestert en verwarmtze
Uw' gunst om-arimtze.

A 7

Den

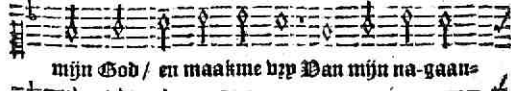
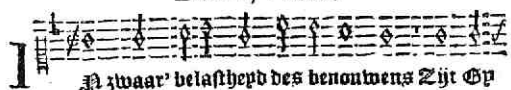

Zoo heft'lijk is ontgloed.

- 2 Vergeef/ vergeefsmisdaden;
Woon rijkhejd van genaden.
Her lichaam/ afgepjuht/
Ontmergt/ en t'enden kracchten/
Berepcht een mild bezachten/!
- 3 Hart-schrik crest my inwendig/
't Beweer maakt my ellendig/
Ter dood toe is my bang:
Ik smelt dooz diep betrouwen.
En ziddertig betrouwen.
- 4 Hoe lang/ ach/ Heer hoe lang?
Hoe lang laat gy my quinen/
En uut/ aan uut/ verdwynen?
In een zoo harden nood?
Ach! wil te mywaarts naken/
En reek my up de haken.
Dan een gewisse dood.
- 5 O! acht gy my/ rechtrvaardig/
En strenge God/ ontvaardig/
Dat gy my troost berepcht:
Zoo doet'et om de goedhejd
En ingeaarde zoerhejd
Dan uwe Godtlykhejd,

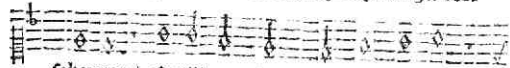
- 6 Geplaas! in doodes nachte
Is wederen noch gedachte/
Is late noch verstand.
Ach! wie zal uws gedenken/
En met lof dank heshenken/
In 't eeuwig duyster land?
- 7 Hoe moe ben ik van sternem:
Hoe nat dooz stadig weenen!
In tranen zweet mijn bed;
De bloem der jeugd is heenen/
't Gestalt/ dooz d'ruk/ verdweenen:
Ach angst leg ik om-zet.
- 8 Weg goddeloos gebzochzel.
Daar komt/ daar komt verzoetzel/
Verzoetzel van Ellend.
De Heer heeft rot mijn reden/
Mijn tranen/ mijn gebeden
Zijn gunstig oor gewend.
- 9 Weg alle d'ruk en schzoomen.
Ik zie den tijd bast komen/
Dat al 't byandig rot/
Met schrik en schaamt' omgeben/!
Te rug zal zyn gebzeden.
Zoo goed en trouw is God.

Den vij Psalm.

licht kan 't gebeuren Dat zy my wezedelyk ver-

scheuren / Gelyk een Leeuw het Oor verstind

Wanneer hy 't zonder Harder bind.

- 2 Mijn God / ik neem 't tot mijn Richter :
 Den ik een rader of een stierher
 Dan eenig quaad of quada's gelijk ;
 Breynt eenig mensche zagg of blyjk /
 Dat ik / die rustig met my woonden /
 De rust met onrust oopt beloonden ;
 Of hebde ik oopt 't behoeven quaad
 Vergolden met gelyke maat.
- 3 Zoo wensch ik dat paep / verholgen /
 Op 't alderstrengst my moet verholgen ;
 Verbolgt / in zyne stricken bang ;
 Gebangen / never smijt en prang ;
 Geprangt / van lys en goed beroove /
 En mijnen naam / geheel bedoben
 In eeuwiget bergeting's stof /
 Zy zonder alle klank en lof.
- 4 Omvnaak. laat oover mijn vbanden
 My grauschap / Heer / ter wazke vbanden.
 Sta op. gedenk my's woozds. en maak
 Dat ik eens tot mijn recht geraak.
 Laat hoor de sterfflyke gezichten ;
 O hoog-waardigheyd uws Godshepdslichten ;
 Dat elk zich bygg booz ulden stoel /
 En alles volks by Richter hoel.
- 5 O Opper-richter op der aarde /
 Doe my na myn daggden waarde.
 Deb ik gelyk : zoo red mijn zaak.
 Bid ik met recht : zoo schat my wzaak.
 Rechtdaardig God / die 't al moet stieren /

Wfens

- Wiens ooge straald dooz hart en nieren /
 Bergun het quaad niet meer een poozt /
 Maar help den vromen mensche boozt.
- 6 Gelyk een Ruyger zonder sehomen
 Den vband onder oog durf komen /
 En d'oore graag heeft ten alarm /
 Als hy maar schuld heeft aan den arm :
 Zoo laat ik ook / heel los van vreezen /
 Op God al mijn betrouwen wezen /
 Om dat hy in haar kummeris /
 Der vromen troost en helper is.
- 7 God is een Richter die niet spoedig /
 Ter wazke slapt / maar die langmordig
 (Op dat hy 't hart ten goeden neyg)
 Gedurig aanhoud met gedreyg.
 Wil pemaud zich niet laten leeren /
 Doch op zyn slecht ter deugde keeren :
 Wel aan / hy wer zyn zwaard ter sue'e /
 En maakt zyn boog ten schente re'e.
- 8 Oorhardm' in 't quaad : zoo mitk zyn ooge ;
 De booge-pees word ingetogen.
 Verstokt men 't hart : de vyl snodt af /
 En geeft een doodelyke straf.
 Dus word in 't end de mensche bedrogen
 Dooz 't schoon-bemoind verraad der logen.
 Daar 't harte zwaarger gaat met wind /
 Is p'de waan 't gebaarde kind.
- 9 Een mensch bezucht in zyn gedachten
 Met 's naastens onheyl is te achten
 Gelyk als een die kuelen maakt /
 Daar hy noch selber in geraakt.
 De hoon wil noch den hoonder hoonen /
 En 't quaad zyn eggen meester loonen.
 De vond komt zynen vinder v'pys /
 Hy dzaagd noch zelfs 't bereyde kruys.
- 10 In vloeyd mijn tong van danke-reden
 Tot God vol van gerechtigheben.
 Den naam van d'Alberhoogste Heer
 Te lobten / is mijns harts begeert.

Den

Den vijf Psalm.

Groot-machtig Heer / bestuurder aller din-
gen Hoe krachtig gaan dooz alle landen zingen

Uw 's Godlijkhepds hoog waard' ontzaglijkhe'en :
Waar dooz en Hard en Hemel is te kleen.

- 2 De teere mond van die aan bosfen leggen /
Kaan tuppje zijn / en / zonder zeggen / zeynen /
Wat nauwe zoeg uw' Godlyk barre raakt /
Als 'r heylig oog de heel Natuur betmaakt :
- 3 Kaan tuppje zijn / en krachtelijc berfoppen /
Den styben mond der harder wyze-koppen /
Wiens rong ho' giffs / wiens hart / ter wzaak gewend /
Godlooshep bzaakt en uwe macht ontkend.
- 4 Als ik aanr'houw / en / inuig / ga bemerken
De wonderhep van uwe schoone werken /
Het Hemel-welf / dat / dicht mer licht bezaapd /
De Mane boerd / en 'r ziende oog berfraapd :
- 5 Dan spreek mijn hart / in aandracht op-getogen
Wat is de mensch / dat uw' hoog-zieude oogen
Op hem ook zien ? Dat zyne klepnighep
Op groore God / zoo dicht aan 't harte lepd :
- 6 Op hebt uw' Beeld op aardden hem gegeben /
En wepnig min dan tot een God verbeben /
Op hebt aan hem uw' bolle gunst veroond /
En 'r sterff lyk' hoofs mer hooge eer bekroond :
- 7 Tot Heer en Woest van al wat op der aarde
De diepe konst uws wijzen hands oopt baarde /
Heeft hem (o gunst !) uw' goedighep gesteld /
En al wat leefd gedaan in zyn geweld :

- 2 Het dienstbaar bee / de schapen en de osschen ;
1 Ondienstbaar wild / de bieren in de boschen :
En wat de lucht al vliegenhe dooz-snyd /
En wat de Zee al zweemdenhe dooz-glyd.
- 3 Groot machtig Heer / bestuurder aller dingen /
Hoe krachtig gaan dooz alle landen zingen
Uws Godlykhepds hoog-waard' ontzaglijkhe'en :
Waar dooz en Hard en Hemel is te kleen.

Den ix Psalm.

Uit over-bolle zielen-kracht Dank ik Op /
Heer / en roem uw' macht : En wilder tong en pen

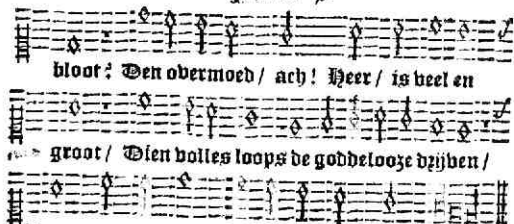
- toe stellen / Om uwe wond'ren te vertellen.
- 2 In Gode is mijn hart verheugd.
God is fonteyn van alle vzeugd,
Des Alderhoogsten lof te zingen
Gaar my dooz alle and're dingen.
  - 3 Met recht. Want dooz uws hands geweld
Adeest ons de vpadend uyt der veld /
Aloest hy uyt zyne leger-wallen /
En schand'lik dooz uw' boeten vallen.
  - 4 Gy neemt 't mijnes trouwlyk aan /
Om in mijn recht my dooz te slaan :
Gy uyt 'r / rechtvaardig'lichter / 'oozdecl
Uyt uwen' hroon : tot mijnen boozdecl.
  - 5 Der Hendensch botk / vertwaand van zyn /
B-nd gy zyn vpracht en trotshep in.
Haar naam / verdoemd ter duysternissen /
Moet eeuw'lyk allen luyfter missen.
  - 6 Zie / trofser / hoe dyn trotshep zigt /
Debt gy nu alles uyt-gekrugt ?
Zyn onze Stre'en al heel verborzen ?
En r'zaam met haar / haar' naam gestozhen ?

7 **G** verband'naar, Daar is'er een
Die blijft in aller eeuwighe'en;
De Heer / wiens recht-stoel vast geset is.
En 'r algemeene recht en wet is.
8 **A**l wat hy keurd / is recht en sluyt.
Hoort gaf zijn bank quaad' bonnis upt,
Den armen slaau' zijn' ooren doopen /
Als hy mer nood de'e tot hem loopen,
9 **T**e recht vertron'nt hy / in ellend
Al wie uw' grooten name kend.
Want gy / Heer / zultse niet begeven
Die langs het deugn-pad t' uwaards streben.
10 **I**n loofd den Heere onzen God
Die wooning houd op Sions flor,
Maakt zijne eer van eere bruchbaar /
En zijnen naam by allen ruchtbaar.
11 **D**es armen bloed / meest kley'n geacht /
Is kostelyk in zijn' gedacht,
12 **G**eschrey van die in kommer leven
Staat onbergeet'lyk op geschreben.
13 **G**enaad' / ach! Heer, zie af op my /
Die zoo veel quads en ellends ly'
Van haar die my vbandig naken;
En rik my upt des doodes saken,
14 **Z**oo krygt mijn' tonge rijke stof
Om uwer daden hoogten lof
In Sions poorten upt te meten /
En elk ten volsten te doen weten.
15 **D**e Heer'nen zijn' verstrikt in 'r net
Van hem hoor' and'ren toe-yeser,
Zy vallen in haar' eppen grachten /
Werraden van haar' zels' gedachten.
16 **G**! oordeel vol verwondernis!
Getuyge dat God' kichter is,
De booz' (o! saak wel waard om merken!)
Verstrikt zich in zijn' eppen werken.
17 **D**as komt in 'r end des ondegds straf,
De booze moer'er schielijk af /
En woed' met hen die Gods vergeten /

Der eyndelooze dood verstimen,
18 **H**eel anders in 'r niet 'r ned'rig hert /
't Welk bezurd / doch niet verdoft in suert:
't Welk ongehal' wel dreygd te kranken;
Maar noopt en is upt Gods gedenken:
19 **W**iens' hoort' wel dypk' / maar niet en sterft:
Wel opstiel' tyd en omme zwerft /
Maar / niet in eeuwigheid verloren /
In 't end bereykt 'r geen' heest verhooren.
20 **S**ia op / mijn' God, ach! heug her niet /
Dat hier een' mensch' (een' woym' / een' riet)
Zich over alles Meester make /
En tot den toom der dingen rake.
21 **D**at alle Heyden / onder toom /
In ootmoed' t' uwer bierschaar' koem,
Dat zich de grootheid' ulwer marghen
Vertoon' / en u' hoop' Heer' doe arsten,
22 **D**at schrik' de zielen diep dooz'-sup:
Op datze / die dooz' hobaardyp
Ma' al te groote dingen reunen /
Haar' zwakke menschlykheyd' erkennen.

Den x Psalm.

God / kracht / en wacht van alles op der
aard / Hoe komtet by / dat Gy in tijd van nood /
Zoo bzeemd Gy houd ; en laat ons / hoog be-
zwaart / Als tot een' prooy / van alle bystand
bloot ;

2 **G!** dat de bond den binster zelfs besloep/
En hy zelfs dzonk van 't ingefchonken zop!

G! dat het quaad op zijnen meester dzooop/
En 't schellem-stuk den schelm viel op den kop!

En 't Godlooze hart blaast zich in moedwil op/
En spreekt en roemt van zijne stemme nukken!

Als van goed werk en lovens-waarde stukken/
3 De Drek-aard pziest zijn holle geld-begereet/
En geeft in 't hart zijn doen een schoone vers/
Ja lasterd God die in zijn wetten leert/
Dat gierighepd de weg is ten verderf.
De Droot-hart/ stout en godloos boven kerf/
Doet wat hy denkt/ en bleep zich in zijn zorghed:
Want in zijn grond ontkenk by alle Godhepd.
4 De weede plt na zijn gedzoomde hepl;
Geen quaat zo groot/ waar booz hy stille staat:
Ter schelmerp acht hy geen weg onbepl/
Terwijl zijn hart niet een godacht in laat
Van uw' gericht/ dat traag/ doch zeker/ gaat.
Want dan een niet acht hyze al' mer eenen
('t Zp wieze zijn) die 't eubel mer hem meenen.
5 In 't hart maakt hy een zulken oberflag:
Dus gaat'er toe/ en 't zal zoo blijven gaan;
Al zachjes a'n kerjg ik den wuden dag;
Mijn baan is klaar. wat nood mer my booztaan?
Dus denkt by heen. en kupert d'oude va'en.
Zijn keel/ vol bloeks/ ziet ober/ nu van leugen/
Dan han bezog en dingen die niet beugen/
6 Zijn tonge is een schar-kist van geuel/
Een bloed van quaat/ een wereld vol verdriet.
Hy zit en loerd/ zijn oog en hand zijn suel

3

3

3

3

3

3

3

3

3

3

3

3

3

3

3

3

3

Tot roobery. Als hy maar boozdeel ziet/
Verfchoond zijn klaauw ook zelfs den armen niet/
Donnozhepd belaagd by langs de weeten:
Dit 't eben/ Doe/ als 't goed maar is berkreget.
7 Gelijk een Heuw/ versloof in het hol/
Nepd bougerlijk op zijnen roof en macht;
Alzoo ook hy: zijn hart van schalkhepd bol/
Stont ten bezog/ berstands en lichaams kracht.
Hy stuppt en nigt/ doch nigt en grypt. 't gebacht/
Maakt/ onbermoepd/ om/ dooz versmitse lagen
Te vangen/ en 't gebangen wreed te plagen.
8 Hy prukt/ hy plukt/ hy queld/ en held ter neer/
Al wat'er valt/ in zijn beziegtlijk net.
Van 't geen hy is/ lykt hy na 't oog heel beer;
Ten loozen sehjn zijn le'en en te'en gezet.
Als maar geen mensch op zijne werken let/
Zoo acht hy zich booz alle oog verschoolen/
En booz God zelfs/ zijn gantsche doen verholten.
9 Vertoon dp/ God. verhef uw sterke hand.
Stel niet al heel d'ellende in bergest.
Zal dan alzoo de booze/ al ter schaud/
In 't dwaze hart/ tot alle quaad gereed/
Beslupen/ God/ dat gyder niet ban tweet?
Daar 't nochrans bast/ en allen goeden klaar is/
Dat booz uw oog geen ding on openbaar is?
10 Wie is 't dan gy/ die allen nood aanschoutwt?
Wie is 't/ dan gy/ die 't roer in handen heeft?
Wie is 't/ dan gy/ daar d'arme zich aanhoudt
't Verlaten hart zijn gantsche zaak aan geeft:
De Wee' uw toe zucht? de Wees in hoop dooz leeft?
Wel aan/ roep upt de Meesters aller booshepd/
En/ r'zaam met haer/ den wortel van godlooshepd/
11 't Blykt klaar/o God/ wanneer uw straf niet slupmt/
Dat gy by het zj/ die eubwig zonder end
Den Sceptrer dzaagt. die 't heplig erbe schuynd
Dan 't hepdensch volk dat uwen Naam niet kent.
Dit is de he'e die kommer en ellend
't Benaude volk niet pijn ter ziel upt pzangen/
Mer wisse hoop' dat gpe zuik ontfangen.
12 Mer wisse hoop' dat 't haer bittr'e smert
Mer edoogentijk in 't Godlij's oog zal gaan/
En raken zoo den grond van 't heplig hert/
Dat gy by haars in eruyt zult nemen aan/

Om Wee'uw / en Wees haar recht te doen ontsaan.
Op dat de mensch / zins stemmens en broosheeds kondig /
Nyt troezen geeft niet meer op aanden zondig.

Den xi. Psalm.

Naden gy zier / o mensche / dat de hope /

Dooz heul aan God / noch in mijn harte leeft / Hoe

doet zich dan uw mond zoodwaast'lijk open / Dat

hy / uyt spot / alzulken tale heeft : Nyt is 't met dy.

had gy nu snelle pennen / Om / als 't gedfert dat

dooz het pdel zwoeft / IJa 't bezw' gebergt uw' on-

geluk t'ontrennen.

² 't Is waar / de hoog der boozen is gespannen ;
De pees / gepylt / verwacht des schutters hand ;
¹ Doornemen is / oprechte brome mannen
Dooz dupst' ren bond te helpen aan een kant.

Doch

Doch al bergeefs. Haar trachten en gedachten /
In zich berwert / zyn zonder grond of stand :
Die 't niet verschuld / en heeft geen quaad te wachten.
³ Daar is een God / een God / die / hoog-berheben
In 's Hemels Hof / wiens bouwzel is zoo schoon /
Der oogge heeft op alle die der leben /
En oozdeel belt uyt zynen hoogen thsoon
Dan doen en laat der boozen en der brome /
Om / na verdienst / gerechte straf en loon /
Dooz quaad en goed / op elk te laten komen.
⁴ De booze mensch / ten moedwil overgeeft /
Hoopt zich by God onsterflijken haat ;
In Gods gedacht is hy ten plaag verschreben :
Ter plaag / die stang dicht op de hieken gaat /
En hem / in 't end / met wur en soffer-regen /
Dooz strom en blaag / geheel te gronde slaat.
Dus word quaad end dooz quaad bedynf gekregen.
⁵ De brome ziel ter billijkhepd gehepigt /
Die / vast van tred / niet zwicht noch om en kijft /
En noopt haar pad dooz stinne gangen bepigt /
Maar van haar pad dooz lief noch leed en wijkt /
Wat is haar end ? De Heer / trouw en rechtbaardig /
Ncht haar (want elk bemind 't geen hem geijkt)
Zyns aangezichts gewenscht aansichouwen waartig.

Den xij Psalm.

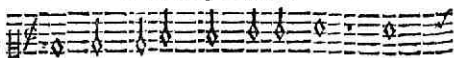
Help / Heer / 't is tijd De dengd heeft afgeno-
men ; Geloof en Trouw zyn schier ter wereld uyt ;
't Heel Adams zaad en levert nauw een brome :
De booshepd (laast) en heeft niets dat haar stopt.

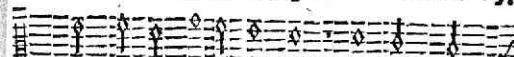
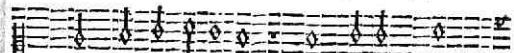
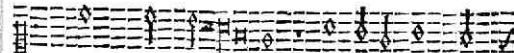

B

baar

2 Bedzienger / verdrictzel / leugen-reden /
 Als 't daag'lijks werk. De een leert 't d'ander boozt.
 Druymsternkerp / schyn / dubbel-barrigheden /
 En niet dan quaad is 't wat men ziet en boozt.
 3 Verderf van God / genaakt den boozen keelen /
 Genaakt de tong die hare gal berbergt /
 En zoet / van taal / den hooft'ling meer te spelen ;
 Die steeds hoog draaft / en God en Menschen tergt.
 4 Want waar en durf de woosheid niet heen rennen :
 Onz' tong-kail brel. (dees woorden bezeken zp)
 Wel aan / laatz' ons ter buythelling gewennen ;
 Wie is 'er Heer van onze tong / dan wy ?
 5 Maar God / gcrAAkt mer innerlijk erbarmen /
 Dooz 't bang gezocht der zielen zwaar bela'en /
 Dooz 't droef geklag der hulpelooszer armen /
 6 Laat deze te'en ten hepl'gen mond' upr gaan.
 6 Al moet mi schoon't onschuldig harte rruven ;
 Al leeft het dof / omkerker dooz den schrik :
 Ik koom / ik koom. 't en zal niet langer duren ;
 'k herbzeng zjn hepl' / en redd' het upr den streik.
 7 Dus her de Heer. Doch gy tot wien zjn reden
 Haar gangen neem't / merkt op en neemtz zwaar :
 Want wat upr-spraak oopr zjne lippen deden /
 Beduid zich wis en van onwaarhepd klaar :
 8 Zoo klaar van sepl' / als 'r zibber / in een oben / .
 Dooz gondsmits kunst tot zebenwerk beppoest /
 Daar van al 'r schuym en bupl' is afgeschoven /
 En dat noch pvoef noch zupzizing meer behoest.
 9 Geef / Heer / in mi / een roon-stuk uwer waarhepd ;
 Weh ! neemz' in hoed' die op utn woorden staan.
 De booze aard / wiens tonge ten gebaar lepd /
 Daar van / o God / vyz eeuw'lijk onse pa'en.
 10 Heen boozzer pest/dan dat het schuym van menschen
 Den kop verheft / en bzeed op aarden woepd
 Der dingen stand beboogt en draapt na wenschen /
 En van het goed dooz quaden boozgang lepd.

Den xij Psalm.

H
 De lang den ik / van hul pe bloot / Mijn
 God /

 God / in utw' gedachten dood : Hoe lang / be-

 dompt in duysternissen / Moet ik utw's aan-

 schyns klaarhepd missen / En ongetroost zjn

 in mijn nood :

2 Hoe lang zal banger zozg en sinect
 Maar leger houden om mijn heet /
 Ja dag op dag met wee dooz-treffen.
 En zich mijn vband trots verheffen /
 Als by mijn ziel zoo ziet benect :
 3 O ! dat utw' oog mp open ga !
 O dat utw' ooz mp gunstig sta !
 Bezou mijn oogen met utw' lipster /
 Op dat mp 't eeuw'ig-eeuw'ig duystker
 Mer zyne schaduw niet besla.
 4 Op dat party / mer hoog geronk /
 Niet mer mijn neberlage yronk /
 Noch zich vertoep op zjn krachten /
 Noch vzeugde schep in zjn gedachten /
 Wanneer ik zoo in ramp berzonk.
 5 Utw' goedhepd is 't daar ik op hoop /
 En / als ten wiffen wijk / roe loop.
 Mijn hart is moedig (en mer reden)
 Als 't denkt aan utw' hulp-vaardigheden /
 Om de'e (een klepnen prijs !) te koop.
 6 Wel aan / ik wil / mer soet gekiant /
 Den Heere mijnen God ten dank /
 Een ongemeen gedicht gaan zingen ;

Want hoor 300 vele dingen
Verdiend hy lof en eeren zank.

Den xiiij Psalm,

Wat toe verbaat het roekeloosze hreyn / Als 't /

eens in zwojm / los heen begint te rasen ! Hoe kan

de mensch allenken zich verdwazen Dooz stil bes

dzog / als hy van grond niet reyn / Volgt 's we-

relde treyn !

2 Daar is (300 diep) verwozd de geest in 't zot /
Daar is zepd hy in 't end (hoe heil de tonge
Meest ander pzaat / dooz wenst of vrees bedwongen)
Daar is / zepd hy in 't harte / beefsig bot /
Daar is geen God :

3 Godsdienftighepd is maar een menschen dzoom /
En mijner-blaag / een waan / en pdel wezen /
En eppen bond / geground op 't kindsche vreezen
Des slechten volks / dat zich dooz vrees geschzoom
Geest onder room.

4 Dusdanig is het hepmetlijk gedacht
Des slunnen gronds dies openk zich een deure
Mer groutwlijkhe'en. en mets 300 schelmisch kan beuren/
Of 't wozd (als 't dient) van haar of me'e volbzacht /
Of na getracht,

5 Met een van haar die zich ten goede geest /
't lyp'twendig doen is of een schalk vermomzel /
En 's voozen gronds bedriegelijc verblomzel /
Of domme sleur daar 't hart geen keur in heeft /
Maar las na leefr.

6 God jar op aach van zijnen Hemel af /
Of noch missechen pers goeds waar hy de luyden /
En haarter een / bewijst dooz deugde-bupden
Geraakt / en / smaak van konstijg loon of straf /
Tot hem zich gaf.

7 Waar niet en is / waar wozd vergeefs gezocht.
Dooz / dooz / en dooz / was 't tot der srooder mannen.
Mer schelmery was van haar r'zaam gespamen.
Mer een die deugd / of deugds gelijk / doozt'zocht /
Of eens om docht.

8 En hoe zou deugd behe'ren in 't gemoed
Dat / heil berest 't / en rupus rooms overgeben
Mer duyflighepd van 't God-berges en leden /
Als 't hong'rig wild / na 't bleefsch der vromen woed /
En dzinkt haar bloed :

9 Hoe kander deugd herbergen in een geest
Die d'heelen grond zyns levens best in logen /
En / van zich zelfs moedwilliglijk bedzogen /
Den grooten God (gelijk een reed'loos beest)
Noch bid noch bzeest :

10 De rijd / nochtans / zal komen / dat haar dik
En eeltig hart / dat zich geens quaads kan groutner /
En Gods getung' zyn aanklacht stil doer houtnen /
Getrest zal zijn in eenen ogenblik.
Dan Godes schyk.

11 Getrest zal zijn / als God het ongebal
Zijns waarden volks zal eenmaal komen enden /
En hen / die nu wpt zyn op zyn' ellenden /
Dit hart-dooz / slaand en sujdend' stem-geschal
Doen hooren zal.

12 De vroom' hebt gy in haar eentoud beracht /
Verdukt / gefebent ; en haar Godsdienftigheben /
Haar hoop' / haar vrees / haar puer haar gebeden /
Haar ernst / haar doen by elk in haat gebracht /
En trots belacht :

13 Nu keert her lot. nu neemt zich God haars aen ;
Nu is de dzaad haars rampes ten end geloopten.
Nu blykt hoe wjs zy zyn die op God h'open.

Doe dwaas/ die! dooz' t' hoobaardig God-berfma'en /
Haar ziel bezra'en.

14 Ach! quam de tijd / dat / in dit zwaar gequel !
De Heer met hulp / upr Sion eens genaakte /
En 'r heptig bolk upr slaverny geraakte!
Dat waar een brengh en eenigh herten-wel
Dooz' Israëls.

Den xv Psalm.

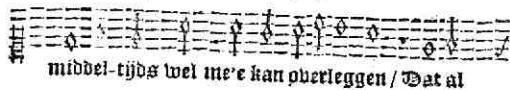
W Je stijgt zoo hoog in hepl en eer / Dat hy
met Dy / de grootste Koning / Met Dy / de als
berhoogste Heer / Dy uw' gewijden berg verkeer /
En plaats be-erb' in uwe wooning ?

2 Die is 'r / die / louter van gemoed /
Noch afgerecht op slimme streken /
Zijn gang van quade paden hoed ;
Niet anders oopt dan recht en doet ;
Niet anders oopt dan waar wil spreken.
3 Die is 'r / die niet los-mondig snaapt
Maar houdt zijn tong also in banden /
Dat zy van niemand achterklapt /
En niet lichtbaardig zich bezrapt
Cor 's eden-mensch's leed of sehande.
4 Die is 't / die / edel van gedacht /
De God-bergeten snode zielen /
Al zijne schoon in staat en pracht /
Geen eer noch achtens waardig acht /
En niet dooz' haar geluk wil knielen.

5 Die is 't / die Goddelijk gezind /
Zijn met-gezinde houd in waarden /
En 'r brome hart van herten mind /
Of 't schoon by niemand gunsten vind /
En een uprbaagzel is op aarden.
6 Die is 'r / die reyn en trouw van grond /
't Gesproken woord noopt laar verloren ;
Wiens tong met 'r hart is in verbond ;
Die / schoon by daar al scha' by bond /
Niet zwakt in 'r geen by heeft gezworen.
7 Die is 'r / die / niet verdwaaft op geld /
Den Goud-gier noopt in 't hart laar sluppen ;
En 'r zijne niet op woeker steld /
Om / dooz' een ongeboed geweld /
Zijns eden-naastens bloed te suppen.
8 Die is 't / die / vast aan deugd verknecht /
Dooz' geenig ding zich laar bezukken /
Waar mer men 's Kiechers hart bebercht
Om van onrecht te maken recht /
En die geen schuld heeft / te verdukken.
9 Die zoo in hart en daden is /
Dat goeds of zoets kan hem onrbzeken ?
Zijn doen en laar is wijs en wijs ;
Gods woonig zijne erffentis ;
Noopt bleef reyn Deugd van loon berfteen.

Den xvj Psalm.

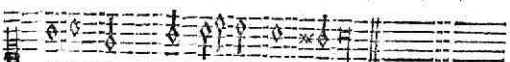
B Ewaar my / God / my / die op u vertrouwt /
En in eenboud / vol-talig uyt durf zeggen / Dat
ik alleen u dooz' mijn Heere houw ; Doch

middel-tijds wel me'e kan oebetleggen / Dat al

mijn dengd / met alle Gods diensts zaken / u /

zalig Heer / niet zaliger kan maken.

2 Hierom beh ik mijn lusten omgekeerd
 Een dienst van haar die gy hebt up verkeren /
 En met den naam van Heylig Volk bereert.
 3 Zocht ware Deugd : doch die was al verloreit,
 Door heete dzift na zelfs bedichte Goden
 Was u efde Gods al upr het hart gelobden.
 4 Een bitter weer is zulker menschen loon.
 Dies ik aan all' haar yonck-Godsdiensstigheden
 Een deel begeert. my est haar beest-geboon /
 Haar bloed-gequist / haar offer / haar dank-reben.
 Daar 't waarhepd geld zal ik haar naam niet spellen /
 En op haar woord noopt homits laten vellen.
 5 God is mijn Goed / mijn Deel / mijn Gef / mijn Al /
 Mijns harten steun die my en al dat mijn is /
 Door nauwe zoeg / in wezen houden zal.
 Hoe lieff'lijk is 't dat God aan all' de zijn' is !
 Wat schoonder lot heeft hy my toegescheven !
 O Hoog geluk daar ik toe ben verheben !
 6 Hof / eestwig lof zy Gode / die my raad /
 Gelepd / bestuurt / en richt mijn pad ter eeren ;
 Die zich des nachts in mijn gedacht in-taet /
 En my / in stil' / zyn heymenis komt leeren /
 't Zy waar ik ben / 't zy wat ik doe of vooge /
 Alzjd is God in mijnes harten ooge.
 7 Zyn hulp en gunst staan stadig my gereed.
 Ik mag in kamp / maar zal ten camp niet kommen /
 Zoo dat mijn hart / nu ik dat zie en weer /
 Tot in zyn dreps' met vruyden is om-zoommen /
 Ik boel mijn tong / door vruyde rijckhepd / haken

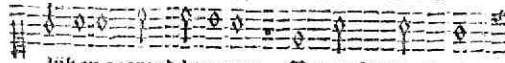
Om

Om Godes naam met spreken groot te maken.
 7 Want gy zult my / wannert de laatste nood
 Afbrek den dzaad der sterff'liker naturen /
 Niet laten zyn ver sonden van een dood
 Die eentwyligh en zonder end zal duren.
 8 Is waar / mijn bleefsch zal in der aarde wezen
 Doch zonder oopt verderff'lykhepd te vresen.
 9 Want gy zult niet gedoogen dat het lijf
 Des heyl'gens ziele / zoo hoog by u in waarde /
 In 't donker graf een aas des woymen blijf /
 O immermeer weg-rotte in der aarde.
 Gy / God / wiens hand den sleutel djaagt van 't le-
 ven /
 Zult my daar toe een open deure geben.
 10 De mensche zoek / zoo lang hy is / en leeft :
 Tot botte vruyde en zal by noopt geraken /
 Zoo lang zyn hart in 't sterffelijke zweeft /
 En buyten u / o God / zich wil vermaken.
 Gy greeft al / alleent / en 't allen ryden /
 Wat zal 'gen kan / en waarlyk doet herblijden.

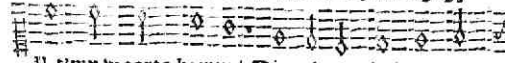
Den xvij Psalm.

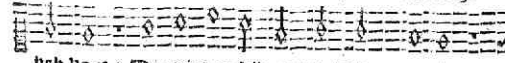
Psalm / Heer / met een billyk ooz Mijne bil-

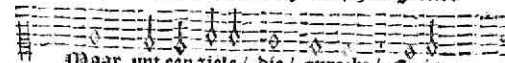
lyk en gegrond begieren. Met recht moogt gy

u r'mp waarts keeren / Die anders niet dan recht

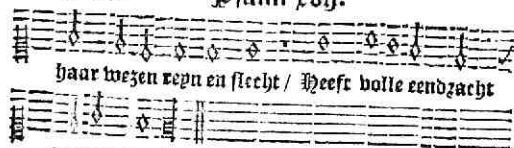
heb vooz : Die niet en bid upt balschen gronde

Maar upt een ziele / die / oprecht / En in

D s.

baar

haar wezen reyn en slecht / Heeft volle eendzacht

metten monde.

- 2 Verongelijck / neem ik mijn gank /
 Niet tot de menschen / die de zaken
 Npr rechte wel licht tot onrecht maken /
 Maar tot uw strakke bonnis bank.
 3 Ik neem ik in mijn zaak tot Richtig /
 In u ergeeb' en zet ik my.
 Veroozdeel daar de schuld is by /
 Het zy of my of mijn betichtet.
 4 Gy weet wat zich in my onthoud :
 Want dikwils / in de stille nachten /
 Zyt gy gedaalt in mijn gedachten /
 En hebt haar diepsten grond dooz-schoutwt /
 Dooz d'ruk en tegen-bal van dinen
 Hebt gy my op de proef gezet /
 Doch bond mijn binnenst' onbesmet /
 5 Zp wat ellend my quam bespingen.
 6 Mijn tong en mijn gemoed zijn een ;
 (Dat neem ik booz / en houde 't Gode)
 Mijn stemme is een trouwe dode
 Van d'innerlijke haren-meen.
 7 Gy 't richtsnoer uwer wijzer reden
 Zie ik al 't Menschenen-deen booz by ;
 En ga mijn weg recht uyt / en my'
 De paden van ongoddijgheden.
 8 Wat restet / dan dat gy mijn tred /
 Gy dat by nooyt onzeker glibber /
 Of uyt het spooz der denghden slibber /
 Ten wisse gange onder-zet ?
 9 Ik roep tot dy. ach ! woud gy hooren
 En geben mynes harten klacht /
 Npr nood booz uwen thoon gezacht /
 Een gunstig' ingang 't uwer dooren.
 10 Heest heerlyk bijk uws goedicheyds /
 Gy Hepland dier die dy verrouwen /
 Als uw' parrt haar komt benouwen /

- 11 Npr dzift des overmoedicheyds.
 Behoed my met zoo teeren zojge /
 Gelyk nature 't oogten licht
 (Wet noodig merk-rupp van 't gezicht)
 In 't hooft boozzicht'lyk heeft gebojgen.
 12 Gelyk (als 't roof-dier legen leyd /
 Of stoutelyk komt aangedrongen)
 De hoyel zijne teere jongen
 Mer rupme wicken ober-spreep t
 Laat zoo uw' gunst mijn schutzel wezen
 Dooz alle bypands oberlast /
 Die boos'lyk na mijn leben tast /
 En houd my om end' om in vzezen.
 13 De beelt van goed' / waar in haar hart /
 Gelyk in 't bette / leyd ombangen /
 Doer haar aan and're gaben laugen /
 En hulpers huren tot mijn smart.
 Haar tong is trots en schots van talen.
 De waegen zijn ons afgesne /
 En zp ons ober al om-been /
 14 En op de vlucht te achter-halen.
 15 Haar woeten gaan geen and're va'en /
 Van om ons deerlyk te doen sneden.
 Zp hebben ober onse leben
 Den moozd al in haar hart gedaan :
 Niet anders als een Ween-de helen
 Verlaar / en graag ter pyope ras /
 Of als zijn Jong op 't roef-aas past
 In zijn gehoort-spelouk roof-scholen.
 16 Gy / Heere / op. reeds' onder oog.
 Beroyeek / dooz d'uwe / hare krachten.
 Supt alle quaad daar zp na trachten.
 Stortz' af van haar gewaande Hoog.
 Laat zich uw' zwaard ter hulpe spoeden.
 Heef my mijn leben wederom
 Van haar / die / hoos en zinne krom /
 Haar harten in Godlooshepd voeden :
 17 Van 't volk daar uwe waak na bast 't /
 Dat uwe hand niet kan ont-sluppen /
 Maar 's Woodes helk in 't end moet zuygen /
 En smoren onder onheyls last :
 18 Dan 't volk dat trotzig heen gaat striken /
 En zacht gebleyd dooz aardschen schijn /

De Wereld meynd gemaakt te zijn
 Alleen dooz zich en zijns geljaen:
 12 Dat dooz verkerde zede-kunst:
 Gestreelt zijn streelder me'er kan streeleu;
 Dat met de Wereld woer te spelen/
 En 'r winden kerger dan all' mans gunst:
 Dat / als d' euredelijke diereu /
 Genuttige 'r geen het dooz zich hind /
 Doch sonder 'r hart / moerwillens blind /
 Enu na den ooz' wyng op te stieren:
 13 Dat / van 'l / Heere / opgezoyt
 Met schatten / en / dooz 'r mild toe-spoeden
 Van alle t' effelijke goeden /
 Ter voller zachtighep gekropt /
 Met varen-lust zju stam s'ier bloepen
 In rijk getal van na-geslacht /
 En 'r goed van hen te zaain gebzacht /
 Van kind'ren op kind's kind'ten bloeyen:
 14 Dat / alle hepl en zalighep
 Herbergend' in de balsebe ruste
 Van zijne ingebeelde lusten /
 Wan 'r Wardsch zich gants te kosteleyd/
 Een ding ook acht noch lof wil geben/
 Van dat daer henen strekt en blijt;
 En zoo / booz een geringen tijd /
 Zju deel al heet heeft in dit leven,
 15 W' ber van my alzulken zin.
 (O! wjd berdoode menscheu oozdeel!)
 Ach! neen. in zulk geluk en boozdeel
 En stel ik 'r ware hepl niet in.
 Mag ik maar / in een repn Gemenet /
 Dooz 'u' / mijn God / behaaglijk zju /
 En zien een glans van uw aanschijn:
 Zoo zal ik my gelukkig heeren
 16 Maag mynen geest sterkes zju gelepd
 (Dooz 'u' hulp-rijke hand ont-ebelt /
 En mer geen wolk van druk benevel)
 Dooz 'r beeld van uw Hoogmaardighep:
 Zoo trots ik alle hepl van Menschen;
 Zoo heb ik alle goed en schar:
 Zoo is mijn ziel volkomen zat.
 Die God heeft / kan niet hoogers wenschen,

E En sterke Liedr' in 't diep'r' van 'r hart ge-
 horen / Dzaag ik dp / Heer / dien ik my heb ver-
 koren / Ter baster rots in 's lebens woeste zee /
 Ter hooger buigt in alle angst en wee / Ter
 sterker schans in allen nood en lijden / Ten dichten
 schild en wapen-tuyg in 'r stryden : Die my ver-
 lost / my red / my helpt / my zjhd / Mijn Heer /
 mijn eer / mijn God / mijn Hepland zjt.
 2 Zoo haast mijn tong / upr ongevepsden gronde /
 Tor lof en be'e den Heere woze ontbonden :
 Zju hulp is re'e / zju hand ontklupfert my /
 En bzeekt de kracht van mijne weerparty.
 Ik was / ik was berwoert in 's doodes stricken;
 Ber wellen angst deed' al mijn bloed berschrikken
 De geest stoude ree ter djoebet duylernis /
 Ter dieper silt' daer perk noch end aan is :

3 Maar met mijn klacht quam voor den hoogen *zema-
pel*
Van Godes onvergankelijken Tempel /
Heeft mijn gebed zijn Godlyk hart geraakt /
En hy ter hulp zich snellyk opgemaakt.
De Werd vernam 't / en besiedden voor zijn tooren :
't Geberg / beangst in zynes konsts aan-hooren /
Heeft zich verschudd't tot in zijn laagsten grond.
Damp / gaf zijn neus / vuur-stralen zynen mond.
4 't Vast' Hemel-wulf verhoog zich heen en weder :
Wraetes ontzach ; en liet zijn Schepper neber.
Met nebel-rook en dichte donkerhep
Was 't onder hem als doozgaans geplaveyt.
Een dichte schara van Eng'len / was de wagen
Die hy betrad / waar op hy wierd gedragen /
En in zijn ren zoo rad was en gezwind /
Als dzoegen hem de engel's van de Wind.
5 Het zwart gewolk / daar hy me'e ging ontogen /
Was als een rent die hem verschoold voor 'd'ogen /
't Or dat zijn glans de donkerhepd ontfloot /
De wolken kliefd' / en helder licht opr-schoot.
Het hangend' Wocht goor hagel. en met eenen
Dloog 't dicht gestraal van Hemel-vuur daar henen.
Maar doe zijn stem / hoog-donderend' up'tzak !
De heel natuur bezrepten zich / en schrak.
6 Den Hemel gaf een regen-dreun op 't bzoommen.
Den hagel joeg. Welichte lucht alomme
Op 't dicht dooz-straal / was (so 't den oogen schein)
Een enkel blam van boven tot bene'en.
7 't heplloos volk / dat up't waer up te plagen /
Hoe was / hoe was u 't hart van schrik doozslagen !
Hoe koud werd' u het goddelooze bloed !
Hoe klep verkromp den pd'len hoogemoed !
8 Dat zag men meer ? De onder-aards'he grooten
Des diepen bochs haer aberen ontbloeten
De Werd bjak op / en gaapte grouwelyk ;
Tot in haer hart voor 't oog aanschouwelyk /
Ontdekten zy den ongemeten afgrond /
Daar noot gezicht dooz-heen zijn stralen af-zond.
Zoo krachtig bites Gods yest de gramshap up't ;
Zoo vol ontzachs was zynre stems geluyd !
9 Nibus quam God up't zynen thzoone dalen /
En van Woeds deur mijn leben wederhalen.

Dus redd' hy my / al met een snellen ruk /
Mids upt den bloed van 't dzoepend' ongeluk.
Zijn hand roog my upt sterke byands handen ;
Den bitt'ren haat en list maakt' hy te schanden /
Den bitt'ren haat en list dan haat / wiens macht
Der oberstak de groothed van mijn kracht.
10 Doe zy mijn ramp met meerder quamen hoopen /
Zieef over my 't ontfert'lyk oog open ;
Mijn hoop' kreep stof / baar groondbest van doe aan
Ontwankelich op hem te laten staan.
Ma enghed / rupnt / na dzoefhep / gaf hy bzeugde.
Wat was de reen ? Mijn ongevalschte Denge /
Mijn louter hart / mijn handen schoude van quaad
Behaagden hem en lokten ter weldaad.
11 Het werk is ruig. want noch-des doolings looshep /
Aorch schoone glimpe der oegefmukter booshep /
En hebben oopt mijn ziele weg gebad /
Om a' te tre'en van 't Goddelijke pad.
Des Heeren Werd was 't oog-punt der gedachten ;
Aoor't zagmen my zijn trouwe belerachten ;
Gantsch smeteloos en helber was mijn grond /
En dieb' het hart gestoren voor de zond.
12 Dit (zeg ik) heeft mijn God tot my getogen ;
Dit was een lust in zyne hepl'g' oogen ;
Dit heeft / dit heeft zijn Goedhep aangepoet /
Dat hy Dengds loon zoo rijk'lyk op my stoet.
13 Op / Heer / gy weet de waarhep van mijn seggen :
Op / die in loon en straffe roe te leggen
Vol-billijk zyt : den recht' / goed en recht ;
Den repnen / repn ; trouwe Heer / aan trouwe knecht.
14 Den loozen / loos / om zijne schalke treken
Dooz tegen-list / tot schand van hem / te bzeken ;
Den lagen / laag / en met genad' ontrent ;
Om zynen rug 't ontflaven van ellend ;
Den troozen trots / om 't hoog-verwaand gezichte
Des stouten oogs / zyns opslag te doen zinsichten.
En zyt het / God / die my / van staat veracht
En onvermaert / ter klaarhep hebt gebzacht.
15 Met u berwin / en doe ik groote dingen /
Met u / geen munt / of ik wider oberzpingen.
En hepl'g' pad leert onze God ons gaan /
En dwaal-loos spooz wijst ons zyn reden aan.
Een eenig woord zal hem ten mond' up'tbloepen /

Of 't is zoo duur als goud / dat dooz 't veel gloeyen /
 Dooz loutert woed en niet onreyns behoud /
 Hy is een schild dooz al wie hem becroutet.
 14 Au zeer / die kniel dooz 't dogde hout of steene /
 Waer is een God / dan onze God alleene /
 Waer is 'er yet waar op men vast mag staan /
 Dan onze God / die trooff kan doen outfaan :
 Van onze God / die kracht in 's pier en zeenen /
 In luf en wd in ademt, en niet eenen
 Dezel bestraalt / en toont in dufterniss
 Een levens weg die zonder doing is ?
 15 Hy maakt my snel ; verleen my harten voeten ;
 Bzengt my op 't hoog daar noopt yet quaads kan moe-
 ten ;
 Maakt mijne hand bedreben ten alarm ;
 Geest zulken sterke in mijne rechter arm /
 Dat ik een boog van en'elen mecale /
 Met kracht geveest / gerad meer in te halen.
 Hy is my by met zegen en gena /
 Als met een schild daar 'k wond byz achter ga,
 16 Faal-treed mijn gang : zoo komt uw hand my stut-
 ten.

Berneert gy my : 't berneeren dijd ten nutte
 En bzengt ter hoogt. En effent my de baan /
 Op dat mijn voet niet sl' ober op uir p'een /
 Met II / mijn God / wil ik stas op de beenen
 En zijn gestuud mijn byand achter heenen /
 En jagen sterk / en komen niet w' 't veld /
 Dooz hy / gestoz / vantsch zy in myn ge w'eld.
 17 Gy zijt die my / om krifgs-er te betrachten /
 De ad'ren dult met levendige krachten.
 Al die zich roats bezetten regen my /
 Dat zy zoo plots ter ne'er zijn / is dooz by.
 Mijn we'erpast doet gy met schande bluchten /
 En onder 't zmaard des oberwinners zuchten.
 Hy roept ; doch krijt geen hulp in zjn berdziet :
 Tot God ; vergeers. want hy berdoozt hem niet.
 18 Ik ple na. ik berze ou de leden.
 Geluk de wind het stof haast dooz berzoerden /
 Zoo bzint / zoo bzant / zoo ruk / zoo pluk / zoo plet /
 Zoo moer 't ik al wat regen my zich zet.
 Zy zijn dooz my gelijk als oek op strate :
 Dooz my / dien gy apt ongezienen state

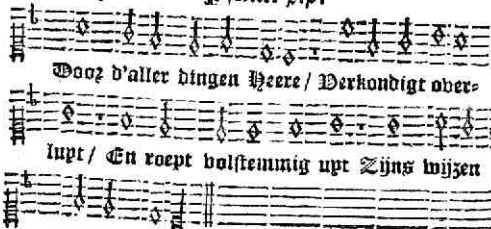
Gehel

Geholpen hebt van 't volk vol muptery /
 En groot gemaakt dooz nieuwe heerschappye.
 19 Dooz wie hand ben ik ten chzoon verheben /
 En 't hepbensch volk tot heer en hoof gegeben /
 O wonderhep ! een volk dat my niet kent /
 Ergeeft zich my, en heeft zjn ooz gewend
 Om mijn bebel eerbiedelijc te vaten.
 Maar aan de Mijr (als vzeemd van haar verlaten)
 Is 't my gemist. z' Erkeinen my niet meer.
 Dies naakt haar schik en dzeebig zielen-zeer.
 20 Gelooft zy God / die leeft / en my doet leven ;
 Ensterffelijc sta zynen lof geschzeent
 In mijn gemoed. Hy is het die my bzeekt ;
 Die my 't geweld der tegen-strebers bzeekt ;
 My helpt / verhoogt / berloft uyt foute hande ;
 Hem zing ik lof in vzeemder volken landen.
 Hem zeg ik dank / om dat hy / eentwig goed /
 Aan David en zjn zaad veel welbaad doet.

Den xix Psalm.

G

Die / dooz schrift of taal / uyt eng of
 breed verhaal / Hebr yet van God verstaan :
 Zoekt uw geloof een ruyg / Die 't hart noch ster-
 ker buyg : kom schouw den Hemel aan. Des
 Hemels vast gesticht / Zoo kunstig toegerigt / Dooz

2 Zijn werking die gaat mis,
 Na licht volgt duysternis /
 Na nacht we'erom de dag.
 't Houd oordelijk zijn heert /
 Die niemand oopt gekent
 Of onderlaten zag.
 't Houd harsen streek / en leert /
 Dat zich geen ding en keert
 Na 'r loff'lijk woord gedreuen
 Dooz onbezuyft gehal /
 Maar van den grooten Al /
 Is werk en perk gegeven.
 3 Dees stemme zonder stem
 Heeft doozgaans kraecht en klem /
 Is nergens ongehoort.
 Geen volk / hoe onbegaaft
 Geen ooz / hoe onbeschaaft /
 Of 't haat dic stomme woord.
 Geen mensch / of hy kan stof
 Tot zijnes Scheppers lof
 Uyt dic zijn werk-stuk scheppen /
 Zoo hy van Godlykheyd
 Dooz duystertlyk bescheyd
 Oopt yet heeft hooren reppen.
 4 Wat oog verwondert niet /
 Wanneer het slonk'ren ziet
 De heugelyke Zon /
 Die God / ber boven 't huyz
 In 's Hemels schoon Huyz
 Wel eer haer plaats vergon :
 Die in den dagtaad /

Als zy in 't Oost op-gaat /
 Dooz haars gestraals cieraaden /
 Een huydegom gelijkt /
 Die uyt zijn kamer strijkt
 In glanssenden gewaden.
 5 Die / als zy 't zeewaarts rent /
 En dag ten avond ment /
 De tyden schielijk scheidt /
 En laat de heel natuur /
 Als in een dof gerruut /
 Dooz haar afwesentheyd.
 Niet anders als een Heil
 Dooz zijnes arms geweld
 De dzoede kan berestschen :
 1 En we'er / als 't hem gebalt /
 De bisse tegen-balt /
 En d'eerste bregd doet missen.
 6 Die / met gezwinden schoot /
 Den grooten Hemel-kloot
 Van 't Oost tot in het West /
 Dan 't West in 't Oost dooz-gaat /
 En zich aanschouwen laat
 Ten algemeene best.
 Die mer haar teelbaar'heit
 't Doozsonkelijke pit
 Der dingen komt genaken /
 En dooz leef-rijke kraecht
 Elk ding in zyn geslacht
 Zich doet onsterff'lijk maken.
 7 De schoone ordening /
 Die zich in alle ding
 Zoo mild t'aanschouwen geeft :
 De iupste voeglykhe'en
 En mond'rens waarde re'en /
 Die 's Hemels bouwtzel heeft /
 Als 't overwogen werd /
 Want 't dooz-berpede hert
 Als zicbt're cuppen leeren :
 Nochtans in geen deet
 Zoo grondig en zoo heel /
 Als 't repne Dooz des Heeren.
 8 Als 't Doozd / dat / zonder vlek
 En menscheijk gebrek /

Maet troost ter zielen daalt.
 Daar uyt eik / die 't recht eert
 (Hoe kleyn en ongezekt.)
 Gewisse wijsheyd daalt.
 Als 't Woord / dat dooz en dooz
 Niet anders en heeft booz
 Van Louterheyd van zeden:
 Dat nergens in zich schaamt /
 En niet dat niet betaamt
 Behuyft in all' zyn reyen.
 9 Als 't Woord / wiens re'ens gehooz /
 In 't haer gegaan dooz 't'ooz
 Dedonkerheyd bestraalt /
 En van 't ellendig oog /
 Dat zich dooz schijn bedooz /
 Des blindheyls nebel haalt:
 Niet anders als het licht /
 Wanneer 't komt in 'r gezicht /
 Zich dooz zich zelfs laar schouwen.
 En van de geen die 't ziet
 En weelijc geniet
 Dooz zulks als 't is / doet houtwen.
 10 Als 't woord / wiens zeden-draad
 En wisse levens-maat /
 En repnen Gods-dienst seid /
 Maar in die beugd bemind
 Niet ongerechtigis bind /
 Of per dat dwaasheyd meld:
 Dies geen verloop van tijd
 Zijn waardigheyd en slyt /
 Of immer af doet laten /
 Maar waarder blijf / dan goud /
 En zoet booz die het houd /
 Der hoken honig-raten.
 11 Als 't Woord / dat my / o Heer /
 Der strek een les en leer /
 Een heylzaam onder wijs /
 Een schild-wacht booz de zond;
 Een wijsheyd in mijn mond /
 Een nutte zielen-spijs.
 Als 't Woord; dat / rouw beleeft /
 Geen valsche hope geeft /
 Of op 't onwijs doet draent /

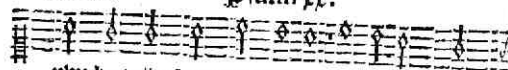
Maar gy uyt uwen thoon
 Maet ongemeten loon
 Gunst-vloedig komt begaven.
 12 De Wer uws Woords is klaar.
 Die is 't die zonder haar
 Ontwijffelijc verstaat /
 Hoe dikmaals hy wel seft
 En op een dwaal-streek seft
 In al z'n doen en laar?
 Ach scheld de schulden quijt /
 Die 't wijl het oog te wijt
 's Wets spiegel stelt ter zijent
 Dooz still' aflokkings kracht
 In sluymering gebzacht
 't Gehug allengs ontgijden.
 13 Ach! maak uw' knecht zoo bzoed!
 Dat onderyd zijn gemoed
 Hoopt diep besmet noch plaag /
 En stoute zotterey /
 Dooz moedwils hoobaarpy /
 Een scepter niet en draag.
 De reden die mijn mond
 Uyt binneft van mijn grond
 Dooz uwen thoon komt dragen /
 Laat die / o! steun mijns herts /
 O! eyndiger mijns smerts /
 Uw' Godijckheyd behagen.

Den xx Psalm.

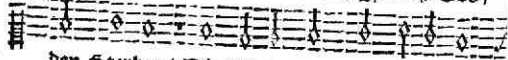
A

Als is de vrand op de beenen / En zijne heyz-
 kracht groot; Al is geen menschen-hulp verschee-
 nen: Creur niet in tijd van nood / Maar laet uw'

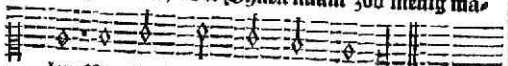

uw heer zijn hulp gaan halen By Jacobs God /

den Sterken / Die Sijnen naam zoo menig ma-

len Berglans heeft door zijn werken.

2 Uw' bede moet een ingang krijgen

In d'oorren van dyn God /

En koomt met hulpe neder-sijgen

Uyt Spons' hooge slot.

Uw' heyl'ge giften moeten leven

In zijn gedachtenissen /

En 't offer-see / ren brand gegeven

Been vuur ten end toe missen.

3 Hylate dy na harts behagen

Al dijne zaken gaan /

En uwre wel-gegrond' aanslagen

Ten goeden eynde slaan.

Als dan / verheugt in onze geesten

Dooz' dooz'spoed' uwer zaken /

Gaan wy 't blyde zegg' seffen

En oozlogs' spelen maken.

4 Dan zullen wy de kryg's-banieren

Tot roem van onzen Heer /

Dan hare standaards laten zwieren /

En doen zijn name eer.

Dies bidden wy (gelijck te horen)

Dat God acht' op uw' reden /

En u / goed-gunstig wil verhooren

In alle uwre beden.

5 't Hart ruygt dat God (en 't zal niet liegen)

Zijn Koning zal'gen zal ;

En / als zijn beden opwaarts bliegen /

In 't nakend' ongebat /

Uyt zijne hooge Hemel-wooning

En eeuwig-heyl'ge stede /

Zal

Zal doen doorluchtige vertooning

Van zijn' Almachtigheden /

6 Desprier heb in zijn Wagen

Zijn lust en hoobaardy ;

De Perziaan mag roem gaan dragen

By zijne Ruyterp ;

Maar wy / dooz' wijzer geest' gedreven /

Verrouwen op Gods krachten /

En gaan zijn naam een woonig geben

In 't binnenst der gedachten.

7 Zy ballen / ne'ergestort ter aarden ;

Wy / rijzen uyt her zand ;

Haar / baat noch wagen-tuyg noch paardert ;

Ons / helpt des Heeren hand.

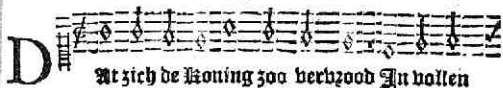
Dus staan wy / God, dies is 't begeren /

Dat gy ons wilt bestermen.

't Bebed heeft kracht, De Heer der Heeren /

Zal letten op ons kermen.

Den xxj. Psalm.

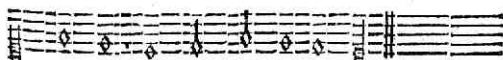
Dit ziech de Koning zoo herbzood In vollen

lust der zinnen / Dooz' s'yaunds' overwinnen En

redding uyt zijn zwaren nood : Daar van / o God /

geeft by Den gantschen lof aan dy.

2 Uw' kracht is 't die hem krachten geeft

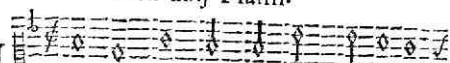
In stryd-nood en bezwaring.

Uw'

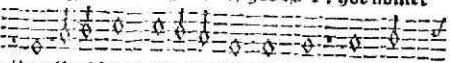
- Uw' hulp is zijn bewaring.
 Dooz' ik is 't dat hy alles heeft /
 Daar 't hart begeert toe boert /
 En zynen mond van roert.
 3 Uw' goedhepd loopt zijn bede dooz'
 In milde zegens hulzel:
 Gy schenkt hem 't heerlyk hulzel
 Van Goud bestingert dooz' en dooz' /
 En brenge hem dooz' den dag
 In koninklyk ontzag.
 4 Om 't leven waren zyne he'en:
 Gy hebt her hem gegeven /
 En / boven bar: een leven /
 Dar zich in aller eeuwighe'en
 Dooz' alle doring strekt /
 En / onafzweek'lyk / rekt.
 5 Dooz' hulp van uw' heyl-ryke hand /
 Is hy / langs hooge wegen /
 Dooz' spoedelijk gesegeu
 Tot over-treffelyken stand /
 Met eer en roem om-glaust
 En eierelyk bekraust.
 6 Gy hebt hem (o! al-wijs belepd!)
 Een spiegel van uw' trouwe /
 En ryke zegen-doutwe /
 (Die duken zal in eeuwighepd)
 Dooz' aller menschen oog
 Westelt in 't hoogste hoog.
 7 Gy hebt zijn hart vol-wyt verneugt
 In 't liefelyke lichte
 Van uwten aangezichte /
 Dooz' blylykt mer volmaakte bzeugd /
 En dooz' dijn hemel-lust
 Zijn geest gebzagt ter rust.
 8 Want gy / Heer / zyt de gant'sche grond /
 Waar op het steck verrouwen
 Des konings zich gaat bouwten.
 Dies gy dooz' uwwe goethepd gont /
 Dar hy (hoe 't ook mag gaan)
 Ontwankeijl zal staan.
 9 Al wie ik / we'er-patrydig / haat /
 En maakt zich plagen waardig /
 Dien zal uw' hand / straf waardig /

- (Hoe zeer hy ook zijn dooze daad
 Dooz' 't steeflyk' oog ont-ledig)
 Berrappen op het seyr.
 10 Gelikk het hout tot afschen moet /
 Wanneer het is gescheben
 In d'aangesteken oben:
 Zoo zal 't met 't goddeloogs gebzoed /
 Ter tijd als uw' aanscheijn
 Zich trouw'lyk roont ook zijn.
 11 De roozn-damp die ten neuf' wyl stroont
 En als een diam komt schieten /
 Zal 't al end' al vernieten:
 Wanneer 't / van uwten vloek bestroomt /
 Met zyn gebeete aard
 Gant'ch wey moet van der aard.
 12 Mer recht. Want 't harte kond gereed
 Den raad-slag van 't inwendig)
 Ik in den wesen te doen leed /
 Doch heeft met al zyn moept'
 Het schelm-stuk niet vol-broept.
 13 Waar schouder zal gebonnist zyn /
 Om elken's last te dragen:
 Haar lichaam / zal ter plagen
 En allerhande leed en pijn:
 Haar ziel / tot smerts gevoel /
 Verstraken enen Doel.
 14 Zoo zy mer yl de blucht bestaan:
 Uw' hand zal zich verheffen
 En haar van ach'ten treffen.
 Zoo zy / verbaast / te rugae gaan:
 Stecht op haar aangeziet
 Staet uwwe yst gericht.
 15 Verhef hy / Heer. Laat uwwe kracht
 Zich moentliyk verroogen
 Den sterffelyken ooggen:
 Zoo zullen wy uw's Goddhepds macht
 Verheffen dooz' 't gezank
 Van wylijl keel-geclank.

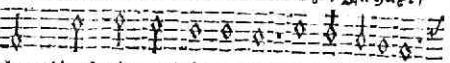
M

In God/ mijn God/ hoe is 'r : hoe komet

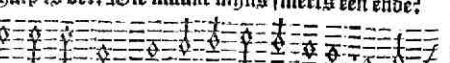
hy / dat ik al heel verlaten ben van Op : Ik huyl /

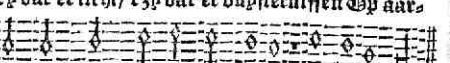
eplaaſ ! doch niemand is met my In mijn elende.

De hulp is ver. Wie maakt mijns ſmerſs een ende?

'r Op dat'er licht/ 'r op dat'er duſterniſſen Op aarſ

den zijn/ mijn klacht en zal niet miſſen Tot u te gaan,

2 Tot u / mijn God / doch zonder trooſt 'r ontfaan.

Rochtsans zyt gy het heylig Opper-hoofd /

In Iſraël geprezen en geloof

Van alle monden.

Op u / Heer / was 't dat onze Dad'ren ſtonden /

En niet bergeefs met al haar hart toe liepen.

Op gaaf gehoor / zoo dikmaals als ze riepen /

In haar verzoer.

3 'r Gebed had kracht. de hoop' bedroog haar niet :

Maar wat den Ik : een aard. wozin/ en geen Menſch.

En all'mans ſpoot / dien niet een goeden wensch

En woord gebeden ;

Veracht / helacht / verſoep't van al die neben

Op henen gaan / en d'oogen op my werpen.

Haar bitter tong gaat zich ter ſmaadhepd ſcherpen.

Eik ſchud den kop.

4. Eik grūſt my toe / en ſchozt de lippen op.

Ach ! bitter lot ! hoe woed my 't hart door ſne'en /
Als ik haar deez' / in-gal-gezultze / re'en

Moet hooren bzaaken :

Dat's hy / die God in al zijn doen en zaken

En trooſt verkoos. Nu mag hy 'r God gaan klagen.

Die help' hem nu / heeft hy in hem behagen /

Moep't hy zich zjnes.

5 Dit ſpyezet de tong / upr volc' des harts-benijns

En nochtans Heer / is 'r een onlochbaaz ding /

Dat uwe gunſt wel eer te mywaards ſting

Met milde ſtrafen /

Dan datm' uw mach't upr 's moeders lijf quam halen

En ſchoonen licht' / en uw' alzjende ooge /

Doe 'r Moeder-zap van my noch wierd terogen /

Mijn waake was.

6 Ach ! quam doer hulp / zoo koomtze nu te pas.

Deeft nu nter ver / nu banghepd en ellend

My / byndeloos / ten dichtſten zijn ontrem.

Mijn baters zwieren

Wondsom my heen ge'ijk verwoede ſtieren.

Zp dzingen aan als dik-gemeſte offſchen /

En als een Leeuw die dooz de woefte beſſchen

Roof-gierig bynd /

7 En na het bleefch van d'and're dieren duld :

Zoo gaapt haar keel / die na mijn leven woed.

Als water bloept ren wonden upr het bloed /

De le'en-gewirſchen

Zijn als ont-seent. Het leven is aan 't zwichten.

Der harte ſmet als 't waſch doer vooz de blammen.

De leden / doz als ſcherben / zijn aan 't ſtrammen /

En wep'tren ptecht.

8 De tong / dooz-droogt / is baſt. Ik zie my dicht

Dooz 's Doodes deur. Mer anders als en vp'

Dan dulle honde / eplaaſ ! omringen my

Des booshepds ſlaben.

9 Zp hebben my en hand' en boer' dooz-graben ;

Gerekt / geſtrekt / gelijk de trommel-beilen /

Wan ik aan 't lijf al mijne beenders tellen.

(O ! ſmer ! o ! leed !)

10 En alze nu geen nieuwe pijn meer weet /

Verluſtigt zich de wyzedhepd in haar werk :

Mijn deerlijk lijf woed haar oog-wepdens perk.

En wat yet ende !

11 Godlooz rot / dat zich in mijn ellende

Ach!

Wet

Vermeepen kan / maar niet en laat verzaaden /
 Dieft / als een byst / mijn arme lyf-gewaden /
 En werp het lot.

10 In zulkep noot genaak my / sterke God.
 Ach! doof de quaal die 's levens krachten breekt /
 En als een ynaard / dat divers dooz 't hartie steekt /
 Ter dood kan worden.

Bedwing / bedwing de booz / die / als honden /
 Als Neubren / als Eubhoornen / my bezpangen
 En hongerlijc na mijn verderf verlangen /
 Ter dood toe / sel.

11 Het lof uws naams / wanneer ik Dood en Hel
 Te boden ben) wozd klaar van my gedaacht /
 En stemmelijk in ooz en hart gezacht
 Zo mijner broeders

Dooz-rede schaar. Wandachtige bezwoehers
 Van Godes Wet: wel aan / trouwpet 's Godes eere /
 Gantsch Isracl. erkent hem dooz uw Heere /
 Al Jacobs zaad.

12 Goemt hem / roemt hem / die in geringen staat
 't Herschoben hart / bedoben in alleud
 Piet heeft kerimaad / noch hem het hooft gelwent /
 Als 't angstig weende.

Maar 't zijner de 'e gereede ooren leende.
 Dies wil ik / Heer / hp grooter loeken scharen
 De wereld dooz hoog loffeljk bermaren
 Uw goedigheid.

13 En 'r geen ik zelf my zelf: heb op-gelept /
 Dooz 't hepig oog van 't volc / dat / reyn van geest /
 U / als zyn God en waardig Heere vzeest /
 Dorrecht betalen.

O! goedheid Godes: hoe troost-rijk komt hp dalen.
 Een hoopje / sterke / verhoopen en herfsnabigt
 Genaakt Godes disch en wozd'er aan verzadigt:
 En is verheugt /

14 Om dat haar hart verknaypt aan God en deugd /
 Piet (als boozheen) onrustelijc en woelt /
 En in zyn grond niet meer den angst geboelt
 Van 't eenwig sterben.

Den tweerdeis oozd zal Godes genade derben:
 Die wil / zal zich aan God' ergeven konnen:
 Aan alle volc zal hp den toegang gunnen
 Tot zynen thoon.

15 In Is'el draagt hp niet alleen de kroon /

Maar

Maar 't Oedensch volc erkent dan ook den staf
 Zyns heerichapens. en bat zyn disch geschaft
 Zal geer nutten.

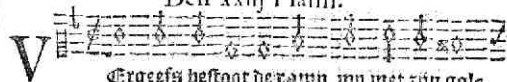
1 't Du groot: oo aard / 't zy die in tige hutten
 Een ongezien en bouker leben leben.

Verzacht en woz / zal elk zich tot hem geven
 In d'uw' oormoed.

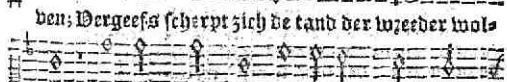
16 't Geslacht hond duar dat dienst en eere doet
 Dooz Gans aanschijn / en zoo aan hem zich bind /
 Dat zynen naam geourig plaarje bind
 In alle menben /

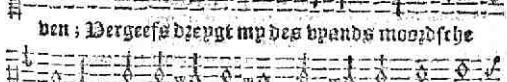
Die zynen lof van ijd tot ijd verkonden /
 Van stam tot stam den aanwas boozt gaan zetten /
 En op zyn Doozd en Wer met eerst doen leiten
 Van kind tot kind.

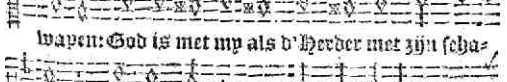
Den xxij Psalm.

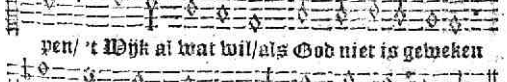
V Ergeefs besoor de ramp my met zyn gol-

 ben; Dergeefs scherpt zich de tand der wzeeder wols-

 ben; Dergeefs dreygt my des byands moodsche

 wapen: God is met my als d'Herder met zyn scha-

 pen/ 't Wijk al wat wil/ als God niet is getweken

 Die d'oozprong heeft/ hoe kan hem pers ontbreken?

2 Een Herder bengt zyn schaapkens wt der heyden
 Ter milder groent van over-bloemde weyden /

2 Een Herder bengt zyn schaapkens wt der heyden
 Ter milder groent van over-bloemde weyden /

Ten betten Beemd / daar versche beekjes blieten /
 Bequaam hoor 't hee / ten drink-lust / te genieten /
 Mijn God verscift mijn ziel / dooz angst ellendig.
 Geen zoeter zoet dan zoetheyd in 't inwendig.

3 Een Herder zoekt / wanneer de schapen dwalen ;
 Om 't afgedoold' we'er by de kudde' te halen ;
 Mijn God / doe ik / van 't rechte pad gereden /
 Ten doot-weg sloeg / heeft vol van goedigheden /
 Mijn boet herbrachte op 's Nijns rechte straten.
 Hoort doold' hy lang dien God niet wil verlaten.

4 Een Herder reoult' wanneer in donk're nachten
 De kudde' niet ziet / waar zy den Wolf zal wachten /
 Als niet zijn staf om haar een Wisse waken /
 Mijn God / of my al schoon des Doodes hake
 An by begaapt / ontleeft mijn hart van breezen.
 Dien God besturt' / hoe kan hy onvast wezen ;

5 Op U / mijn God / mag ik niet recht wel bogen /
 Doot op / vol-op schaft gy my' booz de oogen /
 Mijns we'erpartijs. Daar bloeft het allenthalven :
 Van spijts / mijn dusch ; van edelreukjes zalven /
 Mijn hazen haast ; van zoeten wijn / mijn beker.
 O ! die God heeft / is aller bregden zeker.

6 Mijn leven lang (dat is mijns harten hopen)
 Staat my de deur van Godes goedheyt open.
 Mijn leven lang (des durs ik my verkonwen)
 Zal ik mijn plaats in zijne woning bouwen.
 Wat baster steun kan eenig hart gewenschen /
 Van die noopt wankt / als alle troost op menschen !

Den xxiiij Psalm.

Het Varden-rond/en alle ding Dat in zijn ruppen
 ommering Zich of verschuyt of laat aanschouwen ;
 Op woont ; (het zy of kleyn of groot) An is ; ('tzy levend
 ofte dood) Als Godes / die 't wel eer ging bouwen :

- 2 Die 't konstelijk heeft toegericht /
 Ge-eenaard in supst gewicht /
 Zoo dat'er heen noch we'er mag schrikken /
 Maar vast leyt op 't onvaste bocht /
 Om-togen niet d'onvaste locht /
 Dooz zijnes Al-machts wijs be-cykheit.
 3 De Aard is Godes, en pebet een
 Maakt hyze / goedigtijk / gemeen :
 Doch eene plaats heeft hy verkoren /
 En zich ter eggen woons gemaakt /
 Daar pebet een niet in en vaakt.
 Wien is daar 't bozger-recht geboren ?
 4 Hem / die / wyl onverbalscht goedmoed /
 God-dengdelijke daden doet /
 Oprecht in al zijns levens wandel :
 Die in zijn hart niet is bergelt
 Op wyzheyt die tot boosheyt strekt /
 En kloek maakt in verkeerden bandel :
 5 Die / dooz gebeynsden balschen eed
 Zijn tonge niet tot pemsands leed
 Of heeft bereyd / of wil verkoopen.
 Dus staat den Mensch (en anders niet)
 Tot zegening en recht geniet
 Van Godes heyt den ingang open.
 6 Dit 's 't pad waar langs men God genaakt.
 Dit zijnze die God straf-wy maakt /
 En geen van haar boozelēben zonden
 Tot zonde nu meer toe en telt /
 Maar heeftse in 't bergelt gestelt /
 Als in de diepe zee herflonden.
 7 Dit is het ware Israēl :
 Dit zijnze / die / na Godes bebel /
 Ter deugd / on-af gemat / zich kloeken :
 Dit zijnze die booz Godes aanschijn
 Behagelike brunden zijn.
 O ! Heyl / wel waardig om te zoeken !
 8 Daar op / gaat op / en maakt u wijd /
 Gy poozten Godes die eeuwig zijt :
 Daar komt / daar komt / een heerlijk Koning.
 Wie is de Koning diebet maakt /
 En / eren rijk / zyn gangen maakt
 Na Godes upverhoren woning ?
 9 De Koning / zoo omringt met eer /
 Die is een ober-machtig heer :

In 't steyden dapper en stoutmoedig:
 In 't ooglog / een groot hartig held:
 Een man nouwt afsteklooft in 't veld /
 En in 't verbinnen overb' oedig.
 10 Was oop: een sterff' loik mensche waard /
 Dooz deugd en Godlykheid ban aard /
 In 't eenbig Godes huys te leven:
 Zoo is het dese / die op 't pad
 Der onvergankelijker Stad /
 Zich zeff' teu hoorbeed heeft gegeven.
 11 Gaat op dan / (o!) en maake u wijs /
 Op poozen Godes die eenbig zijt:
 Daar komt / daar komt een heerliik Koning.
 Wie is de Koning die der naake /
 En / eeren-rijk / zijn gangen maake
 Na Godes upverkokren woning:
 12 De Koning / zoo omringt met eer /
 Die is een ober-machtig heer.
 De groote Heere der heyzscharen /
 Die duyzend / duyzend / duyzend telt /
 Wanneer hy zijn slag-ozden stelt /
 Die is 't / die zeeg-rijk in komt varen.

Den xxv Psalm.

Noch op schilden noch op zwaarden / Nog op
 sterke oozigs-mans / Noch op ruyters noch op paar-
 den / Noch op spiese noch op lans: Maar op God /
 wiens mogenhepd Alle macht van aardsehe dingen
 Oberstijgt / heb ik gelepd 't Anker mijner hopeningen.

2 Heng niet / Heere / dat mijn hope
 Eenwelijk onuzichtbaar zy /
 Op dat ik geen schand en loope
 Dg mijn trofte weerparij:
 Op dat zy haar niet verblj
 In mijn al te diehte tranen
 En / wanneer ik stadig ly /
 Mijn Goudsdiens't niet lijk een Wanen.
 3 Hoort en quam'er mensch ter schanden
 Die op il zijn vasthepd zet /
 En dooz uw' vermogen' handen
 Wenscht en hoopt te zyn gerud:
 Doch bedrogen zal hy zyn
 Die / versnader van Godes zegen /
 Zich verstaart aan loosen schijn /
 En belacht der hromen wegen.
 4 In de diehte duysternissen /
 Daar de Heer'it met is ombaan /
 Weest een richt-singer mijns Behnissen /
 Gu' uw' wegen recht te gaan.
 Overstraal my met het licht
 Alver Goddelijker klaarchepd /
 Daar 't verstand dooz werd' gericht
 Op het pad der wissler waarhepd.
 5 Barmhert' Heer / en is des machtig /
 Dan gy die my huipe doet /
 Dien ik / mijns gebreks gedachtig /
 Reem ten stem van mijn gemoed.
 Dol van rijk' erbarmenis
 Waart gy oep van aanbegint:
 Gaan wy ergens les of mis /
 Laat die we'et ter harten inne.
 6 Heeft missechten mijn achretooze /
 Heert missechten mijn hrofsche jeugd
 Zich benadert tot het booze /
 En geglist up 't spooz van deugd:
 Zet daar van de heugenis
 Eenwelijk in 't hart ter zjden.
 't Feplen spreekt om straf: (t is wis)
 Maar uw' goetdhepd kan 't niet lyden:
 7 Kan 't niet lyden / als de Menschhe /
 Zyns boozgangen delings wijs /
 In al zyn gebed en wensche
 Zucht na heplig onderwijs:

Hem te brengen op het pad
 Staet van uwe goedheyt haardtg.
 Uwes leerings hoogen schat
 Aecht op lage zielen waardtg.
 Overgoedig en waarachtig
 Is de Heer / in al zijn doen /
 Aan haar die / zijns Bonds gedachtig /
 Aan zijn Wet der Dugde spoen ;
 Trouw / in elkends afgeveer ;
 Ruym / in rijken loon te schaffen ;
 Keed / in onderwijs en leer ;
 Zacht / in 't mind'ren van de straffen.
 9 God / gehoog niet dat de luyfster
 Uwer milder goedtgheren
 Nummer in ons hart verduyfster /
 Dooz te heet ter straf te tre'en.
 Na de zwaarheyt van misdaad
 Awer uw' hand zich niet verstreken /
 En zich na de ruynt van 't quaad
 Uwe goedheyt niet be engen.
 10 O! gewenschten staad der zielen /
 Die / uyt louterheyt van grond /
 Dooz d'onzichtb're Godheyt knielen /
 Hou en trouw in 't Wet-verbond ;
 't Zp hoe 't hier op aarden gaat /
 God en zalze niet begeben ;
 Hy blijft haar gelep' en raad
 Dooz den loop van 't gantsche leuen.
 11 Ruym / en ongehuut van vreesen /
 Zal haar zonde-klaar gemoed
 In een zachte stilheyt wezen
 Zp 't genot van alle goed.
 Haar geslacht (dooz mild geteet
 Deel in tal) kent geen versterben
 Van Gods zegen. 't Zalig deel
 Is en blijft haar ecutwig erve.
 12 't Kecht berstand van heyl-ge zaken /
 (Daar roopt waan-wijs toe en quam /
 Die be vuyten streep moegt raken /
 Maake ter diept noopt af en klam)
 't Gwoed-merg van Gods Heymenig.
 Straken zy die God recht vreesen ;
 Hy beluchtigt haar 't Gewiss'
 Met zijn klaartgheds waers troezen.

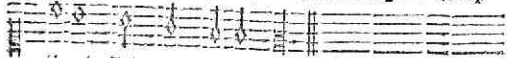
13 Stadig zijn op God mijn oogen /
 Die mijn voet ontwezen zal
 (Trots mijns vlands tegen-pogen
 Hyt het net van ongelval.
 Van ellend ombangen dicht /
 Ga ik droef en eenzaam dwalen ;
 Laat uw' Daderlijk gezicht
 Troostelij te my waarts sielert.
 14 Groot is mijn'er zielen smarte.
 Help my in zoo zwaren strijd.
 (Ach wat lijē een eentig barre!)
 Maak my 't pak der zonden quist.
 Zie de veer' van die / met quaad
 Gzof bezwangert / my besrjen /
 En uyt in-geblepsechten haat
 My zich maken tot partjen.
 15 Ach! verzeker my mijn leuen ;
 Kom mer sterke hulpe by ;
 Wilt my nter ter sehāde geben /
 Want op il verrouw ik my.
 Dast te slaan in Gods gena' /
 Slecht en recht te zyn van zeden /
 Is 't daar ik op roem en sta
 Mios in alle tegenheden.
 16 Help uyt allen angst en nooden /
 Help uyt alle leed en pijn
 't Volk dat uwe monds geboden
 Aker en snoor zijns doens laat zyn /
 't Volk daar op u loft in seheyt /
 't Volk dat op il uytberkoren
 En ten Volk gehepligt hebt /
 't Volk van Jakob voort-geboren.

Den xxvj Psalm.

Met lasteringe dicht omhaan / Oureyn in mens-

schen oogē / Door kenst der stoutē logē / Hoep

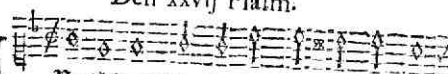

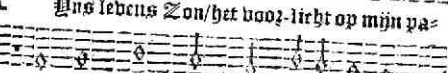
ik u / God / tot Richter aan.
 2 In 't dichtst van tegenspoed
 Geeft my mijn onschuld moed :
 De moed / vertrouwen op den Heer ;
 Oe Heer / my / zijn vertrouwer /
 En naauwe bond behouwer /
 Ten val te komen nimmermeer.
 3 Doe / Heer mijn God / doe byp
 Een scherpe proef op my /
 Of 't binnenst is als 't buytenst toont.
 Zink ne'er met 's gesies krachtē
 In 't donkerst der gedachten ;
 Hanschouw war in mijn diepste woont.
 4 Daar zult gy zien een hert
 Waar niets geberbergt werd
 Dan louterhepd van geest en zin /
 Daar klare heugēnisse
 Van uw' erbarmēnisse
 Heeft alle denkens krachtē in :
 5 Daar alles woed gericht
 Pa 't snoer van waarhepds licht ;
 Dies ik noopr lossen gang en doe /
 Maar niet bedachte tredē
 In zuiverhepd van zeden
 Standvastelij tot uwaarts spoe'.
 6 Den mensch / wiens pd'le mond
 Is oneens met zijn gēnd /
 Gelvaardig' ik mijn by zijn niet.
 Wie is'er die mer slippers
 Of schoon-beromde lippers
 My immer my vermēgen ziet ?
 7 Ik / haat in enst en my'
 Oe t'zamen roetēp
 Van menschen / die / beraard van ze'en /
 In foute achtelooshepd
 En ongetoemde bonshēpd.
 Engoddelijke yaden tre'en.

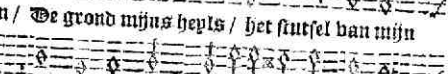
8 Met een gewis gemoed
 Daar niet in woont dan goed /
 Daar geen verholē zonden go'en /
 Wil ik my / Heer / op-maken /
 En 'r heplig altaar naken !
 En een behaaglij offer doen.
 9 Daar zal met zoet gebrom
 't Geluyd van Luyt en Trom /
 Derzelschapt met mijn stem-geklank /
 Uw' wonderhe'en doen hooren
 En d'omme-staande ooren
 Verlustigen door lof-gezank.
 10 De plaatze daar gy woont /
 En zichtelij in toon
 Uws goedhepds en uws Godhepds glants /
 Daar d'uptgebruikte panden
 Uws glorijs zijn booz handen /
 Vermaakt mijn ziel en rektze gantsch.
 11 Dus hangt mijn hart aan dy :
 Daarom en blusch t'ontp'
 Des levens bonk alsoo niet upt /
 Als in haer / dien / aan zonden.
 Oe slaaffelij gebonden /
 Oe straf den veur der boete sluyt.
 12 Ontruk my 't leven niet /
 Gelijk men beestijds ziet
 Dat zy in pl ter hellen gaan /
 Wiens keel om bloed te drinken /
 Wiens handen tot geschtinken /
 Wiens le'en tot listen vaardig staan.
 13 Oe dwalelooze baan
 Van mijn volmaakte pa'en
 Zal ik / onzondig / blyven tre'en.
 Daarom / Heer / maak een ende /
 Van d'zoefhepd en ellēde /
 Upt volhepd der genadighe'en.
 14 Dat ik met vaste tred
 Mijn gangen richtig zet /
 In uws goedhepds milde byucht.
 Dies ik my niet zal schromen /
 Waar menschen t'zamen komen /
 Oe eeuwigen uws naams gerucht.

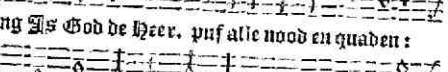

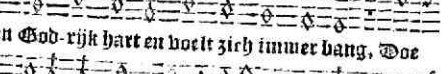
M

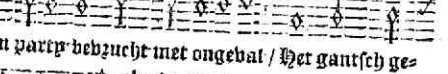

 Uns lebens Zon/het vooz-licht op mijn va-

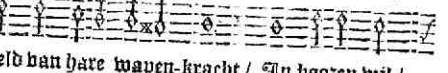

 den / De grond mijns heyls / het stutsel van mijn

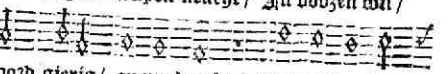

 gang Als God de Heer. puf alle nood en quaden :

 Een God-rijck hart en boect zich immer bang, Doe

 mijn party bezucht met ongebat / Het gantsch ges-

 weld van hare wapen-kracht / In boozen wil /

 moozd-gierig / op my bzaecht / Striet zj den kop /

 en biel een zwaren val.

2. Men sla om my een dichten leger henen /
 Men spit en graav' en rrek' zjn waalen hoog /
 Men zj met schild' en spieffen op de beenen /
 De glans van 't staal beschittere mijn oog /
 De oozlog's-trom dooz-schjtere mijn ooz /
 Een blode-blaag / geen killing raakt mijn hart :
 Mijn hart / daezich / in allen nood en smatt /
 Op God verlaat / en raakter beplig dooz.

3. Een eenig ding bek ik dooz alle dingen.

Van God gebe'en : en zaidr ook na staan :
 Dat ik (ontslaast van aardsehe sloumeringen /
 En bygten vrees van upzertijhe qua'en)
 Mijn leven lang een blif- plaats hebben mag
 Content de ste'e daer by zjn woning houd /
 Daar 't oog met vzeugd den schoen dienst aanschouwde /
 En 't heplig hups bezichrigt dag aan dag.
 4. Wanneer my dan elcnde gaar besprigen /
 En zware ramp gewaartijk wil aan voozd /
 Wanneer party / geweldig / aan komt dzingen /
 En alles dreygt en neygt na zwaard en moozd /
 Zoo wozd my mijn Godsdienschtigheyd te rut /
 Dooz dien Gods gunst hys- wyse om my staat /
 Daar achter ik her oerhangende' quaad
 Onschuplen kan / en rondsom ben bescut,
 5. Gelijk een Slot / dooz klocke menschen-handen
 Gebout op een onmakelike rot /
 Van geen oozd dooz storm is aan te randen /
 Maar / vast gegroind / den vyand' staet ren trots :
 Wzoo ook Ik. de gunst mijns Gods hond my /
 Houd my het hooft / mis in ellenden / op,
 De vyand woect / doch stoot zjn trozren kop /
 Hoe dicht en zwaar zjn hand rondsom my zj.
 6. Wies wil ik hem her stemmen offer dzengen /
 En sprekent lof in zjn getwijde tent /
 En 't lof-gepraak met zang-gedichten mengen /
 Mijn God ren dank / die alle qualen end.
 Wanneer den angst / dooz dooz-gebtik van pijn /
 Bwlijen my tot dzoche klachten pers /
 Wanneer 't gebed ter banger hoest uyt veest /
 Laat / Heer / mijn woozd by 't niet dzychtloos zjn :
 7. Laat / Heer / mijn woozd by 't genaad' erlaugcu /
 En ouherhoort van uwen thzoon niet gaan.
 Waar zat ik heen om baken troost t'ontfangen ?
 Waar / dan by 't dien' 't dupdelijk vermaan
 Ws rouwen woozds in nood te zoeken raad /
 Als ik my 't hart gestadig deze re'en
 Toe-lust' ren hooz : zoekt myn aanschijn alleen /
 Daar bind men troost en hollen roeberlaar.
 8. Wel aan / mijn God / uw' aanschijn zal ik zoeken :
 Berberg her / o' berberg her dooz my niet :
 Laat nimmermeer my d'oogen niet bedoeken
 Van dupsternis daer wanhoops quaal uyt bliet.
 Derwerp uw' knecht / herwerp hem in de bit.

Uw's gramfchaps niet, Verlies ik U / mijn God /
 'k Verlies temaal daar ik / in heploo's lor /
 Mijn hulp / en al van heb wat ik bezit.

9 Daarom / o God / vertraag niet in genade ;
 En 't'wijl ik diep in quaad bedoven leg /
 Verlaat my niet ten roof-aas van den quaden ;
 Trek uwe hand niet heillyk van my weg,
 Wie wil (helaas !) wie wil op menschen staan ;
 Myn Gaders bep' / de naaste dooz' natuur /
 Verlaten my nu 't' komt op harder uer ;
 Maar trouw is God / die neemt zich mynder aan.
 10 Weet / Heer / weest my een Leidsaan op uw' wegen /
 Die sepieloos ter straker Geugde gaan /
 Op dat ik noopt / dooz' s' vpaands macht berlegen /
 Den onweg kies van doodelijke pa'en.

11 ! dat party den wil haars wrebel-moeds
 Aan my niet pleegd / en 't' quaad waar met de ziel
 Bezwanger gaat (haars ondanks) niet en diel /
 Ma lust van d'hand noopt zat des vromen bloeds.
 12 Haar leugen-balg bzaakt balsepe tuppensissen /
 En dacht my op daar ik noopt deel aan had.
 Mijn hart bezweek / den adem moest my missen /
 Zoo zoete hoop 't' intwendig niet bezat.
 Myns Heeren hepl' / de bolt van alle goed /
 Zal ik verwek upr desen dood ban ramp /
 Geluis noch zien. Verzaagt niet in den kamp /
 Maar weest getroost, misschien wat God haast doet.

Den xxvij Psalm.

G Od/sterk' en bolwerk van mijn leven / Dooz'
 diepen nood en angst gebreven / Naar ik mijn
 klacht ren Hemel stijgen: Ach! laatze gunstig' ooren
 krijgen; Ach! laat mijn droevig stem getreure

Ariet

Dies my de geest intwendig springt /
 En tot een hzlyk dank-lied dzingt.
 9 H is // getuyge zyn zyn' werken /
 H is de sterkhepd aller stercken /
 H is 't die zynen upberkoren /
 In nooden niet en laat verloren /
 Maar hem met sterke handen red /
 En in behouden stonde zet.
 10 Help / Heer / dijn volk. giet uyt een regen
 Van on-op-houbelyken zegen
 Op haar die op ten eygendomme
 Berkoren hebt. Weest haar rondsomme /
 Gelepoze / wepoze / boertze op
 Ten eyndeloozen ceten-top.

Den xxix Pfalm.

O Wel op/dat elk zich spoe' Ma 't gewijde Ma-
 saar toe: Bzengt den Heer/ daar 't al van quam /
 Jonge reelfeis van den Nam. Geeft hem lof en
 roemr zyn krachten / Doet zyn naam hoogwaardig
 achten / Bupgt in hepl'ge voegijsheden Dooz zyn

Groothepd uwe leden.

2 Groot is H. want zijne stem.
 Heeft alomme kracht en kleem.
 't Is een stem daar 't wolken-nat
 D'oppelings op d'aard dooz spac :

Die dooz 't schrikk'lijk donder-schar'ren
 't Heele hemel-rond doet klar'ren /
 En de sterke winden ruyffchen /
 En de groote war'ren bryuffchen.
 3 't Is een stemme wiens geluyd
 Mergens krachteloos en fuyt /
 Maar vol van ontsachlijhepd /
 Al doet woerden watze zeyd.
 Hoertse haar : de dichte wouden
 Konnen haar gehoorn niet houden.
 Heptse maar : den schoone Cedar
 Moet / op Libanon / ter weder.
 4 't Is een stemme die 't gebergt
 Bohen-machtsehe dingen bergt :
 Die den vasten Siron /
 En den trocken Libanon /
 Heen en weder doet verzwieren ;
 Eben als de Kalver-stieren /
 Of des Lenthoozns wilde songen
 Lust beduyven met haar syzongen.
 5 't Is een stem / waar dooz natuur /
 Steeds bemeeftert / biam en buur
 Uyt de dikke wolken geeft :
 Daar 't Arabische Woest dooz beeft /
 En de Hinden zich verbaeren /
 Dat' ontijdig moeten baren /
 En de bosschen / naakt van boomen /
 Zijn getreft met Godlijk schromen.
 6 Enkel roem en Majesteit
 Enkel eer en Godlijchepd
 Heeft de Heer (die alles kan)
 In zyn Tempel om end' an.
 Snygt ten hemel / daalt ter aarden /
 Bloegt de zee met wisse baarden /
 Laat utw' oog op alles merken /
 Vol van lof zyn al zyn werken.
 7 God is 't die uyt zynen thoon
 't Recht-herschulde zonden-toon
 Van den boozen heeft verschafft /
 En met water d'aard getrafft.
 H. (der dingen groore Richter)
 Genuig Doost en Opper-richter /
 Zal den zynen krachten geben /
 En in hze'e doen hepl-rijk heben.

Den xxx Psalm.

M Et eeren-woorden wil ik dy Verheffen/ hoogste

Heer/ die my In onderwonderlijker daad Verheben

hebt tot hoogen staar/ En in mijn tranen mijn par-

ren Niet laten troosten noch verhoopen.

2 Dor ik my diep in quale vand

En nare klachten r'waars sand/

En leed' niet lang/ gy daalde ne'er

En gaast my kracht en leven we'er.

Gy haalde my/ vol angst en treuren.

Dan d'eento'lijk-stille Heilen-beuren.

3 Gy doogde niet dat ik/ gekragt

En onophoudelijken nacht/

En in de koude aard gelept

Tot proope der vergetenhept/

't Verheuglijk licht niet zond' aanschouwen/

Maar liec my 't lieve leven houwen.

4 Nu zingt den Heer een eeren-lied/

Gy die zyns goedighedys geniet 't.

Laat ewwig leven in 'r gedacht

De heugenisfe zjunder macht/

Laat metten monde zyn beleden

Zyns naams hoog-waarde waardigheden.

5 Heerbaardig is zulk lof-geyang/

Zijn toon is hoort; zjin goedhep lang.

Hy heeft geen lust dat iemand sterf:

Zyns ondanks raakt men in 'r verders/

Zyns harten volle wil/ is/ 't Leven

Kupin dadelijk te mogen geben.

6 Zoo d'Aboud zomtyds tranen brengt/

En onzen wijn met galle mengt:

't En heeft geen duur. De Morgen schijnt/

En daar met heeft men uyt-gejuht:
Het droeve Bitter van 't Doodelen
Verzoet God hoog een vruuglyk Heeden.

7 Dor ik (in staat/ geacht/ en groot)

Des vreeses zoete vleed-geuoet/

Dacht ik uyt onbedarphen zint/

Geen onheyl kander tot my in/

De Zegen heeft om my zyn wullen/

Hoe kan/ hoe kan ik immer vallen?

8 Dus dacht ik/ 't wijt de volle bloed

Dan allerhande heyl en goet/

Dooz ulne hand my toebereyd

En als een berg om my gespreyd/

Mijn hart in zynen hoogen vrede

Verheuglijk sterfde' en d'waaff'lyk doed' de.

9 Maar met gy my my zelden liet/

En 't al-te-rustelyk geniet

Des misden zegenings om' bzaak

En zych uw hand te rugge trak/

Stag my een schijf dooz al de leden/

En berste my tot deze reden:

10 Tot wien (helaas!) zal ik nu gaan?

Tot U/ myn God. U roep ik aan.

Zat gy gedient/ Heer/ mer mijn bloed?

Wat nu/ wat eer/ wat weeld of zoet

Kan uwe Godlykhept berwerben/

In myn onrtydig ozeug sterben?

11 In mijn te snelle geten vaart

Ter akeit' der kouder aard?

En killend'lyk/ een leef-loos stof

Zal dat ulus naams verheesen lof/

Zal dat den luyfter uwer waarhept/

Doen glinst'ren in zyn waarde klaerhept?

12 Hepp uwe ooren/ Heer/ ten zoren;

En laar mijn klachten zuch en doen.

Erbarm in nood/ en red my soot.

Uy was mijn de e. Gy gaat geuoet

En hebr mijn latt en klaaglyk schrepen

Deemisseft' in een bzoelyk repen.

13 In plaats van trouw en harten-leed

Hebi gy met ozeugde my onkneed.

Zoo dat het eeren-rykheid/

Zoo lang de geest het luf bezit/

In uwer lof nie' zal verstrommen/

Maar met gezann' uwer daden be'minnen.

U Heere heb ik uytverkoren / In al mijns le-
vens loop / Tot grond-beſt mijner hoop'. Dies laat-
ze nimmermeer verloren / Dat ſchand-rood / dooz

haar ſterben / Mijn wangen noopt mag verben.

2 Verlos / rechtbeerdig opper-Heere /

Verlos van alle quaad /

Dat my rondsomme ſtaat,

Laat zich uwo heplig ooz niet keeren

Van mijn demoedtg quellen.

Maar wilt ter hulpe ſtellen.

3 Laat d'uytkomſt nter mijn hoop' benemen /

Maar toont al in ellende /

't Geen daar al 'r hart booz kent /

Een ſterken rotz-ſteen om my henen /

Een burgt en baſte wallen /

Een ſtuſel booz het ballen.

4 En om uwo naam een klank te maken

In aller menſchen ooz /

Zoo weeft my / uyt en dooz /

Een ſtuur en richtmaat mijnder zaken /

Op dat de looze netten

Bergees ſich booz my zetten.

5 Gy zijt mijn ſterk daar ik aan houwte.

Mijn leven / 't waardſte vand /

Bebeel ik in uwo' hand.

Met recht, want / gy / mijn God vol trouwe /

Hebt menigmaal een ende

Gemaakt van mijn ellende.

6 Ik haarte die de leugen lieben /

En nemen haren keer

Ter

Ter ongezouter leer

Van 's waachpds vd' le eeren-dieben /

Maar zie geen berer oopen /

Dau op mijn God te hopen.

7 't Verbotzjht my in mijn intwendig /

In 'r hart / in nood / behind /

Dat gy my meent en miut /

En my / hoevel op 'r hoogſt ellendig /

Den gunſt-ſtraal uwer oogen

Miet een'lijk hebt ontoggen.

8 Gy hebt my / Heer / niet overgeben

Ter wyeeder ſlaverny

In handen van party /

Maar hebt my 't aangename leven

Gered / dat ik my zeppen

En ruymne lucht may ſcheppen.

9 U weeft my nu / als wel booz dezen :

En daalt / in plaats van ſtraf /

Genadig op my af.

Want my is bang, Mijn heele wezen /

Dooz zwaar getreur verballen /

Als ſchier op niet met allen.

10 De ooge traant en is ontuyſtert /

Der zielen kracht verdwynet /

Het zwakke lichaam quyt /

De reben taant en is verduſtert /

De leden en gewyſchen

Vertragen in haar plichten.

11 In ſinet betreer ik mijne dagen

Dooz d'opgehooyte druk

Van 't droebe tegen-luk.

Mijn leven ſijt in angſtig klagen /

In oberbloedig weenen /

En diep gehaalde ſteenen.

12 Ach! dooz mijn ongerechtigheben

(Fonteynen dat 't verdziet

Dat om my henen bliet.)

Ontmannen zich de ſterke leden /

Oytrpannen mijne zenen /

Verſank'ten mijne beenen.

13 Ik ſta mijn ſelle wo'et-partyen

Den doel-wit van gepzaat

En dichten laſter-maat.

Mijn bureu ſtrekt mijn hooge tij'en

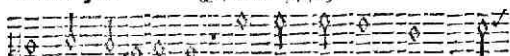
Miet

Niet dan een schimpig kluchtje
 En dertel ooz-geruchtje.
 14 Hoe traag laat zich d'ellende stuyten /
 Wanneerz' eens haren tred
 Ten ondt heeft gezet!
 Of blijf ik in / of kom ik bukten :
 'k Zie brunden en bekunden
 Het aanzicht van my wonden.
 15 Ik ben een schrik in haren oogen
 Zoo haast zy my maar zied /
 Een geber is aan 't vlien :
 Recht of 'k / nu 't luk is verbtogen /
 En 't liend my omwandert /
 In ellend waar verandert.
 16 Ik ben al dood in haar gedachten /
 Welk een bat dat bzeekt /
 Daar niemand meer van spreekt.
 Mijn reanen / zuchten / weenen / klachten
 Zijn losselijk bergeren /
 En bet upt 't hart vermeten.
 17 Als zy met lasterlijk verhojten /
 't Welk mijn verladen ooz
 Gestadig komt te booz /
 My van veel tongen zien bestmijten /
 Begint elk een te grouwen /
 En my te meer te schouwen
 18 't En blijft / 't en blijft noch niet by woorden
 Zy / vdrig in het quaad /
 Slaan onderlingen raad,
 In hare harten / graag tot moorden /
 Is 't epnde van mijn leben
 Al vastelijk geschepen.
 19 Dus staar mijn staar, en midd'ler wijlen /
 In 't dikste van de swaar /
 Heeft noch de hoop in 't hart :
 De hoop / die / met outwank'le sijlen /
 Op el geground / dees talen
 Met dieper ziele komt halen :
 20 Gy sijt wijn vrod. Al dzept het ende .
 Gy nauw en rupre den hzaat
 Van mijnes lebens maor ;
 21 In ooz men schier in zijn ellende :
 Gy vaalt en perkt de uren
 Van goeds en quaads geduren,

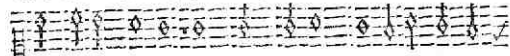
21 Verlos my upt de tweede klautwen /
 Van die my vhand zijn /
 En / op-gezochten sehijn /
 My hard belagen en benaunen.
 Ach ! laat vws goedheps stralen
 Op my / u'z' dienaar / dalen.
 22 Laat door 't te trage hulp-berwerben
 (Want u / heer / roep ik aan)
 Mijn klacht ten spot niet staan /
 Doch bloode schaaft mijn wangen berben :
 Maar laat de God-bergeren
 Met schande zijn doozmeten.
 23 Laat zich de dood tot haerwaerts stellen /
 En 't zieleloos gekil
 En 't eeuwig-eeuwig Stil
 Haar tonge binden in der Hellen
 (Tot loonder booz domheyp)
 Met epndelooze stromheyp.
 24 Verkommen moeten alle monden /
 Die oopt / ter leugen spraak
 Ge eygend / haar bermaak
 In 't lasteren der bromen bonden /
 En met verglimpte streken
 Verbaant en schimpig speken.
 25 Hoe groot zijn / heer / vws goedheps stromen
 Die g'over hen laat gaan
 Die in u'v bzeze staan ?
 Wat schat belwaart Gy booz den bromen !
 Hoe klaar toont Gy / booz allen /
 Uw' Godlijk toel gevallen !

Den xxxij Psalm.

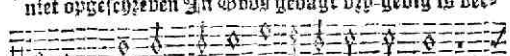
W
 El hem / wien God / upt volheyp van gena-
 den / Ontlossing doet van vorige misdaden : Mens-
 onde schuld / tot schuld niet aangezeyd / Bedolven is

in Gods vergeetenheid. Wel hem/wel hem/wiens quaad

niet opgeschreven In Gods gedagt by-gebied is ver-

geben / Om dat van nu het omgekeerd gemoed /

Den zonden haats / geen boozen lust en voed.

2 Laas! hierom was 't / dat doe ik 't quaad won' zwij-
gen /

Noch my booz' my / noch booz' mijn God betijgen /
Maar / door gepnoont aan d'onden lust gehecht /

Mer mijn gewet was stadig in 't geberht :
Gruust myn hart inwendig quam beknagen /

En diepe angst de tong tot treurig klagen ;
Het oog / tot traan ; de boest / tot zuchten dwong /

Den heeschen heel een bang gehup af-drong.
3 Uw sterke hand was my straf op de leden /

't Zv duysterheid het aardrijck overkleede /
't Zv 't heuglijk licht den schoonen dag her-bzocht

Mijn doer gebeent' ontzak zjn noodig bocht.
Der quettijk hart berceerde zich in tijden /

Gelyk de Zon / in dooze Zomer-tijden /
Het doozlig land ongunstelijk bestraalt /

En 't teer' gewas zjn levend zap onthaalt.
4 Wat raad. (helaas!) Als up't een djoom gekomen

heb ik : O God / tot ik mijn gang genomen ;
't Bemerkte quaad (de hjon mijns quaals) versoep't /

't Versoepde quaad in 't harte upgeroept /
't Alpr-toeyde quaad repn-up't booz' u beladen /

En troost ge-epscht door tranen en gebeden.
Wat is de bezucht? O! goedheyds oberbloed /
By quijc 't de sebuld / en vzeidigt mijn gemoed.

5 Hierom is 't recht / dat weder mensch die veylig
Zijn pad wil gaan / en jaagt na 't zalig' heylig /
Dan zonde-boet geen upstel oopt en maak /

Maar

Maar met gebe'en recht-tijdig God genaak.
Schoon dan bywilt verschikkelijk baren

Des doebden fors / vonsdom hem henen baren :
't En raakt hem niet. Zijn hart/aan God vertrouwt /

Wylt onderschijkt / wanneer een ander groutot.
6 En zijt het/God/die my mer hntj gereed zijt :
Een schut een scherm in alle angst en leed zijt ;

In nood my reb's / ontketert / heyl herbzeugt /
En my den geest met roem en vzeugde dzenkt.

7 O! goedheyd Gods! noch gaan uw' stralen vceerder.
Ikt wilt (segt gy) u zjn een zalig leerder ;

U banen 't pad dat gy ter Dwingd moet gaan ;
En van uw' weg geen-tijds mijn oogen slaan.

8 Alleen zie toe / dat gy (als domme dieren /
Als Mup' of Daard' / die 't straf gebit moet stieren /
En tegen dank ten gang aauyngt en stouwt)

U tegen God niet wederbarstig houd!
Uw' hart / als God genadig aankoomt kloppen /

Dan zond ontslaaf / en niet en gaar verstoppen /
Maar waarhepds kracht goedwiltig binnen laat /

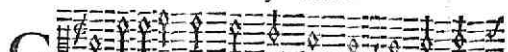
En Gods genaad' erkentelijk aubaat.
9 De goddelooz' / al schijnen zijne dagen

Dol harten-lust / is dieht omzet met plagen :
Maar die / door hoop / zjn ziele geest in 't stilt-

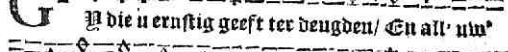
En ziet op God / bund God getrouwt / en mild
In 't obersten van mis-gegangen gangen /

En met zjn gunst zich rijkelijk ombangen.
Dies vromt en bzomt gy die na 't rechte streeft :
Verheugt in God / al die God-waardig leeft.

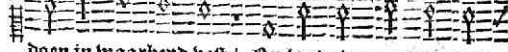
Den xxxij Psalm.

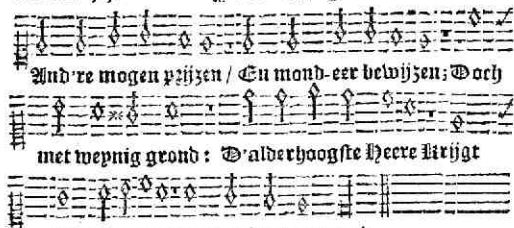
G H die u ernstig geest ter deugden/ En all' uw'

doen in waarheyd best / Nu laat uw' geest in God

herbzeugden. God loben past den bzoemen best.

2 Laat 's Heeren lof de lucht dooz-gatmen /
Vermengt met De'el en lieel-gezank
En 't Maar-gedicht der nieuwe Psalmen
Met vrolijk flupt en flupt-geklank.
Laat utw' stem en snaren
Zijne eer verklaren;

En de melody
Nyr een ziele stroomen /
Daar de bzeugd volkomen /
En op 't hoogste zy.

3 Zulk vzen-den-los heeft grond en reden,
Want wat God spreekt en doet / is wel;
Zijn woord is reyn / zijn werken mede /
Getrouwhepd is haar met-gezel.
Recht gericht bemind hy /
En in onschuld bind hy
't Ware levens waard.
D'over-zoete zoethepd
Zijner milder goedgepd
Wilt de gansche aard.

4 Dooz 't machtig woord / wel eer gekomen
Heeft d' Hemel zijn begin genomen
Mer al wat oopz zich in hem vond:
Zon en Maan en sterren /
Die vooz 't oog han bezren
Schoon ten toone slaan /
En her wijsd bebangen /
Zijner omme-gangen /
Als een hepz beslaan.

5 De laagste zee en hare stroomen
Heeft hy bedat als in een bond /

En als een schat te saam genomen
In 't diepste van des woerelds rond,
Hem ontzie en bzeze
Al wat ziel en wezen
Op de Werdid heeft;
Schijk dooz-tref de ledent
Want all' wat hy stede
Op der aarde geeft.

6 Gods reden is ten ballen krachtig:
Hy spreekt een woord; en 't is gedaan.
Zijn wil is aller dingen machtig:
Hy geeft een weik; en 't moet zoo gaan.
Dreemder volken tagen
En bedekt' aanslagen /
Tot zijns volks berdziet /
Kaden en gedachten /
Wonden / listen / trachten
Maakt de Heer te niet.

7 Maar 't geen dat eens by hem besloten
In vasten raad en wille leyt /
Man niemands pogen omneftooten /
Maar staat en blijft in eeuwighepd,
All' zijn raad en pogen
Heeft hy in vermogen /
All' zijn doen heeft klem /
't Geen hy wil / moet ballen:
Hy heerscht ober allen /
Niemand ober hem.

8 O! zedig volk! o! rijk van zegen
Die d'aller dingen Opper-hoogd
Ten God en Herder hebt gekregen:
Wiens teete zoeg utw' doen beoogt.
O! gy wel-geboren /
Die hy heeft bekoren
Tot zijn eygen lot!
Wat kan hy goeds derben /
Die een eygen erbe
Zs van zijnen God;

9 De Heer / van zijnen hoogen Hemel
Schouwt aller menschen kind'ren aan /
Dooz all' haar doen / gewoel / gewoel
Laat hy zijn heplig oogge gaan.
All' haars harten meenen
Ziet hy (scherp dooz) henen;

- Hem bedriegt geen schijn;
 Hyt heeft 's quaads misfakker;
 't Maakfel kan de Maaker
 Niet verborzgen zijn.
10. Gyranen mogen moedig wezen
 Op hare kroon en ooglogs-macht/
 Een strijger op zijn sterke pezen
 En ongemeene leden-kracht:
 't Kan geen wijsheyl geben/
 Noeh hen 't waarde leben
 Redden upt den dood.
 Snel-geboete roffen
 Konnen niet verlossen
 In den hoogen nood.
11. Maar die Gods brees in 't harte dzagen:
 En hebben hoop' op hem gezet/
 Al zynze kleyn/ 't is Gods behagen/
 Dat hy zoegbuldig op haar let,
 Dat hy als de stroomen
 Van ellende koomen/
 En de nood bestend/
 Upt den dood haar trekke/
 En het leven rekke/
 In den dieren rijd.
12. Dit weten wy, des zyn wy moedig/
 En nemen hem ten toeverlaat,
 In nood is hy ter hulpe spoedig/
 En als een schild die booz ons gaat,
 D' harten hem ge-ee-gent
 Worden ober-regent
 Met den rijken smaaik
 Zyntr zoefte zoetheyd/
 Proevend' in zyn goedheyd
 't Hoogste ziel-vermaak.
13. Aldus/ O God/ slaan onze harten/
 Zoo bast rust onze hoop' op Dy/
 Zelfs in 't genaken van de smarten
 Gedrepgt van onze toe'erparry.
 Geest dan dat ons hoven/
 Door 't Luks tegen-loopen/
 Niet vergeefs en blijk;
 Maar maakt ons' genaden/
 Door hulp-rijke daden/
 Onze hoop' gelijk.

T Hor neem/ hoe 't wil/ zyn rol: Noopt den ik

laf/noopt woed ik slof/ In 't spyzhen van mijns Hee-

ren lof; De mond is m'altijd vol. Het doet my twel

aan 't heet/ Het is een zaak die volle weeld In 't bin-

nenst van mijn ziele teelt/ Dat God geprezen werd.

2. Mijn keel bzoemt overluyd/
 Wanneerze Godes daden looft/
 Zoo dat de klank de lucht doozklooft
 En booz geen ooz en snuyp.
 Dellendig' hooren 't me'e/
 En/ dooz mijn re'en en ze'en betveegt/
 Wozd druk ter harten upgeveegt/
 En bzungde komt in ste'e.

3. Wel aan/ laat ons al t'zaam/
 Met lof op lof/ verspyzhen d'eer
 Van onzen alderhoogsten heer/
 Tot roem van zynen naam.
 Doe ik in nooden was/
 En met gedachten tot hem tiep/
 En met wee-klachten tot hem riep/
 Heend' hy zyn' ooren ras.
 Dat allen angst en haer/
 Die my gena al lebend' dood
 Betroffen had in zulken nood/
 Maakt hy mijn ziele klaar.

Wie in al wat hy raamt /
 Bepeynt; en ſluyt / tot ſchuld'warts gaat /
 En neemt zijn' woord tot mede-raad /
 Hoort reest zijn wangen ſchaamt.
 Hoe dikmaal is 't geſchied /
 Dat / hier en daar / een arme ziel /
 Die God met haare klacht aan-biel /
 En opend' haar verhoort /
 Genadelijk verhoort /
 Het wit bequaam van haar gebed /
 En buyten allen nood gezet /
 Wiert met Gods' troost' geſchoort.
 God / opt zijn' hoogen thron' //
 Haar zijn' gezonde boden gaan /
 En om de broom' een leger ſlaan /
 Tot ſchut' booz' ſchaad en hoon.
 Dus proeft en onderbind' /
 (Dat twijffel-nebel noopt beſtry)
 Hoe goed en zoet God weder zy /
 Wie hem vertrouwt en mint.
 Wel op / reed booz' den dag /
 Op dee niet meer ulw' zelfs en zijt /
 Maar God' ulw' hart hebt toe-gewijt :
 Dient hem met diep ontzag.
 Die wel-berade menſch /
 Die met ontzach let op Gods' ſtem /
 Had noopt gebiek ; noopt miſte hem
 Zijn redelijke wensch.
 Een Leeuw / vol lijs-geveid /
 En krijgt altijd geen proop of mild
 Dat hem zijn' wreeden eet-lust ſtilt /
 Schoon hy ten roof zich ſteit.
 Maar die God waarlijk zoekt /
 Al ſchijnt zomtijds zijn' ſtaat bedroeft /
 Ontbeert geens' dings dat hy behoeft /
 Schoon hy 't niet hard bekloekt.
 Myn kind'ren nu hoort aan /
 Waar in Gods' ware gzees' beſtaat /
 En hoemen veplig tot hem gaan /
 Zal ik u doen verſtaan :
 Heb' gy een rechten geer
 Tot een goed leven / vol ban' luſt /
 Wel' zeed' en zach'e zielen-rust :
 Zo hoort en kaant'w' mijn leer.

10 Houd ulwe tong in toom
 Dat zy noopt valsch bergif en ſebiet' ;
 Of pets van ulwe lippen bliet'
 Daar ſchaad' of ſchand' af koom.
 Gaat kromme wegen mis ;
 Slaat rechte in ; miyd quaad ; volgt goed.
 Tot bye'z beras zich ulwe boet /
 Zoo lange bind' lijk is.
 11 Wat kan den b'zomen ſchaen' ?
 Gods' gunſtig oog heeft op hem acht.
 Gods' oore / wakker tot zijn' klacht /
 Heemt zich zijus' ſchreypens aan.
 Maar yf'lijk en grout'zaam
 Staet Godes' aanschijn tegen 't volk
 Dat zond' aankleeft. Vergetings' wolk
 Dempt eeuw'lijk haren naam.
 12 De b'zome roept ; God hoort.
 Hem d'zegt gebaar ; God ſchut het af.
 Hy komt in nood : God is zijn' ſtaf.
 Hoopt nood daar hy in ſmoort.
 Als alle hoop' ontglijd /
 Als 't hart / niet ramp' op ramp' beſtaf /
 Zich geen' ypr-redding roe en paſt /
 Helpt God en maakt herbljfd.
 13 't Is waar / 't quaad' abouture
 Beſcheert den b'zomen ſtryd op ſtryd /
 Beſtaf hem met verhoort en ſpjt :
 Doch houd op hem geen' duur.
 Zijn' God red hem in al' s /
 Dat hem geen' nood te groot en woerd /
 Noch leed / hoe woerd / ten afg' rond' ſtoert
 Des diepen ongevals.
 14 God lieft zoo teer en veer /
 Dat hy niet hengt dat eenig ding
 Met ware ramp' zijn' Liebe d'zing /
 Ja been' of lid' bezeer.
 In quaad' moed' 't quaad' bergaan /
 (Zoo ſtuurt Gods' recht gericht de zaak)
 En 't ſchellein' ſtuk' doet zelber' waak
 Op die het heeft gedaan.
 15 Wat baat / of 't hart vol haat
 Zijn' galle op den b'zomen ſpout' /
 En / boos' / booz' 't volk' zich heftig' houd' ;
 Zijn' zaak is / en blikt / quaad,

Wat scha'e / of 't eel gemoed /
Dat God trouw dient en fierk geloof /
Dan heyl en heil hier schijnt betooft ?
Zijn zaak is / en blykt / goed.

Den xxxv. Psalm.

I
S nood houd' ik my / Heer / aan Dy. Ik ben te
lecht; dingt Gy hoor my / En vangste in haar woed-
den-listen Die r'onrecht met my willen twiiffen.
Ik ben te zwak; gaat Gy ten krijt' En lebert
mijn bestrijders strijd. Met recht roept hy een
sterker a'n Die zelver zich niet reddden kan.

2 Ghyf schild en zwaard, lang wap'nen voort.
Geef u voortaen in mijn slag-voert.
Sta strak, wilt op den byand passen
En gunstig 't mijner hulpe rassen.
Houd uwe lans gereed ten kamp /
En biedse 't hooft / die / graag ten ramp /
Moozdgterig my rondsomme gaan.
De sterkste kan best tegenstaan.
3 Spreek my / spreek my een hart in 't lijf /
Dat myne hoop' outwankel blijf /

En 't ongekreukte huly-bertrouwen
Hoort in mijn ziele komt te stouwen.
't On-edel Goed smect' haar 't aanschijn /
Die byand van mijn leven zijn /
Met schaamt dooztreff' haar smaat en hoon.
Al zulken werk / al zulken loon.
4 Met schaude keer en ruypt het veld
't Volk dat my blinde lagen stelt :
Gelyk het haf dat heen moet stuppen /
Wanneer de wind daar in komt snuppen.
Gods wyzaak-gezant 3p3' op de le'en.
De nacht en slijk leg om haer heen /
Haar weg zy onbequaam ter vlucht.
Quaad-lyden is des quaad-doens vrucht.
5 Waar hen van my oopt lied gedaan /
Haar doen had glim, maar ver van daan.
Heel zonder reden gaanz' haar netten /
My ten verberf / hedyglijch zeten :
Dies treff' de ramp haer onverderd /
En stor'se in haar egen graecht ;
Haar strek bestreft' in schaad en leed.
Daar 't quaad nyt komt is 't best besteed.
6 Dan zal mijn geest / in God verheugt !
Zijn huly erkennen in de brengh /
En mijne tong / ten klaren teken
Mijns diepen eren's aldus doen spreken :
Waar is / o God / een God als gy ?
Die d'arme ted / en haar party /
Heen veel te zwaar / de macht bestnoept ?
Waar huly geschied / waar eer-dank bloept.
7 Ach, quam die ure ! Want zeer groot
Is 't ontbeyl dat my nu besnoert.
Daar komen upgemaakte tuggen
Die leugen nyt haer bozzen zuggen /
En my op dichten 'k weet niet wat /
(Daar 't hart noopt weet van heeft gehad)
Nyt trotzen wezels aangehis.
De boosheyd bind / daar niet en is,
8 Hoort 't goed van my aan haer geschied /
Wen zy my quaad en haer berdyet.
Ik nochtans / doe's' in krankheyd lagen /
Hed trent' kie' en oder haer gedragen ;
Mijn lijf / omstingert met een zak /
Berooft van veedsel en gemak :

Met ernst dooz haar gesmeekt om zoent.
 Goe' daad bereyscht goed weder doen.
 9 Wat zoud ik meer? ik heb al volbracht/
 Wat druk en ware liefd' oopt w'acht/
 Wat vriend aan vriend/ wat Broe'r aan Broeder/
 Wat Zoon aan dier-bevindde Moeder/
 Goopt heeft betoont op 't d'oebe graf.
 Maar zp/ te heer van menschen aaf/
 Verheugen in mijn qualijk-baart.
 Bzeugo in berdziet is booshepds aard.
 10 Eplaas! waar wil 'r in 't end noch heen?
 Het schuym van volk raakt op de been:
 Gemeakte nazren/ leugen slikkers/
 Gog-dienders/ verte-brokken-slikkers/
 Met al 't buyl-aardig staat-gespuys/
 Spot/ (onberdiend) spot met mijn krups/
 Ghijst/ knecht/ beschimpt mijn d'oeben staat.
 Hoe zelden houd de booshep' maat!
 11 Hoe lang/ Heer/ ziet gy ledig toz?
 Zyt gy des duldens noch niet moe?
 Verbzengt mijn ziele 't zoete leben:
 Ach! wilt my niet ten roof-aas geben
 Van volk dat wreed/ als Acuitoen/ is.
 Zoo krijg' ik/ vol verheugenis/
 Dooz groote scharen p'zizens stof.
 Verbonden hulp geeft rijken lof.
 12 Verheugt niet dat mijn we'erpatty
 Een onrecht ober my herblyp/
 En zynes haren smadig denken
 Betuyg met spottig oogen-twenken.
 Daar w'oot geen bzeed' in haren grond/
 Deel min noch in den stouen mond.
 Die bzeedzaam is/ dien staat haat net.
 't Gaat slim daar wil d'zaaft boben wer.
 13 Haar mond/ dooz lagen wylt gespert/
 (Geruyge van 't senijng bert)
 Berst upt/ en spzeekt: Dat 's ons behagen
 Zoo/ zoo. Die 's dat wy gaarne zagen.
 Maar gy/ Heer/ die 't all' weet en ziet/
 Spreek op; gedooz het langer niet;
 Weest my niet heer; stooz d'zoeshepds nest.
 Die 't all' bermag/ troost alderbest.
 14 Waak op; geef bonnis in mijn zaak/
 Myn God/ dien ik myn riechter maak;

Op datz' in 't onberdiende liden/
 Trotsmoedelijk/ haar niet verbliden/
 En spoken in haar hart/ O' goed.
 Daar/ daar: dat 's iust zoo 't wezen moet.
 Wy hebben hem: hy is verzuikt.
 De tong wozd stout/ als moedwil lukt.
 15 Met buyle schaamt' en nedermoed
 Zp hare zotte bzeugd gehoet 't/
 Vneer en schande moets' ombangen/
 En als een kleeed rondsom haar hangen/
 Die hen verheugen in mijn quaad/
 En toonen met verbaanden p'raat
 De trotshep van haar boosen zin.
 Daar straffe komt/ krimpt boogmoed in.
 16 Maar haar/ dien des gerechthepds lust 't/
 En mijnes onsebuld zyn bewust/
 Gumm' God in bzeugden heen te treden/
 En bzing haar tong tot deze reden:
 Gelooft zp God/ die zynen knecht.
 Zoo gunstrijk is/ en toont zyn recht.
 Dies steeds mijn tong utw' lof verbzehd.
 Hulp oo'zsaakt bzeugd/ bzeugd/ dankbaarhep.

Den xxxvj Psalm.

Die Menschē mag in zakken gaan; Gods dien-
 stig dooz den altaar staan; Weel blees ten offer slach-
 ten; De lucht verbullen met gebe'en; Dreeh-pzig zju
 en van elk een God-heylig zich doen archten: Is hy
 niet

niet broom/wat baat de schijn? ² Geen dat hy is/dat
moet hy zijn; ³ De wijze konnen 't merken. Dies zeg/
en meen ik in mijn heer/ ⁴ Dat daar geen God erkent
en werd/ ⁵ Daar blijft is van qua'e werken.

² Al stelt zich menig mensch zoo aan/
Dat hy by 't slechte volk den waat
Van broomhepd heeft gekregen/
't Is niet. beschouwt hem van nabij:
't Hult dooz en looz beziegerp/
Zijn leven spreekt hem tegen.
Wat baat hem zijn behendighepd?
Zijn doen verraad d'uywendighepd
Van zijn gepronkte wegen/
En toont dat hem in 't hart ontbreekt
't Geen daar zijn mond zoo beet van spreekt/
In waarhepd God te bzezen.
³ Wat is 't/ of hy hem zelven blepd/
En zachte in 't bed ber zonden lepd/
Heyn in zijn eygen oogen:
Dat in hem is dat moer'er npt/
Hy opent zijnes harts besnipr
Dooz dingen die niet dogen.
De dreuge is by hem in haat/
Hy bliev van goed/ hy rent na quaad.
Zijn Woord gelijkt zijn baden;
Zijn tong/ die mild'lyk leugen dieht/
Ter loozer booshepd afgericht
Kan lijf en ziel bezraden.
⁴ De waarhepd is al npt zijn zin;
Daar komt niet npt/ daar mag niet in;
Hy wil geen raad ontfangen;

Zijn ooren zijn ter wijshepd doof/
Zijn hart/ als ledig van geloof/
Blijft aan de leugen hangen.
't Heel leven is ten qua'en gezet: i
Des nachts/ gelegen op zijn bed/
Erbind hy looze vouden.
Hy staat in quaad: hy kiefter a'n:
Als hyze maar berglimpen kan/
Te groot zijn hem geen zonden.
⁵ Wat zit hy/ Heere/ groot en goerd!
Hoe diep berkenkt zich ons gemoed
In uwe Godlykheiden!
Uw' Goedhepd/ die de Strezen naakt/
Uw' Waarhepd/ die de Walken raakt/
Is boven menschen reden.
Uw' Trouwe/ die noopt af en laat/
Maar als de baste bergen staat/
Uw' Wijshepd/ niet om gronden/
Is aller dingen sluur en stut/
Den Menschen en ook 't Dee te nut/
Elk op zijn maat en stonden.
⁶ Waar is een Penn' die 't al bebat
Uw goedhepd is een dieren schat
Van alle zoete dingen.
Uw' naantwe zorge die den Mensch
Vermaakt/ ja boven hoop en wensch
Zijn nooden komt om-ringen/
Dient hem ten troost en zachte rust/
Daar hy geen ramp of tegen-lyst
Van pemand's hand zal bzezen:
Gelijc een vogel eer-gebeht/
Van 's Moeders blerken overdekt/
Gehaarloos meugt te wezen.
⁷ Al' albersmakelijkste smaak
Van 't onuypszekelijc vermaak/
Dooz uwe hand geschonken/
Wanneer het menschelijc gemoed
Mer hemel-bzeugde woord dooz-boed/
En in nu' weelde dronken!
Zy pzoeben met des ziele's mond/
In haren alverdiepsten grond:
Uws mildhepds rijke bzuichten:
't Is enkel zoet wat haar bestroomt;
Al zalighepd wat van u koomt;

Haar hart zwoemt in genuchten.
 Dat in Uw' regenwoozdigheyd
 De schat des hoogsten welufts leyt /
 Aan ons vernuft beraken :
 Hoe nader men den oozpzoek is /
 Hoe lieflijker laaffens
 Een dorstig hart sal smaken.
 Is d' upthloed die de mensch hier heeft /
 Aertlijck in 't onvolmaakte leeft /
 Zoo lust rijk in 't bevroonten ?
 Hoe onaf meet'lijk zoet is dan
 De ader zelf / waar uyt en van
 Al wat'er is moer komen !
 Op : groote God / zijt die Fonteyn ;
 Uw' goetheyd maakt zich algemejn ;
 Van Al vloeyt ziel en leven ;
 Wat d' oore hoort / war d' ooge ziet /
 Wat eenig scheepzel hier geniet /
 Op hebt het al gegeven.
 In 't straalsel van Uw' zentwig licht
 Moet ons bergankelijck gezicht
 Zijn glans en klaarheyd halen :
 De iupster van 't alzijnde oog
 Komt van het alderhoogste hoog
 Op onze kleynheyd dalen.
 Dit is de bede die ik doe ;
 Giet uwe weldaad rijk'lijk toe
 Aan haar d'e l recht kennen.
 Uw' trouwe sta den trouwen bast /
 Die / p'vrig in wat gy belast /
 't Gemoeit ter deugd gewennen.
 Een boos gespuyt vol hoobaardy /
 Is met zijn lagen rondoom my /
 Begert ; om bezraffen :
 Beperk haar boet den skouten stap /
 Op dat hy my niet gants beerrap
 En werpt myn' eer in d' aschen.
 De boet zy ober my te traag /
 Die / tot mijn onheyl al te graag /
 Zijn gang ter zond' laet stellen.
 De hand zy ober my te kozt /
 Die booslijck upgesteken wozd
 Om my ten grond te vellen.
 Dit is mijn wensch, zoo sal 't ook gaan.

Want ziet der boozen uytgank aan :
 Haar eygen schelmerpen
 Derz' en ; in 't end / en slaanze ne'er
 Het zinken val die nimmermeer
 Verzijens kan lij'en.

Den xxxvij Psalm.

L Mat d'zoche nijd inwendig u niet pijnen / Als
 gy 't geluk der boozen Menschen ziet: Laat gramme
 spijt u 't harte niet doen quijnen / Om dat haar lust
 (zoo 't schijnt) zijn wit beschiet. Haar Staat / staat
 los: haar bloem zal plig slessen / Als 't doode gras
 in 't kozt / zijn groent' verschieit.

2. Heemt troost in God den sterksten troost der menschen.
 Wp u ter deugd ; zoo word u 't land te deel.
 Op houd'er stand, uw hart erlangt zijn wenschen
 Na nood-druits eysch. Alleen maak God geheel /
 Geheel uw' lust ; zijn heylig Woord / uw' bakent ;
 In Schyn en Zyn / bindt gy te wijden scheel.
 3. Beheel aan God uw' gantsche doen en zaken /
 Uw' lijf / uw' eer / uw' leben / goed en bloed.
 Het zal wel gaan. Zijn wijsheyd zal 't wel maken.
 En schoon uw recht nu donker wezen moet ;

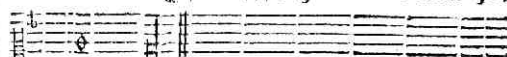
Door peders oog zal hy 't zoo klaar doen wezen /
 Gelijk hy 't licht op schoonen middag doet.
 4 Loopt u 't geluk nu slechter dan booz bezen /
 Wyk in ootmoed; houd by in Gods siel.
 Sluyt ulve ziel booz 't murmurkerig breezen.
 Wacht op Gods hand. maak zijnen / wden wist.
 Ontroer by niet / of 'r quam dat boozen luppen
 Haar boos bestaan zomtijds na lust toe bil.
 5 Weg spyt en toorn. weg onnoeds blinde bupden.
 Ze toe dat 't oog dooz nijd zich noopt berstaar
 Op haar geluk : om door een onrecht bupden
 Van Waan bezent / haar Doen te volgen naar.
 Quaad Doen / quaad end. verberf is 't erf der boozen /
 Maar die op God beroutwen / 't Land is haat.
 6 Een hand vol tijds. en npt heeft de godlooze /
 Gogt na de plaats die hy (op zijnen bal)
 Heel niet verdacht; ter woonst' zich had berkozen;
 Dat zult gy zien 't een pdel slier met al.
 De nedzig' is 't die in geruste dagen
 't Gewenschte Land met vzeugd helwonen zal.
 7 De booze loert / en leyt den vromen lagen :
 Hy dzeegt in 't hart / en knerft en berst van spijt :
 God schouwt het aan en spot met zijn aanslagen.
 En schoon hem 'r hart niet quaads en spookt; den tijd /
 Den tijd ziet God / den tijd ziet God geboren /
 Die wzaak af dzingt / en hem te gronde smijt.
 8 De booze npt 't het quaar in 't hart geswoeren.
 Hy spant zjn boog. 't moordvzer gaat van leer.
 De vroom' heeft hy ter slachtinge verkoren /
 De vrome / kleyn / en zwak tot tegenweer.
 Bergeefs; zjn boog berzeekt. her zwaard zal keeren /
 En zoeken 't hart van zynen eygen heer.
 9 Het kleyn beslag (doch 't welk in deugd en eeren
 Genoten woerd van een die deugd hanteer)
 Geeft meerder hepls in een vernoeget eneren /
 Van 't onrecht goed van die staag meer begeert ;
 Wiens magt God bezeekt / en aan ramps klyp doet stooten
 Die God / wiens hulp noopt vrome ziel ontbeert.
 10 Des vromen lot is baf by God bestoren :
 Hepl is zjn deel / en blijfzet eentelijh ;
 Noopt wierd met schaamt zjn aanschein obergoten /
 't Zp pest / 't zp heyl / 't zp honger op 't aardryk
 Met plagen woed. Geens dings zal hem ontbeken :
 Gods milde gunst is hem een wisse wijk.

11 De booze mensch / van Gods verboud geteeken /
 Is als het bet eens stams / dat / suel outblamt
 En op 't staar ten offer aangesteken /
 Tot dunne rook in 't pdel henen damp.
 Hy moetter af. zjn grootsheyd zal bezwinden /
 Hy kampt bergeefs / die met zjn nood-lot kaupt.
 12 De booze / rad om woeker winst te binden /
 Neent / waapt / en schraapt; doch kom altyds te kort;
 Niets mach'er af. Ze rechte God-gezinde /
 Schoon bang gelwoel zjn winst-ploeg niet en port /
 Heeft overschar een ruyne hand in 't geben :
 Dies hem Gods hepl / den qua'en Gods plaag / befozt.
 13 God schouwt met vzeugd / en heeft zjn lust in 't leven /
 In doen en laat eens rechten vromen mans.
 Hy ment zjn deugd / en geest hem kracht in 't streben.
 Schikt dan by-wijl her flinkse lot een kans
 Die ramp-waarts wint Gods hand zal hem niet tragen
 De vrome balt / maar noopt en leyt by gants.
 14 'k Ben jong geweest / nu ben ik oud dan dagen :
 'k Zag noopt by God den vromen in 'r bergeet /
 Noch zjn geslacht het bedel-brood gaan knagen.
 Elk woederdaart zoo hy een ander deeb' :
 Hy leende graag / zjn hand was schoots in 't deelen :
 Een van de zjn' die ook oopt kommer leeb.
 15 Hier steeds van quaad. laar goer u noopt berbelen.
 Leg grond in deugd / en teffens in geluk.
 God lieft het rechte. Noopt heplig mensch ging quelen
 By sepl van hulp / noch smoozde in den duk ;
 Hem / met de zjn' heeft God steeds in bewaring :
 Den boozen stam geeft hy 't verberf ten pluk.
 16 Ik heb 't gezeyd / en zeg 't we'rom / (tot klaring
 Des donkerheyps die in Gods wegen schijnt)
 De vrome mensch / al dzukt hem beel bezwaring /
 Is noch tans Die / die 't land bewoont / bezijnt /
 Bezit / be-erst / behoud / in ware vrede /
 Zoo lang de nacht booz 't dage-licht berdwijnt.
 17 Dit 's vroom-mans deel. Hoedantg zijne zeden ;
 't Hart is een schar van mitte Deugden-leer :
 De tong / en vrom van boog' en wijse reden :
 Zijns Heeren Wet / in 't harte diep en beer /
 Heeft heel zjn grond met Deugd-liefs ingenomen :
 Zijn wiffen tred en sibber nimmermeer.
 18 De booze luyt / en heeft het op den vromen.
 Daar schuypt / daar schuypt een bloedig moord-besluyt.

God doet zijn huznd de wgeede klaauw' ontkomen /
 En mids in nood helpt hy hem trouwlojk ayr :
 De klacht word valsch / de schuld verdicht / beboonden :
 't Wzeed bonnits vzeek / dooz waarheyds blijk geklupt.
 19 Laas utwe hoop in Godes gunst zich gonden /
 En dzaagt u trouw in 't bolgen van zijn Wet :
 Den hoogsten trap des heyls hebt gy verbonden /
 En vasten stoel in 't zalig land gezet.
 Der boozen hoop / in zijne hoop' bedrogen /
 Ziet gy eerlang dooz 't wicht zijns ramps berplet.
 20 Ik heb gezien / gezien met eggen oogen /
 Dat hier en daar een godloos / in gemak
 En welftand was / volop had ; hooggerogen /
 In groente stond gelijk een Aantoren-tak ;
 Een tijd daar na / 'k zie om : berneem noch teken /
 Noeh spooz / noch pets dat van zijn wezen sprak.
 21 Hier tegen ziet / die zupper van gebeken /
 En vroom zin / aan : Gewis / of traag of snel
 Zal haar geluk ten laafsten 't hooft opsteken /
 En besten hen in 'r lang verhoopte Wel.
 Maar wis berberf heeft hy in 't end te wachten /
 Die / ver van God / niet acht op zijn bebel.
 22 De vrome Mensch heeft niet op eggen krachten /
 Maar op zijn God geheel end' al / te staan ;
 Die is zijn sterkt / die helpt / die hoort zijn klachten /
 Die ziet zijn nood / die neemt sich zijnes aan /
 Die rebbet hem / en slupt der boozen crachten.
 Wie God vertrouwt / geen ding en mag hem scha'en.

Den xxxvij. Psalm.

TWijl de zinnen zijn ontfteken / Om te wzeken
 't Onbebagelijke quaad / Laas / o Heer / de straf bes-
 tijden : 't Recht kastijden houd zig binnen zacht-
 hepds

hepds maat.
 2 'k Heb zoo veel als ik kan dzagen
 Van uw' plagen :
 Laas ! ik boel als noch de smart /
 Die my uwse pijlen maken :
 Want zp raken
 Tot in 't binnens' van mijn hart.
 3 Uwse handen / my te machtig /
 Drukken krachtig.
 't Hart / van zonden-straf betwust /
 Is een heul in all' de leden /
 't Snaekt na vrede /
 Maar bind nergens heul noch rust.
 4 Zulc inwendig harten-pijnen
 Doet berquijnen.
 'k Bind my wzeed' lijk aangetast
 Van des quaad-doens ongenoest :
 't Zonde-wzoegen
 Is 't ondzagelijken last.
 5 Als ik mijn onzinnig vogen
 Aem dooz oogen /
 't Wjkt my enkel etter-dzacht.
 Ach ! hoe leelijk stinkt de woude
 Van de zonde /
 Als men op haar vruchten acht.
 6 Onder 't pak der ongelukken
 Die my drukken /
 Ikommen mijne zwakke te'en.
 Hart en kleeding dzagen rontwe.
 Dzoef t'aanschouwen
 Da ik heele dagen heen,
 7 Hank' rig zonde-smets verbuflen
 Doel ik schuplen
 In mijn dupster-ingewand.
 Niets aan my of 't heeft zijn qualen.
 't Godloos dwalen
 Zengt de ziel in dzoeben stand.
 8 Nerg en say is my ontweken.
 't Hart / bezweket
 Dooz de smert / te groot en swaar /
 Doet de stem de lucht verbulen

- Met haar huzlen.
 't Harte opt 'r zich dooz gebaar.
 9 Heer / gp weet hoe hart en zinnen
 Staan van binnen;
 Dooz uw Godlyk aangezicht
 Staan mijn zuchten en gepynzen.
 Wie kan bezynen
 Dooz her al-dooz-stralend licht?
 10 't Harte / dooz angst hier-om gedeben /
 't Is aan 't beben;
 Alle krachten leggen ne'er;
 D'oogen / dooz getraan ontluysterd
 En verduysterd /
 Doen haar ouden plicht niet meer.
 11 Die my naast zijn van naturen /
 Kenniff' / vuren /
 Zien mijn quaal van bezren aan.
 Zelden zullen vzienden naken /
 Als de zaken
 Ongezien en sober staan.
 12 Maar die na mijn onhepl wenschen /
 (Dooze menschen)
 Leggen lagen; houden raad.
 D'haten neemt het tot zijn woorddeel /
 Als Gods oordeel
 Ober zynen byand gaat.
 13 Watse vaten / watse hooren /
 Mijne ooren
 Moeten als gehoorloos zijn.
 Wat mijn haters overleggen /
 Watse zeggen /
 Stille-zwijgen dat is mijn.
 14 Op de bursche smaad'lykheden
 Van haar reden
 Ben ik doof en stom met een.
 Als elend den moed doet zwichten /
 Ware plichten
 Medeg'ren alle 's menschen te'en.
 15 Hier-en-tusschen staan en wachten
 Mijne gedachten /
 Heer in hoop' en siilt / op Dy.
 Gp / mijn God / dooz liefd' gedeben /
 Zult wel geben /
 Dat mijn hoop' niet ydel zy.

- 16 Al mijn bidden / al mijn stenen
 Wel hier henen;
 Dat gp / Heer / niet toe en laat /
 Dat mijn stoute weer-partypen
 Zich verbyten
 In mijn' al te soberen staat.
 17 Op mijns beeten minste missen
 Of bergliffen
 Worden zy dol roems en koen.
 Die zijn vrand niet verlagen /
 Vrijgt behagen
 In zyn onrechtbaardig doen.
 18 Haaren goem en leugen-laster
 Schijnt te vaster /
 Als men d'oogen slaat op my.
 Want tot ramp schyn ik verkoren;
 Ja geboren;
 Smart is my gestadig by.
 19 Wat wil ik my zelden vleyen
 En verlegen?
 Ach waar toe moedwilfens dom?
 Zonden zijn 't / die deze slagen
 My doen dragen.
 Alle straf heeft haar waarom.
 20 Anders is 't met haar gelegen /
 Die my tegen /
 En ten onrecht vband / zijn:
 Lustig leven zy en prachtig /
 Groot en machtig.
 Spoed in quaad / geeft bzoornhepds schijn.
 21 Dat my onmoet moer geschieden
 Van die lieden /
 Loonend' all' mijn goed met quaad /
 't Is / om datze up mijn werken
 D'engd-lust merken.
 Ongeelykhepd oorzaaft haat.
 22 Wilt my / groote Heer der Heeren /
 't Hoof niet keeren /
 Meest my by in deze smart.
 Doet my hult / en doetse spoedig.
 't Maakt mismoedig /
 Als 't ontzet te lange mart.

D

De ik / verne'eert / mijn booze we'er-party

In macht en p'acht moest zien booz' my / Maakt' ik

beslupt / en dacht in mijn gemoed: 't Zp wat ik zien

of hooren moet / Ik zal op 't nauwst mijn wegen

gade slaan / En met bedaarde zinnen gaan.

2 Ik zal my zelfs (om byp te sijn van zond)

En bypdel leggen in de mond.

Gedacht / gedaen. De tong was met den wil.

3 Ik pijnde my / en zweeg stok-stil.

En om 't verbond doch niet te overre'en /

Zoo zweeg ik quaad en goed met een.

4 Wat haat beslupt / als 't boven krachten gaat ?

Wie zer den druk zoo naanwen maat ?

Ik zweeg een tijd / 't is waar: maar 't valt benauwt /

Daar 't hart slaag-a'n sijn leed erkauwt.

Mijn zelfs gedacht' heeft my ter s'praak getzert.

Verholen pijn is buur in 't hert.

5 Gedempte toon verzbak met onbeschejpd

Den grendel van stil-zwijgendhejpd;

Ter neder lag 't hartnekkig ziel-beslupt /

Het alderbinnenst moest'er up.

Daar zal 't / o Heer / (dus bielen mijne re'en)

Daar zal 't ten laafsten met my heen ?

6 Ten minsten / hoom en toon my Wat en Hoe /

Op dat ik eenmaal 't end bezoe :

Op dat ik weet wat gy booz' perk en wet

Mijns levens doring hebt gezer:

Op dat ik weet wanneer mijn ongebal /

Booz's levens eynde / enden zal.

6 Wat is / wat is het leven datm' hier heeft /

En (meest met pijn) wozd af-geleest ?

7 Een hand-breed ste'es / een tijdelooze tijd /

Die komend' heen gaat en ontgijht:

8 Een hand-breed ste'es / een stip / een nietig Het /

Een ding dat steeds hem zelfs ontblijed.

9 Een nietig Het / wanneer men 't meet en telt /

En by ut' tijd en dagen stelt:

10 Ut' tijd / o God / die van berdziet noch leed /

Van tegenhejpd noch onlust weet:

11 Ut' tijd / o God / die maar noch tal en kent /

Maar rekt en strekt zich zonder end.

12 Gelijk een schijn op 't onberzjens verdwijnt /

Zoo haast de Zon niet meer en schijnt;

13 Of als een beeld datm' in eenwaer ziet /

Booz' 't minste roeren is te niet:

14 Zoo moet hy / (dwaas) zoo moet hy snellijk heen /

En 't on-ontganklijk dood-paet tre'en.

15 O! pbelhejpd! sijn tijd / zoo kort van duur /

Wozd hem dood' noobloos zogen zuur.

16 Gants nietig is 't al wat hy hier geniet:

En noch dood'zult hy't niet berdziet.

17 Sijn eygen doen maakt geest en lichaam mat /

En hem sijnns kozen levens zat.

18 Hy hoopt / hy bzeest; hy ziel-toogt / hy verlangt;

Hy zucht / hy quijnt / hy wozd beangt;

19 Onzeker' re bzeugt' houd sijn gedachten op /

Beleden smaad vult hem den kroy /

Verbozgen nijd gehengt hem geen vermaak /

Veroudden roozn hift hi m ter wzaak:

20 Hy raapt / hy schzaapt; hy woelt / hy sacht / hy tracht;

Hoopt (slaapt) hy zo'geloos nacht;

21 Hy slaaft / hy draaft / hy zweet / hy mint en werft /

Maar weer niet eens wie 't na hem erst.

22 Bemerke sijn doen / ziet en dooz-ziet'er al;

Een zoerighejpd ofz' heeft haar gat.

23 Als ik aldus de aardsehe nietig he'en /

In al wat oopt de Zon besche'en /

Wat 's barren-oog aandachte' ik dooz'-straal:

Wat is'er daar ik troost uphaal;

Wat is doch hier / dat vaste rust in heeft /
 Of redding upr ellende geest ?
 13 O! ber van my / dat ik by d' Ontrouw / Trouw /
 In Onmacht / Marcy: gaan zoeken zou.
 't Staat los en bios al wat op aarden is ;
 Op U / Heer / gaat de Hoop mis.
 Aan U / aan U heeft zich mijn hart gehecht /
 En 't anker zijnes hoops gelegd.
 14 Der zonden schuld / fonteyn van alle quaad /
 Zoo laagge ontergeven staat /
 Ach ! dempt doch die in 't endeloos vergeet /
 Ontkerkt my upr alle leed.
 Gehengt her niet / gehengt het niet / mijn God /
 Dat ik den dwazen sta ten spot.
 15 Mijn tong ('k bekent) heeft dwaasfeijik gemist /
 De boet is upr het spooz berglijst :
 Dies (wel bedacht / herbar ik het verbond
 Doozheen gemaakte met mynen mond.
 'k Wil stille zyn / en laten van nu aan
 Geen eenig wooz ten mond upt gaan.
 16 't Zp goed of quaad / (als 't van U / Heere / koont)
 Mer recht wozd mijne tong betoont.
 't Zp bzeugd' of dzuk / 't zp wat men hoozt of ziet /
 In alles wat op aard geschied /
 Mer recht houd zich de mensch in alles stil /
 En geeft zich / los / in Godes wil.
 17 Ach wend van my upr plagen eenmaal af.
 Uw' roede balt my veel te straf.
 Gezwaar is my de last van uwen arm /
 Waar onder ik / bezwijkend' / karm.
 Als zich Uw' hand ter zonden-rucht verbest /
 Helaas ! hoe wozd de mensch getrest !
 18 Al 't schoon en zoer daar zijne lust na haakt /
 En zijn gemoed in is vermaakt :
 Zijn weeld / zijn pracht / zijn goed / zijn staat / zijn eer /
 Zijn schoont en kracht / lepr al ter ne'er :
 't Verwelkt / berdwijnt / 't vergaat gelyk een kleed /
 Dooz 't knagen van der motten beet.
 19 Bertrekt nu oog een wepign van den sehjn /
 Zoo ziet gy wat de menschen zjn.
 De menschen r' zaam ('t is wel en recht gezeyd)
 Zijn enkel spiers en Belhepd.
 Ach ! wie doozgrond / en oozdeelt na waarby /
 Hoe gantschlyk niets de Mensch wel zp ?

20 Hoozt /

20 Hoozt / Heer / mijn be'e, geest ooren tot mijn klacht,
 Heent mijne dzoever tranen acht.
 Als bzeemdeling ga ik verschoben been /
 Als eerijnds al mijn baders de'en.
 Een last; g gaff ben ik al-om op aard /
 En / om dat ik U dien' / onbaard.
 21 Laat af van my / op dar zich 't hart berquik /
 En niet in zjn ellende stik.
 Laat af van my / eer dan de geest bezwijk /
 En / on-ber-krijgijik / ban my wijk :
 Eer ik bersehepd' / en zink ter duysternig /
 Waar upr geen wederkeeren is.

Den xl Psalm.

M Et groot gebuld wacht ik op God, en hy
 komt r' mywaarts af; berhoozt mijn klacht; Crekt
 my upr ellends modder-gracht; West in 'op een steen/
 Daar mijn boet gang-wis zp: En geeft / dooz zulke
 dingen/ Mijn mond wat nieuws te zingen/ Tot zijnes
 lofs vermaan. Dies menig, die 't aansc houwt / God
 bzeest / en hem bertrouwt. Want Atesd en macht
 loht aan.

2 **O!** Zalig hy / die God vertrouwt / en 't oog
 Hoeg op der boozen schijn-luk slaat /
 Hoeg gluyert na 't volk dat waarhepd haat.
 Weel wond'ren / God / hebt gy gedaan. te hoog
 Zijn ons uwz harten raden /
 Betuygt dooz heel weldaden /
 Die ik zoo gaarn de'e kond /
 Doch bind mijn macht te kleyn.
 Het menschelyke bezyn

3 Gy hebt my / God (dooz dien gy 't ooz besthaaft
 En 't hart van d'algemeenen waan
 Bezuyvert hebt) klaar doen verstaan /
 Dat uwe lust niet is / te zyn begaast
 Met meel en bloed off randen /
 Gebragt dooz menschen handen.
 Dies sprak ik: wat 's de rest /
 Als ik na wil ik dien ?
 Hier. spreekt; en 't zal geschien.
 Zoo 't God begeert / is 't best.

4 **Wt'** wil te doen (gelijk'er in uw' Boek /
 Dooz wijs beschik van uwen raad /
 Klaar wpt van my gesehzen staat /
 Dat is 't / o God / dat ik ban harten zoek.
 Wt' Wet (helet van zonden)
 Bewoont 's harts diepste gronden.
 Met helder stem geluyd
 Maak ik booz meentig schaar
 Wt' rechten openbaar.

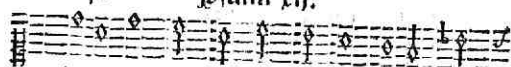
5 **Ik** leg mijn mond (dat ziet en meet Gy / Heer)
 Geen zuygen op: 't vernoegt my niet /
 Dat mijn oog juyst de waarhepd ziet :
 Verbozen weet dijs noept tot nutte leer ;
 Ik hzeng; her-booz ter klaarhepd.
 Van my wozd uwz waarhepd /
 Hepl / Trouw / Erbarmens
 Gy veelen naakt berklaart.
 De schat is niet van waard /
 Die steeds verhozen is.

6 **Des** sluyt up / Heer / uwz goehedys deure niet .
 Wylf steeds met liefd en rouw ontrent.
 Want ramp / en lyden zonder end /
 Omringen my : mijn zond baart my verdziet ;

Zy heeft my aangegrepen
 En 't hart alsoo benepen /
 Dat my 't gezicht vergaast.
 Daar tal trots 't hanz op 't hoofd /
 Dies 't hart my wozd ontroof /
 Wat bloepd'er quaaads wpt quaad !
 7 't **Zp** ik beliest' / o God / dat gy my red.
 Doch laat de hulpe die gy doet /
 Bezelschap zyn met snellen spoed.
 Zoo wozen zy met schaamt ter ne'er gezet /
 Die loeren op mijn leuen.
 Zoo wozenz' afgedreben
 En quinnen in haer schand /
 Die my ramp gunstig zyn /
 En roepen : O dat 's sijn
 Hooyt booz; ontblood Gods hand.
 8 **Maar** hzuegd en lust booz elk die 't 't waarts' streeft.
 Dies alle siele dte ik mind /
 En smaak in uwen zegen bind /
 Drees reden staag wpt repnen gronde geest :
 Gy 't hoogst zy God gezyzen.
 'k **Ben** arm : my houd m' in wezen
 In 't midz van ongebal.
 (Mijn heul en troost zyt Gy :
 Hoont snel met hulpe by.)
 Die God heeft / heeft 'er al.

Den xli Psalm.

Glukkig hy / die d'armen / in verdziet / Ten
 gunstig' ooge bied: Die / in ellend/eens anders nood
 en pijn Zijn epgen nood laat zyn. Ter quader tijd /
 als 't lot ten-rampe neppt En alles onhepl dzeppet /

Bered hem God / en maakt in kommernts Zijns

lebens hem gewis.

- 2 God gunt dat hy en 's Lebens zoetheyd proeft /
 En al war 't leven hoest.
 Zijn weer-partij (hoe dubbel in zijn huyd)
 En krijgt hem niet ten buyt.
 Als hy / door ziekte op 'r bed in qualen is /
 Doer God hem laaffent /
 Zijns harten wee / en alle ongenuegd /
 Verandert God in blygd.
 3 Op zulk geloof / doe ik in ellend stak /
 Riep ik tot God / en spak :
 Genaad / ach ! Heer ! Genees mijns harten-wond /
 Verkankert God myn zond.
 Mijns haters hart laad my vast met ellend /
 En hongert na myn end.
 Wanneer (zejd hy) wanneer moet hy der af /
 En naam en Al in 't graf ?
 4 Hier tusschen (saas !) komt hy dooz 'r quaal-bed staan /
 En schouwt mijn vynen aan.
 Een jammer-paar maakt hy dooz 'r hoofd / en steent /
 Daar 't hart heel anders meent.
 Hy staert op my / als die mijn qualen acht ;
 Daar 't hart intwendig lacht.
 't Vergif / in huys bestopt / bjaakt hy op straat /
 En lastert van mijn staat.
 5 Mijn quaad gezind / in mijn onzaligt oot
 Alom by een-gerot 't /
 Doen d'hoofden r'zaan / en zijn / dooz stil beslupt /
 Op mijn verderben opt.
 Daar bjoepd / daar bjoepd een schelm-stuk in haar bozst /
 De tong meld haar bloed-dorst ;
 Maakt (zeggen zy) raakt hy maar eens ter ne'er /
 Geentijds en rijft hy we'er /
 6 Hoeh zwaarder is 't / dat / in 300 zwaren nood /
 Mijn eygen dak genood /
 Die brood en drank met my hier had gemeen /

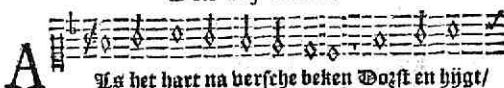
En

- En trouwe hart-lynd schein /
 Zijn helen licht / en / met mijn vband een /
 My mede helpt vertre'en.
 Help / Heer / help op. en toon genaad' in quaal /
 Op dat ik 'r haar betaal.
 7 My was mijn klacht. Gy / Heere / gaast gehooz /
 En leend' een gunstig ooz.
 Uw' hand is ruyg / dat Al myn Doen bebaagt /
 En gy my Liefde vzaagt :
 Uw' sterke hand / waar dooz gy weert en keert /
 Dat my geen vband deert ;
 Geen vband oopt urt mijn derhoopten bal
 Krigt stoff' van bzeugd geschal.
 8 't Ellendig hst herneemt zyn leden kracht ;
 'r ziele / haar wel-doens macht.
 't Is 't recht genood / doozraan van zond ontleeft /
 Dat Al tot hulp beweegt ;
 Waar dooz uw' oog genadig op my daald
 En eeuwig gunstig straald.
 Elk loof dan God / en geb' Israels Heer'
 Onsterfelijke eer.

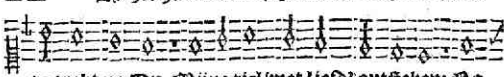
Rijmdichtsche uytbreiding over den
 PSALTER DAVIDS.

TWEEDE BOEK.

Den xlij Psalm.

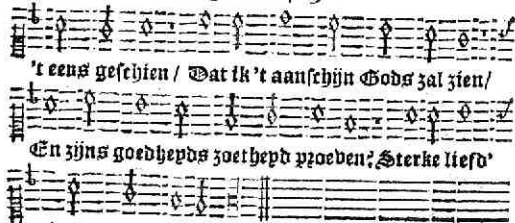
Als het hart na versche beken Dorst en hijgt /

zo trekt na Gy Mijne ziel / met liefd' ontfeken. Pa

God / 's Lebens God / dorst zy. Ach ! wanneer zal
 E 4 't eens

't eens geschien / Dat ik 't aanschijn Gods zal zien /

En zijns goedhepds zoethepd pzoeben? Sterke liefd'

hengt geen vertoeben.

2 Cranen zijn mijn spijs gebuorig

Als men my upt bitter spot /

Daglijks bvaagt: Hoe doch zoo truurig?

Waar is nu / waar is uw' God?

't Hart versmelt; doch neemt we'er kracht /

Als my ballen in 't gedacht

Ongeboren ver're tijden.

Blik van dzeugd verzacht beel lijden.

3 't Dood my / als my booz komt spelen /

Hoe 't noch eens zoo om zal slaan /

Dat ik met een hoop van beelen

Ja Gods heylig huys zal gaan /

Daar de blijde welkoms klank

En 't verheng'lijk tof-gezank

't Volk zal op de maat doen springen.

Druk zoekt smaak van het're dingen.

4 Waar toe dan zoo ongerustig?

Waar toe zoo bedroeft / mijn geest?

Wacht op God. Is 't nu onlustig:

't Aan we'er zyn / als 't is geweeft.

't Aan / en zal. 't Hart tugges my /

Dat ik / dooz zijn hulpe / by /

Lof en dank daar booz zal upren.

Schijnv'ec troost slupt wanhoop buyten.

5 't Hart / mijn God / geeft zich ter neder

Onder 't pak van dzoedigheid /

Doch verquikt / en richt zich weder /

Als 't uw' goedhepd overlepd:

Zelfs aan des Jordanen kant /

En in Hermon / 't heuv'lig land /

Daar de ramp my heeft verzonden.

Over al word' God gebonden.

6 Schoon ik hier al moet verdynken

In de diept van ongeluk /

En / onhelplijk / sehjn te synken

In de baren van den dzuk:

Schoon my 's camp's geheelen bloed

Verbruypt: noch leest de moed.

't Winst' fraalzel van Gods minne

Daar met troost ter zielen inne.

7 't Zoet beschijnen van de Zonnen

Zijnder goedertierenhepd

My noch eens te zullen jounen /

Heeft my God klaar toegezept.

Dies ik hem (zelfs in den nacht)

Lof toezing en doe mijn klacht /

Hem / fontepne van mijn leven.

8 't Die 't al' heeft / kan mildst geben.

Waarom is 't (dus zijn de klachten

Die ik God / mijn basthepd / zen) /

Dat ik dood in uw' gedachten /

En byna als niet en ben?

Waar toe in zoo dzoeben stand?

Waarom treur ik onder d'hand

Van mijn straffe we'er-partijen?

9 't Is een dood-smart in mijn leben /

't Is een moord-pyem in 't genoot /

Als ik / dol van schaaht / dees reden

Upt mijn byand hooren moet.

Wel / hoe doch? hoe is 't met u?

10 't We God / waar is hy nu?

Geen meer leed booz drome scherffen /

Als met God te hooren scherffen.

10 Daarom doch zoo ongerustig /

Waarom zoo bedroeft / mijn geest?

Wacht op God. Is 't nu onlustig:

't Aan meer zyn / als 't is geweeft.

't Aan / en zal. 't Hart tugges my /

Dat ik / dooz uw' hulpe / by /

Lof en dank daar booz zal upren.

11 't Hoop in 't hart / doet dzuk af-stuyten.

Den xliij Psalm.

Geeft bonnis / God / aanbaard mijn zake /
 Bedingt / volhoert; en maakt me by Dan 'tolk
 dat / hard / en heet ter wazake / In suod bedzog
 neemt zijn vermaken ! 't Is wind / al staan ons
 menschen by / 't Is God niet op ons w.

- 2 **D** sterkt' en steunzel van mijn leven /
 Daarom verstoot gy mij zoo beer ?
 Daarom / van mijn part gebzeben /
 Moet ik in mis verdziet om zwoeben ?
 Au zend uw' licht en waarhebd ne'er.
 (In God bindm' alles we'er.)
- 3 **D**at ik dooz haer geley mag raken /
 Tot uwen Berg / die zoete kust /
 En onder 't uw' verheben daken
 Het God-gewijsd' altaar genaken.
 De Menschc zoek' al waat hem lust :
 In God alleen is rust.
- 4 **G**y God / tot zielen-lust verkoren /
 Zyt daat ik na verlang met suert /
 Uw' eere lust mij te doen hooren /
 Dooz Lof-dicht up 't uw' gunst geboren.
 't Is weeld in een godsdienstg' hert /
 Dat God gepzezen werd.
- 5 **D**at is 't / mijn geest / dat u doet manken ?
 Hoe woelt gy zoo ? verrout den heer.
 'k Weet wel / dat ik hem noch zal danken /
 (Mijns aanschijnz' hepland) dooz lof-klinken.
 Al is 't geluk zomtijden beer /
 Als God wil / neemt 'et heer.

'Den xliij Psalm.

T Geruchte heeft 'et ons doen hooren / Wy heb-
 hen 't / God / met eygen ooren / Upt onser Dad'ren
 wisse weet / Dat gy ten haren tijden deed : Hoe gy
 dooz kracht van uwe hand / De volken straff'lijc
 hebt verdzeben / Geplaagt / verdozben / en haat land

Den uwen rugm'lijc in-gegeven.

- 2 **'t** En was noch 't streijds-meg / seherp van sneede /
 Noeh kracht van spieren die 't haar dede /
 Maar uwen arm / en 't gunstig licht
 Van uw' onsterflijc aangezichte.
 Gy liefden haer, doet ons zoo me'e.
 Gy / die de kroon draagt oer allen ;
 Naat Jacob / by van harten-wee /
 De volt van alle heyt toeballen.
- 3 **W**eest nu / als doe ; ons / als on' Daders.
 Geeft kracht en pit in le'en en aders.
 Zoo stoyten wijze plots ter ne'er /
 Die tegen ons staan in 't geveer :
 Niet anders als een sterke stier /
 Dooz aangeboeren kracht van hooze /
 Een ander min-bermogen dier
 Ter neber belt in zynen rooze.
- 4 **G**eeft kracht, zoo treden top den Dofstert

Op haren nek en kroetse borsten:
 Zoo broed haar luyfter / zacht / en lof
 Van ons betreden in den stof
 Het hart is stout en onberbaart /
 Maar niet op snel gepijde bogen /
 Noeh op de scherpe van 't strijdbaar zwaard.
 (Een wijze kent zijn onbermogen.)
 5 Op zijner / God / die ons komt dyp'en
 Apt handen van de we're-partien;
 Die onze hareners selend en hooit /
 En hares voogens zothejd toont.
 Dies vloed'er dag'lijks dank en eer
 Van onze noopt-bermespde tongen.
 Die 't hoolijk hengt na 't droebe weer /
 Met recht word hem steeds lof gezongen.
 6 Hulp-rijke God / hoe mag het wezen /
 Dat gy niet zijt als wel hoog dezen?
 Waar is / helaas; het oude hert?
 Doe waart gy dicht / nu zijt gy verb:
 Doe helpt / nu laat gy ons in schand /
 Doe toog men upt met u / nu zonder:
 Gy laat ons blien en hoog's vpande hand /
 En geeft ons eer en haaf ten plonder.
 7 Gy laat ons (ach! waar vind ik woorden?)
 Als schapen van den wolfe vermoorden.
 Gy laat ons vzeemde aard betre'en /
 En stroopt ons onder v'hejd ten heen.
 Als' volk / wel eer zoo gantsch dierbaar!
 (Hoe kan 't ook met den mensche verloopen!)
 Die heylt gy als een snoode waar;
 En legt geen winst op 't dooz' t verkoopen.
 8 Wat doet gy ons al smaads bezuren
 Van onze naast-gezeten buren!
 Den vzeemden volken strekken wy
 Gereede stof van boertery:
 Zy schudden ober ons den kop /
 Wy zijn een Fabel op haar tongen /
 (In weerpoed leegt den haaf zijn krop)
 Als zons van ramp zoo zien verzoongen.
 9 Waar ik wy heer / waar ik wy wende /
 Des hoons en smaads is nimmer ende:
 Dies schaante / roerster van het bloed /
 Steeds and're berbe stigen doet.
 Geen wonder. want niet dan berdyje &

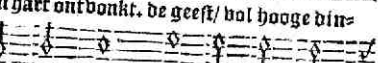
Komt wy van mijn party te horen:
 All' spijt en wzaak / wat d'ooze ziet;
 All' laster / wat de ooz moet hooren.
 10 Aldus met onheyl dicht om-smeten /
 Van elk bespot en oberkreten /
 In alles / Heer / wat ons geschied /
 Vergeten wy noch uwer niet.
 Afoopt heeft ons hart bedzog gesneeb
 Om zich aan Goed en Quaad te depl'n /
 (Want Trouw kraat bast in lief en leeb)
 En in 't verbond een stip te seplen.
 11 De rechte paden uwer zeden
 Zijn ongekromt van ons herreden.
 En nochtans / Heer / (na allen schijn)
 Is 't of wy niet meer uwe zijn.
 Van menschen / wreeb / en in het hart
 Als selle d'aken / laat g'ons schenden /
 En diep berzinken in de smart
 Ten dyp't'en afgrond van ellenden.
 12 Ach! waarder aanklacht in 't geweten /
 Dat God van ons oopt is vergeten:
 Of hadden wy van hem gekreert /
 Oopt vzeemde Godlykhejd ge-eert:
 Dat konde doch booz zijn gezicht
 In geender wijze zijn verholen /
 Het Godlijk al-dooz'tiende licht
 Doozgrond des harten diepte helen.
 13 Wy woorden daag'lijks dood geslagen.
 En dat / om dat w'Al liefde d'agen.
 Om uwent wille zijn wy aan
 Als schapen die ter slacht-bank gaan.
 Ontwaak eens Heer / ontwaak / 't is tijd.
 Wat is 't dat gy dooz' t lange mezen
 Als in een diepen sluymer zijt?
 Ach! wilt u eeuw'lyk niet vervezen.
 14 Daarom verschuipen zich de stralen
 Als aangezichts die troost doen balen:
 Daarom vergeet gy onzes dynks
 En angst-buuchtbaren ongeluks?
 De moed leyd blak. de geest is dof.
 Het tijf raakt d'aard en is onmachtig.
 Op / Heer ter hulp. tilt ons up / 't stof.
 En weest uws goedhejds eens gedachtig.

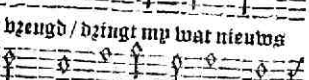
M

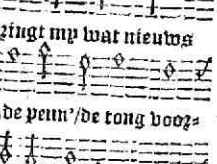
In hart ontbontk. de geest/ vol hooge din-

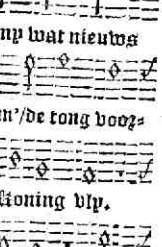
gen/ Behzucht met bzeugd/ dzingt my wat nieuws

te zingen. De tong wyl 't hart, de penn/ de tong booz-

dp/ 'Wyl ik dir Kijm booz mijnen Koning vly.

O gy by wien/ in schoon en liefgetallghed/ Geen

mensch oopt mogt: wiens tong booz taals beval-

ghed De harten toeft. waar booz 't gebeurt dat

by Gods rijke gunst gestadig is ter zp.

2 Vergoode ziel/ gesterkt tot zware wegen/
 Gozd aan/ gozd aan den Koninklyken degen/
 't Geleuks geleid wensch ik u/ moedig Dozst/
 En in den stryd een onbertzaggde bozst.
 Crek heen. en zp een boltweck booz de waarhepd/
 Dooz d'arm' een schijb. zoo stijgt uo naam in klaarhepd
 En uwe hand/ ten stryd/ gezwind en koen/
 Zal zeeq-ryk zyn/ en groote dingen doen.

3 Durf dan een Mensch zyn zwaard ten slag berheffens:
 Uw'

Uw' scharp gescht zal hem het harte treffen/
 De volken ook doen zinken haer en moed/
 En/ 't onder bzagt/ doen vallen u te boer.

En Kijk/ wiens rhyoon geduurig zyn en staan zal/
 En Kijk/ dat noopt berzwakken noch vergaan zal/
 Is 't Kijk/ o Held/ daar gy de kroon van bzaagt
 En uwen God dooz hillikhepd bhaagt.

4 Met bzeugd en zalf bzeft God uw' hoost begoten/
 En meer geliefst dan all' uw' med- genoten/
 Want Gy/ mijn Heer/ hebt boven alle schat/
 De Deugd in waard/ de zond in haer gehad.

Dies is 't een lust/ wanneer men uo' rieraden

Te boozschijn langt uyt Elven-beenen laden/
 En zoet lucht/ alom nyr uo' gewaad/
 Van Aloes en Myzry' ten neuz' in- gaat.

5 Wat is 't een bzeugd/ en heerlyk om aanschoutwen/
 Als achter dy/ by dijne staet- jonkzoutwen/
 Een schoon gebolg van Konings- Dochteres gaat/
 En/ heus van ze'en/ ter eeren- dienste staet!

Maar 't geen noch meest het ooge doet verbliden)
 Uw' bed- genoot staet u ter rechter zijden:
 De ed'le Buzpd/ die/ waard te zyn aanschoutwt/
 In schoonhepd glanst en flonkert in haer goud.

6 Maar gy/ o Buzpd/ merk op/ en leen uw' ooren/
 Om/ diep bedaar/ mijn reden aan te hooren.
 Vergeet uo' volk en uo' geboorten- land;
 Zet Daders Hups en Maagfchap aan een kant.

Den Koning geeb' alleen uo' hart en zinne:
 Zoo nood uw' schoont hem sterker 't uwer minne/
 En hind zyn hart. wel op/ bewijs hem eer:
 Gy is/ Gy is uw' Koning en uw' Heer.

7 De Dochter Zoz/ die goud en water-ryk is/
 Wen menig Dozst in machy noch pacht gelijk is/
 Komt met geschenk zich 't uwen rhyoone poen;
 En 't grootse volk/ demoeidig/ bede doen.

En gy/ o Held/ staet oogen en gedachte/
 Gy uwe Buzpd/ een Maagdz van hoog' geslachte;
 Van edel bloed; een waardig Konings kind;
 Die heerlyk is in al wat'm' aan haer wmb.

8 Haar prouk krygt prouk dooz schoonhepd van haer te-
 den;
 Haar leden schoont berfchoont zich dooz haar zeden.
 't Cieraat is schoon; de leed' en zeden freis;
 Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

Maar 't e'el gemoe' / her schoont; noch dat er is.

In kleed' een/ die de naald met konst dooz- d'waald heeft/
 En 's Meesters hand met zjd' en goud demaalt heeft/
 Komt deze Zupd en waarde Koningin/
 Met haren sloop van Maagden/ tot u in.
 9 Een welkoms roep/ en bzeugdelijk gemommel/
 Een hand-geklop/ een woelig voer-gedommel
 Verbult de lucht/ terwyl zp/ zelfs verblijd/
 Met haren slaat na 's Konings huys toerjd.
 Doch gy/ o Maagd (op dat u 't te'er verlangen)
 Des Maagdschaps/ nooyt het harte kom behangen)
 Zult mer'er tyd aanschouwen uw' gelsacht/
 Dat heel de Aard zal hebben in zijn macht.
 10 't wyl zal uw' lof niet ongetweten blyden:
 Myn tong/dooz taal. myn penn' dooz konstig schryben/
 Zal uwen naam dooz peders mond doen gaan/
 En in elks hart uw' heug'nis dank'lijk staan.

Den xlvj Psalm.

O Als hoop op God, in bange stonden Als
 kracht en hulp by hem bevonden. Bevonden: en in
 overbloed. Dies komt geen breez; in ons gemoech/
 Schoon d'aarde beesde, d'heub'len zonken/En diep
 in 't hart des bochts verdzonken/ 't Gebzupsch en
 hoogt' der doller zee. De vaste rot sen schrikken de'e.

2 De Stad die God met gunst ombademt/
 Is alleenthalben ober-ademt
 Met zijn mel-/makelijste zoet/
 Dat op haar af-stroomt als een bloed.
 Daar heeft de alderhoogste Koning.
 Zijns hepligheys berhoren wooning!
 Hy zelfs is met zijn Godhepd daar.
 Dies blyfz' en heeft Gods oog op haar.
 3 De Hepd'nen toaren aan 't rumoeren/
 De land' en steeb' alom in roeren:
 Hy spzak; en d'aard zweetd' heen en we'er.
 Met ons is der hepz-scharen heer.
 Hy! Jacobs God/ is ons verhooging.
 (O! pdelhepd ban menschen pooging!)
 Gaat heen/ en schoutwt ernst-moedig aan
 De werken die God heeft gedaan.
 4 Op aard kan hy verwoesting maken/
 En 't oorlog we'er ten end' doen raken;
 Geeft wee na bzeugd/ en bzeugd na wee;
 Snijt boog en pijl in pl outwee;
 Bzeekt spies en lans; geeft oorloga-twielen
 Den blammen r'zamen te vernielen.
 Dies geeft (spreekt God) uw hart in rust/
 En twest mijns Goedhepds wis bewust.
 5 Het hepdensich volk zal ik verne'eren/
 En my de wereld dooz onze eeren
 O diepen troost! want onze God
 Is Jacobs God/ d' heer Sebaoth.

Den xlvij Psalm.

V Olcken / ober-al/ Maakt triumph geschal/
 Stotz met bly gelupd God' uw' harten up: O' Opper
 Godlijkhepd Zijner Mafestept Als verschrikkelijk
 Ober

En erkent zyn kroon.

2 Hy is 't die ons' macht
Hooger heeft gebzacht /
En de volken stelt
Onder ons geweld /
Dat haar trotzen nek
Ous ten voet-bank strek.
Hy is die 't genot
Dan 't gewenschte lot
(Jacobs heerlijkhepd
Daar zyn liesd' op leyd)
Hyt een hart zoo mild
Ous heeft toegewild.

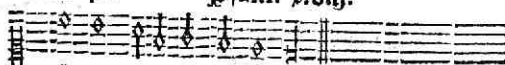
3 Schouwt Gods groothed aan.
Hy baart op / ombaan
Met triumph-gezank
En trompet-geklank.
Hier / met keel en stem:
Zingt en we'er-zingt hem:
Zingt hem lof en eer;
Hem / ons God en Heer.
Die den scepter heeft
Ober all' wat leeft.
Zingt / en maakt uw' lof
Aure leerings stof.

4 Aller hepd' uen zaad /
Dat de aard beslaat /
Kent zyn' heerschappij.
Op zyn thoon zit hy
In het hoogste hoog /
Daar 't onsterf'lyk oog
Alles klaar booz-straalt /
En geduurig daalt /

't Zy met leon of straf /
Op de menschen af /
Dien hy wijz' en Wet
Ja belieken zer.
3 Dzeemde Woesten slaan
Met Gods kind'ren aan /
Willen een met haar /
Hopen by die schaar
Deel en mede lot
Van Abrahams God.
Wiens ontzachtlykhepd /
Ober al verhepd /
(Want hy heeft op aard)
Beyde schild en zwaard)
Stadig aanwas krijgt /
En op 't hoogste sijgt.

Den xlvij Psalm.

Groot is de Heer/en eeren-rijk In zijne Stad /
berkoren wijc En zit-plaats zijner heyligheden.
Wat tong kan Zions lof bereiden? In een schoon
landouw gesticht / Tegen 't Noozden aangericht /
Dast verblijf en eygen wooning Van den alder-
grootsten koning / Ober-al in hooger waarden / En

En een Paradijs op aarden.

- 2 In haar Vallezen klinkt Gods eer,
Want doe de koningen met eer
Met volle heyl-kracht op haar rogen/
Wat glans beschitterd' hun de oogen!
Hoog-vertwondert stonden zy;
Angst en grouwel quamen by;
Snellyk moesten zy we'er heenen/
Schrik maakt' haar gewinde beemen;
Schielyk neep de byees haar harten,
Als een zwang're 's barens maatren.
- 3 Al zag men Charis sterk ter zee/
Haar scheven moesten fluks ontwee
Doe y des waters diepe bloeden/
Dooz' kracht van wind/ op haar liet woeden.
O! hoe wis word' daer hertcontout/
Daar het oog 't gehoord' aans'houwt.
Juyft geijk men 'r ons verkonden/
Heest men 'r in Gods stad bevonden:
In de Stad Gods der Heyl'scharen
Blijkt de trouw der onder waren.
- 4 ('t Gemoad word' vast als 'r waarhepd blind.)
Het is een stad van God bemind.
Hy zal' (o! zegen niet om zegen!)
Op eeuw'ig-baste gronden leggen.
Winnen in uw' hepl'g huys
Hebben wy in rijd van krups
Op uw' God hepd ons gedachten/
Daar wy heyl en hulp van wachen en
God/ uw' Naam en G'lorj zenden
Haren klank tot 's werelbs enden.
- 5 In recht en billyhepd beskaar
Al 't werk dat il van handen gaat.
O! glans der Goddelijker Deugden!
Met recht mag Sions berg verbeugden.
Dochters Juda komt me'e by/
Weest in Gods gerichten bly.
Want eit rondsom Sion heenen;
Telt haar too, nen ter met eenen
Op de stercke van haar wallen:
Laar haar bouwzels u gevallen.

- 6 Op al haar schoont' neemts vlytig acht/
Op dat men by het na-geslacht
Van rijd tot rijd daer van vertellen/
En haren naam ten toon mag stellen.
Want de God die haar dus eert/
En in glorp steeds hermeert/
Die is ons/ en zal ons toezen
Du booztaan gelijk booz dezen/
En ons stuten en geleppen/
Tot dat lijf en ziele scepden.

Den xlix Psalm.

- A In die op aard verblijf en wooning hebt/ En
in de lucht des levens adem scheidt/ 't Zy op of slecht
of edel zijt van bloed/ Van kleppen doen of rijk
van 's werelbs goed: Hooft all' geijk, ter scherp.
want mijnen mond spreekt schoone re'en/ geput
uyt 's Wishepds grond, 't Geen dupster was zal
mijn gedicht verklaren/ En ongemeyn is d'uyt-
klank mijner snaren.

2 Waarom wil ik / door zelfs gezochte pijn
 (Als menig mensch) te voeg ellendigh zijn /
 En geven my / beanght door quaden tyd /
 Tot schat-geschaap en aberechtsen blij? /
 Waarom zal ik het leven dat in hier leeft /
 En van hem zelfs zijn pijn en lasten bearen? /
 (T'wijl my rondsom de booze dicht benaren) /
 Dooz bezre zoog mer dubb'len last bezwaren? /
 3 Wat is hy dwaas / wanneer men 't wel beschoutot /
 Die vaste hoop / op losse dingen bouwt? /
 Wantier het volk dat / zijner zinnen slaaf /
 't Geheele hart geeft heeft op zijn haaf /
 Waar op 't gemoed inwendig zich vergroft /
 En onbedacht / de mond van zweeft en stoft? /
 Helaas! wat is 't wanneer her reeft aan 't leven? /
 Wat troost of hoop kan 't goed in wanhoop geven? /
 4 Hoort mensch / hoe groot / hoe dicht mer schat omzet. /
 Die upt den dood zijn vvoeder heeft gered. /
 Onbindbaar is / onbindbaar dat ranzoen. /
 Wie kan 't ontgaan als God zijn werk wil doen? /
 Weg dwaas bestaan. Wie led een ander man /
 Upr 't geen hy zelfs geenzins ontwozft 'ten kan? /
 Hy zelver moet ren duyst' ren grave dalen. /
 De dood mag wat / maar zal niet eentw'lijk dzalen. /
 5 Ziet wijs / ziet dwaas / ziet alle menschen aan /
 Zp moeten al een zelwig paadjen gaan. /
 De dood is 't end van alles wat niet ziet. /
 De mensch suart veel / maar zp den mensche niet. /
 Een donker graf / wanneer men end'lijk sterft /
 Hoe veel men had / is alles wat men erft; /
 Een ander zal 't betwaarde goed bereeren. /
 6 't schyale duicht van 'r pijnelyk begeeren /
 Het is wel zoo / door dom en krom beslyp /
 Steekt hy syn zet des rebens oogen upr /
 En pzent zich (dwaas) in zijn berdozven zin /
 Een eentwighed der aardsehe dingen in: /
 Zijn hooge hups (denkt hy) zal altyd staan /
 De klank zyns naams / berzekert dooz 't hergaan /
 Van stam tot stam verhoogt zijn en gepzen. /
 Gelyk men 't wenscht / geloofst 't een ding te wezen. /
 7 De hoop rekt wijs, maar (ach!) wat is het doch? /
 De tyd doet zien en leugen straft 't bedozch. /
 Haar dingen zijn al stil ten end gebloeft. /
 De Lent' haars eers / ten laafsten upr-gebloeft /

Dere

Verwacht van nu een eentw'g Winter-we'er /
 En / eens vermelkt / bergroent doch nimmermeer. /
 Gelik het Dee zoo reeft haar 's doods verderben /
 En sterben (laas!) een onwe'er-leefflyk sterben. /
 8 Albus is 't end. Het dzoebe dwaasheeds loon /
 Stelt hares doens ellende naakt ten toon. /
 Dochtaus wat is 't? 't ontwijze na-geslacht /
 Hoe klaar zp sozeekt / neemt waarhepd n'er in acht: /
 Waar heeft / verblind dooz valschen logen-grond /
 Der Dad' ren'ren en zeen in hart en mond. /
 9 Kracht der veel-en booz-geloofder lagen /
 Dan doch / die tul / word licht dooz schijn bedrogen. /
 10 Zoo stam zoo strupk. des lebens gang is een /
 En daarom ook des lebens end gemeen. /
 Gelyk als Die / zoo moeten Dees daar af. /
 Men werpze naakt / als beesten in het graf. /
 Daar leggen zp / daar leggen zp (belaas!) /
 In 's doods geweld: niet anders als een aas /
 Dat / op het veld booz 't slindend' Wild ten besten /
 Word opgeknaagt van eerste tot den lesten. /
 10 Gansch ongelijk is vromer zielen stand. /
 (Wat is de deugd een groot en waardig pa nd!) /
 Den boozen mensch blijft eentw'g rotten by: /
 De vrome bloeft in bzeugd en heerschappij /
 Waar van 'r geniet 't gemoed zoo liefslyk is /
 Als 't bocht des dawts / wiens dzoppiens koel en fris /
 Al broeg booz Zon het dozzig veld verbzeugden /
 En krup en lof in 't groente doen berzeugden. /
 11 Ach! 't heeft geen grond dat zich de mensch verzeugd /
 En groot verbeeld in zijne nietighepd. /
 Hy moet in 't end / daar 't al doch henen baart /
 Dan 't prachtig hups om laag ter zwarter aard. /
 Het cenzaam graf / de eentw'g-donk're hel /
 Blijft zyn berblif. Maar God (o!) 't doet my wel /
 Zal upt het graf mijn ziel ontkeek'ring geben: /
 Daar deert geen dood/waar hoop' is van we'er-leben. /
 12 Dit leer hy / menssch. Daarom wanneer 't geschied /
 Dat gy een man in rijkdom rizen ziet /
 En dat de glans zyns hups verdubbelt werd /
 Zoo gadert u geen nest van bzees in 't hert /
 Necht of de booz' het beyl in erf bezat: /
 Want wacht een wyl / zyn r'zaamgehaalden schat /
 Al wat hy heeft / doet hem de dood verlaten. /
 Die 't haast berliest / wat mag hem 'r hebben daten: /

13 De klank zijns naams en daalt niet met hem ne'er.
 Zijns harten boet / de hoog-bemindte Eer /
 De afgodin / van hem zoo aangebe en /
 Die volgt hem niet. 'r blijft all' / en hy moet heen.
 't Is waar 't gemoed / dat / in zijn lusten blind /
 Tot alle sepl gereed ver bloemzich bind
 Kan hoor een wijl hem zelven zachens streelen /
 En zijn verstand 's verstands gebuyk ontfceelen.
 14 Certwijl hy hier in volle zathepd leeft /
 En zijnen dag den avond noch niet heeft /
 Wat is zijn doen : hy troost zijn hart daar a'n /
 En neemt zijn lust zoo lang 't hem volgen kan.
 Het end ziet hy te lichter ober 't hooft /
 Om dat meest elk zoobanig wezen looft /
 En dat zijn doen / gelyk dooz schijn van zaken /
 By alleman zijn waan kan gangbaar maken.
 15 Aldus / van elk en van zich zelfs geblyd /
 Verzuypt hy diep in zijne pdelhepd /
 Tot dat het komt dat eenmaal komen moet /
 En hem te spa' zijn doozhepd hoelen doet.
 Daar baart men dan zijn dwaaze ouders na /
 Gelyk in doen / en ook in zielen scha' :
 Dooz een bedrog ter dwaashepd aangedzeben ;
 Gelyk in fleur en ook in slot van 't leven.
 16 O dzoebig lot van een veraarde ziel /
 Die oopt zoo ver van reed' ijkhepd verhtel !
 De dupsternis / (gezelschap van 't verderf)
 D'onepnd're nacht is eumelijik zijn erf.
 't Verheuglyk licht / uyt Godes glans gereelt /
 Wiens beeld zoo zoet in klare zielen speelt /
 't Verheuglyk licht / welks hooge troost doet dalen /
 Zal immermeer zijn oogen niet bestralen.
 17 In 't hoer / dus is 't : heeft iemand staat of eer /
 Gelwelt of schat ; her Aardsche / en niet meer /
 Hoe hoog her hart met zijn gedaachten bliegt /
 Hoe veel hy schijnt / zijn gantsche wezen liegt /
 En dalsche dzeugd herwiffelt hy met wee /
 En scheid' er uyt als 't reedelooze bee.
 Die wijshepd mist / moet ware deugde derben ;
 Die deugdloos leeft / zal heplloos henen sterben.

Den L Psalm.

De sterke God / der dingen hoogste Heer /
 Ontsluyt zijn mond / en zal van na en beer / Van
 daar de Zon zich eerst aanschouwen laat / Tot
 daarge wijkt en uyt den oogen gaat / Al die op
 aard den naam van menschen dzagen Gezaments
 Ijk booz zijnen richt-stoel dagen.
 2 Uyt Zions rots (wanneer dit wijl geschien)
 Zal hy den straal zijns Godijkkhepds dorn zien
 In volken glans. Hy koomt / gelnis / hy koomt /
 (En houd altyds de lippen niet beoemt)
 Met enkel buur verschrikkelijk omscheenen /
 Met storm en wind / als ijk-wacht / om hem heenen.
 3 't Gesfernde-roub / dat met zijn omme-ring
 De aard om-bat en oogt op alle ding :
 Het aardsche dal / daar alles wat hier leeft
 Vergonnen woonst' en eersten doozprouk heeft /
 Die zal hy bepd' / als 't kout op 't bonnis-bellen /
 Van 't doen zijns volks / tot waarhepds tynge siellen.
 4 Vergadert hy / (aldus begint zijn re'en)
 Vergadert hy 't begunstigd' volk by een /
 't Begunstigd' volk dat zich op hy vertroutot /
 En 't heplig bond dooz offer-diensten houd.
 Gezept / geschied. den Hemel met zijn lichten /

Sal tuyge zijn van Gods rechtaardig richten.
 5 Wel aan / mijn volk (dus baart zijn reden voort)
 Vergun my spzaak / let ernstig op mijn Woord.
 Hoort Israell. uw's zelfs getmet zal my
 Gerupge staan / hoe groot mijn gunst u is.
 Ik God / uw' God. fonteyn van heyl en leven /
 En hebt ghy yet / van my is 't al gebeden.
 6 Dat mijn altaar te spaartlyk woerd bespat
 Met beesten-bloed ; of 't gulden wierook-bat
 In 't heplig huys te zelden reuk-werk schaft /
 Des woerd ghy niet van mijnen mond gestraft ;
 Daar bloept uw' blijt / daar is uw' p'v'rig poogen
 Bestadelyk booz mijn al-ziede oogen.
 7 O neen / mijn volk. o ! dat en isset niet /
 Daar 't heplig oog / als maarden dienst / op ziet.
 Al wat uw hart en hand van zulks bereyd /
 Is ver bene 'en mijn hooge Godlykheyd /
 Is d'oorfpronk niet van 't ware wel-gedallen /
 Ik eysch noch Strier noch Bok van uwte stallen.
 8 En waarom doch zal ik dy eyscher zijn
 Van beesten-gift ? 't gediert al 'tzaam is mijn /
 't Mensch-schouwend wild dat zich in 't eenzaam woud
 Of op 't gebergt by buggenden onthoud.
 9 Zie hoog in rotz' all' 't bluchtig / op zijn nesten :
 En 't Dee in 't beld. 't is all' booz my ten besten.
 9 En schoon my al (na zwakker menschen wijz')
 Den honger d'yeef tot noodelijke spijs /
 Zoud ik dan zulks afhorderen van dy /
 Die zelfs behoest / en alles hebt van my ?
 Dan my / die Aerd en Hemel heb tot eygen /
 En alles doe na mijnen wille seggen ?
 10 Meeynt ghy dat ik belust na Strieren-bleysch /
 Een disch gerecht van uten handen eysch ?
 Of dat my doest na 't warme Bokken-bloed ?
 O ! her van daan. ontzwangert uw gemoed
 Van zulk gedacht. het zijn ver and're zaken /
 Die vooz zijn God den Mensch gevallyk maken.
 11 Geen Beest / maar Geest / die dooz erkentenis /
 Van dankbaarheyd volkomen zwanger is /
 En Godes lof ten mond upr bioepen doet /
 Een hart daar by dat stadig hand en voert
 D'ijf tot de daad der hepliger gedachten /
 Die bryng vooz God. dat 's 't beste offer-slachten.
 12 Van / ondertzaagt en immer angsteloos /

Moogt

Moogt ghy in nood uw' stem en be'e altoos
 Booz mijnen thoon klacht-beerdig laten gaan :
 Gewissen troost en huly zult gy onfaan /
 Des gy / noopt zar van minnen naan te p'zyzen /
 Verdiende eet / dank-willig zult bewyzen.
 13 Dit tot zijn volk. maar d'zoebiger gelupd
 Geeft zijne stem tot den godloosen upr.
 Waar toe (zeyd hy) gepzonk met mijn verbond ?
 Waar toe mijn Het deugd schijnlyk in den mond /
 Daar doch uw' hart / een upand van goe zeden /
 Mijn woerd berischt en slimme pa'en doet treden ?
 14 Geen stuk / hoe schelmisch / of 't staat uw boosheyd
 by.
 Ziet ghy een dief / fluks boegt gy u daar by.
 Pleegt met hem raad / zoekt met- lot aan zijn dief.
 Echt-bekers zijn 't geselschap dat gy lief /
 Gy / lust als zy / zy / lust als gy van zinnen /
 Hebt 't zamen-deel in 't buyl en besfijg minnen.
 15 Uw' zonden mond / tot laster afgericht /
 Die bzaakt het buyl dat uw' valsch harte-dieft /
 Uw' glabde tong / betwelyk van re 'en /
 Is freeds in 't werk om valsch bedrog te sme'en.
 Gy spaart geen mensch / zelfs niet die eene Moedes
 Mer u erkend / en schend uw' eeynde Broeder.
 16 Hier henen sturt uw' onbesnoepde wil
 Des levens gang. ik zie 't / en zwoijg al stil.
 Waar booz de wzaak en wyl niet straffe markt.
 Dies gy my / dwaas schat naar uw eygen hart.
 En oozdeelt mijn (wel lang / doch wijs) verdagen
 Booz zeker merk van booshepds mer-beghen.
 17 Gy doolt / o dwaas. heel anders zalt'er gaan.
 Met scherpe re'en wil ik u ernstig aan /
 En zal 't getweert dat nu betooord ring lijd
 En / sluymer-ziek / of noopt / of zelden hijt /
 Uw' ziel ten schyck / utws ondanks doen ontwaken /
 En peder quaad met smert indachtig maken.
 18 Dit neem in acht al die in 't quaad bertwert /
 Des Godlykhepds bewustheyd upr uw heet
 Versmeten hebt : op dat u 't ongeluk
 Niet schielijk tref / en ik u niet een ruk
 Niet grondel'os / en zonder hoop van ende /
 Derzinken doe in d' allerdiep's ellende.
 19 Dien off'rens lust / en my / den hoogsten Heer /
 Mer Waar' en God-betamelijke eet

Genaken wil / die kom met een gemoed
 Dat / reyn van grond / Gods eer-dank bloeyen doet.
 Dit is / o mensch / 't recht offer booz de zonden /
 Booz dezen weg word wis Gods heyl gebonden.

Den 17 Psalm.

N Ik / uyt een zoo diepen slaap ontwaakt /
 Daar stinkeschen lust my lang in heeft gebouwen /

Mijns leelijks doens mismaaktheyd kom t'aan-
 schouwen / En d'aanspraak Gods 't bewuste

harte raakt / Zoo boekt mijn ziel des wzogens
 naer pijn / En schrik booz straf doet al mijn leden

beven. Wat wil ik / laas! wie zal mijn trooster zijn?

In diepen eent wil ik tot God my geven.

² Erbarm dy / God / erbarm dy ober my /
 Ontslup de diepe van uw' genadig heyd.

Wisch uyt uw' hart mijn schandig obertreden /
 En maak mijn ziel van 't pak des zond-schulds byp.

Wasch en herwasch in uw' gedachtenis

M P / zoo gantsch buyl dooz smet der grober zonder
 M P / die zijn quaad alt'oos booz oogen is /
 En / wet erkent / het hart met snar komt wonden.

³ Gy / gy alleen / gy al doozziet de God /
 Zijt mijnes quaads en misdaads mede-weter /
 Geen oog / dan 't Uw' en zag 't: dies niemant betet /
 Dan gy alleen / de straffe (quaad-doens tot)

Ma' eysch van recht haar justie mare geest /
 En schoon uw' mond / om na verdienst te waken /
 Een bonnis uyt 't dat d'woebe strengheyd heeft /
 Blyke bulikkeid in all' uw' doen en spijken.

⁴ Doch niet alzoos. Want uwe wijsheyd weet /
 Meer wat ik ben: Een Mensch / die als in 't quade
 heyl is gezukt; en meesten tijt te spade
 Zijn mis gang zier met knagen' harten-leed:

Een mensch / in ongerechtigheyd gebozint /
 En warm gemaakt in 't lichaam van zyn moeder:
 Een mensch / van 't quaad zoo veeler wijz' bezozint /
 En booz de zond hem zelfs een swakken hoeder.

⁵ Dit all' nochtans / wan gy ten strengsten wilt /
 Aan my by u geen geldend' onschuld strekken:
 Want om my wis des zonds bedzigt ontrekken /
 Hebt gy / o God / in 't leeren trouw en mild /
 Den diepen sebat uw's wijsheids opgedaan /

En my beglanst met uwer wetren klaarheyd /
 Om 't pad ter deugd' eenpariglijk te gaan;
 Want in den grond bemidd gy repne waarheyd.

⁶ Gelikhertijds dooz God-gewijde hand
 Mer pzoop-kruip de zondaar ober-stoben /
 Ontzondigt blykt: zoo geef ook my / bedoven
 In zonde-quaal / een wis bergebings pand.

Spjeeke gijne byp. schoon ik dan rood als bloed
 Booz zonde ben: snee-mit zal ik verfishijnen /
 En boelen bezugd' herleven in 't gemoed /
 Booz blucht des angsts die tot in 't merg doet quijnen.

⁷ Ach! laet uw' reyn en Goddelijk gezicht
 (Dooz zoete kracht van 't lieff'lijk mededoogen)
 Niet al te strak op mijne misdaad oogen
 Mer klaren glans van 't al' ontommond' licht.

Wergun mijn zond geen plaats of leden meer /
 Maar wijschryz uyt / en doods' in uw' gedachten /
 Om / diep gedemp / t'ontgraben nimmermeer /
 En 't eens-geschied' als ongeschied te achten.

⁸ Ik voel ten goed' (eplaat) noch moen noch kracht /

Oermylen my van 't knagende getoeten
 Mijn schandig stuk met swaer woerd roe gebeten :
 Van u / mijn God / is 't dat ik hulpe wacht.
 Schep gy in my een zonde-zuppeer hert /
 Verneem myn ziel / en toerze sterk van binnen /
 Op dat de geest niet meer berloekt en werd
 Maar / wis gebest / blif meester van de zinnen.
 9 Versmijt doch my van ween aanschijn niet.
 Doet my uw geest / (het leven mijns gewiffen)
 Te zeer vertrooznt / niet upt myn harte missen.
 Ach ! laat my 't oog waar dooz de siele ziet.
 Ach ! geef my we'er daar uw mee om is /
 Harts-breed / en bzeugd / up / smaaak uw liefsdies geboren /
 Die dooz de zond / fonteyn van droeffenis /
 Van my / helaas ! te dwaaff'lyk is verloren.
 10 Dit doe my / Heer : zoo ga ik / diep verheugt /
 Van angst ontloft / inwendigh berandert /
 En in 't verstaad ter waarheyt opgeschandert /
 Met wiffen doet en scriffen moed ter deugd.
 Als dan zal ik dooz lebendige daad
 En klare leer haar die u nu niet bzeegen
 (Om na uw' Mer te richten 's levens dzaad)
 Tot doet en deugd een kenlyk baken wezen.
 11 't Verfoeplyk veed der zond / daar ik in leg /
 Erinnert my mijns misdaads zware schanden /
 Onnoezel bloed bezoedelt my de handen :
 Doer / God mijns hepls / de bloed-schuld eenmaal toeg /
 Zoo bloept my 't lof van uw' gerechtighe'en
 Ten lippen af. zoo word mijn tong (dooz zonden
 Een wijl verstormt) tot trefselijke te'en
 En vollen prijs / dank-rykelyk / onthouden.
 12 Waart gy belust ten offer op 't altaar
 Dooz 's Priesters mes / een rund te sien ontfiffen /
 Mij hand stoude ree. Maar wat 's aan zulk beziffen :
 Ik weet uw' hart / o God / en ts niet daar.
 't Hecht offer-werk / dat dooz Gods aanschijn geld /
 Is / dat de mensch in ned' rigen gemoede /
 Met angst en leed upt haar van 't quaad beknelde /
 Zijn God genaak / en beerdig sta ten goede.
 13 Hadien 't nochtans uw' Goddijcheit behaagt /
 Dat menschen-dienst (hoewel u niet van noode)
 Getuyde zy / en zichtelijke bode
 Der liefd' en trouw die u 't Inwendig dzaagt :
 Dat Zion dan u 't haarwaarts gunstig bind /

Tot

Tot rust'lyk hepl en bouwing haarder muren /
 Zoo krijgt gy 't hart / rechthardeijck-geint /
 By 't Stieren bloed en milde offer-buren.

Den Lij Psalm.

W
 At zijt gy / grootert / zoo hoobaardig. En

 dzaagt op hoosheyt moed? God is (hoewel niet eben

 baardig) Den goeden altijd goed. Gelyk een blym

ter snede staat / Zoo ook uw' tong tot quaad.

- 2 Dooz lust tot dingen die niet deugen
 In uw' hegeerten blind /
 Word quaad dooz goed / dooz waarheyt leugen
 Van u in 't hart bemind.
 Tot alle woord vol list en leed /
 Staan ooz en tong gereed.
- 3 Dies daad in 't end Gods heete wazak
 Met lang-verschulde straf /
 Op 't best-gemaande van uw' zake /
 Ten hoogen hemel af ;
 Die u berdelgt / vermaakt / en stoot
 Tot epubelloozer dood.
- 4 De Drome zal het zien / en bzeegen
 De strenge hand zyn's Gods /
 En des te onbeweegder wzen
 In 't houden des gebods /
 En lacheben utws' die / zot en stout /
 Zoo veel hier wezen woud.
- 5 Dat is / dat is by / zal by zeggen /
 Die 's harten troost en kracht

- Op 't Goed / maar niet op God / doofz leggen /
 En vriend' op eygen macht /
 Gestijft en snel tot alle quaad /
 Daar stimmen lust toe raad.
 6 Jhu neemt hy eynd / maar ik zal blijven /
 En buyten alle qua'en /
 Als jonge telgen van Olyden)
 In Godes woning staan ;
 Geruoost in aller eeuwighe'en /
 En dat op God alleen.
 7 Een eeuwig lof wil ik u geben
 Die 't wzaak-werk hebt gebaan /
 En op u't' kracht door al mijn leuen
 Mijn hope laten staan ;
 Uw' kracht / daer weder / dien gy mind /
 Een schat des heyls in bind.

Den Lij. Psalm.

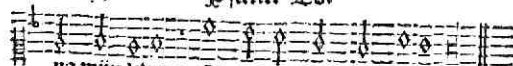
Daar is geen God / zoo spreekt de dwaas in 't
 hert. Van schennis / schand / en groutwel zijn de we-
 gen. Zijns boosheids vol, niet een die deugd wil
 plegen. Zwaar word de mensch / van kennis Gods
 berbert / N'r 't quaad ontweert.

z't Quam booz Gods thzoon. Op 't menschelijk geslacht
 Ging 't heptig oog schouw-baardig na beneden.
 't Gerucht bleek waar, het stonk all' warze deden.
 Al slim / niet rechts. Waar God sterft in 't gebacht
 Keest zond in kracht,

- 3 Hoe 't is'er dan (sprak hy) geen hoop' altoos /
 Dar zich die volk in 't quaad zal laten zeggen /
 't Welk op de Mijne het jok zoo zwaar durf leggen
 En vzeet' als hood' ? Is alles krachteloos
 Booz wendt in 't boos ?
 4 Daar stijgt ('t is waar) upt 't harte dof en zot
 Tot mijn geen be'e. De tijd nochtans zal komen /
 Dat dwaasen angst op 't bangst haer zal doen schzomen.
 Zoo strekt de mensch / die niet en acht op God /
 Zich zels ten spoor.
 5 't Mag hier de booz' een wijl na wenschen gaan /
 In 't end nochtans werpt God haar hoop' daer heenen /
 Derstroopze / plaagze / mozzeltze de beenen /
 Versmaadz' als zek. Ons blijkt dat slimme pa'en
 In 't end vze'a'en.
 6 Ach quam de tijd dat in die swaar gequel
 De Heer met hulp upt Zion eens genaakte /
 En 't heptig volk upt slaverny geraakte /
 Dat waer een tzeugd en eeuwig harten-wel
 Booz' Israelt.

Den Lij Psalm.

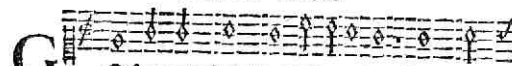
God/dien 't noopt sepd' aan macht of sterkt/
 Verschaf my hulp / en richt recht'baardig. Ontfang
 mijn be'e/en achtze waardig / Dat gy aandachtig op
 haer merkt. Want vzeemde maken hun party; En
 trotze/die na God niet geben / Staan / bloed-begeetig /

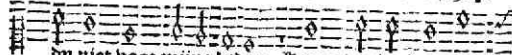
na mijn leven: En noch is God met hulpe by.

2 Hy stut mijn ziel, 't beraamde quaad
Zal hy op 's vyands hoofd vergelden.
O zoo! verstoortze die my quelden/
En toont uw' trouw dooz klare daad.
Zoo zalder heftig offer schien/
Uw naam ter eer/ die mijne oogen/
(Hulp-rijck in nood) spit menschen poogen/
Haar lust doet aan mijn vyand zien.

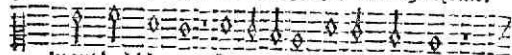
Den Lv Psalm.

Gef ooren/ God/ tot mijne reden. Verschuyt

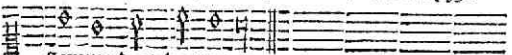
by niet hoorz mijne beden. Hoorz/ en verhoorzme.

want vol klagen En nare onrust is mijn hart/

Verwijl mijn vyand my benact/ En dooz zijn

stemme doet hertzagen.

2 Zijn aanschijn dreept. schelms is zijn poogen.
Hy smeed een hatelijke logen/
Om my/ onschuldig/ te bekladden.
Zijn rooiz heeft ernst, dies 't hart my beeft
Tot in zijn diepst/ en dooz ziez heeft
Des doods verschrikkelijke schaden.
3 De ziel/ bestoort met grouwel-blagen/
Dringt mijne tong aloud te klagen:
O! had ik snelle duyben-schachten/
Ik blossg bez heen/ en zocht een ste'e.

Om hier of daar in stilte in vze'e
Op berg of hepde te vernachten.
4 Gelijk de wind dooz storm gebeden/
Zoo zal de vrees my aandrijft geben/
Om 't overhangend quaad t'ontbluchten.
Dertwert de tongen vol venijn/
Die steeds (mijn oog zal tuge zijn)
Met onheyls zaad de stad bezuchten:
5 Met roof/ met twist/ met list/ met logen/
Met nacht en dag na quaet te poogen/
En in godloosheyt te verduren/
Gelijk by oorlogs-tyd de wacht
Als d'uren van den langen nacht/
Gebuldig af-slaat op de muren.
6 Daar dampt een stagen booshepds nebel;
Al slimheyt/ leed/ bezog en webel
Dat draaft en spookt dooz straat/ en stegen.
Waar 't naakte vyand die 't my de'e:
't Waar my zoo dreeft niet dat ik le'e/
En 't onrecht zou my inwend wegen.
7 Had zulk zich tegen my berheben/
Die d'haar in 't boozhoofd droeg gefchreben/
Wat nood? 'k had my zijn oog ontschooten;
Maar nu zyt gy 't mijn staat-geoor/
Mijn mede-raad/ dien ik ontloot
Al wat in 't harte was verhoolen:
8 Die my verzelde/ stuurde/ leerde/
Die met my in Gods hups verkeerde/
Staag in den drang aan mijne zijde.
Ach! God/ de boosheyt is te groot.
O! dat een onterwachte dood
Den zulken 's levens draad af-snyde.
9 Onepdelijke ramp verdelgze/
De aard' ontlupt haar en verzwelgze
Al levend in haar diepste gronden/
Ter hateliker duyfternis
Daar end noch weder-keeren is/
Tot loon der al-te-grooten zonden.
10 Der zonden die zy gierig plegen/
Die hare woning/ hare wegen/
Haar hart en all' heeft ingenomen.
Hier tusschen zend ik mijne stem
Tot Gode waarts, 't gebed heeft klem/
En zal met hulpe nederkomen.

11 Des moogens hooch / hoog op den dage /
Des abonds laet / zal ik met klage /
Demoezig booz mijn God berfschijnen /
En dooz het noopen van de smart
Het alderbinnenst van mijn hart
Tot ernstelijke bede pijn.

12 God zal gehoor ter klachte geben /
En mids in 't ooglogs-woel mijn leven
Ten barelozen vrede bringten.

Want ziet een groote twe'erpartij /
Trots op haar tal / zweeft heen om my /
Begeerig om mijn bloed te plengen.

13 God / eentw-lijk op zijn thoon gezeten /
Hooft wat de menschen hen vermeren /
En doet haar sluk den hoogmoed sliuken /

Waar toe de straf lang opgeschort
Met haar / daar 't noopt me e anders woord ?
Die langs hoe meer in 't quaad berjinken ?

14 Die / van Gods vrees in 't harte ledig /
Van Gods beminde (stil en vreedig)
Woozd-gierig hare handen steken :

Die / upterlijk (dooz schoonen schijn)
Berbergend' hares hars seujn /
Verbond en eed godlooff'lijk bzeken.

15 De butter-glabde tong bied vrede /
Maar 't hart / on-eenig met de rede /
Staat re'e om ooglog aan te baarden :

Haar woordjens / mild en oip-zacht /
Zijn zoet in 't oog / maar hebben kracht /
En gaan in 't hart als bloote vwaarden.

16 Wat is / of naakt : in allen noode
Vertrouw u zelsa en 't uw' aan Gode.
Hij zal u gunstelijk ombaren

Met innerlijke zorg en blijt /
En 't vrome hart dat beete lijdt /
Niet eentwelijk onzeker laten.

17 Maar haar / die wilens van il dwalen
Sult gy ten duyst'ren kuyt doen dalen.
Heen bloed-gier / met bezog doozkroopen /

Die 't leven dat nature geeft /
En God / verheugt / ten halben-leest :
Maar ik / mijn God / blijf op u hoopen.

E A berm dy mijns / ach ! God, want daar is

een Die / al den dag met ooglog op de been / En /

bloeds-gezind / my gantsch wil t'onder tre'en : k Woord

levend opgebeten / Na / mur aan uur van 't hart met

nijd dooz-beten / Deel-zins bestre'en. Nochtans /

o hoog-gezetten / Met stage vrees / dooz vers des

ramps besmetten / Blijft gy mijn toeberlaat.

2 Gods Woorzd mijn roem. op God / t'zy hoe 't my gaat /
Derroutu ik bast. weg koude vrees. wat quaad
kan 't nietig bleesch / daar God de zorg aangaat :

Hier tusschen t'allen tijden
Moet mijn gesprek den hoon haars lasters lijden.
Haar heel gedacht bespits' zich 't mijnen lyden.

Zp roeten r'zaam / doch soeken 't licht te mijden /
En slaan mijn stappen ga.

3 Haar nijdig oog loert m'allenthalven na.
Ghaag t'mijner dood : En droomt zich noch gena'
Dan zoo een zond. Aeen / God / uw toorn versta' /
En komz' plaatslijk hellen /

E 7

Die etken stay van mijne blucht gaan tellen.
 Diep in uw' hart / als in een bleefch / wilt stellen
 Mijn tranen / die als ruygen van mijn quellen /
 In heugens bladen staan.
 * Als ik mijn stem tot God met klacht laat gaan /
 Snel-bluchters nood komt mijn partjen aan :
 Ik weet / (want dies is helder blijk gedaan)
 'k Ben Gods / en God is mijne.

God stof mijns loss. de gantse eer is zijne
 Van dit en all's. 'r zp in wat nood of pijn /
 Ik sta op God. Weg angstelijk gequijne :
 Een mensch / waer kan die mp ?
 s 'r Belofde lof / mijn God / betaalt ik dp.
 Dooz il / dooz il is nu mijn ziele zp /
 Wp van der dood / gedrept van we'er-partj /
 En booz 't gevaertijk sneben
 Mijn boet behoed. dies ik mp zal begeben /
 Om na de deugd eenpariglijk te streben
 Dooz il waanschijn / en 'r oog van al die leben
 Van ver en bp.

Den Lvij Psalm.

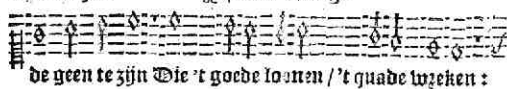
God / dien mijn ziel booz waren trooster kent /

Wch ! voel en koel de smar van mijn ellend. Aan
 dp mijn heul. de schaduw van de blecken Uws rij-
 ken gunsts zal my tot dat het end Des ouhepls
 kom / ter vaster hope sterken.

- 2 Een hoogsken God / ten God die mijn bestaan
 Goed ende geest / zal mijne stemme gaan ;
 En hp zal troost / troost upt den hemel zenden
 Mijn ziel tot hepl / en haer die om mij staan /
 Werflinds-gezind / mer smaad en schand booz-schenden.
 3 Zoeten troost / die 'r droevig harte raakt /
 Als 'r in zijn nood Gods trouw en waarhepd smaakt /
 En 'r twiste blijk van zijn barmhertigheden
 Bebindlijk daakt ; waer dooz de geest vermaakt
 In hoop zich stijft dooz klaard're hoopens reden !
 4 'k Doon bp een volk van weeden leeuwen-aard /
 Dien raud en pijl/wiens tong snijdt als een zwaard /
 Een volk / berhit op zijn verkoren booshepd.
 Berhes dp hoog / o God / en straal op aard.
 Uws glors glans / tot schrik der goddelooshepd.
 5 Zp hebben my een vosten-net gefzept
 (Dies 'r hart my kromp) en vol bedzeglijkhepd /
 En kuyl om-heen gedolven / my ten binder :
 Doch ballen zelfs in 'r gat booz mp berepd /
 Zoo vind in 'r end de booshepd haren binder.
 6 Lof-beerdig / God / lof-beerdig / God mijn Heer /
 Staat mijn gemoed. Wel op mijn tempel-zet /
 Mijn Falter-lupr / mijn zoet-gegalnde snaren :
 Dzoeg zal ik op / en volken na en beer
 Den lof uw's naams met spraak en zang verklaren.
 7 Zulk lof heeft re'en. Want uws goedighepd /
 In enkel trouw en waarhepd vast gelepd /
 Rept hemel-hoog ver boven alle wolken.
 Dat dan de glans uws glors / uptgedrept /
 Zich hoog berhes en straal op alle volken.

Den Lvij Psalm.

God die daar zit om recht te spreken / En voert
 den naam / en hebt den schijn Van in Gods plaats de

de geen te zijn Die 't goede loonen / 't quade wjzen :

Zegt menſchen kind'ren / mag'er dan Hier een

rechtvaardig bonnis van ?

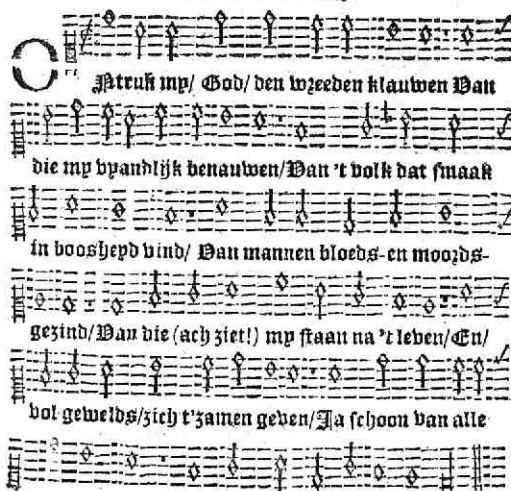
- 2 Kan noch uw' hart zich niet bezaden
Mer ſtadig ongerechtighe en /
Uw' naaſten ten berderf / te ſme'en ?
- J**a uw' verſoepelijke dabēn
Mer bjoornhepds ſchijn te yronk doen ſtaan /
En booz rechtvaardig heen te gaan ?
- 3 Wat raad? Dus ſtaet er mer den boozen /
Berkeerd en ſlim is zijn bedryff /
En waſt in 't quaad van 's moeders liſſ.
- 4 daer 't berkeerd' eens is gekozen /
Al booshepd wat in 't harte bjoep /
Al leugen waarten mond upt-bloep.
- 5 Doogſtigt zinn' in al haar wezen /
Doof tot al 't geen ten goede lepd /
Als d'adder / die (gelijk men zepd)
- 6 Oor ſtoppend' / haar booz 't mommel-zezen
Dan die wis in 't bezweer-rijm gaat
Bedwelmen / noch ontgiffen laet.
- 7 Verbzee eens / God / de ſelle tanden
Dan dit wreed-aardig Keutw's-gebzooed /
Op datze / recht als 't water doer /
Verbloepen / ſmelkend' in haar ſchaanden.
En als een pijl bzeekt in den ſchoot /
Zy alle kracht haars opzers dood.
- 8 Op moet' als walgetijke ſlekker
Verſmelten doen met ziel en liſſ ;
Of / als de miſdzacht van een wijf /
Met dichte dunſternis bedekken /
Outrekkend' eentu'lijk haar gezicht.
't Berheugelijke Zonne-licht.
- 9 Gelijk op 't beſte van haar groepzel /
De nentu en teere dooznen-ſtrupp

Dooz

- 10 Dooz ſtozm betwelkt / en ſterft zoo upt /
Cer zo de bzucht ziet van haar bloepzel :
- 11 Zoo valt Gods toozn hen op de le'en /
En ruktz' op 's lebēns djeumpel heen /
- 12 De bjoome / dooz 't rechtvaardig wjzen /
Berheugt in 't diepſte van 't gemoed /
Zal zijne hoet in 's boozen bloed
- 13 Gaan ba'en. Dies and're zullen wjzen :
Zoo werk zow loon. Du blijk'et wijs /
Dat God op aarden ſichter is.
- 14 Ju ziet men / dat / ſchoon meenig werben /
De bzame veel verbzukking lijd /
Zijn deugde nochtans niet alijd
- 15 Des wiel doens zoete bzucht zal berben ;
En dat de booz' hoe hoog hy ſtijgt /
Van God en 't end zijn oordeel krijgt.

68

Den Lix Pſalm.

C Atruk my / God / den wzeeden klautwen Dan

die my byandlijk benautwen / Dan 't volk dat ſmaak

in booshepd vind / Dan mannen bloeds- en moozds-

gezind / Dan die (ach ziet!) my ſtaan na 't leben / En /

bol gewelbs / zich t'zamen geven / Ja ſchoon van alle

miſdaad by / Met eent' haar ruſten tegens my.

2 Waak

2 Maak op, ontmoet, vriend uw' gedachten
 (Op Jacobs God / Heer der heylkrachten)
 Ter zaak. Ontmaak / en daal met straf
 Op alle bzeemde volken af.

G! sluyt de deur van uw' genade
 Door haar die / raay en straf in 'r quade /
 En avond toe de stad omgaan /
 En droef geluyd als honden slaan.

3 Haar mond / hol pdel snater-tieren /
 Snyekt enkel messen en rappieren.
 Wie (denken?) hoor'tet. Maar gy / God /
 Zult haarder lachchen / en den spot
 Met aller volken dwaasheid drijven.
 Haar kracht / die my licht zou ontluyben /
 Daar tegen stel ik God / die goed /
 Mijn zaakend' eer bezijzen doet.

4 Gy zal my 'r oog aan die my haten /
 Met wzake-bzeugd verlusten laten.
 G! doodze niet met snelle straf /
 Op dat misfchien 'r gedenk daar af
 Niet sterf in 'r harte van den mijnen :
 Maar toon uw' kracht / en laatz guntinen
 (Heer / onze schild) in droef gedwaal /
 Dat haar den yd'ien hoogmoed daal.

5 Wat zijn haar onbesnoeyde monden :
 Niet dan herbergen van de zonden.

G! dat den hoogmoed haar verstrik /
 En 'r balsche hart aan mepneet stik.
 Laat haar / in heeten toorn versmeten /
 Derquintnen gaan. zoo mag men weten
 Dat God in Jacob septer heeft /
 En 'r aard-rijk door een Heere leeft.

6 Nood zalz' / als hond' / om brood doen gieren /
 En / onberzaad de stad om zwieren
 En avond toe, des mozen zy.
 Maar ik / mijn God / van ellend byz /
 Zal zang en taal ter lof-spraak keeren /
 En broeg uw' kracht en goedheid eeren.
 In nood waart gy mijn sterkt / mijn wijk /
 Mijn eer / mijn God / genaden-rijk.

G Od / die ons / scheurend' / hebt berbert / He'er

we'er tot ons 't verbittert hert. De aard hebt gy door
 daber-smeet Dan een gesne'en. ach! hept haar reet.

Want / ziet / zy wankt. Gy hebt by dien Ab' volk een
 droefbig ding doen zien / Een droeffsem-kelk ons dzank

doen wezen / Dan / noch / getroostigt die li bzeezen,

2 Die hebt gy een banier gericht /
 Op dat door 't zien van waacheyds licht
 Het hart van waaff en labing bind ;
 Ontslaastze / Heer / die gy bemind ;
 Verhoor en bzeig ten goeden stand
 Door kracht van uw' rechtverband,
 De de'e heeft sne'e, God sprak een reden
 By 't waar-pand zijner heyligheden.
 3 Hy sprak : (des ben ik bli) Ik zal
 'r Heel Sichems land / en Suchots dal
 Gaan deplen / en u meten toe
 Met onbekrompen meters-roe.
 'k Heb Sihhad en Manass' in macht ;
 Ephaim / mijns hoofs verroken kracht ;
 Jehuda zal mijn Wet hoor-lezen ;
 En Moab moet mijn wasch-pot wezen :

4 Ik lecht Edom hoorz mijn voete-wisch:
 Du jupp (terwylster reden is)
 Jupp ober my / o Philistijn.
 Wel aan / wie wil mijn leyder zijn
 Ger baster Stad / tot Edom toe?
 Zijt gy 't niet God / die / onzer moe /
 Verbzeemden / en / als in boozthide /
 Dooz aan ons heyt niet ginge ten stryde?
 5 In nood / kom ons met hulpe by.
 Wat 's menschen troost? Bezwegery.
 Dies gaan tw' om kracht tot Godwaarts heen /
 Die ons benauwers zal verree'en.

Den Lxj Psalm.

Hoorz mijn roeyen/baat mijn bidden/ God
 die midden In mijn hart-zwojm zyt de geen/
 Daar ik ('t zy upr welken hoeken) Troost zal

zoeken. Bzeng mijn doet ten vasten steen.

2 Want op al / ten sterken tooren
 Uprverkoren

Tegen 's byands macht en konst /
 Hoop ik oopt. En zal uw rhyoonen

Steebs bevoonen /
 Stemmend' op uw diepe konst.

3 Op / God / stemde 'mijnen wnschen.

En de menschen

Die u breezen / schenkt g'een erf.

Tengen zuit op 's konings jaren /

En bewaren

Zijn geslacht-ey dooz berderf.

4 Dat

4 Dat hem ube gunst beadem /
 Trouw om-badem /
 En betwaar. op dat ik mag
 't Hof ubos naams met zang ontdekken /
 En botrekken
 Mijn gelosten dag aan dag.

Den Lxij Psalm.

Tep hoe de wer'ld / op my bertwoed / Met
 ramp benadert : mijn gemoed Is stil in God en
 klaar van schyomen. Dan hem mijn heyl. H' is
 alleen. Mijn eer / mijn troost / mijn vasten steen :
 Ten grooten val zal ik noopt komen.

2 Hoe lang beloertg' een eenig man?
 Daar doch de straf / niet verre van
 Niet verre van elk van u allen?

Op 't onboozzienste treffen zal /
 Welk een muur die neygt ten val /
 Met lossen bos in 't end moet vallen.

3 Zoo zal 't'er gaan. En middeltjy
 Strekt al haar raad-slag / al haar blyt
 Den top zijns hooghepds te verlagen.

Sta by verkeerde leugen-kunst:

De mond heeft zegen / liefde / en gunst /

Maar 't hart / vol bloes / wenscht ramp en plagen.

4 Wat nood / mijn ziel? weest gy maar stil.

Beprekt in God uw' wensh en wil.
 Dan hem verbaecht ik twiffen zegen.

In God (dies waak ik nimmermeer)
 Is all' mijn bafshepd / heyl / en eer /
 Hulp / fterkhepd / roem / en hoop gelegent.
 5 Daarom / o menschen / wie gy zijt /
 Hoopt op hem / nu en r'aller tyd :
 Gewis / uw' hoop' en zal niet dwalen.
 Dooz hem / in allen nood en maer /
 Giet upt het diepste van uw' hart :
 Hy / onze hoop / zal roofof-rijk dalen.
 6 Maar wat zijn menschen kind ren doch ?
 Wind / leugen / pbeelhepd / bezoch.
 Lust u een pzoef : Heemt juyste schalen ;
 Wan d'een zy / zy de Mensch getepl /
 Wan d'ander zy de Adelhepd :
 Noeh zal het laafst' het eerst' op halen.
 7 Verlaat u niet op hand-geweld
 Of robelijk-verkregen geld.
 Een rook is 't end van dwaas bedrjven.
 Komt ongezoekt u rjkdom an /
 Zoo maakt'er u geen afgod van :
 't Hart moet niet 's Gifts / maar 's Gebers blijven.
 8 God heeft eenmaal een treff'lijk woord
 (Wel meer dan eens van my gehoozt)
 Ge-wyt 't tot troost van zijn beminden :
 Dat hy 't / en niemand anders / is
 Daar kracht / ten troost en laaffens /
 In allen nood by is te binden.
 9 Zoo is 't. gy / Heere / zijt de geen
 Die rjk is in harinbertighe'en /
 Die 's Menschen doen schat na zijn waarde /
 En geber loon na werk befeh /
 Den goeden eert / den quaden straf /
 Een billijk heerscher op der aarde.

Den Lxiiij Psalm.

G / God / mijn God. vzoeg zoek ik by. Da n
 dooft ziel en lichaam heyde / Op doze' en water-looze
 heyde /

heyde / Daar ik 't verdriet eens ballings t y. Woud 't
 gy my in uw huys weer geben Te zien uw heertijh-
 hepd en kracht ! Te nemen op uw goedhepd acht !

Die zoeter is dan 't zoete leven.

2 Van zoud' ik al hier op der aard
 Zoo lang mijn leven duurt / lof spzeken /
 Mijn handen zoud ik dan opsteken
 In uwen naam ten Hemelwaart.
 Mijn ziel zou / als mer bette spijze
 En enkel merch / dan zijn berzaad /
 Mijn lippen zonden zonder maat
 En zonder eynd al eer bewijzen.
 3 Doch als ik waak op 't bed / zoo trekt
 Mijn ziel 't gedacht tot u na boven.
 By u mijn hulp. dien ik zal loben
 Met uwet vleug'len schijn bedekt.
 't Hart kleeft aan u die my bewaarde /
 En hebt met sterker hand gefchoort.
 't Volk dat mijn heyl na 't harte hoort /
 Moet haast van hier ter dieper aarde.
 4 Het zwaard haar eynd' de kuyt haar deel.
 Doch 's Konings hart zal vzeugd ontfangen /
 En prijz all' die aan God recht hangen /
 Maar 't leugen-hol verftomt al heel.

Hoor / God / mijn stem en klaaglijk spreken /
 Bezorg mijns levens beplighepd / 't D'ijl vband-
 schrik om 't harte leyd. Verberg my' dooz' 't bezra-

dig steken Dan hoorer trekken :

- 2 Dooz' 't wo'en van die z'ch 't quaad niet schroomen /
 Wiens tong is als een zwaard gewert.
 Wiens bitter woord / ten scheut gezet /
 Gelyk een blinde pjl den b'zomen
 D'ezigt roe te koinen.
- 3 Van luil tot daad; en zonder grouwen /
 Dooz' booze taal gestyft in zond.
 Van strik en net gaat haaren mond /
 En zeggen / laatz' ons heym'lyk houtwen :
 Wie zal 't aanschouwen ?
- 4 Zp graben diep na booze bonden /
 Haar hart in list-gebiedt volmaakt /
 Heeft schalkhepds diepsten grond beraakt :
 Maar schielik komt haar / m'ids in zonden /
 Gods pjl dooz' wonden.
- 5 Daar leggen zp ter ne'er geslagen.
 Haar eygen tong is regens haar.
 En wieze ziet / getrest van vaar.
 Ontrekt zich. En 't gezicht der plagen
 Doet elk vertzagen.
- 6 Want elk aanschouwt dit opgetogen /
 En merkt het werk van d'Opp'et-Heer /
 Hy meld het tot zijn lof en eer /
 En woord / om naarder te woogen
 Gods doen / bewoogen.
- 7 De b'zome die dit werk aanschouwen /

Zijn in God hzolijk en verheugt ;
 In God / hand- haber van de beugd /
 En zullen op hem in benouwen
 Met roem vertrouwen.

Den Lxv. Psalm.

In stillen aandacht der gemoeden klijgt g' / Heer /
 op Zion lof / En die beloften op zich toeden Doen
 daar haar hart- schuld of. Gy geeft gehoor op hare be-
 den. Dies zich tot u begeest / Met uyt het hart-ge-
 kloepde reden / Al war'er adem heeft.

2. 't Is waar / ons hoor- bezeeben baden /
 Ons leven / broos en boos /
 Maaakt ons schier basterk van genaden /
 En 't bidden b'zuchteloos ;
 Uw straf leyt ons zwaar op de leden :
 Ach ! woud / ach ! woud gy / Heer /
 Den stank van onze zondigheden
 Dooz's niet gedenken meer.
3. Ter goeder nur zijn die gebozen
 Die gy / uyt repne min /
 Tot mede-woonders hebt verkozen /
 En ruputz' uw' zalen in :
 Als Tempels hoog-gewijde zalen /
 Daar 't hart zijn laaffens zal
 Uyt 't heptighdom uw's D'ups komt halen !
 En noyt arm-moedig is.
4. Geef gunstig' vozen 'onzer klachte /

Onspreek'lijk goede God :
 Een God / daar top / en eik / van wachten
 Ons heyl en levens lot :
 Een God / daar 't al (hoe ver verschap'en)
 Zijn oog' en hoop' op heeft :
 Een God / die bergen en valeden
 Haar vaste stede geeft :
 5. Een God / die / nergens in on-machtig /
 't Geweld der winden legt /
 En / 't woedig zee-gebzuyfsc' te krachtig /
 Der baren rugge slecht 't :
 Een God / die krijgsc'he moord-rummoeren /
 Wanneer gy maar er wilt /
 En d' harten komt ten vrede roeren /
 Haast bzingen kond' in still' t :
 6. Die 's werelds uperst' end bewoonen /
 Ontzetten in 't gemoed /
 Wanneer utw' mach' zich komt hertoonen
 Dooz' repkens die gy doer :
 Wanneerze d' Heemel hoozen kranken /
 En zien de heel natuur
 (Doch zonder in den brand te raken)
 Hondsonn' hen in een vuur.
 7. Gelyk gy alles doet verschricken /
 Wanneer gy macht bewijst /
 Zoo komt gy alles we'er beruikken /
 't Zp' 't dag-licht daalt of rijst.
 Het land / dat doestig is na regen /
 Word' mild van 'l bezocht :
 En kijgt den lang-verhoopen zegen
 Dooz' 't groepbaar wolken-vocht.
 8. De tragen akker / heel verolijkt
 Dooz' hit / wozd bat van kluyt /
 En dooz' het hemel-nar verbzlijft /
 Geeft rijkelijk vruchten upt.
 Dooz' 'l is 't Heer / wiens milde ader
 De rupinte volhepd heeft.
 Gy zijt de ober-goede Vader
 Die groep en byding geeft.
 9. Gy zijt het die / dooz' verschen douwe /
 Aet tijd als alles slaapt /
 't Gegeben l:ben doer behoutwen /
 En d' akker-voozn dooz'-zaapt :
 Die 'r Jaar met volle vruchten vrachten /

Met

Met alles goeds bezoot /
 En d' akkerman zijn moepr' en wachten /
 Met rijke inkomst loont.
 10. Alwaar gy komt / komt zegen mede /
 Daar wozd het alles bly.
 Wel-groepent' heyd en vruchtbaarheden
 Gaan stadig aan utw' zp.
 Zelfs de woestijn en doze heyden
 Laat gy niet ongelaaf :
 De heubels hebben kruzp / ter woeyden /
 En zijn met groent begaaf :
 11. De schapen gaan met groote hoopen
 Een groenent' beembelwaart /
 Het veld staat dicht met vrucht besloopen /
 Het hoorz' is schoon ge-aart :
 Dit doet den Boudman 't harte springen /
 En mer een luchten zin
 Zomtijds een vzoijk liedjen zingen :
 Want rupint' bzingt bzungden in.

Den lxxvj Psalm.

Uygt vzoijk gantsche Wereld Gode / Zingt
 zynen grooten naam ter eer / En roemt hem hoog :
 de tong zp gode Dan 's herten-vzeugd / en spreek : o
 Heer / Wat zijt gy ook in al' utw' zaken Veel-krachtig
 en verschrinkelijk ! Die utwe haterz' leugen-
 kraken En 'l verned'ren 'r heel aardrijck,

G 2

2. 't Heel

2. 'r Heel aardryk dat dooz uw zal buppen /
En zingen u wen naam ten lof.
Gaar heen / en laar uw oogen tuppen
Dan Godes doen daar 's lobens stof.
Zijn werken doen de menschen schyken /
De zee heeft hy tot land gemaakt /
Zoo dat zyn volk (zoo kan hy 't schikken)
Is dwoogbevoers dooz 'r bocht geraakt.
3. 'r Geheug' berheugt ons. 'r hoog vermogen
Zyns scepters duurt in eeuwighe' en.
En op de volken zien zyn oogen /
Om allen muip-kop neer te tre'en.
Wilt onzen Heer dan lof-spraak geden /
Op volken / met een hooz' r's stem.
Hy rekt der ziel 'het liebe leden.
Dat wy niet strup'ken / is dooz hem.
4. 'r Is waat / gy / God / hebt ons ter pvoeben
(Gelyk de werk-man 't zilber doet)
Gebracht dooz beelberley bedzoben /
Besirikken laten onzen doet /
Zenauwen laten onze leuden /
Een mensch ons hoofft berijden doen /
Doch ons / dooz wuur en bocht / ten enden
Gebragt in 'r zoet-bedauwde goen.
5. Weg was de nood. dies sal ik treden /
Zand offer-veerdig / in uw' hups /
Tot quijting der belofte-reden /
Die ik u spzak in ryd van kuzps.
Vol-meechd' en vette offerhanden
Zal ik u schaffen op 't altaar /
Den Kram zoet geurig op doen vanden /
En stellen Of' en Bokken daar.
6. Komt hy / hoozt my / all' die God bzeesten.
Ik zal u upten wat al goeds
God aan myn ziele heeft bewezen.
Ik riep / hy hooz' . En ik / vol moeds /
Ater myne tong zyn eer verhoogen.
O! waar zich 'r hart betuust van yet /
Wijn be'zou niets by God vermogen :
Want God verhoort den boosen niet.
7. Au hebben wijslyk myne beden /
Au heeft myn stem by Gode kacht.
Lof hem / die / my vol goedigbeden /
Ahu bidden niet en heeft veracht.

Den

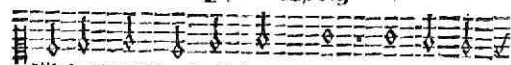
Den Ixvij Psalm.

Ons Gods zegen en genaden / Met ons zyns
aanschijns liebe licht / Dat kennis van zyn heyl
en paden Gy aarden straal in elks gezicht. Alle
volken moeten u met lof bezroeten / u / God ; en /
verblijd / Zich in u verfeesten / Want gy minst' en
meestest' trouw en billijk zyt.

2. u / God / loof elk. en loof ter degen ;
Dooz u bzeugt d' aard' haar bzuicht her-dooz.
God / onze God / zend ons zyn zegen /
En zijne breez' al' t' aardryk dooz.

Den Ixviij. Psalm.

God rijst : en die hem vband zyn Verstuppen staks
dooz zyn aanschijn / Als rook hooz wind gezeven, Ge-
lijk

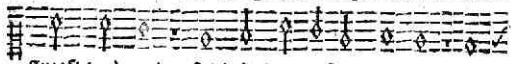
Ijk het wasch beriselt dooz 'r buur / Zoo hebbenz'

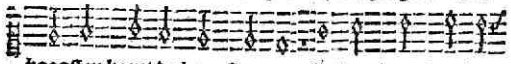
ook dooz God geen duur Al/die ongodlijk leven. Maar

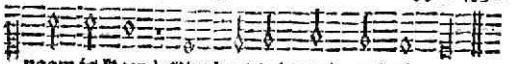
bzeugd/ja ober-volle bzeugd Maakt hem van God die

streeft ter dengd. O wilt hem lof toe-zingen : Den

hoogsten komt de hoogsten eer. En laat dooz hem (zijn

naam is Heer) Uw hart in bzeugd ontspringen.

2. Gods heplig oog straalt na bene'en
Van zijnen soel der hepligheer /
En ziet op Weento' en Wezen /
Die hy een Man en Vader is.
Het eenzaam paar vol doeffentz
Doer hy geslacht-rijk wesen.
Hy is 'r die upr de boepen lepd /
De myniers plaagt met doozrighepd /
Doet lij'en en verblijen.
't Bleek / doe gy / God / op woester aard
Uw volk zoo trouwen lepd waart /
En bzagt' upr slavernijen.
3. Met schrik utos Godlijkhepds bebat /
Gaf d' aard een dzeun / den Hemel nat /
En Zins moest bewegen
Dooz u / o God / Israets God /
Die af-baald' op uw' epgen lor
Met weldaad-rijken regen :

Dies 'r land / (dooz ramp als af-gemat)
Zebog' / bergquikking heeft gehad ;
Zoo dat uw' liebe hoopen
Daar in ter wooning zijn versprepd
O God / uw' gunst en goedighepd
Staat ook den armen open.

4. Ach gaf de Heere rijke stof
Tot blijde maar' en heden lof
In teerer Maagden keelen.
De Dofzen moesten op ter loof /
(Hoe tal-rijk / en een swakken hoop /
Ging 'r rijke upr-schot deelen.

O! teed're schaar / die binnen-dak
In stil-hepd leeft / al zyt gy zwak /
En moet in d'asch berloomen /
Ont-pronkt en dupl: noch hebr gy kants
Uws schoonhepds goud-gelijken glans
Zal klaar te boozschijn komen.

5. Als dezer Koning blucht geschag
Doe was het dat men Sion zag
Als snee op Salmon blinken.
Gods Berg wijkt die van Bazan niet- /
Hoe wel men hem deel-vochtig ziet
En zijnen lof hoort klinken.

Gebochte bergen / hoe zoo pzet e
Van Sion heeft God lust gehad /
En zalder eentwilt woonen r
Die God / wiens sterke ruiterp
Ontelbaar is / en blijft hem by
Op Sinaas hepl'ge thronen.

6. Gy / Heer / gestegen in der hoogt' /
Hebt de gebangenis verdoogt
En zelfs geboert gebangen.
Gy zond den menschen gaben neer /
Zelfs den we'erspannigen wel eer /
Om woonst' by hen t'ontfangen.

Hof heb de Heer / die wijkt en keert /
Verdozukt en ruk upr 'r geen ons deert /
Sterkt r'onzen hepl genegen /
De Heer / die uprkunst geeft in nood /
Zelfs op den oeber van de dood /
En nergens laat berlegen.

7. Zo zacht Gods hand den goeden slaat /
Zoo streng den quaden die hem haat.

Den kop zal hyze breken
Die zond-raap zijn. O troost-rijk woord
Uyt Goddelijken mond gehoozt /
Tot ware liefdes teken!
Ihu rust (spak hy) van harten-weer:
'k Zal u ypt ellends diepe zee /
Uyt Bazans boepen trekken /
En ubes bypands snoodde bloed
(Een weeldig bad booz' uwen doer)
Alw' handen laten lekken.

8. Zoo woord zo daad. Dies loeg mijn geest
In 't aanzien van uw zege-seeft /
Alw' feest / mijn God en Koning,
't Gezang ging booz' / 't gespel quam naar /
Mids in 't gebom der maagden schaar /
Pa Gods gewijde wooning.

Koost God / (300 lippen 't zoet gezang)
In hoozens gzae menschen-dzang)
Al' die der zijt gespooten
Uyt I'frel, Benjamin quam by /
Die booz' ontfangen heerschappyy
Van 't klepne quam ten grooten.
9. Ook Iudaas Woesten (sterkt' en steen
Der Avramiten) en met een
Die Zabelon beheeren

En Naphtalim. Alw' God utw' kragt.
Ihu doet ons 't geen gy hebt gewozacht /
O Godt in kragt vermeerent.

Dan zal men menig Koning zien /
Die u geschenk zal homen sien
Op Salems hepl'ge vloeren.
Laat domine woestaarts / trots van moed /
Op kranck getweer en 't' p'd'le goed /
Alw' straff' het harte roeren.

10. Zoo ginge, her volk ten oorlog gzaag
Heeft hy berstroopt. Onzage ypt plaag:
Men zal d' Egyptse Heeren
En 't ber-gelezen Moosen-land
Met gaaf-gereede volle hand
Tot Gode zich zien keeren.

Gy aardsehe Kijken zingt den Heer /
Die boven alle Heem'len beer
Van ouds al is getoent.
Wanmerkt zijn kragtich stem geluyd.

In

In I'frel blinkt zijn hooghepd ut /
De lucht sprekt zijn beemogen.
11. Verschik'lijk zijt Gy om end' om /
Maar meest / Heer / in uw hepligdom :
Daar straalt een Godlijk bzezen /
't Is I'frels God die kragtich werkt /
En schaft den zijnen kragt en sterkt /
Gezeseu moet hy wezen.

Den Ixix Psalm.

Hulp / hulp / ach God. 'k begin in mijn ellend /

Als in den slijk eens diepen bloets te zinken / (Een
mensch gelijk / die zijnen dood moet dinken) Gemat' t
en heefch van roepen sonder end. 't Gezicht laat
plich / terwyl ik duuren blijf In hoop' op God, wane
die my t'ourecht haten / Veel meer dan 't harte des
hoofst / zijn my op 't lijf. Daar moedwil heerscht /
en mag geen onschuld baten.

2. Of ik / o God / in sond of dwaashepd leef /
 Is ik bekent, **W**ch Heere der heyl' krachten /
 Iffeaels **W**ch / heyl niet dar die uw' wachten /
 Myu schand en ramp een scham-rood aansicht geef.
 Om u heb ik veel smaathed's uptgesaan:
 Dies schaeut de wang dooz; schands vernusthepd tekent.
 Van die my naaft in goet en bloed beslaan /
 Ben ik / helaas! een vreesdeling gerekent.

3. De liefd' uw' s hups heeft my verteert ten been.
 My trest de smaet der genet / die ik scheiden.
 Ik ween en bast in dese mijn' ellenden /

Maar 't byd my laas tot spot van peder een.
 Ik nam een zak / een zak tot mijn gewaad.
 Ik was haar een nar; elk moeg'er van zien kallen /
 Op straat en voort / met schamp'ren laster-pzaat /
 En by den drank den sechers hoozen lallen.

4. Hier tusschen / God / recht ik tot ik mijn be'e.
 Verhooren staar aan uwe riike geethepd.
 Verhooz dan my / die diep in ellends bloed leyd /
 En geef / tot heyl / de trouw in 't harre ste'e.

Kukm' npt den slyk / dat ik 'er nter en kleef /
 Der haters hand ontogen. Laat de stromen
 Des diepen ramps daar ik nu mid's in leef

Mer hoilen zwalp my over 't hooft niet komet.
 5. Verhooz my / Heer / die zoo veel-goedig zyt /
 Heb acht op my, verberg uw' gunstig wezen
 Dijn dienaar niet / dooz-pijnt met angstig breezen.
 O! snel, verhooz, genaak my die veel tyd.

Kom / red mijn ziel / mijn we'erpert ten trots.
 Gy weet mijn leed. En alle mijn vyanden
 Hebr' gy in 't oog. De pang des bit'ren spots
 Verslyt my 't hart in 't nagedenk der schanden.

6. Ik was in angst / en wacht' of pemaans hart
 Geboelen had tot mede-bzuk in pijnen:

Maar neen/niet een. ik zoigt troost/dog kon geen bij'nen.
 Zy schafte gal en eek in doofses smaet.

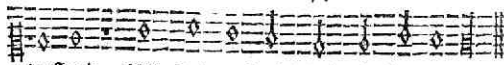
Des haer ten strik haar eygen tafel strek.
 Haar by'e baar twist, haar ogen-licht zy dypster.
 Steeds wank' haar gank, de hit uws toorns bedek
 En oberstozry / en doot' all' haeren luyster.

7. Haar hups zy woest / haar hutten onbewoont /
 Want zy (o sleet!) verdukten den verdukten
 Dooz uwe hand / dien zy zyn wond opvukten
 Dooz spot en smaet in ramp aan hem betoont.

Met wooshepd zy haar wooshepd opgeklist.
 Dooz moeten zy ten smaak uws goedhep's komen.
 Npt 's levens boek werb' haren naam gewischt /
 En nimmermeer gescheden met den vromen.
 8. Ach! my is wee in ellends diepen nood:
 Alu heyl en hulp moet my / o God doen rijzen.
 In wel / ik wil Gods naam met zang-dicht pzyffen /
 En maken hem dooz midde lof-spraak groot.
 Dat zal den Heer behagelyker zyn /
 Dan Os of Ikal' bezien met hoog'n en klantwen.
 Zy zien 'r met lust / die haten hoog'n schijn /
 En vzeughen dooz zal 't God gzaag hart bedautwen.
 9. O! die daar quist in dzoefhep's dichtren nacht /
 Npt desen dood zal noch uw' hart herleben.
 Want God staar re'e / den armen ooz te geben /
 En zyn geboep'd en zyn hem niet veracht.
 Ward / Hemel / Zee / en watm'er inne bind /
 Hoof' Sions heyl; die Judaas ste'en sal boutwete
 Zyn volk ten eef. en zals' elk tote hem mind /
 Hem en zyn zaad ter woning laten houtwen.

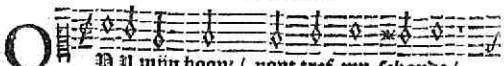
Den lxx. Psalm.

Y Het is ter hulpe, en laatz; o God, Mer schaeamt te
 rugge zijn gedreuen Die my quaadwillig staan na 't leu
 ven. Groot hoon zy 't loon van haar gespot, Dzeugd
 allen die uw' heyl najagen; Verhoogt zy God / sprek
 steeds haar mond / ik Den arm en zwalk; God / komt
 ter sonde

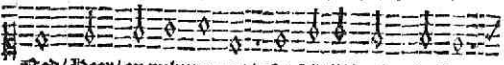

terstond. Mijn hulp en hepl / wilt niet vertragen.

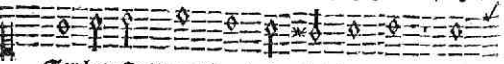
Den lxxj Psalm.

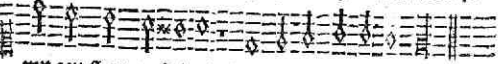
O **P** u mijn hoop / noyt tref my schande /

Red / Heer / en rukmer uyt / Na billijkheyds besluyt.

Ter he's ka 't ooz / ter hulp uws' handen. Weest

my eent steen en stede / Om beplig toe te treden.

2. Hulp-beerdig zijt Gy / God / gebieken /
Mijns levens stur en stand.

Ontrek my 's boezen hand
Dol van geweld en schelmische trekken.

Van u / Heer / blijf ik hangen
Met stadig ziel-verlangen.

3. De Heer mijn moed. van kind'sche dagen

Stond ik opt op 't sijf /

Na zelf's van moeders lijf

Hebt gy hoor' my al zoeg' gedzagen /

Ik s'cheen (en most 'er doogen)

Wat bzeemds in beelen oogen.

4. Nocht hoop' ik sterk op u in sijders.

Dies staag de tonge dy

Dol lof en eere zy.

Neh! laatm' in oudhepds drosse tijden /

M's lichaams k'achten sterben /

Uw' by zijn nimmer d'rehen.

5. Want daar is hepin' lijk mommel-praten /

En raadslag tegen my /

By mijnes zels party.

God / zeggens / heeft hem al verlaten.

Verdoelg / vat aan / bezet hem :

Want niemand helpt of red hem :

6. Dies zweest niet beer / maar wilt 't stellen

Te mijner hulp / mijn God.

Doch haar tref ramp en spot /

Die zich mijn ziel partye stellen.

In schande zy bedoken

All' wte mijn hepl wil rooben.

7. Doch ik zal uw's altijd berbejden /

En hoopen lof op lof.

O! 'k zie mijn mond al stof /

Om uw' hepl-rijke billikheyden /

Die ik niet meet te tellen /

Straag dooz ren toon te stellen.

8. Met mijn gemoed zal ik intreden

Ter deelhejd uwer k'acht /

Noyt latend' uyt 't gedacht

Uw' daden der gerechtigheden.

Van jongs hebt gy my / Heere /

Geleurt met wyshepds leere.

9. Dies ik uw' wond' ren sal berhouden

Van lagen ouderdom /

Tot dat de grijshejd kom.

Verlaat my niet. gun rijd en stonden /

Dat ik uw's arms vermogen

Van allen bzeng hoor' oogen.

10. 't Hof van uw' h'zoom' en g'zote daden

Schrygt allen lof voor' by.

Waar 's een God als gy :

Die in-leyd en we'er bzengt uyt quaden /

Uyt ellenda dood het leven /

En hoog na Laag kond' geben :

11. Van kleyn tot groot / van groot tot meerdes

Beraak ik / God / dooz dy /

Die troost-rijk zweest om my.

Dies zal ik u (een ernstig eerder)

Met zoet gezang en snaren

Wolkomen trouw vermaren.

12. Bespeel en keel / de mond en 't harte /

Dooz 't uyt zijn gequel /

Staan / Heft'g in Israel /
 In' Deugd' ten roem; nu gy / (na smarte)
 Die na mijn onheyl haken
 Doet staan met roode haken.

Den lxxij. Psalm.

Nadieu / o God / der menschen dingen: Als gyze

niet belep / Zeer licht en los te buyten springen

De maat van billijkhepd: Zoo laat dan in uw' harte

wezen De Koning en zijn Zoon / Van hem up' beelen

upgelesen Tot na zaat op den thoon.

2. Geef dat hy / tot gemeenen boozdeel /

Zijn lust in wel-doen schep /

En in al zijn gericht en oordeel

U / God / ten booz-beeld heb;

Op dat zijn werken en besuyten /

Men li en Deugd' gehecht /

Haar voorschijft noyt en gaan te buyten

Dan 't ongekeerchte kerche.

3. Dat hy uw' holk een licht en baken /

Op waeshepds wegen stek /

En haar / dooz alles wel te maken /

Ter hoofter deugde trek.

Dat zinnen aem ook booz den crmen

Besladyk sta. gerek.

Om hare kleynhepd te beschermen
 In allen nood en leed.

4. O! zalig Kijk! o! lustig leben /

Daar zulken scrypter is!

Daar word den ramp geen deur gegeven /

Daar leest men wel en twis.

Weg and're kizoonen / mier mismaakthepd

Ook in uw' sch: te blykt.

Helaas! 't is enkel onvolmaakthepd /

Daar 's werelds doen me'e pnykt.

5. O! zalig Kijk / dat op der aarde

Den Brede bzingen zal!

Den waren breeb' / een zaak van waarde!

En lust van berg en dal /

Een heyl van landen en van steden /

Een ader van de Deugd' /

Een stand-best der gerechtigheden /

Een aller dingen bzeugd.

6. O! zalig Kijk daar alle dingen

Ma recht en reden gaan!

Zijn bonnis-bank zal den geringen

Ter recht szaak open staan.

Der armen kind'ren zal hy rukken

Hyt oberlast en pijn /

En hen / die sulke wozeb verdukken /

Een streng verdukker zyn.

7. Zoo lang de Zou de Zou zal wezen /

De Maan / o God / de Maan /

Zal uwes Godhepds heplig vzezen /

Dan stam tot stam boozt staan.

Zulk Kijk is zalig en bestendig /

Daar 't op geen schijn komt aan;

Maar herst / beneffens het up'twendig!

't Hart van den Onderaan.

8. Geijk een liefelijcken regen

Met laaffelijc gedrop

Den akker zaayt ten zoeken sgen /

En balter bzugt-rijk op:

Zoo zal ook hy / bercieret met deugde.

Die zynen scrypter past /

Afhouen tot gemeene vzeude /

En bzingen lust na last.

9. Geijk in zachte Lenten-dagen

Het bloemyje weeldig gzoegt!

Tot aller oogen welbehagen /
 Gertwijf het staat en bloeft s
 Zoo zal men ook te zijnen tijden
 Den vroom gezinden Mensch
 In allen wel-stand zien verblijven /
 Na volten harten mensch.
 10. Wie zal de waardighepd verhalen
 Wan 't rijk zoo rijk van gze'e?
 Zijn heerschappij en kend geen palen
 Van eenig tijd of ste'e.
 Van Zee tot Zee / van rijk aan rijkheit
 Kiept zijnen vrede-staf /
 Tot dat de Maan 3p aan 'r bezwijken /
 En vall' ten Hemel af.
 11. Dooz zijner aanschijn zullen bukken
 D' inwoonders van 'r woestijn /
 En hare leden laten ruppen /
 Hoe s' hem in 't barre zijn.
 Zijn weder strebers (o! wat wonder!
 Wat Wisseling van aard!)
 Die geben zich dan willig onder
 En lekken stof van d' aard.
 12. Ik zie de Zee en Epiand-boogden /
 Met rijk geschenk gelaen /
 (Hoe zeer 3p opt na 'r hoogste poogden)
 Na zijnen thoon toe gaan.
 Ik zie haar die den scepter dragen
 Van 't rijk Arabisch land /
 Met Goddelijk ontzach geslagen /
 Dooz hem met milde hand.
 13. Ik zie dooz zijnen thoon all' knielen
 Dat k'zoon en scepter heeft;
 *k Zie alle rebelijke zielen
 Die 't groote aard-rond gerst /
 (De hepd 'nen / bezr' en na gelegen)
 Tot zijnen dienste staan /
 En na de dooz geschreven wegen
 Van zijn bevelen gaan.
 14. Klous de menschen, en met reden /
 Wanneer men d' heerschappij
 En 's konings konings-waarde zeden
 Gaat schouwen van na-hp.
 *! daar de heerscher zijn gedachten
 Van God beheerschen laat /

Daar is het jok geen jok te achten
 Van een Wijs Onderzaad
 15. Des roepens der berispingen /
 In haren nood en pijn /
 Der hulpeloozen en getingen
 Zal hp gedachtig zijn.
 De arm' en kleene zal hp meenen /
 En dragenz' in zijn hart /
 En voelen in haar d'zeelig weenen
 Haars lydens mede-smart.
 16. Van slindsche Wolv' en schalke Doffen
 Zal hp haar bange ziel
 Hulp-beerdig redd' / en verlossen
 Die hem ten trooster hiel.
 Haar bloed (dooz ernstig mede-bogen
 Diep in 't geinoed gezet)
 Zal kost' rijk wezen in zjn oogen;
 Wee die der d' aard' me'e smert.
 17. Een heerlijk leven zal hp leven,
 Men zal hem 't Kroozsche goud
 Met onbezompen handen geben /
 Hoe kostel dat men 'r houd,
 Het hart des volks zal zijne wesen;
 eens peders stem en be'e
 (Zoo hoog is zijn waardy gerzeen)
 Staat altyt booz hem rae.
 18. Zijn lof zal beele dagen klinken
 In aller menschen keel /
 En zijnen naam op 'r schoonste blinken
 Dooz alle Werelds deel.
 Wie geeft mijn tong zoo rijken tale /
 Die maakt my soo bespraakt /
 Dat ik de bolt des hepls verhale /
 Die allen dooz hem naakt;
 19. Nature zal haar k'achten upteu
 Tot over-mild getwas /
 En doen haar nutte gaben spruyten /
 Daar eertijds geen' en was.
 Wat scheelt het Atitkig van het Dzedig?
 Ik zie met ziels gezicht
 De bergen / eertijds woest en ledig /
 Van volke aaren dicht;
 20. Een wepning zal veelbuldig geben /
 Zoo dat het dichte graan.

Dooz 't blazen van den wind gebreken
 Een sterk geluyt zal slaan:
 Recht als in' op Libanon de bomen
 Met groot gebuyfch doorz gaan/
 Wanneer de snelle winden komen
 En ruyfchen dooz de blaen.

21. Zoo oberbloedig zal de Hede
 Zijn gaven komen bien/
 Dat in' allenthalven land' en stede
 Zal heyl en volk-rijk zien:

Niet anders als dooz milde vlogen/
 Alpr d' aarde/ bocht en frifch/
 Met grasjen fpruyt en soete dagen/
 En niet om tellen is.

22. De klank zijns naams zal nogt herdtwijnen/
 Maar leven in 'r gedacht/
 Zoo lang de schoone Zon zal fchijnen/
 By alle na geflacht.

By is 'r daar heyl dooz woerd berhzegen.
 By is 'r die ortal

De Hedy nen met gewenfchten zegen
 Mild ober ftozen zal.

23. De welbaad zal de harten raken/
 Wanneer menz' oberlepb/
 End' aangeroeerde ziel doen waken
 Tot heyl' ge danckbaerhepb.

Dies zullen aller menfchen monden/
 Onfsloten r' zijner eer/
 Den wel-verdienden lof verkonden
 Van Hem haar grooten Heer.

24. Hou fit mijn Den. Keer weer ter zonne/
 Waar van al 't Schoon en Goed/
 Al wat een hand zou fchrijven konnen/
 Zijn opt froom hebben moer:

Keer weer tot God den Heer der Heeren/
 Israëls groote God/
 Die / na bestemde Zonne keeren/
 Genaakt met heyls genot.

25. Lof Hem / lof Hem / wiens wonderheden /
 (Uyt wijshepb diepen febat)
 Het fpris der menfchelijker reden
 Op her na niet bebat.

Lof hem / alleen niet ober-wonder
 In al wat by opt wazacht /

Maar die ook alles uyt-werkt zonder
 Bygaande mede-kzacht.

26 Zijn wijsd beroemden Naam verheben
 Met hoogster eeren taal/
 Zy volken lof en prijs gegeben
 Dien tijd noch stond bepaal.

Op dat het alles hier beneden
 Wol zijner gloey zy.

Wat is mijn wensfch / dit mijne beden z'
 O! waar de daad daar by!

Den lxxij Psalm.

Laat froomen van ellend en dyk/ Laat woerden
 vol ongeluk / Laat oberbloed van leed en smarten
 Laat alle quaad en ellend rarten; God blijft Israëls
 troost en febut / En elks die zuyber van getweel/
 Dooz waarhepbz grond-veft onder-fuit / Deugds
 paden zonder fmet betreed.

2. Geen ding zoo wis. En niet te min
 Quam mp wel eer een twyffel in /
 Die dooz een waarhepbz fchijn omhangen /
 Byna berhzomt had mijne gangen.

Doe 't blyven / zomblijen af gezest
 In dingen die hem dichtst staan
 Met zijn (eplaat!) te waak vernuft
 In Godes diep gericht voor' gaan.
 3. Het de'e my wee / het was my smart
 Tot in het grond-pit van mijn hart /
 Doe 'k op der boozen booz'poed bachte /
 En zag hoe haar 't geluk toe-lachte /
 En zag dat den verbaanden Zots /
 Wiens mond slechts groote woorden blaft /
 In bollen toe-bloed des genots
 Haar losse lusten zijn beschaft.
 4. Ontwishepd zelfs / is haar gewis ;
 Het abontumt / dat wankel is
 En zus na niemand schijnt te dragen /
 Houd trouwen strek na haar behagen.
 Der menschen algemeyne nood
 (Dus sprek mijn hart up t'wiffel-waan)
 Ziek-qualen / en verhaaste dood /
 Hart-pijn en druk / gaat haar niet aan.
 5. Haar hart en bzeest zich niet wens booz.
 Al zachjes bloept haar 't leven dooz.
 't Welk doet haar boest van weede swellen /
 En groot gesnoek up 't hart' optwellen.
 6. aangevoede hoolvaardy
 En ziet het blind gemoed geent quaad
 (Bedwelmt dooz eygen-bleepny)
 In al haar woorden / doen / en laet.
 6. De klepn is 't dak booz al haar goed ;
 Te groot / haar luk / booz haar gemoed.
 Kan 't weeldig lijf ruypt elk der leden
 Dan 't grootste hart de vertelheden.
 Al wat her wilde lust in geest /
 Dat durden zy los heen bestaan
 En daar de geest maar geer toe heeft /
 Zoo haast gebacht / zoo haast gedaant.
 7. Haar tong beklepnt bast alle ding ;
 Al warze zien / is haar gering /
 Is haar te slecht / en haar gedachten
 Hast niemand dan zich zelfs booz achten
 Haar eygen doen / en bypl gebzek /
 Moet wel gedaan en heerlijck zijn /
 En geben 't dooz schoon momme dek /
 Booz 't niet-diey ziende oog een schijn.

8. Haar laster-lust en heeft geen maat /
 Dan alles spzeekt haar tonge quaad /
 Ja van haar stoute spottenhen
 Kan zich den hemel zelfs niet bzyen.
 Haar stem heeft klem. haar woord slaat boozt /
 Haar mond-gebeer is aangenaan.
 Met aanbacht woed haar re'en gehoozt /
 Stecht ofze van den hemel quaam
 9. Trots denken / spzecken / lehen zy :
 Dies valt haar 't dom gepuffel by /
 En loopt haar toe met groote hopen /
 Gelijk men 't bocht ten dal zter loyen.
 Het buygt booz haar geluk de knien /
 En / recht als waeren 't aard'sche Go'on /
 Zal met ontzag haar vrecht aanzien /
 En bidden aan booz haven rhyoon.
 10. De bzyome zten 't ; en sijn verschrikt.
 En denken : God / die alles schikt /
 Die alles smet / kan by dit hengen ;
 Dat zy haar moedwil soo volbrengen :
 Hoe loopt het lot zoo dwerschen looy ?
 Kan 't sijn dat God de dencht ook acht ?
 Kan 't sijn dat op der zyoomen hooy
 En fraal'sche schiet han sijn gedacht ?
 11. Dat 's immer volk van slimme aard /
 Ongodlyk / heyl / noch zegen waard /
 Rochtrans by den (Die kan 't doozgzonden !)
 Woed heyl en zegen meest gebonden.
 Zy hebben goed / zy hebben geld ;
 Zy mesten zich welustelyk
 In aard'schen boozspoed en geweld ;
 Haar leven slijt gerustelyk.
 12. Waar toe dan ernstlyk God gebzeest :
 Waar toe dan zyoom en goed geweeft :
 Waar toe opzecht han zin en gronde /
 Zijn vleesch gespeent van alle sonde ;
 Zijn hart betemt in 's werelds bzeugd ;
 Zyn lust gestremt / en niet volbracht :
 Waar toe geleden om de Deugd /
 En dag 'lijks kzyus op kzyus verwacht :
 13. Busdanig mozyend' overteg
 Had me'e vna mijn hart al weeg ;
 Mijn tong begon zich schiet te snellen /
 Om 't leugen oordeel me'e te vellen :

Dan doch / ik bond mijn twijffel in /
 En dacht : 't En is niet alles quaad /
 War quaad gelijkt in 's Menschen zin /
 Doch goed / wat hy dooz goed verstaat.
 14. Waar kzuys van bloek ; en aardfchen spoek
 't Was peck en merk van 't ware goed /
 Zoo moesten al uw kind'ren / Heere /
 En naauw' belevers uwer leere /
 Dooz hare denghen hoog-beroemt /
 Om 't mede gaande kzuys en pijn
 Onzalig van ons zijn genoemt /
 En niet geweest zijn 't geenze zijn.
 15. 't Beslupt had slot. doch Gods waaron
 Berepke ik niet / daar stoud ik stom.
 En wenschten 't nochtans te bezonden.
 Dies maake ik mijn gedachten moede.
 Doch al hergeefs. 't was my te hoog
 En schampren op de zinnen af /
 Tot dat ik my / my selfs ont-toog /
 En in Gods heyligdom begaf.
 16. Daar heb ik upr uw leer-rijk Woord
 Haar eynd en upr-gang klaar bespoozt /
 't Was my een spiegel om 't aanschouwen
 Wat van haar welstand is te hontwen /
 Op wat een glibb'rig ps zp staan ;
 Hoe gy haar roem zijn blecken hozt ;
 Wat gang haar weeld' en eeren gaan /
 Als g' haar in onheyls afzond slozt.
 17. Zoo haast uw' hand ter wazake gaat :
 Hyt is 't met haar. plots leyd haar staat.
 Een snellen schrik schiet dooz haar harten /
 En wond haar ziel met duysend smarten.
 Haar wezen is als 't leugen beeld
 eens zotten drooms / dat wonder schijnt /
 Terwijl 't dooz slapers herffens speelt /
 Maar teffens met den slaap verdwijnt.
 18. Au zie ik klaar. Dies moet'er pijn
 En bitter wee in 't harte zijn /
 War ik als mer bedwelnde zinnen /
 En dom gelijc een beest van binnen
 dwaal-ballig oordeel niet geschoft /
 Maar dwaas my zel's heb weg-gezuft /
 En 't God-geheim stout nagebozcht
 Op 't pepel-lood van mijn aardfch veruust.

19. Nochtans / wat slozm van twijffeling /
 Wat wankel-blaag mijn hart beving /
 Noch ben ik al by u geteiven /
 Want gy ook hebt my noyt begeben.
 Mijn weg weest gy als mer'er hand.
 En noch gebuurt uw' goedigheyt t
 Met raad berejkt gy mijn verstand
 Op 't toe-pad dat ter eeren leynd.
 20. Mijn ziel en wensche geen hooger lot /
 Dan dat ik u maar heb / mijn God.
 Dan is de rest van geener waarde /
 En 'k vhaag na hemel noch na Earde.
 In hoogkens lijfs en ziens nood /
 Hebt gy mijn hart / en hebt 'et beel.
 Ja zelfs op 't puntjen van de dood
 Zijt gy ! o God / en blyft mijn deel.
 21. Die / dooz en blind' afgodery
 En geestelike hoerery /
 Van u in 't boeden trouw en waken /
 Een beestelijken af-val maken ;
 Wat is haat erf : Verderf en quaal.
 Doch dit 's / o God / mijn volle lust /
 Dat ik uw' loff'lijc doen verhaal /
 En aan u hang / en op u rust.

Den lxxij Psalm.

W

 Harom / o God / zijt gy van ons verberd : Hoort
 noch uw' toorn op 't beel van uwe beemden : Ach wilt
 niet gantsch van uw' Gemeent verberbeemden / Die
 gy verhoort en eertijds droegt in 't hert.

2. Denk aan uw' erf / aan Sions berg / wel eer
Dan u gezijd / en u ter woonst genomen.
Derhesf uw red / en laat verwoesting komen ;
Daar 't end van zy een end-loos nimmermeer.
3. Des byands hand heeft alle quaad gesticht /
't Gewijsd' ontwijd' / zyns stems onaarzigt' bzullen
De binnen plaats uw's t' zamen-komf's doen bullen /
En zijn af-gaans ter eer-haak daar gericht.
4. Gelyk de bijl ten slag zich heft en belid /
Zoo ziet men haar met kloppen / houtven / kerben /
Het schoone weck uw's hepligdoms verderben /
En zijn geboutw in buur en klam gefert.
5. De hepl'ge tent / uw Naam / ter eer gepliant /
Onthepl'gen zy / en hebben dees gedachte :
Gelyk met haar / zoo ook met all' 't geflachte.
Gedacht / volbzacht. all' 't God-ge-eyg'd' in zhand.
6. Als Godlykhepb's aanduydzels (o ! 't balt bang)
Zien wy niet meer. Weg zijn de hepl'ge wonden
Die ons 't gehepm der God-gezeg's berhouden /
Dooz klaar bertoon van 't gaaru-geken' hoe lang.
7. Hoe lang / ach God beschend ons onz' party
Maet smaar en hoon ? staat dan in eentwigheden
Uw' naam tenf doel van 's byands laster reden.
Wat hepl'ge of noch en trekt uw' hand ter zy ?
8. O ! datz' eens waak / en / wzaak-heet / up' uw schoot
Te boozschijn kom. Vernietigt' allegader.
(Want God' was opt mijn koning en belbader /
Die helpt op aard / en red in allen nood.)
9. Dooz uwre kzacht verdepden gy de zee.
En haar die / sterk en sel als zee-gedrochten /
Derflinds gestud / uw' holk ten onhepl' zochten /
Wzaakt gy den kop God-kzachtelyk ontwee.
10. Het roof-gediert / hetwoonders van 't Woestijn /
Gaaft gy ten aas haar aan-gefrande kzeugen.
Wocht hond g'in 't droog'en droog't in 't bochte brengen.
De dag en nacht / de Zon en Maan is byn.
11. Van u haar licht. Gy geeft een peber land
Zijn paal en perk. De tijden / onderschepden
Dooz koud' en warm' / zijn dooz uw' wijs bereyden.
Gedenk des / God / en maak een end van schand.
12. Van schand en kwaad / die u een heer van all' /
Uw' byand doet. Uw' Naam moet laster boozen
Van 't dwaze volk. O ! dat uw' upr-berkozen
Het wozede Wild niet in syn klautwen vall'.

13. Bergeet altoos uw' liden' hoopjen niet.
Ziet op 't berhond. Want 's aardrijks donk're krupten
Zelwoont de Hoof. O ! laarze 't hooft niet schupien /
Van schaaft geref / die klejn zijn dooz berdzier.
14. Van haar is dat uw' Naam zijn eere kragt.
Gy / God : bolding uw' zwaak. Gedenk des zotten
Geduurig' hoon. bergeer niet 's byands spotten
Dat / ongestraft / hoe laugs hoe hooger sijgt.

Den lxxv Psalm.

U, O God / U loben wy. Want de kwond'rens-
waarde kzacht (Dooz mijn dicht in 't lieht gebzacht)
Uw's Godhepb's is na by. Is na-by : want suiker
woord Is 'er up' uw' mond gehoozt.

2. Als de tijd vol-bozen is /
Die der af-gemeten staat
In den on-booz-zonden raad /
Dan mijns wils gehepmentis /
Dan zal ik ten oozdeel gaan /
En een peber recht ontfaan.
3. Weugde bzeugde / zonde pijn /
(Weder na by hier geleest
En zijn ryd vol togen heeft)
Zal mijns oozdeels inhoud zijn.
Aemands up' stek geld'er pet /
Daar men maat op 't recht en ziet.
4. Schoon de staat boutw-ballig staat
Schoon de menschen in haar geeft

Zijn onzeker en bezweet
 Dooz het dicht-getakend' quaad;
 Schoon de wetten (stijl van 'r Land)
 Moeten schrikken uyt haar stand:
 5. Schoon de wereld / oberhoop
 En vol allerlep ellend /
 Schijnt te haasten na haar end
 Met een onbestuurden loop;
 Schoon het alles holt en dolt /
 En in 'r wilde heenen roit:
 6. Schoon het onbezupft Geval /
 Dooz de loff' onozdening
 Dieber zweeft in alle ding /
 Heer en Stuurman schijnt van all':
 Nach soo den Ik / God / de geen
 Die 't al stuur en hou by een;
 7. Die de wereld onderstut /
 Datze bast sta in 'r gebeef /
 Die den ramp zijn palen geef /
 En het onnut maakt te nut;
 Die mijn hand dooz alles strek /
 En noch licht uyt dupstex trek;
 8. Die d'uytweertighe en haar toet
 Ende onozdentlijkheyd
 (Hoe wanschikkelijck verspreyd)
 Waar gepaste mate zet;
 Die 't oneffen wijs'lijk slecht'
 En alom het kromme recht'.
 9. Dit sprak God. Dies mijn gemoed /
 Sterk getroffen en doozsne' en
 Dooz de kragt die ware re'en
 In een buggzaam harte doet /
 Grooter aandacht heeft gehad /
 En een diepen ernst gevat.
 10. Ach! hoe menig menig-werf
 Heb ik in ernstachtigheyd
 Tot den doornen hoop gezeyd:
 (Hopend' of hy noch 'r verderf
 Tijdelijk ontschampen mocht /
 En het hept zijns zielen mocht.)
 11. Weest (o!) weest niet zoo verbeest /
 Niet zoo onbezint van zin;
 Laat de wijsheyd eenmaal in /
 Guntze herberg in uw' geest;

Geest de dwaasheyd niet meer plaats /
 Stopt de ader alles quaads.
 12. O! wat heb ik menig- r egg
 Hier en daar een godloos mensch
 (Met een hoop' en harten-wensch)
 Dat hy 't onbeschofte vleys
 In zijn dzift zou tegenstaan)
 Dus mer reden a'ngestaan:
 13. Waar toe zoo onmatig stont?
 Daarom zwelt uw hart zoo dik /
 Ju gy bast een klepen blik
 Van het vleyend' iuk aanschouwt;
 Steekt (o!) steekt den grootsehen kop
 Niet zoo bats ten hemel op.
 14. Weg niet harden nek en bek:
 Laat de tonge zijn bestroeft /
 Daar zoo stouten raal uyt bloeyt.
 Alle uyt-sek heeft gebrek.
 Weest niet langer al te trots
 Op getwaande gunst des Lots.
 15. Arbeyd / dzaaft / en woelt uw' best;
 Al des werelds macht en kragt
 Zy op eenen hoop gebzacht /
 Dloey te zaam van Goyt en Wef /
 Hoem uyt Berg en uyt Woestijn /
 En al waarz' op aard' mag zin:
 16. Hoe men 'r schikt / bekoekt / of past /
 Niemand / niemand weder leest
 Die zijns hoogheys wijsheyd heeft;
 Alle kzoonen staan onbast /
 Alle thoon is wankelijck /
 All' her aardtsch bergankelijck.
 17. God / der dingen opper-hoogd /
 Palen stelder van 't Geval /
 Grote Richter ober all' /
 Heer van alle heerschers hoogt' /
 Middelaar van zacht en zeer /
 Geest al 's werelds doen een keer.
 18. Menig mensch / in hoogt' gestelt /
 Stont van tred en groot van moed
 Op zijn adelijcke bloed /
 Op zijn rijkdom en geweld /
 Werpt hy van het hooge slijk
 In verned' rings diepen slijk.

19. Menig die eerst schaal en nauw /
Ongeacht en ooglijk leeft /
En zijn duyst'ren oorzpronk heeft
Uyt de heffe van het grauw /
Bzengt hy ter upt-stekenthep
Uyt den dzeek daar hy in leyd.
20. 't Mag den boozen hier een poog
Ma begeerr' en wenschen gaan /
En haar dingen schijnbaar staan :
Doch haar Au is geen Altoos.
God besnoept haar 't waan geluk /
En verwisselt hzeugt met dzuk.
21. Want hy heeft (albus berbeeld
Zich de zaak in mijn gedacht /
't wijs de geest op alles acht /
En upt kennis kennis teeld)
In zijn hand een kelk vol wijn /
Dooz-gemengeld met berijn :
22. Glood als bloed / vol ongebal /
Mild van allerley ellend /
Die een pder booz' in 't end
Dinken zal met heff' met al /
Dinken zal (en tegen dank)
Tot zijn eggen ondergank.
23. Hier-en tusschen zal mijn mond /
Zal mijn stemme / zal mijn zank /
Met een eeuwig lof-geklank /
Godes eer gaan maken kond /
Godes eer / dien Jacobs zaat
Aanbid en ten dienste staat.
24. Alle brucht der pvelhep /
Alle schijn-groot en geweld /
Daar een godloos hart dooz' zwelt /
Zal ter neber zijn gelep /
Zal mijn kloek gedicht verre'en
Dooz onseply're waarhepds re'en.
25. Maar de God-gezinde ziel /
Die al haren lust en hzeugd
Heeft in onbellekte Beugd
En nopt van de waarchepd biel /
Maak ik groot / en doerze op
Tot des glorijs hoogsten top.

G

En volk / hoe 't ook berbeestigt is / Dat niec
al stillijk in 't gemoed Een donksken tot erkentenis
Des Opper-Godlijckhepds en boed ; Geen land /
hoe rouw en woest / of 't hoorzden Een donk'ren

galm van Godes woozden :

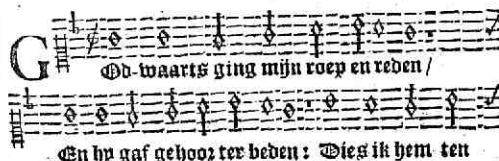
2. Hochtans wat kan het kleyn gezicht
Daar waarhepds klare Zon noch duypk !
Helaas ! 't vergunde schemer-licht
Woord leelijk van den mensch misbruykt.
Een peder gaat zich God beschrijven /
Ma hem zijn dwaze lusten dzyben.
3. Maar (o !) in Juda / (o !) daar is 't
(By Israet / 't beroemd' geslacht)
Daar dolings dikken nebel mist
Is asgestreken van 't gedacht.
Daar keut men God in aller klaathepd /
Ma 't boozschryft der gewisser waarhep.
4. Daar heeft zijn naam een schoonen glans /
Daar woerd zijn Godlijckhep ge-eert
Met zank en klank / met rep en dans /
En zulken dienit als hy begeert ;
Begeert / en klaar heeft booz-gescheben
In 't Met-boek haar van hem gegeben.
5. 't Is binnen den vermaerden kreyts
Van Salems hoog-gerezen wal /
Daar zynes opper-waardighepds

Verbliff-tent is en wezen zal.
 Daar is 't dat hy van zijn beminden /
 Zijn aanschijn zoeken laat en vinden.
 6. 't Is Sion daar hy kenbaarlijk /
 En als vooz d' oogen zichtiglijk woont /
 En t' aller tyd doozlichtig blijk
 Zijns Goddelijken hy-zijns toont.
 Waar kan men bepligter vertronwen /
 Dan daar 't geloof steunt op 't aanschoutwen?
 7. Waar haakt hy den vuur'gen schicht
 Die / op des vband's sterken hoog
 Tot zijnes volks verberf gericht /
 Moozd-gierig van de peze bloog:
 Daar heeft hy schilden / zwaarden / pooken /
 En 't Oozlog zelfs den rug gebroken.
 8. Uw' glans / o God licht openbaar
 En blinkt dooz ongemeten kragt
 In aller menschen oogen klaar.
 Uw' macht bzaaft boven alle macht.
 Wech gzoore robbers met uw' kroonen /
 Uw' macht kan hier geen luyter toonen.
 9. Wat kan de menschelijke sterkt /
 Wat kan doch alle aard'sch geweld /
 Wanneer de hooge Godhepd werkt /
 En kragtten tegen kragtten seild?
 Der sterken hoop / ten roof verkoozen /
 Heeft selber moed en goed verlozen.
 10. Een p'ren slaep was 't dieder quam
 En plings afgezonden werd /
 Die haren arm de sterkt benam /
 En hare bozht het kzigsmans hert.
 Des menschen kragt is ver te zoeken /
 Als God de kloekhepd wil ontlocken.
 11. Doe zich / o Jacobs God / uw' mond
 Ter scheiding gzaamtiglijk ontfloot /
 En dzepp-taal hoozen liet: terstond
 Was alle aard'sche kragt als dood /
 De rupter haer v'zift benomen /
 En als in diepen slaap gekomen.
 12. Verneemt men maar een kleynenblik
 Van 't straatzel utwer tooznighe en:
 Een meer dan menschelijken schrik
 Waart' sneltijk dooz de harten heen.
 Wie kan / wie kander vooz u duuren /

Als utwen toozn is aan 't ontduuren?
 13. Wanneer des donbers sterkt geluyd
 (Een dood' en al-dooz-brommend' woozd /
 Een fromm' getuyge van 't besluyt
 Des wiffen oozdeels) wozd gehoozt /
 So schrikt de aard / en wacht in stilhepd
 Waar hem Gods raad zijn heerschen wil leyd.
 14. En wacht wat wpe-spraak hy zal doen
 Wanneer hy ten gerechte treed /
 Om zich ten troost en hulp te spoen
 Van al wie sucht dooz ramp en leed /
 Van alle menschen die op aarden /
 Zacht-aardig zijn en kleyn van waarden.
 15. Wanneer de mensch met dommen zin /
 Een p'del woeden heeft gewoed /
 Uw' Godhepd leytt'er eer van in /
 En 't laat een na-druk in 'r gemoed:
 Die utwe gzoothed doet bedenken /
 En met een bilijk lof beschenken.
 16. Een schoon de mensch op ul al giet /
 Het gzoond-zop van zijn tooznighepd /
 't Is p'del doen / en anders niet /
 Dan dat utw' eer te meer zich spzept.
 Gods ontweertstandelijk vermogen
 Verhepeltt aller menschen poogen.
 17. Wel aan / o all' die God erkent
 Na zijns hoog-waardighepds waardp /
 En woont toondsom zijn hepl'ge tent:
 Doet hem beloft' en blijft 'er by.
 't Is bilijk (en 't betaamt den v'zomen)
 Dat baden na belofsen komen.

Den lxxvij Psalm.

 G
 Od-waarts ging mijn roep en reben /
 En hy gaf gehooz ter beden: Dies ik hem ten

toelucht nam/ Doe my bangheyd ober quam.

h' Liet mijn handen heete nachten/ 't Lichaam volgt des

harts gedachten) Eben ſtrak ten Hemel gaan.

't Hart wou' tot geen trooſt verſtaan.

2. 'k Dacht aan God/ en was onruſtig :

't war- denk hiel mijn geest onluſtig.

D' zogen leden miſſen daak/

't Lijf zijn ſtand/ de tong haar ſpzaak,

'k Dacht aan d'eerſt/ al oude jaren.

't Zoet gehommel myner ſnaeren/

Quam my hoog in ſtilen nacht.

Alles heeft mijn geest door- dacht.

3. Zal dan God (dus hiel mijn reden)

Zal dan God in eeuwigheden

Zich verzeemden/ en niet meer

Wезen 't geen hy was wel eer :

Heeft zyn goedheyt afgelaten (

Zonder immer zicht 't her- baren)

Is dan alle God- ſpzaak uyt/

En in eeuwigheyt geſtuyp :

4. Heeft God goed te zyn vergeten/

En gena' met toorn om- ſueten :

Aleen/ mijn ziel (dus dacht ik we'er)

Lijf gy nu/ 't heeft haakt een keer.

's Hoogſten hand bepaald de ſtonden.

'k Zal des Heeren doen door- gronden/

En wat hy opt groots beſtand

Plaarzen in mijn heet en mond.

5. Heplig/ God/ zyn utve wegen.

Waar is Godheyt/ die zich tegen

Uwe grootheyt bergelyk :

Wonder doet g'. En ſterkhepds bijk

Gaaft g' d' Hebd'nen in booghyden/

Doe g' uw volk ('t zaad Jacobs) vryden.

't All dooztreffend Gods- geweld

Heeft de heel naruur ontſteid.

6. Hemel/ aarde/ lucht/ en water

Steende/ dreunde/ gaf geklater/

Schijtte/ blikte/ gaf gebrom/

blaakte/ blaakte om end' om.

Zee en ſterke water- ſtroomen/

(Wie heeft daar opt waz vernomen ?)

Waren ul een effen pad/

Dac gy met uw volk betrad.

7. Moſes leyder en behoeder/

En Aaron zijnen bjoeder/

Zag men dooz her woeste kolk

Des Koo- meers tre' en met uw volk.

Als een herber- langs der heyden

Gaat een kudde ſcheyden wēden/

Zoo bzacht gy dooz dezer hand

Uw volk in 't beloofde land.

Den lxxvij Pſalm.

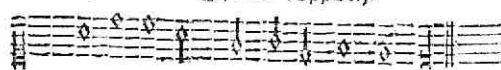
Hoor toe/ mijn volk. en geef (om wel te hooren)

En leerzaam dari en toe- geneygde dooren.

Wat wonder is 't/ doch geen erbonden dichtzel/

Waar van mijn tong gereed ſtaat ten berichtzel.

En oud geſchied/ dat ſhier bezaven lag.

In stof bergeet / haal ik ons booz den dag.

2. Een oud geschicht / uyt ontzer Vad' ren menden /
Van tijd tot tijd / tot onzen tijd gezonden /
En boozt-berleit / om immermeer na dezen /
Zoo lang er tijd en menschen zullen wezen /
(Tot roem van God / en d'over-sterke macht /
Zijns wonder-hands / te leben in 't gedacht.)
3. Wel eer doe God zijns goedheids glans liet lichten /
En een verbond met Jacobs kind ren stichten /
Heeft hy een Wet in Israël gegeven /
Tot baten doer en regel-maat van leben /
Met klaren last / Dat elk / in ernst en trouw /
Zijn na-geslacht daar van bereyden zou.
4. Berichten zou' : op datse die den haren
Berleid / en dooz-geschahet boozt-berklaren /
Berugt daar van elks oerzen magt dooz-klinken /
En diep in 't hart des gantschen na-bloeds zinken.
Om des te meer / in all' haars levens loof /
Op God te staan in ongezwakte hoop.
5. Om des te min Gods heugens-waarde deden
Te laten sijn up' s harts denken-bladen /
Of immermeer (gelijk haar Vaders deden)
't Bebel van God / dwaes-willig te berreden /
En opt' (als zp) dooz-bloedig wassel-aard /
Maet 't hart aan God niet trouw te zijn gepaart.
6. Want waarom was 't dat Egh' / in / in booztijden
Ten hooft gestelt / doe 't gelden zou aan 't strijden /
(Schoon hy den doog na ooglogs-konst hanteerden)
Zoo schandelijk den vband d'hielen keerden ?
Waarom (o!) was 't / dat hy / berwijft en meek /
Schier boozt 't alarm zoo moedeloos bezweek ?
7. Wat wraacht in hem/verplicht Gods Zond te houwen /
Het goddeloos berbjeken van zijn trouwe ?
Waarom / waarom besmeet hy Godes wetten ?
Om dat zijn hart / dwaal-zinnig / niet eens letten ?
(Waar / achteloos / in diep bergeet liet staan)
Dat wonder God wel aan hem had gedaan.
8. En lust als 't was met dese God-ber-maders /
Zoo was 't / boozheen met haar beraarde Vaders :
Dooz wiens gezicht God (om 't geloof te sterken)

Zijn

9. Zijn macht bekwes dooz groote wonder-werken :
Zijn macht bekwes in 't rijk Egypten-land /
Doe hyze redd' uyt Pharaos zware hand.
9. De diepe Zee noyt waterloos gebouwen /
Dooz-deyld' hy blaf / en klesofdeze ten gronde :
Daar hyze leyd / en eenen loeg dooz-vaande :
En hield' weer-zjds / als muren / 't water staande.
Hy was des daags met zijn kenbare wolk /
Des nachts met duur / een Leidsman booz zijn volk.
10. De harde rots (noyt meer-gehoorde dingen!)
Gaf water uyt / en liet fonteynen spjngen.
't Was Godes werk. De woeste ab're landen ;
(Natures berdziet ;) De dozt' en bayre landen /
En dozt' verdoemt / berquikten dooz 't geleek /
En dooz gestroom van wenig frische beek.
11. Dit was geschied. Mochtsans / wat mochtet baten :
Haar boozen aard en wou zijn werk niet laten :
Haar boozen aard / die stout ter zonde bzaafden.
Te zelver ste daer God zoo mild haar laafden /
Op woester hep' / liet haar godbloosen stem
Terg-woozden uyt / en eschten spjys van hem.
12. Aan (spzaken zp) om God / als rechts / te ploeben /
God hier in 't woest' / afschaffen wat wy hoeben :
't Is waar / de rots heeft hy doen water geben :
Hy geef' in 't woest' nu eens een dish daar neven.
Heeft hy geen spjys / die 't lijf mer dzank berziet ?
En kan hy 't een / hoe kan hy 't ander niet ?
13. God hoorde 't aan. en hertelijk onsteken /
Jham zwaren toorn / en bzanden om te wreken.
Doch op dat pas hield hy de blam noch binnen /
En gaf het volk / dat / los en wuf van zinnen /
Op zijne hand in stille zucht niet vertiet /
Zijns dwazen lusts stont afgeperft geniet.
14. Het wolk-gewel deed hy ter zijden loopen :
Doe gingen fluks des Hemels deuren open :
Een Eng'len brood quam steff'lijk afgerent.
't Volk at'er van. En wat noch meer : zp kregen 't.
Met eng' / (gelijk men waarde spjze doet)
Maar mildeljk in cuppen overbloed.
15. En / om na lust ten vollen haar te azen /
Liet hy den Wind uyt 't Zuiden krachtig blazen
Wiens sterke d'ift 't gebogelt Oostwaarts pozden /
Dat boven haar de lucht daar waert van woerden ;
't Welk hy alom op 't leger baken de.

H 6

Zijn

In grooter tal als 't zand leyd aan de Zee.
 16. Elk rijd aan 't vleesch, de lust woerd zat gegeten.
 God ziet het aan / de maet woerd vol gemeten,
 Wat is het end? 't wijt 't lust vleesch tusschen kaken
 Een deel noch walgt: Gods wel-verdiende wazake /
 In haeren loop een kotte wijl gestuopt /
 Krijgt lossen toom / en breekt te zwaarder uyt,
 17. O dweyde ding! De beste van haar allen /
 De grootst van staar / de sterkste moesten vallen.
 Een snelle plaag / van God haar toegedzehen /
 Een moordtsche dood / ontruik' haar 't liebe leven.
 Den dwazen lust befaalden zy zo duure /
 En 't kotte zoet beloonden haar zoo zuur.
 18. Nochtans/wat was 't? De zond was wel gewozen /
 Maar in 't gemoed qua lust noch niet verbzoken.
 De straf was zwaar / doch kon haar niet betwegen /
 Om boozt niet meer te gaan op slimme toegen.
 In moerwil was de ziel te her vertwert /
 En al 't ondiep lag haar 't geloof in 't heert.
 19. Wat doet de Heer? Na lang en pijnlijk zwerben /
 Laat hyz al 'tzaam / nu d'een dan d'ander sterben.
 't Belooftde erf mag haarder geen gebueren;
 Haar tijd verslijt in stadig om te sleuren:
 Doozt plaag op plaag gield byz als in pjang /
 En maakt / in 't Woest / haar dwalend leven bang.
 20. Aldus geyert / en dag lyks omgedzehen /
 Kon 't heylloos volk noch nauw tot God zich geben.
 Zy zien Gods wzaak vast doende met haar naasten:
 't Geloof herleest / en doerze hept-waerts haasten /
 En Godes hand erkennen, 't quaad houd op:
 Zy / als bonzheen / slaan 't oude dwaal pad op.
 21. 't Ellendig volk was loom en slay ban moede.
 Haar ziel / niet trouw ge-echt aan God en 't Goede /
 Verzwerte wel / maar liet niet af van zonde /
 En 't hart en had geen eendzacht mer den monde.
 God eventwel had menigmaal geduld /
 Erbarmden zich / en quisten haar de schuld.
 22. 't Is waar/de spijt was nauwlijks om hervzwolgen /
 Die zy hem de'en. Hy konz al 'tzaam verdelgen
 Na Godlijk recht. Doozt dicheyde van misdaden.
 Wierd-wzaak geyert, ngt rijkheyd van genaden.
 Wiet hy nochtrangs den toogt tee straf niet spoen,
 En niet altijd zijn werck ten hollen doen.
 23. De straf / bene'en de zwaarcheyd van de zake /

Was altijd meer tot booz-heed dan tot wazake.
 Hy dacht de stoff waar van de mensch gemaakt is;
 Hoe licht her sij / van aard / tot aard geraakt is;
 Hoe haast de geest gelijk eer wind verdwijnt /
 En / eenmaal heen / noyt wederom verschijnt.
 24. Zoo doed was God, nochtans hoe menig werben
 De'en zy 't gedult schier uyt zijn hart versterben.
 Hoe menigmaal moest in de woeste Vanden
 't Aechtheedig hart in noode gromschay zbanden!
 Hoe dikmaals heeft haar doen ter zond gestrekt /
 't Aank moedig hart tot on-moed op-gelwakt /
 25. 't Was altijd 't oud, Gods ongemeten krachten
 Die maten af na zwakker menschen machten.
 't Onlijdzzaam haer wou' dat de Heer der Heeren
 Grewd zou staan tot slaaf van haar begeren.
 Hoozt' hy niet snel: straks bier hy hard en doof.
 Holp hy niet sluks: uyt was 't mer haar geloof.
 26. Zy dachten niet / hoe hy wel eer haar banden /
 Haar banden brak / en holpzy uyt byands handen.
 Zy dachten niet aan 't Goddelijk vermogen
 Zijns sterken arms. Doe hy booz haren oogen /
 In Pharos land / eer hyz had upgeleyd /
 Zulck blinkend-blijk gaf van zijn Godlijkhed.
 27. Doe hy (o! khariz dien noyt natuur gemaakte!)
 Haar water / bloed / en ongetuizzaam maake;
 Haar hupzen dicht van quel-gewozint Ier grim'len;
 Haar slaepe-vertrek van bozschent walg'lijk wozint'len;
 Haar veld-gewas / het sweet van mensch en bee /
 Al 'tzaam van rups en spzink-haan schenden de'e.
 28. Haar bupzen-aegst dooz hagel de'e vertiefte;
 Haar buecht-geboomt dooz harde kou' herbzieren.
 Op haren beemd zijn felle blent-stralen /
 Met hagel-bup' Ier van den Hemel dalen /
 Waar van her bee / her kleynie met her groot' /
 In zwaar getal / bleef op de beelden dood.
 29. Doe hy (o schrik!) in 't heeste van zijn toozen /
 Het heylloos volk / wiens kroung niet wou' hoozen /
 Met teelkij spook en helse razerije
 Verloosten quam in hare fantazije /
 En 't dwoest Helmeer / dooz beelderlyk geuel /
 Ont-gouwelt gield' als in een levend' Hel.
 30. Doe hy den dood een ruymen ingang gouden /
 Dat menig mensch snel van haar wiersd verflonden;
 Het weyning bee dat ober was gebleven /

Dooz vestigt gif zijn ziel moest overgeven/
 Dooz 't gantsch Egypt' all' eerste stam-geboozt
 Van Chams geslacht / op een nacht toerdt hermoozt.
 31. Doe by zijn volk ypt 't slaafsch' Egypten leyden/
 En toont' haar 't pad: als 't veed dat in de weyden
 Zijn herder volgt / en brachtze frisch en beylig
 In 't woeste van Arabien, 't onheylig
 Eggryfisch volk / dat haar quam na gestalpt
 Maar ros en koers / heeft 't see diep ober zwalpt.
 32. Aldit / en meer / (boozheen zoo klaar geweren)
 Had 't domme volk / in laars ongeschied / bergeren.
 Maar als 't nu al ten laarsten was berstooven /
 En 't billyk loon zijns moedwyls had verstooven /
 Hiel God beloft', en heeft haar gantsch geslacht /
 In 't woest' geteelt / in 't salig land gebzacht.
 33. In 't land gebzacht / ten berg van hem verkooren;
 Alwaar (na eerst de oude ingebooren /
 't God-bzeemde volk van hem onther berge waren)
 Yp 't gantsche land aan haar en aan den baren /
 Elk in zijn stam / heeft ypt-gedeelt dooz 't lor /
 En zich heroot een trouw' en milde God.
 34. 't Gezwert had eyn'doch met der menschen booshepd /
 Het oude Doen: Bondschening / Sodelooshepd /
 Het bzeekerp / God-terging / murmureren /
 Waas ongelooft / afvallig / zot begeren /
 Gelyk 't al'tzaam in 't booz-geslacht had ste'e /
 Zoo was 't en bleef in hare kind'ren nie.
 35. 't Was al bergeefs hoe 't God met zulke maakten /
 Die tw'er en weer in 't oude wezen raakten.
 Recht als een boog / die / van een sterken manne
 Sijf ingehaalt / zich kromt; maar weer ontspannen /
 Dooz epgen aard van 't buygelyke hout /
 Den eersten stal zijns iustien maakzels houd.
 36. Dooz pd'te Go'on / verdricht van booze zielen /
 Was 't dartz' den bygd' / en (God ten spijre) vielen;
 Was 't dartz' alom (op hoog' en blakke velden)
 Boom-lamm'ren maakt' en offer-tafels stelden;
 Was 't dartz' haar dienst' en schandijke ge'be' /
 Als booz' God zelfs / in dulten yber de'en.
 37. Als 't God aanzag; en d' onbeshofte reden /
 Die zp' bezheest 't / booz' haar' afgoden beden /
 De wolken dooz' quam tot zijn' heylig' oozen /
 Een woedend' duur van al te heeten toozen
 Ontstak zijn dartz, ja 't was hem zulken pijn /

Dat hy niet meer Israëls God wou zijn.
 38. 't Heylig' hut te Silo daer hy woonden /
 En 's Godijsheds ontrethepd zichtigly toonden /
 Verliet hy gants. De heerlijke lae /
 't Bink zijns verbonds / het teken van genade /
 Den roem zijns volks / den stand best van 't geloof /
 Gaf hy / berootm' / den vyand tot een roof.
 39. Wat noch? Het land / het land / zoo zeer te boozen
 Van hem bezint / en als ten erf herkoozen /
 Het land en volk van hem zoo ober-zonder
 Wel eer gelleft / gaf hy ten roof / ten plonder /
 Ten zwaard / ten buur / ten weeder scheiderp
 Van een Godlooz' en woeste me'erparry.
 40. 't Quaad was gemeen. De jonge mannen bleven:
 De maagd'tijckhepd leet ongezijd haar leven;
 De priester-staat had deel aan dees ellenden /
 En boerden 't zwaard dooz' zijn gebynde lenden;
 Geen weduld' mocht / in 't dulle oorlogs-woen /
 Haar man op 't graf den laafsten eer-plicht doen.
 41. Maar als een held / die / sterk van wijn bebangen /
 Zhus zelfs vergeet / en 't hooft ten slum laat hangen /
 En tyd daar na (wanneer / na weynig droomen
 't Ontschooft de beyn in oorden is gekomen)
 Zhus plichts herdenkt / en met een nieuwen moed
 Ter wapen loopt / en snel ten strijde spoed:
 42. Alsoo heeft God / doe nu de toorn dooz' wyake
 Had ypt-gebooz / en lieft' werkon rher-blaken /
 De kans gebaapt. en 't beek-rugg van zijn plagen
 (Den Philistijn / den last zijns toozns doen dzagen;
 Die hy (tot schand / dooz' geen tyd yptgebaagt)
 In 't herp' ijk deel heeft smertelijk geplaaft.
 43. Aldus is 't volk zijn boozig hept her-boozen
 Doch Josephs stam niet / als boozheen / gekoozen.
 Tot Gods verblijf. 't was Juda dien de Heere /
 Om Sions wil / verheft tot zulker eere.
 Daar besten by zijn Tempel van toen aan /
 Als op een hoog' die eeuw' ijk vast zou staan.
 44. O! goedhepd Gods / hoe lang lust il te dalen!
 Van d' Harder-hut komt gy den David halen.
 Yp heeden 't ve'e: gy boerden hem ten thzoone /
 Ten kroning-staf / ter heerlijker kzoone;
 Maar last dat by Isracl' weyden zou:
 Als hy oordeed' in alle bijt en trouw.

Den Ixxix Psalm.

Hoe reest de ramp 300 menigmaal den byomen!

De Hejd'nen / God / zijn in uw' erf gekomen.

Onthepligt is 't hups uwer heptigheden. Aan

grups en steen leyb Salem 't purk der steden.

o schandelijk bezijf! Het versch-ontzielde lijf Van

die u diend en minden / Dat geven zy (belaas!)

En al te waarden aas!) Het roof-gediert te slinden.

2. Hoe weynig maar houd een berwinnend haer!
Het heplig bloed word weg geplengt als water
Om Salem heen, geen diese 't graf wit geven,
Op zijn ten spot van die rondsom ons leven.

Is dan uws pbers vunt

Dusterfelyk van duur?

Zal / Heer / uw rooyn niet enden?

o! wiffelt zulk besluyt?

En giet uw' gramfchap uyt /

Op haar die u noyt kenden.

3. Waar misdaad spreekt daar is de straf rechtvaardig.
Getuft u wzaak: die landen zijnze waardig /

Daarmt

Daarm' uwen naam niet aanroeyt. siutsche moorders
Van Jacobs stam / en uws hups verstooorders.

Bedeuts des quaads / wel eer

Van ons gedaen / niet meer.

Maar ons uw' gunst vzoeg keeren?

Want zober staet ons ior.

Help ons / hepl-rijke God!

Uw' heerlijk woord ter eeren.

4. Gepaste hulp verstop de laster-monden.

Helpt / God / en gijft / uw naam ten lof / de zonden.

Waar toe/waar toe zal 't hepdens volk noch sprekent:

Waar is haar God? uw wzaak geef Godheps teken /

En toon haar (dat ook top

Het zien) hoe waad u sp

Het bloed van uw' Dienaren.

't Geroep van uw' aanfchijn

Van die in banden zijn /

Ach! reds' uyt doods bezwaren.

5. Behouden straf kan quaad doens iust berzwakken

Laat ramp op ramp/laat smaadh op smaadh zich pakken.

En zebenboud ons hooze na-gebuuren

Den spijt en (smaat / u / Heer / gedaen / bezuuren.

Maar top / die gr geleyd /

En als uw' schaaptions woep /

Wy zullen dank-spzaak upren /

En / pziens nimmer moe /

Van stam tot stamme toe

De klank uws lofs doen ruyten.

Den lxxx Psalm.

Hoor / Herder der Israëlitien. Laat uwen glans zijn

stralen schieten / Op die daer zit op Cherubim. Der-

schijn hoor: 't oog van Ephraim / Manass en Benja-
mins

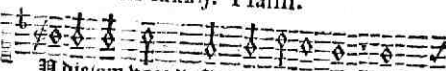
2. Herbzeng ons/ God/ en laat de straten
 Uw' aanschijn/ troost-rijk op ons dalen.
 Heer Zebaoth/ hoe lang berlet
 De rook dijns toorns uwos volks gebed?
 Ach! overbloed van tranen is 't/
 Die gy rer spijz' en drank haar discht.
 3. Ons stelt g' in 't war met onze buren.
 Partij spot onzer avonturen.
 God Zebaoth/ ach! hzeng ons we'er/
 En zend op ons uw' gunst-straal ne'er.
 Bertoept den wijnstok niet/ wiens stam
 Dooz 'l eens upt Egypten quam.
 4. De Hept'nen hebt gy uptgedzehen/
 Maar hem geplant en plaats gegeven/
 Daar hy zyn mozel heeft verfozepd/
 En zijne reigen zoo verfozepd/
 Wat zijne schaants de bergen dekt/
 En zich dooz al de wereld strekt.
 5. Wat werpt gy nu zyn heptzel neber?
 Van reizers mozd hy/ heen en weder/
 (Gy schendde van den rinken oest)
 Geplukt/ en van het wild vertoeft.
 Heer Zebaoth/ keert we'er/ en ziet/
 Ten hemel af/ wat hier geschied.
 6. Wilt gunstig t'uwen wijs- gaar keeren:
 G'hebt hem geplant/ houd hem in eeren/
 Zoo ook de spruyt van hem gereeld/
 Daar uwe mogenthept haar beeld
 Op had gebzukt. die nu/ in buur/
 Te niet moet/ houd uw' toorn zyn duur.
 7. Uw' hand zy op den man/ verkozen
 Ten beeld uwos hzachts, zoo zal men spoozen
 Dat wy 'l nimmer af en gaan.
 Ont-boodigt/ roepen wy 'l aan.
 Herbzengt ons/ sterke God/ en depl
 Uw' gunste met: zoo komt ons 't hepl.

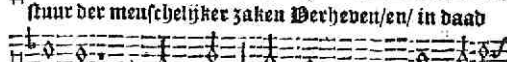
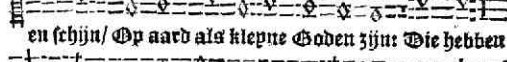
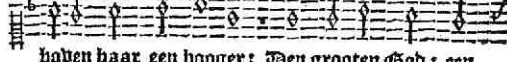
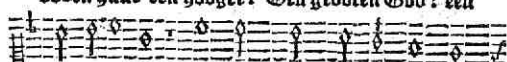

2. Laet trompetten gaan
 Op gezette stonden
 Van de nieuwe Maan:
 't Is een vast bebel/
 Daar God Israel
 Cens aan heeft gebonden.
 3. Op dat dese dag
 (Dooz 't geheng der dingen)
 Luyge wezen mag
 Van het geen dat hy
 Haar bewees/ doe zy
 Upt Egypten gingen:
 4. Daar zy (spreek de Heer):
 's Volks taal niet kenden.
 't Ijden nam een keer.
 Ik/ God/ maakte dy
 Hand en voeten hzy:
 't Slaven was ten enden.
 5. In den nood riept gy:
 Ik (in uw bedroeven)
 Quam met hulpe hy
 Upt een donder wolk/
 En ging u/ mijn volk/
 Van den twist-stroom proeben.
 6. Nu/ mijn volk/ tree voort/
 Daar mijns monds-betupgen-
 Zoo gy my maar hoozt/
 En tot bzeemde Goon-
 't Harre niet laat noon/

Om de knien te buigen:
 7. Zoo gy my alleen
 kent dooz' Heer der Heeren/
 My/ die (op u'w' be'en)
 Dooz' een sterke hand
 Apt Egypten-land
 Uwen voet de'e keeren:
 8. Doe uw mond maar op/
 En gy krijgt u'w' wenschen.
 't Helpt niet wat ik klop.
 't Is 'el stemt niet toe.
 Apt is 't (want' ook doe)
 Met veraarde menschen.
 9. 'k Haam my haars niet aan/
 En in harten hardhepd
 Niet ikz' henen gaan/
 Na haar lust en raad.
 Wee hem/ die in 't quaad
 Al te diep berkwart sepd!
 10. Weh! had 't seer!
 My gehooz' gegeven/
 En mijns weers bebel
 Tontwelijk herracht:
 'k Hadz' hem t'onderzacht
 Die nu boven zweben.
 11. Die hem upand zijn/
 En den Heere haren:
 Dreev' had haar een schijn.
 En gelogen ze'en
 Van God-heplighe'en
 Snellijk aan doen baten:
 12. 'k Had haar tijd gerekt;
 En het merch van 't kroonen
 Men ter spys verstrekt:
 'k Hadze zat geboed/
 Met een hoonig bloed
 Apt een steen gehoozen.

Den lxxxij. Psalm.

Z
 Die/om booz' t Gemeen te waken/Hooz' t
 stuur

 stuur der menschelijker zaken Verheven/en/ in daad

 en schijn/ Op aard als klepne Goden zijn: Die hebben

 boven haar een hooger: Den grooten God: een

 schery be-ooger/ Een nauw dooz' gronder van haar

 staat/ En haar geheele doen en laat.

2. Hoe lang (sepd hy tot haar) zal 't wezen/
 Dat zich u'w' moedwill niet zal bzezen/
 De wage valsch te laten gaan:
 De goddelooze booz' te staan:
 De bank bedriegelijk te spannen
 Ten wel-gevalle van 't prannen:
 Te maker dat de bzoome schroomt/
 Dat hy booz' uwen recht-stoel koomt:
 3. Wel aan (noch kond gy straf ontbluchten/)
 Laat u'w' Gemeent niet langer zuchten.
 Schaft eens-streeks recht aan arm en rijk.
 Kreukt noyt. doet We' erin en Wees' gelijk.
 Ontreukt de klepne/ vol bekawoen/
 Des boozen Giers bloed klamme klantwen.
 Laat geen berong'likt hart bezoeft.
 Doet hulp en recht vaar 't hoozt en hoest.
 4. Wat is 't? Niet een van haar die lustert.
 De reden slaapt. 't hart is verdupstert.
 Ik klop: doch booz' een dooze poort.
 Zy gaan in briefte bomhepd boozt.
 Zy zien de zaken vast verballen:

En 't roert haar 't harte niet met allen.
 Zp zien on-ordening in 't wang:
 Maar gaan al haren ouden gang.
 5. Zp zien des Landes vspigheden
 Ellendiglijk mer boeten vreden:
 Zp zien het heftig recht berplet /
 En moedwil op den thsoon gezet:
 Zp zien den Staat na 't harte boozet:
 Zp zien zijn ondergang geboozen:
 Zp zien 't. en zijn al ziende blind /
 't wijl daar haar haat-zucht nut by bind,
 6. Aeen. niet alzo / verdurben zielen;
 De wraak is u al op de hielen.
 Al zwelt / dooz hoobaardp / utw' geest:
 Al hebt g'hier niemand dien gy breeft:
 Al meent g' utw' zelfs verkoozen Wesen /
 De maat en leeft van recht te wesen:
 Al is de wer'ld / na utw' geloof /
 Dooz u en utws gelijk een roef:
 7. Al laar utw' dertelhepd zijn lusten /
 De maat zijn van des Landes rusten;
 Al waar utw' zothepd 't Algemeen
 Om utwent wil te zijn alleen:
 Al gaat gy reed'lijkhepd bedelven:
 Al maakt g' Afgoden van u selven:
 Al troest gy op utw' heetschappy:
 Hoe groot / noch zijt gy onder naam.
 8. 't Is waar / gy dzaagt den naam van Goden /
 't heet' land dupkt onder utw' geboden:
 Ik best' u in de Mensch-boogdp:
 Utw' fram (ik kent) daakt af van my:
 Het zijn / het zijn verheben Crappen /
 Die ik utw' boeten laet bespappen.
 De stralen utws glants zijn klaar /
 (Utw' hept waar groot / nam 't gy 't wel waar.
 9. Maar nu utw' Doen (van deugd verbaftert)
 Utw' prontk ontprontk / utw' kzoone lastert /
 Utw' staat mis-staat / mijn aard verzaakt
 En u ten slaaf der lusten maakt:
 Nu gy van Herders en beintenders
 Weraadt tot stroopers en berslinders /
 Nu gy geen ding zoo wepnig licht /
 Als daar gy mer den naam van vziht:
 10. Nu gy / utws zelfs en mijns vergeten /

Den dood-stech geeft aan utw' geweten:
 Nu gy slechts op utw' lusten lupmt /
 En stout berberstelt in utw' rupmt.
 Nu gy gerechtighepd laat baren /
 Zoo zalze u booz al niet sparen
 Die niemand opt / hoe hoog van waard /
 Die niemand op der aarden spaart.
 11. De dood / die niemand kan ontspingen /
 De dood / het eynd van alle dingen /
 De slerhte Dood is u te goed:
 En and're Dood is 't daar g'a'n moet:
 D'heplooze Dood. die u 't ontfyden
 Den dzaad des lebens af zal snyden.
 D'heplooze Dood / der schelmen Straf:
 Want als G'ramen moet g'er af.
 12. Hier / wachten u de wyede koozden /
 Daar 't pyer / gietig om te moozden:
 Hier / word u dood'lijk gff gekookt /
 Daar / hepmelyk verzaad gestookt:
 Elk loert op 't manster der Nature /
 En hangert na bequame ure:
 In 't end / de ramp met volt gegolf /
 Walt op den algemeenen Walf.
 13. Aldus spak God. Maar wy/zijn schaven /
 Dooz Wien / zoo 't schijnt / de wetten slaven:
 Die tot versmaathepd / leed en pijn /
 't Gereede stof en doel-wit zijn:
 Die alle uur onzeker leven /
 En tot een proije zijn gegeven:
 Wat zullen wy? waar gaan wy heen?
 Tot Hem / die acht op onze te'en.
 14. Indien dat 't recht al is getweken /
 En tpraunp klaar dooz komt vzeken:
 Wat raad / O God / in zulken stand?
 Aeen gy het stuk zelfs by der hand.
 Gy grootst' ban al die d' aard bewoonen /
 Gy die de Scepters en de kroonen
 Na utwen welgeballe bept /
 Doe recht / nu recht by menschen sept.

Den lxxxij Pſalm.

Niet meer zo ſtil. **O** niet altoos / **M**ijn God / 300

woord en dadeloos. **W**o' vband is alom in roeren / **M**ijn

haters hebben 't hooft verheben / **H**aar donk're raadſlag

taſt na 't leven **D**an die 300 diep aan 't hart **W** roeren.

2. **O**p / zeggens', onze hand zp 't zaam
't End van haar wezen en haar naam.
Wpr het Iſraël. **H**aar gedachten
Zijn eens in 't quaad. haar 't zamen ſpannen
Geld 't dp. **D**aar komen **E**doms mannen /
Met **I**ſmaël's en **L**ochs geſlachten :

3. **M**et **G**ebal / **H**ammon / **M**alek /
En 't gantsche **P**hiſtiſtijnen rek /
En all' die 't ſtroom-rijk **S**oz bewoonen.
Ook is haar **A**ſſur bp-geballen :
Dies ſtrekt de ſterkte van hun allen
En arm aan **L**ochs ontaarde **Z**onen.

4. **D**oet hen als boormaals **M**idian ;
Als **S**ifera / den trotzen man :
Als **R**abin ; doe men **K**ifous beken
Zoo bloed-rood zag / en zp, her ſlagen /
Als ſnoeden dzeek in **H**endoz lagen.
Ach ! op haar **G**roote wilt **W** wreken.

5. **H**aar dooshepd daal' en werd gering.
't **G**a hen als 't **Z**eb en **H**oreb ging /
Als **S**alminnahs en **Z**ebahs landen /
Die zich **G**ods teuts bezit bermaten.
Als werbels die zich dzaapen laten /
Als kaf booz wind maak haar te ſchanden.

6. **H**er buur maake boſch en berg tot aſch :

Wat zoo beloof' en treff' haar ras /
De ſtozm utws roornz / en lwerpze neder :
Niet anders als de hooge boomen /
Hoe baſt van ſtam / ter aarbe kornen /
Dooz 't ſchielijk moeden ban 't ontweber.
7. **H**aar hart heb ſchijk. verderſ en ſchaamt
Haar eeuwig deel. **D**ooz rainy gezzaamt /
Heruein her hart / vol ongeruſthepd /
(**E**rbindend' / **H**eerre / dat de waarde
Wus grooten naams is 't gooft' op aarbe)
Gedempze **G**odlijkhepds bewuſthepd.

Den lxxxij Pſalm.

Wat is utw' hups / heyz-scharen **H**eer / **D**er

zoethepd vol ! **A**ch ! over-zeer **W**erlangt my na des

Heerens zalen. **M**et vzeugd is ziel en lijf dooz-dzenkt /

Als 't hart aan 's levens **H**eer gedenkt / **E**n hoekt **G**ods

hoogt zijn diept beſtralen. **E**n vogel ſpoozt zijn

neſten naar : **E**n vrome ziel zoekt **G**ods altaar.

2. **Z**oekt utw' altaar / **H**eer **S**ebaoth /

Mijn **K**oning en mijn eenig **G**od.

O ! zalig die utw' hups bewoonen.

Haar tong dzaagt altyds utwen lof.

Gelukkig / die vertrouwens stof
Schept uyt de kracht die gy kond toonen.

De lessen staan in zijn gemoed ;
Die wegen zijn ten hoogsten goed.

3. Dies hy / gegaan dooz 't doze dal /
De steffche dzenk-bjon vinden zal.

1. Zegen-rijk die 't hokh zoo leeren !
Haar kracht (tot datz' in Sion zijn)
Daar zieh der Godes Gods aanschijn
Aanschouwen laar / zal steeds hermeeren.
God Sebaoth / verhoor mijn be'e ;
God Jacobs / gunz' in 't harte ste'e.

4. God / onze schild (daar wy op staan)
Ziet uw 's gezalsden aanschijn aan.

1. beter is in uwten Tempel
Een dag / dan elders bupfend jaar.
Zoo my de heur gegeven waar ;

2. Of wacht te houden op Gods dzempel /
Of in des boozen huys om zeeft
Geacht te zijn / ik hoof' het eerste.

3. Want Godes glans is ons een Zon /
Zijn kracht een schild / zijn gunst een bjon /
Die alle heyl en eer kan geven.

Hy meet hen geenderhande Goed
Die / onbesluit in haar gemoed /
Recht-padig zijn in all' haar leven.
Heyz-rijke Heer / veel-zatig hy
Die zijn vrouwen zet op dp.

Den lxxxv. Psalm.

Geen leed dooz-rykt de lengt van 's levens rijd.
Een maer / hoe geoot / die niet werd af-geleest. Dat

bleek/o God / doe 't hart / des onmoeds quijt / De oude

liesd

1. liefd' uwos volks hernomen heeft. Doe Jacobs zaad

300 trefflijk wierd gered / en dooz uw hand in bziens

stand gezet. Uyt had uw toozn. haar zond (hoewel zeer

groot) Was diep gedempr en in uw' hart als dood.

2. 't Gemoed zoekt heul daar 't oude weldaad kent.
Dies / bidden wy / weest nu gelijk wel eer /
God onzes hepls. Wifch uyt en maak een end /
Een end uwos toozns / en geef het lot een heer.

1. Ach : diest gy dan op ons oneyndlijk gram ?
Spreed zich de rook uwos toozns van stam tot stam :
Ach ! zal 't / ach ! zal 't na lang-geleden pijn /
Uw' volk ten troost / niet eenmaal beter zijn ?

3. Ontrompte ziel hangt haren wepland aan.
D'ont-doolde geeft volgt zijnes lepers tred.
Laat ons maar (God) een liefde-smaak ontsaan ;
Uw' gunst daag' op / en bziens den zegen met.

1. 'k Wacht toat Godes mond hier op ten antwoord heeft:
1. hz'e-spraak is 't die hy zijn bziens geeft.
Dies elk van haar des dwaashepls dool-pad schoutut /
En zich van nu aan Godes wijshepd houd.

4. Niet eenwichtig verbergt een bziend zijn hert.
Godes zcher heyl is waerlijk na-hy
(Of 't schoon al schynp en sebjim den oogen berd)
Al' wien zijn bziens maakt waerlijk zonde-wy.

1. Den zulken ligt een weelden-schat berepd.
Den zulken straalt Godes hooge heerlijkhed
Ten oogen in, en (o gewenschte standt !)
Den zulken woont Godes glorp in haar land.

5. Die Godes genet / kan tot geen hooger Goed.
Die derster pets daar volhepls oozspronk is ?
De Goedi ghepd woerd van de Tromm ontmoet.

De Weed' en 't Reecht zijn in verbintenis,
 O zalig ding! daar d'een dengd d'ander kust,
 O heylig! Echt! des werelds twiſſe rust!
 Aldus zal 't zijn, op Ward groent waarehepds staf
 En bilykhepd ziet van den hemel af.
 6. Waar volhepd is / daar rust de ziel van wensche,
 In al zyn gang met Bilykhepd om stoer't /
 Zal God aan d'aarb' / de aarde aan den mensch
 Kynm-badig zyn in allen oberbloed.

Den lxxxvj Psalm.

N Eegt uw' ooren tot mijn reden / Heer mijn
 God / verhoort de beden / Die ik t'uwten thzoone zen :
 Want ik arm en t'onder ben. Dooz u leef mijn ziele
 heylig : Want ik goedig ben en heylig. Zaltgt uwen
 knecht : want gy heeft / mijn God / zyn hoop' op dy.

2. Laat gy / Heere / mijns ont'armen :
 Want tot u gaat steeds mijn karmen :
 Wzolykt 't hart van uwen knechte :
 Want tot u is 't strak gerecht 't.
 Heer mijn God / gy zijt goed-badig /
 Licht-vergevend' / veel genadig
 Allen die hoor' uw' aanschejn
 Recht-gestelde bidders zyn.
 3. Heere / laat mijn be'e uw' ooren /
 Mijn gesmeek uw' hart dooz-hooren,
 Want tot u (die hoor-rad zijt)
 Gaat mijn stem ter banger tijd.

Geen

Geen der Goo'u mach zich gelijken
 Op u / Heer / of God doen blyken /
 Dooz zoo menig wonder-daad /
 Als'er van uw' handen gaar'
 4. Alle volken dien gy leben /
 Zien en maakzel bebr' geden /
 Zullen u toevloeyen / Heer /
 Buggend' haar in oormoed ne'er ;
 Zullen uwen name noemen /
 En mer' hoogen lof gaan roemen.
 Want gy (God / ja God alleen)
 Toont u groote wonderhe'en.
 5. Bzengt my / Heere / tot de klaarhepd
 Almer leer : zoo word' uw' waarehepd
 (In een reyne ziel gebat)
 Myner voeten slegb pad.
 'k wensch mijn harte met u eenig ;
 Is'er hardhepd' / maakt' er lenig /
 Dat uws Godhepds diep ontzag
 Daar in kom' en woonen mag
 6. Dat de geest (dooz 's lijfs ont-mengen)
 Alle krachten t'zaam mag bzenen /
 Tot een heerlyk lof-belyd /
 Dat zich strek dooz' verzen tijd.
 Want gy toont u aan my goedig /
 En in weldaad oberbloedig.
 Gy hebt my de ziel / mer' kracht /
 Nyt de diepe hel gebrecht.
 7. Meenig / trots van zin en leben /
 Heeft zich regens my berbeben ;
 Een ontzichelijke schaar /
 Bzengt mijn ziel in doods' gebaar :
 Maar gy / God / gy zijt lankmoedig /
 Draag ten toon / ter weldaad spoedig /
 Goed / barmhertig / rrouw' oprecht /
 En mer' hart aan woold' gebrecht.
 8. Ziet op my / en weest genadig.
 Uw' kracht maakt my kloek-badig :
 Wy / die u mijn Heer erken /
 En uw's dienst' maagds zone bent.
 Laat een guust-blik op my stralen /
 Dat'et zien en schaamt behalen
 Die my haten ; als men merkt
 Dat / O God / uw' troost' my sterkt.

Den lxxxvij Psalm.

Jerusalem (de schoonste stad met re den ;
 Wiens brabe prouk op aard geen weerga vind)
 Is vast gegroond op bergen / en bemind
 By God veel meer als and're Jacobs steden.

2. God-liebe stad / hoe heerlijk hoort men klinken
 Het waarde lof van uwten grooten naam!
 Wat stroom van eer bloeyt allenthalven r'zaam /
 Die uwe hoogt in gloep zal doen blinken!
3. Het rijk / Egypt zal des geruchts berwoud ren;
 Ook Babylon (die dus van God haar wend)
 Van haar woord God als Heer en God erkent /
 Als y den bron uws gloeps hooren dond'ren:
4. Den Philistijn / Egiptier en bezren Mooren
 Zal 'r in haar ooz een zoete sieflijkheid
 En eere zijn / wanneer men van haar zeyt :
 O! daar / een man in Godes stad gebooren!
5. De hoogst' haar grond! En als upt aller menschen
 Ontelbaar tal God eens een upt-les doer :
 Wie zal / (dooz hoop' van mede lot in 'r goed)
 Wie sal zich van geen Sions bozger wenschen?
6. Wie zal niet gaarn zijn naam belett'ren laten
 In Godes boek? op dat doch deze stem
 Zijn stand ook raak en toe vas heb op hem ;
 Een Sions man / een van Godes onderzaten!
7. Hoe den geluk / hoe ook der brenge nader.
 O! is'er dan of brenge of brenge's schijn
 In zang of spel : 't zal dijns / o Sion / zijn.
 Mijns heyls en lusts zijt gy de eenig' ader.

Den

Den lxxxvij Psalm.

Tot si mijn stemme dag en nacht / God / rijke
 bron der zaligheden. Geef r'uwten aanfchijn mijn
 gebeden Een ingang : heb mijns roepens acht.
 Want mijne ziel / allenksken broeber / met
 ramp gekropt / naakt 's hellen oever.

2. 'k Ben zoo in 'r oog van wegelijk /
 Als die in 'r onder-aardsche dalen ;
 Een man geen man ; bol aller qualen ;
 Een graf-geuod ; een Nijk getijk /
 Dat kilt en leyd (na 'r doodlijk wonden)
 In ondenks eeuwigheid der sonden :
3. Verslonden / Heer / en booz altoos
 Dooz utwe hand als afgesneden.
 Gy brenge mijn ziel ter duysterheden /
 Een poel zoo diep en grondeloos.
 Uw' dichten toorn / met al zijn stroomen
 En stormen is op my gekomen.
4. Mijne vrienden hebt gy my ont-bzind :
 Haar ijt van my. Ik zit geknuyptert.
 'k En kan's ontsaan. Het oog (ontuyptert)
 Doeit smet r'uwijl 'r hart geen uproeg vind.
 'k Koepe al den dag / o grooist' der Goden /
 Strecks-hands tot U. Wat 's van den Dooden /
5. Gaakt dan d'ont-leef's in 's levens stand ?
 Uw' Blijkkheid / klinkt die in 'r duyster :
 Uw' Grouw' / uw' Goedheid / heeft die iuyster
 In 't graf? in 't weeteoosse land ?
 In 't al-berdes? 'k Koepe bzaeg / en stede.
 Hoeh tijd is ledig mijner bedes.

1 4

6. Hoe

6. Hoe lang zoo schuilt? hoe lang zoo heer:
Ziel rogend dur ik. ik heb gezagen
Den last uws toorns van kindschen dagen.
Uw toorn om bloept / en schrikt my zeer.
ik zie zelschap / kennis / vrienden / magen
Verbeemden / Heer / dooz uwe plagen.

Den lxxxix. Psalm.

En ander zoek zijn Penn' gemeener ooren
stof / En quist' de kracht zijns geests in pdel mens-
schen lof. Van Gods vaste trouw ben ik bedacht
te dichten / Op dat daar van de klank / zoo lang de
Zon zal lichten / De heele wer'ld dooz galn / en /
bupten macht van leugen / Al om van stam tot
stam / mag blijven in gehengen.

2. Dit spreek ik / en 'r gaat vast: (mijn geest aanschouwt
het klaar

In der booz' denkeniss' van 't God getuyde waar)
Daar zal / daar zal een heyl genadelijk verschijnen /
Dat nimmer nimmermeer zal afgaan noch berdwijnen.
Weel eer zal ik 't gestern' ten Hemel af zien vallen /

Dant

Dan dat/o God/um woord geen vasthepd hebb' in allen.
3. Ik heb een vast verbond met mijn' hoog-waarde
knecht

(Dus viel uw Godlijk woord) met Dabid opgerecht.

Ik heb een dieren eed toel duppeljik gestwoen /
(En zal hem waar doen zijn in mijnen upverkoren)

En spak: Dan tijd tot tijd wil ik uw zaad voen blijven
En eeuw'ig-stammelijc uw thoon / o Koning / slyben.

4. Vermonderlyke God / zoo machtig / groot / en wijs /
Den Hemel en de Ward zal vol zijn uws pns.

Uw' bozgerp om hoog' uw' heyl' gen hier beneden /
Vermaeren uwe trouw' met aandacht-volle reden.

Te recht, want wien / o God / salm' 'l gelijken konnen /
't Zo dat hy ander woont / of boven 'r licht der Sonnen?

5. Wat Heer / wat Dozsten-zoon / wat machtig Koning's
kind /

Wat onder-godlijckhepd die zich op aarden bind /
Kan by zoo grooten God in tegen-lijking komen?

Wiens heplighepds genaak zyn' heyl' gen zelfs doet
schyoomen

In Hemel en op Ward / als d'aangeroorde zielen /
Aer diep ontzag doozt rest / dooz uwe Godhepd kuelen.

6. Heyscharen-ryke God / wie is / wie is 't die by
(Met waarhepds heyl' omringt) in macht te ev'nen zp?

De ongemeteen Zee / wanneer zy is aan 'r zwellen /
Wooz / Heer / van 'l beheerscht. Op kondse mate stellen /

Op zedigt haar gebuyfich / Op zet haar baren nedet /
Op hebrze als in toom / en bzyngt de stilte toeder.

7. Egypten hoog-berwaand en dertel in zijn zond /
Hebt gy den rug gekneust / en als ter dood gewond.

Uw sterk-gepesden arm / dooz boden-krachtische krach-
ten / (dachten)

(Aloft van een aardisch verstand berepht met zijn ge-
heest' als de wind het stof / 't slag-wozd van uw' bpauden

Gezwindeljik berstropet en ruppen doet met schanden.
8. U d'Hemel / U de Ward / U all' wat 's Werelds rond

In zijn volhepd debat. Gy / God / hebt die gegrond
Dooz onbegrepen kracht der all'-vermoog'ner woozden.

Dooz 'l staat elk zijn stand; hier / 't onbezou' de Aozden /
Daar / (op zijn wijsse plaats' / her lieflijken Zypden.

Taloz' en Hermon doen uw' naam al om verlyuden.
9. Gelweld-ryk is uw' arm / vol krachten uwe hand /

Die wonder-daden zaapt / en zich in alle land (get
Weel-krachtiglijk laat zien / en toont haar hoog vermo-

(Uw

Uw Goddijlcheit ten blyk den sterckelicken oogten.
 In billijckheyt en kracht bestaet uw toorn gestichte.
 Genaed en Trouwe gaan dooz uwen aangezichte.
 10. O meer dan zalig botk dat van Gods bzeugde weet
 Dat dooz den heyl gen klank genodigt / staet gered
 Om Heere / dooz het licht uw aangezichts te treden /
 En moedig op uw kracht de ziel vol bzoelikheden /
 De tong altpd dal roem / het hart heest vol vertronwen
 Dooz uw gerechtighepds en hooge machts aanschou-
 wen :
 11. Die 's goedes veel geniet / 'r is recht dat hy veest
 Dat haer verschooften klepnt / in hooge krachten rijst
 End 'reerijds durs'te naam ten eer-top wozd bezagen /
 Zyn stroomen upr de bron van 't Goddijl wel-behagen.
 Is ons in onzen scheld of kroning heyl gelegen :
 Den Heyl gen Israels komt d'eer van zaeg' en segen.
 12. Wel eer heyt gy uw bytend en waarden gunst-geuoet
 (Ter tijd als hem de slaap des lichaams ogen sloot)
 Gy Goddelijker wijs in 't harte toegesprooken /
 En deze taal gespr't : Mijn hond blyst ouberzoken.
 Mijn hand/eens op denckheid ten volk-heyl up-gesteken /
 Die is en blyst op hem / een eeuwig liefde-teken.
 13. Van 't donker-namig Volk / in wezen ongeacht /
 Heb ik hem uptgekeurt / en tot den thoon gebzacht.
 'k Wand David mijnen knecht / en heb hem zijnen schedel
 (Ten zegel mijner gunst) beochtigt met een edel
 En heplig oip-bocht. Mijn hand in alle werken /
 Zal zijne vastheyt zyn / en mijnen arm hem stercken.
 14. Noeh openbaar gemeld / noch sluppende bezraad /
 Upr 's byands booze hart / berokt hem noodlijk quaad /
 Of zal 't verheben hoest ter laagte konnen rukken.
 Mijn hand / van wazake vol / zal zyn beroukkers dzuiken /
 Zyn plagers zyn tot plaag / zyn haters haat verschaffen /
 En 't onberdient leed in zynen binder straffen.
 15. Maet hem mijn gunsten trontw' dooz my zo zal hy op.
 En stigen / onbelet / tot glorij's hoogsten top.
 Zijns septers wyl bereyk zal ik her heften bzenen /
 Ja zelfs tot daar de bloec'n zich met de zee gaan mengen.
 Dooz smaack van mynen gunst daar 't harte van kan
 roemen.
 Dypmoedig zeyt zyn tong / en zal my Dader noemen.
 16. Gy / Gy (zeyd hy) mijn God en Dader. Gy alleer
 Mijns hepls onwank'le grond en vast-gelepe steen.
 Wel-gebatte hoor' / want hem heb ik verkoren

Niet ten gemeenen Zoon maar tot een eerst-geboren.
 Al wat er kroone bzaagt en upstak heest op aarde
 Bereyk zyn' hoogte niet / en is my min dan waarde.
 17. Ogeen rijke gunst / niet ban een koste stond!
 Onbzekelijke trouw verzelchapt mi; n verbond.
 Zyn zaad zal zonder end / van tijd tot tijd / bekliffen.
 Zoo lang ooh d'hemel staet en 't geen hy is zal blyffen /
 Houd zijnen septer duur / blyfs zynen thoon verheben /
 En ebent zynen hand met aller menschen leben.
 18. Gebalt het onder des (want al te zeld en erst
 De vaderlike Deugh) dat mijn gesag berferst
 In 't hart des na-gelachts / en zy mijn' met verlaten /
 Niet strevend' op het pad der boozgeba ander fraten /
 Maar mijner ozentings (verwilt ert in gedachten /
 Gezette zede bozm onthep'len en verachten :
 19. Zoo zal wel hare zond het smertelijke slaan
 En 'ongerechtigheyt en de trebt-roe niet ontaant ;
 Maar nochtans mijne gunst verbezen nochte kranket /
 Of d'aangezwoeren trouw in hare waerheyt wanken.
 O! mijn verbond is daar ; geenzins en wil ik 't waken.
 Het woord is van de lip ; 'k en zal 't niet pdel maken.
 20. 'k Heb eens een eed gedaen / en sprak met sware re'en)
 Gy mijnes Goddijlcheits hoog-waarde heplighe'en :
 Mijn mond en loofst geen taal om David dooz te liegen /
 En d'eenboud zijns geloofs met sehljn-heyl te bedziagen.
 Zyn zaad in eeuwigheyt. Zyn thoon als Maan en
 Zonne /
 (Die ik tot tuyen roep) zal nimmer wanken konnen.
 21. Aldus / o God / wel eer. maar nu (hoe mag her zyn ?
 Verbergt zich uwe gunst; verbergt zich uwe aanschijn ;
 Bertoonst gy uwe hem wiens hoost gy hebt begoten
 Met heplig balsem-bocht? die uwer gunst-geuoten
 Wel eer de waardste was. Den bondslag gaat gy
 schenden /
 Gemaakt met uwen knecht / zyn glory loopt ten enden.
 22. Zyn' kroone / zonder glans / zyn hulzel / zonder eer!
 Wderpt gy berachtelijc van zynen schedel ne'er.
 Zyn muren sloot gy om. zyn hoog-gerezen wallen /
 De bepligheyt zyns stads / doet gy ter aarden valten.
 Hy wozd een all'mans roof ; en (nu hy in ellend is)
 Staet als ten doel des smaads aan all' wie hem ons-
 trent is. (hoogt.
 23. Zijns byands sware hand hebt g'over hem vers
 Zyn haters maakt gy bly ; zy zien hem oberhoogt.
 1 2

'Wel eer gebreeds zwaard' (hoe is uw gunst gekrom-
pen) (fouper)

Doet gy / als 't geld ten strijd' / ter byand-wond het
In 't strijden heeft hy u (o droevig zeeq' betersel !)
Ariet meer ten steun-pilaar noch lijf-krachts onder-
zetsel.

24. 't Uyt-muntende eieraad / de cere van zijn staf /
Den koninklyken pronk / al snijp gy 't heil af.

Zijn hoog-beredene ryzoon hebt g'vraard doen zakken.
De dagen zijner jeugd (dooz d' al-te-zware pakken
Des opgehoopten rampes) hebt gy hem gaan verkozten /
En met een dichte schaaft zijn aanschyf overkozten.

25. Wat end/geduchte God/war end van quaad en quaal:
Hoe lang verscheupt uw gunst haar liefstelijc gestraal ?
Zal 't eenw'lyk donker zijn zal uwes toorns ont-buren ?
In oncrupbluschijckhepds hardnekkighepde verduren ?
Gedenk / 300 vierd uw hand ten laastten eens van plagen)
De reere wepnighepde der menscheijker dagen.

26. Ach ! wilt gy dat de mensch / 30 schoonen meester stuk
Uws al-bermoghen hands dooz 't eenw'lyc pak van druk /
Om zonst geschapen schijn ? Ach ! moet hy in ellenden /
Dan alle heyl ontzet/het noodlijc-endig enden ; (wen ?
Die leeft'er die den dooz niet eenmaal moet aanschou-
En uyt der Hellen macht zijn stiele kan behouwen ?

27. Waar is nu 't oude hart 300 bot der goetighe'en ?
Waar blijft nu/Heer/de tranen der hoog-bezwoeren te'en/
Die Davids dooz ontving ? Gedenk der smaadtijckheden /
Dan alleman gedaen / van een alleen geleen /
En/ schoon dooz il / o God/ dooz schoot verff' uytgegoren)
In stilhepde opgekroep / en in mijn schoot beslooren.

28. Gedenk/ o Heer/ des hoons / en smartelijken smaads
Dan uwe weer-parrp / uyt overbloed des haars/
Zoo licht op ons gestort. tertiul haar pbel strappen
Uws hoog-gesalfden Welda onkrasselijckhe knappen
Ontlusster. Doch u / God/ die eenw'lyc zijt van leben /
(Dat wenscht/ dat wenscht mijn haer) 3p eenw'lyc lof ges-
geben.

Den xc. Psalm.

Dooz alle ry der voriger geslachten Waart

gyns / God / een uyt-wijk der gedachten / Een
hups van troost in alle harts-befozmt-hepde. Dooz
berg en dal / doe d'aard' in d'ongezozmt-hepde Waars
eersten stofs lag touw' en onberepde / Waart gy al
God / en blijft in eenw'lyghepde,

2. Maar wat 's (belaas !) van ons en onze leben ?
Wat heeft de mensch / al schijnt hem veel gegeven ?
Den kozten draad van zijn gezwinde dagen
Dunt gy te mets. uws enkel wet behagen
Is 't peck zijns duurs. En uyt gy waar dees stem:
Heer / menschen kind / keer weer : uyt is 't met hem.

3. Il / groote God (wiens leben geener tijden
Bepaling kent / en tal noch maar kan lijden)
Is dupsznd jaar in d'al-berepde oogen
Gelijc den dag die gif'ren is verblagen :

4. Als dupsznd jaar niet anders dan de wacht
En 't kozt verloop van d'uuren eener nacht.
Ach ! wat 's de mensch / dien gy / gelijc met stroomen
Snel over-gofs : zijn' dingen zijn maar d'zoomen.
Zijns lebens doen is als het reere kruydjen
In mozen-stand ; dat met het nieuwe spruztjen
Zijns bloemelijns r'aanschoutwend' oog zbaert /
Alaar 's abonds leys / verslenf / verdozt' onteert.

5. Dit 's 't leben zelf. 300 kozt en wis zijn ende.
Ach wat zal 't zijn / wannen gy in ellende /
Dooz hirt' uws toorns / ons dagen doet verteeren ?
Wanneer gy 't hart met angst doet in zich keeren /
Als 't uws gedenkt ; en schpoont zich alle daag
By d'oud' (eplaa!) een niertu' en meerd're plaag ?
6. Ariet r'onrecht/ Heer, want alle zondlijckheden /

(Des is 't gemoed belwetigt uyt Gods reden)
 't Zy of volbaart / of noch in wil en poogen /
 Die vrees of schaaft verfehlyt dooz menschen-oogen /
 Staan naakt en klaar / o God / booz uw' gezicht /
 Die 't hart-geheym ontpuystert met uw' licht.
 7. Hier her uw' rooyn / wiens wijlen onze dagen
 Verteeren doen ; en na zyn eynde jagen
 Den koeyen rijd ban ons ramp-halfig leven /
 Die / eens ontglip / noyt weder word gegeven :
 Recht als een wooyd / dat / henen in de lucht /
 Ten mond' niet keert / maar on-wer-halfig blucht.
 8. Des levens duur is tienmaal zeben jaren.
 Komt tien daar by : veel hooger wil 't niet garen.
 Maar (o) wat is 't als 't al op 't schoontst gebloeyd heeft :
 Een p'd'le prouk die niet dan pijn en moeyt' heeft.
 Schter all' is 't quaad / en dat het goed noch 't meest
 Een nietig goed / een waan-geluk geweest.
 9. Of is 'er per des waren beyls genooten :
 Ach ! tusschen in heeft stadig d'zulk gebloten.
 En als 't nu al volleeft is / en gekomen
 Ter maat' zyns yerks / zoo word' er ons ontnomen ;
 Zoo gaan wy heen / als blogen wy daar van
 't Gezicht ontruikt verstond van alle man.
 10. Dus staat de mensch. van zelfs is 't leven nietig /
 En dooz uw' hand veel-lastig en verzoertig.
 En wie nochbans / wie heeft doch hier toe ooren ?
 Ach ! Wie erkent de kraecht van uiten toeten ?
 Wie is 't dien zulks tot in zyn ziele gaat /
 En in zyn diepft den schrik uws gramscaps laat ?
 11. Adien zich 't hart / zoo diep in quaad verzoepen /
 Ter wysheypd sluyt / doet gy 't / o God / dan open.
 Verboymt in ons de ydele gedachten /
 Die zekerheyp in een onzeker wachten.
 Leert ons / in ernst (er 't komt ter laafter nood)
 Leert ons / in ernst gedenken aan de dood.
 12. Leert ons / in ernst (om 't harte wijs te stellen)
 De wepnigheyp ban onze dagen tellen.
 Leert ons / in ernst bedenken en gelooven /
 Dat ons de tyd het leven eens zal rooden :
 Op dat die schrym' t verstand ter wysheypd toek /
 En 't klaar verstand ons ons' verder ont-trek.
 13. Keert / Heere / keert. hoe lang doch wilt noch buren ?
 Genaak met troost uw' knechten na veel truren.
 O ! laat ons bzoeg (na noods en d'ynks behoeven).

Uw' goedigheyp ter volker zatheyp proeben.
 Zoo zal ons bzeugd' / in plaats van leed en pijn /
 All' 't leven dooz een vast gezelschap zyn.
 14. Keert wederom / en ebent ons de rjden
 Der byolijke en den uren van het liden.
 Verzoet ons / Heer / dooz 't milde gunst-verklaren /
 O bitterheyp van zoo veel dzoede jaren.
 Ach ! 't is genoeg / genoeg eenmaal getreurt :
 Jan heb de bzeugd (de zoete bzeugd) haar beurt.
 15. Uw' heerlijck doen werd' ziclybaar aan um knechten.
 Uw' klaarheyp blink' in d' afkomst der oprechtien.
 Het Hemel-zoet van Godes lustbaarheden
 Verbloey' ons hart ter eeuw' ger bzeugd'-reben.
 Geef moed en spoed (zoo word' er vast en sterk)
 Geef moed en spoed tot onzer handen werk.

Den xcj. Psalm.

W

Die zich in alles wat hy heeft / (Zijn habe / liff /
 en leben) Den alberhoogsten over geeft / Die zal (als
 and're beben Dooz 't grimmen des aanstaanden lots /
 En bange oozlogg-hitten) Om-baan als met de

schaduw' Gods / Bernst en beplig zittien.
 2. Des heb ik deel ; en daarom moed /
 Dat God mijn Heer te sprekien :
 Gy zijt wiens gunst mijn hope doet
 Dooz blijkbaar liefde-teken.
 Gy zyt mijn God en vastigheypd /
 Daar op mijns harts herrouwen /

Den grond zijns hoopens heeft geleyd /
 En op zal blijven houbven.
 3. Dus ik. 300 gy ook wie gy zijt.
 Berwezen u de strikken
 Des ramp-vejagers : hoop en tijd :
 God zal verlossing schikken.
 Wanneer des pestis kleeft- benijn
 Oepgt met ontijdig sterben :
 Hy zal u ongeraakt doen zijn /
 En weeren haar verdoeben.
 4. De schaden u zijner gunst zal hy
 (Daar toe 't onnut bekomin'ten ?)
 Zal dy gedurig wezen by /
 En troost-lyk ober ionim'ten.
 Zijn troost- smaak zal 't geroerde hart
 In hoope doen verslijken.
 Zijn trouw in allen nood en smart
 Uw schild en schutzel blijven.
 5. Geen ebel zal u onderwacht
 In 't donker overkomen.
 De vsljkheden van de nacht
 Doen geen Gods vriendt schroomen.
 Zoo wepnig 's daags de pijn u quest'
 Van die klaar- vpansch handelt /
 Zoo wepnig heeft op u de pest
 Die 's nachts in 't donker wandelt.
 6. Wanneerder op den hoogen dag
 Verwoesting is befehoren /
 En 's vpands heyt / gereed ten slag /
 Moord- pleying heeft gezwaren.
 Zoo zullen aan uw rechter zy'
 Der mannen duyzend vallen /
 Ja tienmaal duyzend noch ; en gy
 Blijft onberzeerd van allen.
 7. Met uw en oogen zult gy 't zien /
 Hoe eenmaal den godloozen
 Des quaads bergelding zal geschien /
 Dat zy hoor 't goede kosen.
 (Gy/Heer/ mijn hoop'.) Doch die met my
 De siele duest verbeffen /
 En woont in God : uw' hooft is byz
 Van onheyls klak'loos trefsen.
 8. Een ramp mag t' uwer hutten in /
 Geen plage zalze naken.

(Te diep staat deugd in Godes zin
 Om ten berberf te raken.
 Dy is uw' hups van ongeval :
 Want God / in allen nooden ;
 De goede dyns bevelen zal
 Van zijnen Hemel- boden :
 9. Om uwe wegen ga te slaan
 Den gantschen loep van 't leven /
 En uwer boeten alle pa en
 Haar beplijhepd te geben.
 Zy zullen u / (300 teer en heer
 Liefte God die hem behagen)
 Gy dat geen steen uw' boer bezee' /
 Als op haar handen dzagen.
 10. Gy Teerly en adber zal uw' boet
 Zich onbeschadigt zetten.
 Den sellen dyaak en leenws- gebroed
 Zult gy den koy verpleeten.
 In my (aldus spzeekt God van dy)
 Heeft hy zich gantsch ergeben :
 Dies ik hem red. Mijn naam kent hy :
 Dies woord hy hoog verheben.
 11. Hy roep' my aan ter quader tijd :
 Berhooring zal hem beuren.
 'k Wil met hem zijn / wanneer hy tijd /
 En epnden al zijn treuen /
 En doen hem eer / en 't luk met een
 Van zar te leben mogen /
 En gunnen mijner zalighe'en
 Aen'schouben / zijnen oogen.

Den xcij Psalm.

H Et zijn gegronde dingen / Te uften Godes eer / En

 Et zijn gegronde dingen / Te uften Godes eer / En

 Et zijn gegronde dingen / Te uften Godes eer / En

 Et zijn gegronde dingen / Te uften Godes eer / En

 Et zijn gegronde dingen / Te uften Godes eer / En

11 / den hoogsten Heer / het lof uws naams te zingen :

Te zingen van de zoetheyd / Die 'r Godlijk hart betoont /

En zieh zoo heerlijk toont In utro' getrouwe goedheyd:

2. Te zingen als de Zonne

De licht door-purvert heeft /

En d'aard' ontluysing geeft /

Dooz' 'r nieuwe lichts vergonnen:

Te zingen in de stilheyd

Dan d'aangebange nacht /

Als 'r beelveloos gedacht

De zinnen bet in wii heyd.

3. Te zingen op het galmen /

En dzeunende geinph

Dan cithar / harp / en fluyt /

Op 'r maat-gedicht der Psalmen.

Als goedigheids aanmerken

Deurzoijkt / Heer / mijn geest:

Dies houd ik zielen-seest

In utwe handen werken.

4. Wat zijn / wat zijn utro' daden /

Utro' daden / grootste Heer /

Wol achtbaarheyd en eer!

Hoe diep utro' harten raden!

En dwaas kan 'r niet bevoeden /

En Dooz' dooz-grond het niet /

Als hy den wel-stand ziet

Dan quaden boven goeden.

5. Vast bloeyt hier alle dader

Der ongerechtigheyd:

'r Heest' schijn van onbesheyd:

Maar brengh utro' ooge nader.

't Is waar / de booze bloeyen /

Maar bloeyen als het krupt

Dat schielijk hoog op spruyt /

En dat men upt gaat roeyen.

6. Gy / Heere / blijft verheben

In aller reubighheyd:

Derder is hen bereyd /

Die met utro' Godheyd streben.

Tot utwe zaligheben

Wozd allen die der zond'

Zyn hart en handen gond /

De toe-gang afgesneden.

7. Maar my zult gy verhoogen:

Zoo dat ik / onbeducht /

Als d'Enhooren in de lucht

Het hoost zal richen mogen.

Gy hebt my ober-streken

Met balsam-bocht; wiens deugd

De frische groent der seugd

En aanschijn-upt doet spreken.

8. Mijn ooge zal verblijden

In 't ongelukkig end /

En wel-verschuld' ellend

Dan haar die my benijden.

Mijn ooz zal zich verlusten /

In 't hooren van den val /

Die hen toekomen zal /

Die regen my zich rusten.

9. Gelyk de Palm / of Ceder

Op Libanon geplant /

Schoon bloeyd / en houd zyn stand

In allerhande weder:

Schoon bloeyd en clerd de aarde

Stondsom met zyn geslacht:

Zoo groenen ook in kracht

De byoom' en Gode-waarde.

10. O! die maar in Gods wooning

En hasten wortel heeft:

Gebeste Deugde geest

Gewisse Deugd-belooning.

Hy zal in vollen bloeyzel

In Godes' booz hof staan,

De grijze tijd koomt aan:

Noch duurt zyn jeugdig groeyzel.

11. 's Mans weelden zyn trompetten

Dan Godes' gerechtigheben.

Hier kan / en zal met re'en /

Het byome hart zich zetten.

In God wil ik my gronden /

Die in gants' geene daad

Dermaagchapt met het quaad /

Steeds zupbes wozd gebonden.

N is de Heer / voll' aller heerlijkh'e'en /
 Vol aller kracht / ten hoogen th'zoon getre'en.
 Hy heeft den staf / den staf zijns rijks aanbaard /

Die 'r all' bereykt wat wezen heeft op aard :

- Den staf zijns rijks / van aller eeuwigheyd /
 Booz alle tijd / zoo wis booz hem bereyd /
 Booz hem / die zelfs booz 's werelds aambang leeft /
 En eeuwigheyd in Godes wijsheyd heeft.
- o! daar een holk / maakt aller goedighe'en /
 En woesten hoop is razend' op de been.
 Zy trotzen / Heer / met hoog-geheben kop
 De kroon ulws rijks / en staander tegen op :
- Recht als de zee / booz stercken slozin verbaast /
 Haar bloeden heft / en woelt / en blypcht / en raast /
 En booz haars steuns sterk-lypdende gegalp
 Den hoogen duyn bzepp't met haar ober-zwalp.
- Stout is haar taal / booz steggert haar gedacht /
 De Heer nochtans van al veel hooger kracht.
 Hem ober- mag geen aardsch (hoe groot) geweld /
 Die 'r all' booght / en elk zyn palen stelt.
- 't Straat / onbeweegt / op basten waartheyds grond
 Al war'er stroomt / o Heer / uyt ulwen mond.
 Betaamtlykheyd verzet de heplighe'en
 Uws hups / en repkt booz alle dagen heen.

God / strenge Heer / geduchte straffer / o'zoot
 wereld-richter / wzaak-beschaffer : o! dat de glans
 ulw's glorijs straal' o! dat bergelding eenmaal koom

En met getergden plage-stroom

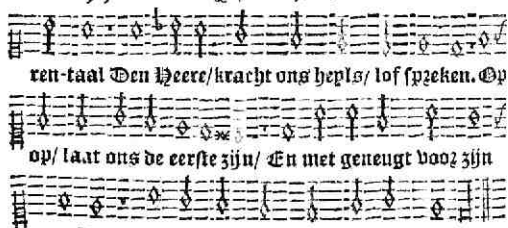
- Op hooger menschen hoogmoed daal' !
- Hoe lang noch zal der goddeloozert
 Verdurben hoop zich minne-koozen /
 En stozken trots' : hoe lang roemt noch
 De dengd-niet van zyn' sporteryn' ?
 De booswicht van zyn' felbetmerp' ?
 De slimmer van zyn' schalk bedrog' ?
  - Uw' volk word / Heer / van haar vertreden /
 Uw' erf-deel ljd haar woestigheden.
 Zy bzenen Weer-uw en Wees om-hals.
 Zy moozden (o onwaardig ding' !)
 Den aan-gehepden bzeemdeling :
 En noch zyn zy gerust in all's.
  - Dees tale heeft het hart van binnen :
 (Zoo gants verburben zyn de zinnen)
 Waar toe 't gedachte niet bestaan' ?
 Daar is / daar is geen God die 't ziet.
 Israëls God aanschouwt het niet :
 Waarom niet onzen tof gedaan' ?
  - Dom-zinnig volk / bereekte ooren /
 Ontmenfchte aard / ach ! kond gy hooren /
 Zoo hoogt. Of wilt gy eeuwelijk

- In uw' berbeesthepd henen gaan /
 En 'r harte / vol van zorten waan /
 Niet heffen uyt des domhepds slyk ?
 6. Wie derster 't geen hy zelfs kan gounen :
 Hoe ? zou dan die niet hooren konnen /
 Die d'oore selver heeft gepraent ?
 Kan die wel bloot zyn van gezicht /
 Die maker is van 't ooge-licht ?
 O ! recht versoeplyk onbestand !
 7. Zou' hy aan haar geen straffe plegen /
 Dien hy 't gehepinnis zynner wrege
 Dooz klare lessen stelt in 'r naakte
 Daar doch de donk're harten-wet /
 Wie hy den Heyd'nen heeft gezet /
 Den overtreder strafbaar maakt ?
 8. Weg toeberlaet der dwazer logen /
 Die uwe zielen houd bezoggen.
 Zelf 's Menschen hant dooz-straalt Gods oog
 En ziet wat in de dupsterhepd
 Zyns grond-gedacht is herjolen lepd /
 En d'pthehd van zyn gepoog.
 9. Gelukkig mag de mensch wel heeten /
 Dien gy / o God / uw' wil laat weten /
 Dooz naaktes wetten vaste leer :
 Het welk zyn' ziele ruste maakt /
 Wanneer den quaden dag genaakt /
 Ter tijd toe dat het lot eens keer :
 10. Ter tijd toe dat den booshepds slaven
 De kuyt des onhepds werd' gegraden
 Ten onberisfelijken bal.
 Want God (des houd' ik my getwis)
 Zyn upverkoren erfenis /
 (Zyn volk) doch niet verlaten zal.
 11. Het wezen zal den schyn berdyshen.
 Want recht is recht en moet recht byshen.
 Daarom / wie recht heeft op zyn zp' /
 (Wanneer de zaak nu komt in 't licht /
 En staat ter pzoef van 'r reyn gezicht)
 Dien ballen alle hzoome by.
 12. Wie zal zich my ten zelfshap geven /
 Om dooz rechtbaardig tegen-schren
 Den quaad-gezinden 't hoeft te bit'en :
 Wie is 'er die 't met my wil staan /
 Om tegen menschen a'n te gaan /

- Die ondengh werken / deugde bit'en ?
 13. Had God zich mijns niet aangenomen /
 Om tijdelijk ter hulpe te komen /
 Alr' waar 't geweest mijn dzaad moest af ;
 De donkerhehd had my om-bat /
 En mijne ziel eer lang gehad.
 In 't eeuwig-eeuwig stille graf.
 14. Had gy mijn strupkelende gangen
 Niet onder-scut / en my om-bangen
 Met vleug'len der barinherighehd /
 't Waar lang met my ten end geweest /
 Heb ik / met opgetogen geest /
 Zoo menigmaal tot God gezepd.
 15. Mijn hart / (dooz 't booz-spoek van den ebel)
 Betogen met een dikken nebel
 Van beelerhande fantasy /
 Had onrust in zyn diepsten grond /
 Doe gy zoo zooten troost toe-zond /
 En quamt mijn' ziel met bzeugde by.
 16. De recht-berkreupelende zetel
 Der boozewichten (hoe vermetel)
 Zal die zich plaatsen neben dy ?
 Heeft hy wel pers met God gemeyn
 Die / naar het oog uytwendig repn /
 En hart dzaagt vol beziegerp ?
 17. Die zich met hoopen t'zaam gaat geven /
 En uyt is om des bzoemen leven :
 Die / doozsig na omnozel bloed /
 Den goeden aan durf met geweld /
 En 'r onrechtbaardig bonnis beid /
 Ja 't booz'schzift van zyn boos gemoed ?
 18. Der zulker quaad zal my niet treffen /
 Want God zal my het hoeft berheffen /
 En wezen mijns vertrouwen's rots.
 Waar hen zend hy / met smaad en krupp /
 Den loon van hare booshepd t'huys :
 O bitlijk oordeel onzes Gods !

Den xcv Psalm.

K
 Om by / en laat ons altemaal / Met voegelyke ee-
 ren-

ren-taal Den Heere/kracht ons hepls/ lof sprekten. Op

op/ laat ons de eerste zijn/ En met geneugt vooz zijn

aanschijn De stem ten dank-lied nyr doen bzekten.

2. Want God is een hoog-machtig Heer /
Een groote Koning, hoog en beer
Is zijne boven alle Godhepd.

Hy is 't die d'aard' haar basthep geest /
Der bergen krunn berbeben heeft /

De woesten Zee in zijn gebod hepd :

3. De woeste zee en 't dzooge land /
Nyr-voorzels van zijn eygen hand.
Kom by / laat ons eerbied'lyk knielen /

Mer Goddelijk ontfach geraakt /
Dooz 't aanschijn diens die ons gemaakt
En macht heeft ober lyf' en zielen.

4. Hy is ons God ; en top zijn bee /
Zijn herderlyke hand staat te'e

Om t'zjner wepden ons te lokken.

Daarom / zoo gy noch beden 't woord
Zijns Goddelijken aanspraaks hoorz /

¶ Laat uw' hart zich niet verstoppen.

5. Slnpt (zept hy) ny doch 't harte niet /
Weliker voozmaals is geschied :

Gefchied (o sy der grover schanden !)

In 't dooz-ge dwaald Arabia

Te Massa en te Meriba

In d'ongeboutode woeste zanden :

6. Doe ny uw' muypig vooz-geflacht
Zoo beelmaals tergd' / en inijne macht

(Daar zy doch wisse pzoef van zagen)

Bekeerdelijk in twyffel roog /

En / recht of haar de eerste loog /

Ma nieuwe God-blyk durfden bzagen.

7. Zulks dat ny haars de walge strak /

En

En dzoegz' in harten ongemak
Den langen tyd van beertig jaren.

¶ 't is een volk (deez') woordten dzong

D'afkeertighepd ny van de tong

Wiens dypster hart geen licht kan klaren :

8. Een volk / dat steds ten dwaal-weg slaat /

En 't hart ter slimhepd neppen laat /

Om noyt mijn' paben recht te naken /

Dies heb ik in mijn toozn gezepd /

En zwoer dat zy in eendighhepd
Den lust mijns rusts niet souden smaken.

Den xcvi Psalm.

Zingt/alle wereld zingt/den Heere/Den Heere on-

sen God/ter eere/ Een nieuw gezang,mond-zaligt hem/

En van zijn hepl dzaag uwe stem

Van dag tot dag de klare leere.

2. Kom / geest / met wel-gegronde reden /

Den volken zjner heerlijkheden

En wonder-daden dypd'lyk blysk.

Want groot is God / hoog-pyzselyk /

En alle lof zijn' eer beneden.

3. De Goden / die den vommen sypden /

Dooz wangeloofs verkeert aan-dupden /

Werschezlyk'lyk zijn / zijn der bene'en

Zijn's Godhepds hoog' ontzachtlykhe'en /

Zelfs in de harten van den rypden.

4. Der volken Goden zyn al t zamen /

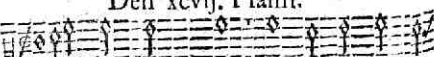
(Hoe schoon gepzonkt met groote namen)

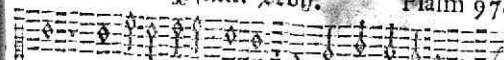
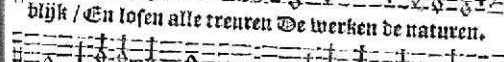
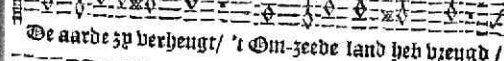
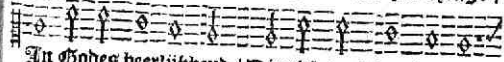
K

En

Een al-te-pdel bzeyn-gebicht.
 Maar 's Hemels rond heeft God gesticht;
 Werk / dat zijns Heers zich niet durf schamen.
 5. Zijn aanschijn sprekt doozluchte stralen
 Van hooge gloep. In de zalen
 Zijns heyligdoms staat kracht ten toon
 Verzelfschapt met zoo schoonen Schoon /
 Daar alle Schoon niet by mag halen.
 6. Wel op dan alle volk-geslachten
 Maak u God-waardige gedachten /
 Dooz Godhepds waar' erkentenis.
 Geeft eere (diens de eere is)
 Den Heer' zoo rijk van roem en krachten.
 7. 't Aftwendig by'ren' zp de stempel
 Des waren Godzucht's. naakt den bzempel
 Zijns voorhofs / met geschenk gela'en.
 Kromt u den Heer' en bid hem aan
 In 't schoon behang van zijnen Tempel.
 8. Zijns aanschijns glans / zyn hooge waarde
 Dooz-blik met schrik de gantsche aarde.
 Elk spreek: Der volken heer de Heer.
 Die 't aardrijk best' wiens magt en eer:
 Dan billijkheid zich nopt ont-paarde.
 9. Rechtvaardig oordeel zal hy geven /
 Na Mer den volken wooggeschieden.
 Des heb den hoogen Hemel bzeugd;
 Des zp het aardse dal verheugt /
 Mer alle die der inne leven:
 10. Des moet / tot boden toe van ond'ren /
 Het see-diep als van bzeugde dond'ren;
 Des moet het veld / en wat'et geest;
 Het woud / en alles wat'et heest /
 't Hof bzeugd'lijk upen van Gods wond'ren.
 11. De heel natuue zal zich vermalen
 In 't aanschijn Gods / als hy zal naaken
 Mer oordeel en rechtvaardighepd /
 Om / na wis waarhepds onderschepd /
 Te richten aller menschen zaken.

Den xcviij. Psalm.

N is de Heer aan 't Aijk: Dies toonen bzeugde
 blijk

 blijk / En lofen alle treuren De werken de naturen.

 De aarde zp verheugt / 't Om-zeede land heb bzeugd /

 In Godes heerlijkhepd / Die zich zoo klaar berspreept

In veele macht en deugd.

2. Der wolken duysternis /
 Die om hem heuen is /
 Kan allen die der leven
 Zijns goedhepds ludruk geven.
 't Ontwankelijke recht /
 Op waarhepds grond gelegd /
 Is zijnen riehre-tyoon /
 En Goddelijke Kroon /
 Onschepd'lijk aan-geherjt.
 3. De tegenwoordighepd
 Van zijne Majestept /
 Met heider licht om-scheenen /
 Zend duur en blam dooz heeneit /
 Waar van de snelle brand
 Een peber zijn brand
 (Al waer zijn kracht haar wend)
 In haast verteert en zend
 Een wezeloozen stand.
 4. Met schitt'rig bixem-licht
 Bezrast hy 't aardsch gezicht /
 En in zyn 's glans upt-breken
 Is heel de lucht ontfleken:
 't Ward' ziet het aan / en beest:
 't Gebergt / dooz schrik dien 't heest /
 Der smelt als wasch / dooz hem /
 Wiens scepter kracht en kleem
 Op all' heest wat'er leest,

5. Donstertreffelijke mond
 Der hemelen verkond /
 En spreekt met stomme reden
 Waars Gods Gerechtigheden.
 Zijn Godhepd (wijd verhepd
 En gloriy rijk versprepd
 Dooz wonderhepds vertoog)
 Blijkt aller menschen oog
 In haar onzientijkhepd.

6. Dies moeten schaamt-rood staan
 All' die ten Afgod gaan /
 En slozten hare beben
 Dooz hout dooz konst gesneden.
 Hier hart (zoo ver verleyd)
 In 't dwaze onbescheyd
 Van zijn Godsdienslighe'en /
 Op yd'le schijn van re'en /
 Zich zelven roemt en diepd.

7. Heeft dan de Wereld yet /
 Waar in men Godhepd ziet /
 Of dat / na Gods behagen /
 Den naam van God mag dzagen :
 't Ontdenk' zich zijner eer /
 En buyg' eerbiedlijk ne'er
 (Gereest met heyl' gen schrik
 Dooz waarhepds klaren blik)
 Dooz d'aller dingen Heer.

8. Dit treffelijke woozd
 Heeft Ston aangehoort /
 En 't heeft haar hart doen smaken
 Een hemel-zoet bermaken.
 De maagdelijke jeugd
 In Juda / is vol vzeugd /
 Wanneerz' uw oozdeel baat /
 En diep in 't harte laat
 Een zoo God-waarden deugd.

9. Te recht is zp herblijd /
 Want gy de hoogste zijt /
 En alle Godlykheden
 Laat d'uwte ber beneden.
 O loffelijk geslacht /
 Dat God hoog lieft en acht
 Ontzegt der zonden quaad /
 Dooz hartelijken haat /

't Wezit van uw' gedacht.
 10. Hy / dien gy lieft en dient ;
 Is een getrouwe bziend
 Den hem-ge-epgden harten.
 Hoort laat hyz' in de smarten ;
 Haar ziel is / als een schat /
 Van zijne gunst om-dat ;
 Zijn' zoeg bewaarze nantu ;
 Hy rukte up den klant /
 Daar haat de dooz' in had.

11. Uyt deugd wozd vzeugd gemaagt,
 Daar is een zaad gezaayd /
 Een zaad / daar noch den vromen
 Een ziel-glans up zal komen ;
 Een ziel-glans / die 'r gemoed
 Met een zoo zoeten zaal
 Al om dooz-geuren zal /
 Dat geenderley gebal
 Hem des ontdenken doet.

12. Wel aan die 'r goede mint /
 En smaak in deugde vind /
 Gehecht aan waarhepds Leere :
 Verbzoed u in den Heere.
 Uw' stemme / dooz' 'r geklank
 Van taal en soeten sank /
 Hyeut' in 'r geheugenis
 Hem die zoo heylig is /
 Met vollen lof en dank.

Den xcviij Psalm.

D

En Heer een lied, een lied / bysonder

In toon en stof, Want / ziet / de kracht Sijns grooten

azrems heeft groot wonder / En zijne hand deel

hep.

heyl ge'zocht. Zijns Godhejds luster blinkt in
 d'ooen Van 't Heydensch volk/ dooz recht en macht.
 Hy heeft zich Israels aangebogen

En d'oude liefd' en trouw herdacht.

2. Gods heyl heeft zich in alle palen
 Der aard vercoont. Dies juchp den Heer
 De heele wer'ld met stem en talen /
 Met zank en klank / van na en beer /
 Met luyten en met krijgs- trompetten /
 Met schil bazyn- en hoozn- getrupt.
 De Zee moet zich in bzeugd ontfetten /
 Met alles watz' in haar besluyt.
3. Dooz 't aanschijn van zoo grooten Koning
 Verbzoog zich alles watter leest
 In bloed / op berg en al wat wooning
 Op 's Werelds wijden badem heeft,
 Want hy (de Heer) komt om te richten
 Des werelds gantschen omme- ring
 En allen volken wat te richten
 Na billijkhejds verozdening.

Den xcix. Pfaln.

God eersigt ten thoon/ En aanbaart de kroon :
 Dies den volken schroom En vertzaging hoom. Heyl
 ge

ge Cherubijns Zijn de zetel zijns. Die op aarden le-
 ven / Moeten dooz hem beben.

2. Groot in Sion d' Heer /
 En verheben beer
 Boven alle volk
 Onder het gewolk.
 (Lof zal wien naam /
 Groot en schriklijk r'zaam /
 Van elks lippen strijken /
 En vol- heylig blijken.)

3. Deze Heil / vol kracht /
 Liefc alleen en acht /
 Heeft alleen zijn bzeugd
 In de juchp te deugd
 Van gerechtichejd /
 Dooz hem zelfs berejd /
 En / ten vaak van teben /
 Israels gegeven.

4. Woent hem ober- zeer /
 Heft ten top van eer
 't Lof onz's God: en kniel'
 Met dooz- schijte ziel
 Dooz zijn boetschabel.
 Billijk is 't bebel :

Zijn groot- heyligeden
 Zijn ons des tuel teben.

5. Moses en Aaron /
 Dien hy zelfs bergon
 Dien zoo- hoogen trap
 Van zijn Priesterschap ;
 En ook Samuel :

Alze (Israël
 Ten gewall' hem baden /
 Hoord' hy in genaden.

6. 't Koeppen van haar stem
 Steeg / en neygden hem /
 Dat hy God- spraak gaf

Van den Hemel af
 Npt een wolk-kolom ?
 Want zp 't hepligdom
 Zijns gezets / Vol waarden !
 Trouwelijk bewaarden.
 7. Gy / Heer / onze God /
 Gy gaast ooren tot
 Haresmonds gebeds.
 't Feylen in de Wez
 Hebt gy in den lie'n /
 Over 't hoofft gezien /
 Waar 't moedwilig woelen
 Alwe wzaak doen voelen.
 8. Dies mi peder poog /
 Dat hy groot en hoog
 Van den Heere roem /
 En in demoed ko'm /
 Om ten berg te tre'en /
 Daar der Godlijks'en
 Glaus is zijns met-deptig :
 Want de heer is heplig.

Den C. Psalm.

A

Al' die hier lebens adem scheidt / En op der aar-

den wooning hebt / Doet allent-halven vzeugd-be-

wijs Den Heere / onzen God / ten pzijs.

2. Creed in / en laat triumph-geneugt /

Npt overbloed van harten vzeugd /

Dooz zijns groot waardigheds aanschijn

Alw' Godsdiens een gezelschap zijn.

3. Dit zp 'n een on'wankle leer /

Een wisse waarheid : Dat de heer

Ontwiffelijke Godhepd heeft /
 En zelve allen alles geeft.
 4. All' eygen eere zp verzaakt /
 Niet wy / maar hy heeft ons gemaakt.
 Hy / onzen Herber en getey ;
 Ndy 'r vee en schapen zijner wep'.
 5. Creed tot zijn hepl'ge poozten in
 Met eedbank-volle ziel en zin.
 Bzeugt lippen rijk van eeren-taal
 In 's Tempels eers' en tweede zaal.
 6. Doet zijnes Godheids groothepd kond.
 Zijn naam heb zegen in uls mond.
 Zijn plicht bezicht hy die dit doet :
 Want hy (de Heere) is over-goed.
 7. 't Beduren zijner goedighe en
 Strekt zich dooz alle eeuwen heen.
 Zijn waarhepd staat en blift in kracht
 Dan 't een tot 't andeze geslacht.

Den Cj Psalm.

E

En heplig lied (niet van geringe dingen / Maar)

van genaad en oordeel zal ik zingen. U / Heer / ten dank

(die 't harte kond dooz-zien) Zal dit geschien.

2. Dolmaaktheids weg zal ik met mijn gedachten

(Ter tijd God kom) dooz-gronden en betrachten.

Mijn wandel zal een vzeugd-spiegel zijn

Dooz elks aanschijn.

3. Een zuyver hart / een onbezoebelt wezen

Zal mijnes doens onschepdlyk zelschap wezen /

Ten end myn huys een porzend boozbeeld heb /

En deugd lust schep.

4. Niet quaads of flims en neem ik my dooz voegt.

Ik haat het doen van die / verdwaast / ter togen

Van waarheid gaan, de zulke duren my
Niet aan mijn zy.

5. 't Boosaardig hart (hoe schijp en onbeketheit
Dooz 't los vernis van hobelijke trecken)
Moet weg van my, geen quaad (300 staat mijn zin)
Nag tot my in.

6. Wie sluppelijc zyns naastens eer bekutabbelt /
En 't bziend -geheym ontromwelijc upt-rabbelt /
Dien komt mijn hand mer overzotte straf /
En sijnd hem af.

7. Een hart / fonteyn van trotz' en batze zehen /
Dooz d'epgen dunks dwaas' opgez' wallentheden ;
't Oog dat op elk / als op zijn miuder ziet /
En lijd ik niet.

8. Mijn oogen zien op luyden (dun op aarde)
Wien 't slecht en recht / wien trouwheyd is in waarde.
Daar wil mijn hart. Daar zet ik my by ne'er /
En liefze zeer.

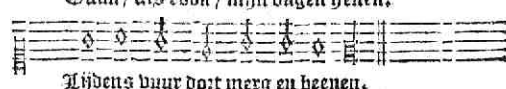
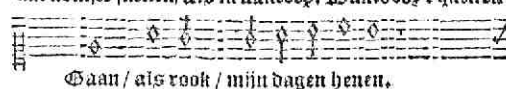
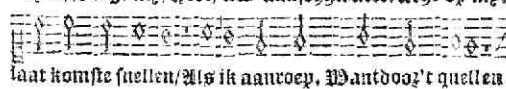
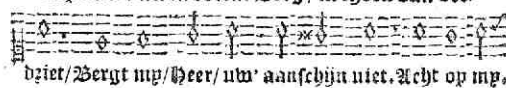
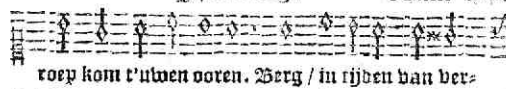
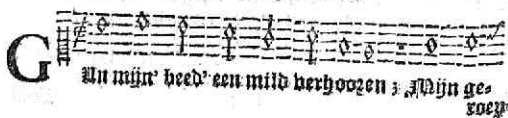
9. My lust den dienst van die het goede plegen /
En wand'lers zyn op Gods volmaakte wegen /
Moet word een man / die dooz bedro'g sich yzoort' /
Mijn dak-geuoot.

10. Geen leugen-mond sal immer by my dij'en /
Geen balsche tong mag ik / ontrent my t'ien ;
't Afkeerig hart en gantsche geenen dze'e /
Het oog geen ste'e.

11. Waar pver gloept / quijt sich de dengd-betracht'er.
Der boosen hoop ben ik geswind her achter /
En delz' al 't saam / met euen streekesche hand /
Dooz 't gantsche land.

12. In Godes Stad sal supdering geschieden
(Dooz mijn beleyd) van allen boosen lieden /
Van all' wie hand of hart heeft tot de daad
Van 't sonden-quaad.

Den Cij Psalm.

2. Wyl des dzoebens pijnlijc bzeren

's My's behoefte doet vergeten /

Derst het hart / laf en slay /

't Boodelijke lebens zay /

Recht als d' afgemaayde heupden.

Dooz des zuchtens bange buyden

breest het doen my aan de belse.

Droefheyd is een zielen-helle.

3. 'k Ben (ach !) in mijn eenzaam quijnen /

Als een roedomp der woestijnen ;

Als een wyl die zich in 't woud

Schuw en ongezellig houd.

'k Sigt mijn tijn in woelijc waken :

Recht als 't mussen op de daken

Creurt / wanteer 't zyn ga' moet derden.

Droefheyd is een stabig sterben.

4. D'ongezouten laster-veden /

Niet den hoon en smaad'lijkheden /

Daar mijn byand / tijd aan tijd /

Mijn' ellende me'e besmyt /

Van my 't bzoed als asch doen smaken /

Van mijn dzank half tranen maken /

Kan my allen lust af snijden.
 Spot in Kamp / is 't hoogste lyden.
 5. Uwver verontwaardigingen
 Gzinnig aanschijn brenst mijn dingen
 Tot zoo jammerlijken stand
 Hoog en laag dooz ulve hand.
 Schand'lijk dalen volgt mijn klimmen
 Ach ! mijn tyd keimpr als de schimmen.
 Als een gras verdozt mijn leven ;
 Beter noyt dan kozt verbeven.
 6. Maar o Gy / wiens thoon / bestendig /
 Grond-vest heeft in 't nimmer-endig ;
 Wiens geheug'nis / van geslacht /
 Tot geslacht / leeft in 't gebacht /
 Gy / o Heer / (na zoo veel karimen)
 Zult u Sions eens erbarmen.
 Tijd is 't dat zich 't tot herbate.
 Aller dingen is een mate.
 7. 't Is den hart-wensch uwer knechten /
 Haar te mogen op zien rechen /
 't Deert hen datze zonder lof /
 Zoo mismaakt sepd in haar stof.
 Daad op wensch. Dies zalder bzezen
 Under volken harten wezen.
 Woor den grooten naam des Heeren.
 Kracht-blyk doet gezag hermeeren.
 8. Alles wat'er / hoog in waarde /
 Kroon en scepreer dzaagt op aarde /
 Zal dooz troffen zijn met schrik
 In uws Godhepds glorp-blik.
 Want in Sions wederbouwen
 Laat zich Godes eer aanschouwen
 In een ongemeene klaarhepd.
 Sterkft beweegt bebonden waarhepd.
 9. 's Widdens heeft hy acht genomen /
 Dar van zijn' eenzame bzoonten
 (Dooz den last des leeds gepoxt)
 Woor zijn aanschijn is gestoxt.
 O wat schatten van genaden !
 Gy getrouwe heuge bladen
 Sta dit allen na-geslachten.
 Groot geluk eyscht eeuwig archten.
 10. Van het volk noch ongebooren
 Zal men 't lof des Heeren hooren /

Want op aard heeft God het oog
 Van zijn Hemels heplig Hoog /
 Om een gunstig ooz te leenit
 Tot des swaart-geboepden steenen /
 En zijn ziel den dood 'r ontrukken.
 God-hept 't perk der ongelukken.
 11. Van zal Godes klaarhepd blinken /
 En zijn naam in Sion klinken :
 Als men allenthalben ziet /
 Dat het volk te samen bliet ;
 Dat de groote Koninkrijken /
 (Die / dus / Godes hand ontvoijken)
 God ten dienst / eerbied'lijk naken.
 Wonder-daad kan lof-tijk maken.
 12. Dit 's het beeld (vol zoet behagen)
 Van die ongeboren dagen :
 Ach ! die 't wezen zever had !
 Nu op 's levens halbe pad /
 Heeft hy my de kracht der leden /
 En mijns tijds bestek besneden.
 Blik van hepl / in druks om-geven /
 Is een laben / maar geen leven.
 13. Moed zal ik nochtans noch scheppen /
 En aldus de lippen reppen :
 Sny / mijn God / mins levens djaad
 Niet zoo af ter halber maat'.
 Laat zich in berlijking paten
 In sijne stip / by uwer jaren
 Dalelooz' onedijheden.
 Rechte straffe staat op eden.
 14. Van geslachten tot geslachten
 Aijkt uw' rijk / zelfs uwer keachten :
 Al booz lang geschapen / werk /
 (Ward' en Hemelen) hoe steck /
 Hoe geground-best 'r / is bergank'tijk :
 Maar gy eeuwig en ontmaank'tijk :
 Alle moeten z'aan 't bebouden.
 Niet dat steeds zijn nieuws kan houden.
 15. Slijten zullen' als de kleden
 Van het een tot 't ander heben.
 Dooz u / zp / en alle ding /
 Eenmaal ter verandering.
 Gy / wiens ongemeten dagen
 Noyt haars durings epeude zagen /

Op ontlijkt u selven nimmer.
 Blypen God all' hooch getimmer.
 16. Dast en zeker zullen woonen
 Uwer knechten liebe zoonen:
 Dooz utw' goddelijk aanschijn
 Zal haar zaad gebestigt zijn.

Den Clij Psalm.

Loof God/ mijn ziel; en alles wat in my is/ Zijn
 heyl' gen naem. loof God/ mijn ziel: want hy
 is / wiens beele gunst gy niet vergeten moet. Hy
 spaart in zond' / geneest in swakthigheden / Red in
 ellend / om-kroont utw' liebe leden/ Met hzundes-
 lijk' erbarmings overbloed.

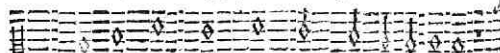
2. Hy sloopt utw' lust / hy zaad den eyfch der tongen.
 Hy doet / gelijk een Arend / utw' herjongen.
 Hy schafft aen elk verdzakte recht. Wel eer
 Maakt' hy zyn va'en aan Moses / en zyn daden
 Aan Isr'el hond. Medogend / hol genaden /
 Tot gramschap traag / deur goedig is de Heer.
 3. 'r Bed zeden quaad en laat hy niet berouwen
 In zyn gedacht / om eeuwlijk toorn te houden.
 Hy ebent ons de straf der zonden niet.

Want

Want ruyt 300 wijd als Aard en Hemel scheelen /
 Als Oost en West / erstigt in allen deelen
 Gunst hoven straf / aan all' wte zijns ontziet.
 4. Een Vaders hart ontfarmt zich zijner zoonen:
 God / pegeijks die hem in 'r hart laat woonen.
 Want hy erkent wat a'n en van ons is.
 Een nietig stof; een bloem die op der heiden
 Kanzielijc bloept / maar dooz een wind verspreybert
 Heen valt / en laat haars plaats geen heigents.
 5. De goedheyp Gods heeft perk van rijd noch uren /
 Maar blijft in stand en duurt een eeuwig duuren /
 En hzept zich wyl tot in geslachts geslacht
 Den geenen die zijn Godheyp waarlijk bzezen /
 Die zyn verbond haar hart schat laten wezen /
 En nemen seherp op zyn geboden acht.
 6. 'r Groot hemel-wulf laat zich de Heer geballen
 Ten konings-stoel zyn scepter repkt tot allen.
 Dies looft den Heer / gy zyn gezwinde boo' n /
 Zyns Godheps kracht / zyn snelle woogd bezichters /
 Zyn eer gezants zyn sterke wonder-schitters:
 Looft al Gods Heer dat dient hooz zynen thzoon.
 7. Looft / looft / den Heer gy alle zyne werken /
 Looft waar gy zyt / looft daar hy zich laat merken
 Een Heer te zyn / en zynes scepters eer
 Met held'ren glaus van boven-aardsch vermogen
 Haar kraalsel geeft den sterffelijken oogen.
 En gy / mijn ziel / mijn ziel / looft ook den Heer.

Den Clijj Psalm.

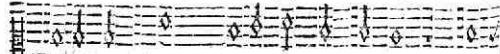
Stoot wyl mijn geest / mijn geest die zwanger gaar
 Van Godes lof / 'r geen gy in 'r hart verbaat. Mijn
 Heer / mijn God / wiens hoogst' hoog waardigheden.
 Een

En heyl'gen schyck doen gaan dooz al de leden :

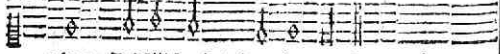
Daar bind men pets / hoe schoon en wel-gemaakt /

Dat uwes schoont' upnemend'hepd beraakt ? Daar

is cieraad / hoe ober upgenomen / Dat by den glans

uwes Godlyk'hepds kan komen :

2. 't On-naak'lyk licht gebuykt gy tot een kleeid ;
Des Hemels Rond / tot een gardijn tapeet ;
't Gewulde bocht / tot eenen rhyoon ban eeren ;
't Gemolk tot koets ; den suellen wind / tot veeren ;
't Blam-stralend' buur / tot knechten en travants ;
't Onwe'er en storm / tot boden en gesants ;
Maar al wat kan met sijn cieraad palen :
De uyl' / o God / verdoebent' atemalen .
3. De wichtig' Ward / die los in 't Woel hangt /
Of / heefse pet dat haren kloot omvangt /
Met duune lucht ten lichtsten is om-rogen /
Staar ebenwel / dooz uw' al wyls vermogen /
Dooz konst uwes hands in tegenwicht gepast /
Een wassen stand ; en rust op haren last :
Een wassen stand / daar upt zy noyt mag schyicken /
En niemands konst of macht kan doen verwikken .
4. Doe 't groote werk (hoewel al in 't gedacht
Des Konstenaars voorbeeldelyk gewacht)
Wel eer noch niet ren konst-top was geklommen /
Nag 't Warden-rond in diepte oberwommen /
En r'eenemaal met wateren bedekt ;
Rech r'als / wanneer de mensch een kleeid aantrekt /
Gestalt en vers / die eerst zich naak'lyk toogen /

Doe

- Verfchuylen gaan dooz d'ommestaande oogen.
5. 't Was Ze en Nucht, men zag noch berg noch dal,
Maar mer uw' stem haer heerschende geschal
Nyt dond'ren laat : wat ziet / wat ziet men komen ;
Het water / suel (als mer een Godlyk schzomen
Geheel dooz'trest) moet na sijn afgrond blien.
Het steyl gebergert laat straks sijn toppen zien.
Eer 't oeg verzoet / leyd weder ding ver'scheyden :
't Gebergert om hoog ; de dalen tusschen beyden.
6. En om booztaan de waer'en (als wel eer)
Het gantsch behaang des Warden kloors niet meer
Met haren bloed te laten ober-scholyen /
Weest uws hand Natuur' hier in geholpen /
En 's waters loop gefest tot perk en maat
Zijn oeber-kant ; daar 't egen goist en slaat
En deel gewelms met byspen komt bezijven / i
Maar / als getemt / moet eeuw'lyk binnen blyben .
7. Gy maakt dat 't bocht sijn diepe ad'ren schiet
Nyt 't hart van d' Ward / en dooz 't gebergert af-blied :
Dat alle hier 't zy dat 'et / tam / gaat wipden /
En onder stuur des bouwmans zich laat leyden ;
't Zy dat 'et zwerft / en van naturen by /
Den toom niet kent van menschen heerschappy)
Wanneer Natuur' gezek van bocht doet woelen /
Elk op sijn pas den drink-lust mag gaan koelen .
  8. Daar 's 't gediert dat onbekommer' leeft /
En d'open lucht tot sijn verlust-plaats heeft :
Daar siet en hoorz men 't op de takkens spzingen /
En zijnen zang onkunstig zenen zingen .
Hier tusschen / heer daalt gy met hemisch nat /
En jaapt het veld / en maakt de bergen zat ;
En doet her jaad / in dooz' geachte kluyten /
Eer milder vucht sijn teel'oze krachten upten .
  9. Dies geert het land een rijk en vol gewas ;
De beenden / heup en volst dan boeder-gras ;
Den akker / koorn / tot noadig menschen voedsel ;
Den wijntak / d'uzp / tot heuglyk haer verschoed ;
D' Olyfboom / ber / tot schoonhepds oberbloed ;
Goos Edel woud / sijn Ceders ; die (geboed)
Dooz 't midde zep van Libanon's waranden)
Hier sijn geplant van menschen / maar Gods handent,
10. Daar staer den Bein' / o' wiens vergebent top /
Den Kijper woont / en quert sijn jongen op :
Daar staet 't geboomt / 't welk / lustig om aanschouwen /
't Ge

't Bevogelt' nood om neffen op te bouwen.
 Den bloeden Das bergunt op 't steep ge bergt /
 Als tot een schans daar hy zich beptig bergt.
 De helle vots (300 kan 't uw wijshepd stieren)
 Is booz 't Konijn / 't onlwerbaar! aller dieren.
 11. Op doet de Maan / nu meer dan min van licht /
 Dooz haren loop / na uw belofte' gericht /
 Het ronde Jaar in effen deelen depen ;
 De Zonne ook haar gang doen zonder seplen /
 Zoo datze niet alom op een tijd licht /
 Maar rijst en daalt, (Dies schijnt zich booz 't gezicht
 't Een eerst zich toont) en laar dooz haar verrekkien
 De dypstermis den halven Ward-kloot dekken.
 12. Dan komt het wild / dat 's menschen ooge schouwt /
 Ten hofen upt, (De donkerhepd maakt stout.
 En 't Leeuwen-jong dat baags in stilt' verbozgen /
 Omwachtig is zjn roof-aas te verbozgen /
 Laat zjn speionk / en / graag ten byt bedacht /
 Voort dooz het veld op 't boozdeel van den nacht.
 En eyscht van il / verzaber en behorder
 Van alle ztel) mer heefch gebzjn zjn boeder.
 13. Maar met de Zon haar aanschijn toe'er vertoont /
 Kijpnt elk / en gaat ten kuple dien 't behoont.
 Dan voelt de Mensch zjn tijd om op te waaken /
 En / na gewoont / zich aan het werk te maken ;
 Als d' Aboud komt / die hem zjn doen belet :
 Dus geeft op 't al zjn tijd / zjn beuer / en wet.
 Hoe groot zjn / Heer / uw' werken ! hoe byzonder !
 Hoe wijs gepast ! hoe veel ! hoe goet ! hoe wonder !
 14. En noch en is uw' goedhepd niet bepaalt
 In d' Ward alleen ; maer heepd zich upt / en fraalt
 Tot in de Zee / die / diep en wijs / van dieren /
 Zoo klejn en groot / die haren bocht dooz zwieren /
 Ten dichtsten kriet in sal dat talloos is.
 Rondom de schepen zweemt uw' Walleviss.
 Uw' groot geschepe / dat / by en lustig weder /
 Op 't water speelt en dobbert op en neder.
 15. Al / al wat leeft in water en op land /
 Wacht / op zjn tijd / elk spijsz van uw' hand :
 Ontsluyp op die terstond zal 't al verquikken ;
 Houd grze toe / straks 'al nature schyikken.
 Vertoont op il / 300 reeft her peder goet :
 Werbergt op il / 300 zakt terstond de moed :
 't Gebiert van d' Ward ; de Ward / van Hemel bate ;

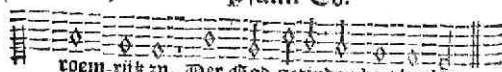
om

Den Hemel voelt zich van uw' gunst berlaten.
 16. Heerneemt op / God / den in-gegeefen wind ;
 Wat is helas ! wat is van 's Menschens kind ?
 Des lebens grond is weg, tot niemendallen /
 Tot stof en asch moet alles toe'er verballen.
 Her-biaast op / God / den adem in de le'en ;
 Straks komt'er kracht in ader en in ge'en ;
 Het bood' her leeft / en doet d'eenzaam' Warde
 Doozbeelt van both een nieuw' gestalt' aanbaarden.
 1. Een eeuwig lof behoort den Heere toe /
 Den Groeten God ; die / weldoens timmer moe /
 Zijns hands geschepe 300 ber zich laat behagen /
 Dat hy nopt hier van trouwe 302g te dzagen.
 Kijziet by d' Ward : zp dabert als beschezoot.
 Hoert hy 't gebergt : het rooke-dampt en stoomt,
 De heel Natuur berzer zich op zjn wenken /
 Blypt op zjn woord / geboozsaamt op zjn denken.
 18. Hem zing ik lof / soo lang ik adem sehepe /
 De aard betre'e / de spzake-leden rep.
 O ! dat mijn zang den Heer' maar wel gebiele /
 (Den Heer' vermaak en bzeugd-hon van mijn ziele)
 En alle quaad op aard eens epnde nam /
 En van zjn zaad nopt bzycht te boozschijn quam,
 Wel aan / mijn ziel / die vol zyt van Gods eere /
 Loof onbermoept / mijn ziele / loof den Heere,

Den Cv. Psalm.

D En Heere lof, zjn eere klinkt / De luyster zijner
 baden blinkt / Den volken, Hier / mer lied en luyt /
 En sreekt all' zijne wond'ren upt : Dat zynen name !

noemt.

- roem rijk zij. Der God gezinden hert verblij.
 2. De Heer en zijn' zoo hooge krachten /
 Zijt' opper-wit van uw' gedachten /
 Om durentlijk beglanst te zijn
 Van zijnes Goddijsheds aanscheijn.
 Behoud in trouwe herten blaas
 De werken opt van hem gedaat.
 1. De zelvezaamenheden zijner werken :
 Zijn werten / vaste wille werken /
 Al zaad van Abram zijnen knecht /
 Al Jacobs kind'ren / is 't gezegt.
 De Heer on' God, (daar houd hem hoor)
 Zijn oordeel al' de wereld door.
 4. Zijns woords ontfert'lijk na geheugen
 Bijd eeuwlijk zijnen mond van leugen /
 En knoopt door dypzend stammen heen
 Zijn eene-gemaakte bond aan een /
 Daar van hy eerst met Abram sprak
 En na bezwoer aan Isaac :
 5. Dat hy met Jacob laaft oprichte /
 En met zijn zaad vooz eeuwig sichte.
 Het land van Canaan (sprak God)
 Wy eeuwig erf en vaste tot.
 Te dier tijd was haar aanzien klein /
 En haar getal ren naasten geen.
 6. Daar slaat was als der vzeemdelingen /
 Die vast van 't een tot 't ander gingen /
 Van bolk tot bolk / van land tot land.
 En noch / in zoo verschoben stand' /
 En leed God niet dat van den ten
 Den zijnen hinder sou' gesch'en.
 7. Hier eeuwig sitnings hart zich ueppen
 Ten leet ; straks hoorz' hy Godes dreygen :
 En taakt mijn up'terkooren niet.
 Doet mijn Propheeten geen verdriet.
 (Wel hen die als een waarden schat
 In Godes zoze zijn behat.)
 8. Den honger quam / op Godes gebieden /
 Al't aardryk doorz' 't gebzak den tiden
 (Mits hy nature's krachten sloot)
 Mo.n aan 't noodelijke brood ;

- De Heer (o diepe goedighe'en !)
 Zond / haer ten nut / een man voorheen.
 9. 't Was Joseph die der wreed gezonden /
 Als slaaf der chocht / als schein gebonden ;
 De klufter heeft zijn boer gepzangt /
 Het yser zijne ziel beangst.
 Tot dat zijn reden (na-berrett)
 Godes in-spraak in hem heeft gemeld.
 10. De volker-heer zend plic heenen /
 De koning zelfs ontboept zijn scheenen /
 Stelt hem (onlangs een) suoden slaaf)
 Ten bollen Heer van hups en haaf /
 Ten hoofden hoofd / ten skaden kraad /
 Ten wijshepds mond in doen en laat.
 11. Als Israe'l dit had bernomen /
 Der plaatz' hy zich / en is gekomen
 In 't rijk Egypten / 't land van Cham /
 Daar hy als bzeemding woonting nam /
 En d'haters (door Godes zegening)
 In tal en kracht te boden ging.
 12. Geluk valgt nijd. De Heer gehengde /
 Dat niet alleen de gunst zich engde /
 Maar ook her haer gants om ging staan /
 Om / haats-en quads-geuzd / vooztaan
 Zijn volk / zijn knechten / in den grond
 Te helpen doorz' een loozen bond.
 13. Hoeh mist de list. God / haer behoeder /
 Zend zijn knecht Moze / met zijn broeder
 Aaron / een berkooren paar.
 Die / door veel wond'ren naakt en klaar
 In 't land van Cham den harden tien
 Waars aan zega wijshepd deden zien.
 14. Met dypferitis quam hyze plagen ;
 Tot nachten vierden haer de dagen.
 Zijn' knechten hebben op zijn last
 Met onbermoepden blyt gepast.
 Haar water maakt' hy enkel bloed /
 Haar vischen krengen in den bloed.
 15. Haar land gaf bozshen / die met hoopen
 Des konings slaap vertrek bekroopen.
 Hy sprak / en op zijn machtyg woord
 Quam boos-gevoozmt te grimmel boozt.
 De lups / het walg-gelijik gebiert /
 Heeft alle hoek en plaars-doorz'zwiert.

16. Dooz regen zand by hagel neder,
 Duur-blammen straalden heen en weder
 Dooz 't goddeloos verharde land /
 Den aangename dzyppen-plant /
 Den bygeboom sneet hy ter neer /
 En alle hout in 't woud om veer.
17. Doch eenmaal spak de plagen-geber :
 Straks quam de spynhaan mer de keber / 1
 En byat / ontrelijk in geral /
 Des landes bychten all' end' all' /
 In 't end / mer algemenen moozd /
 Quam hy op alle eerst'-geboozt'.
18. Dit was het slot der wonderdaden.
 Zijn volk met rijken byp geladen /
 Heeft hy ten laaften upr-gebracht,
 En geen van dit beind geslacht /
 (Terwijl Gods straf den boozen sloeg)
 Die mede-last der plagen doeg.
19. Upr waren zy ; en by / Egypten.
 Geen lieber ding dan datze glipten /
 Wiens bywoonst' haar een plagen-tas /
 Een eenwig stof van growt'len was.
 Zijn volk heeft haar des daags hedeft /
 Zijn nuur een nacht geley verstrekt.
20. Hy schafte Quakkelz' / doez' hem baden /
 En hemel brood tot haar versaden.
 Hy opend' haar den harden steer /
 En 't water bloed met stroomen heen
 Dooz 't doz' en dozstig heyden-zand
 In 't ongebouw Arabisch land.
21. Want hy gedacht aan 't ber-vooz-leben /
 Aan 't bind-woozd zijner hepligheden /
 Aan Hyz'am zyn getrouwen knecht /
 En 't bond met hem eens op-gerecht.
 In triumphant' hzolijsheid.
 Heeft hy zyn vrienden upgeteeld.
22. Hy gaf haar / by 't bezit der landen /
 Den arhep van der volken handen :
 Dat haarder elk in alle trouw
 't Gezet zijns wets bewaren sou'
 Da 't boozschijft van des waarhepds leer.
 Lof zy den alderhoogsten Heer.

Den Cvj. Psalm.

Den Heere harten-dank : want hy Is goed / en
 blijft et' allen ty. Wat menschen-rong zoo rijk van
 reden / Die 't lof zijns knechts ten vollen upr't :
 Wel hen die 't zalig pad betreden /

En recht doen al haar leven upr.

- Gedenk mijns / Heer / met sulc gemoed /
 Als zich dijn gunst uw' volk op doet.
 Tot my uw' heyl. O' dat mijn oogen
 Hy goedhep in den ultiem zien /
 En mine bzeugd' en roem-lust mogen
 De bzeugd' uw's erfs gezelschap sien.
- Ach ! daar is zomb. ('t leyt klaar in my)
 Eerst onze baders / en nu wy.
 Quaads oupad is men ingeslagen.
 Ons baders in Egypten land /
 Schoon zy uw' wonder-daden zagen /
 Zien hadden des geen recht verstand.
- De bechept uw' goedighe' en
 Was upr haar hart. ter mytscher re'en
 Verdriefften zich de booze tongen
 By 't roode meyz. dan doch de Heer
 (Hoemel by na ter straf gezongen)
 Behieltze noch / zyn naam ter eer.
- Behieltze noch / op dat zyn kracht
 Een instraal hield in 't mensch-gedacht.
 Hy schold de Zee : en zy verdoogden :

Den afgrond maakte hy wandelbaar.
 En van die haer na 't leuen poogden /
 (Dooz dzang van haat) verloft hy haar.
 6. De vyand quamze na-geslapt:
 Maar 't water heeft hem ober-swalpt.
 Niet een te lijf. Dies 3p Gods reden/
 Toe-vielen met geloof en lof.
 Maar (o der menschen wankefsheden!)
 7. Vyelen hem te haast we'er of.
 Weg was 't geheug der wonderdaad.
 Zy wachten niet op zynen raad.
 Lust jamm' righhepds vertaard begeeren
 Bzak upr / en de'e den woesten rep
 Niet schamp're terg-spraak God onteeren /
 Onteeren op de woeste hep'.
 8. Op dert'le zond gewisse roe.
 Hy gasf' haar lust / en plaag daar toe.
 Als nu de tijd de straf verdoofden /
 Streeg haar de moedwil in den kop
 En stonden tegen 's volks hoozen /
 Mose en W'ron muypig op.
 9. In 't leger was 't daar dit geschach.
 De aarde (daar 't een yder zag)
 Ontfloot en zwolg den Dathan lebend /
 En ober-stolpr' Abiram rot.
 Het buur vernield' het tegen-strebend
 Godloos gebroed / en wyekte God.
 10. Wat was 't dat 3p in Horeb de'en?
 Daar gotenz' (o der vrouw'lykhe'en!)
 Een kalf / dat 3p Godsdienslyk eerden /
 En zoo (ont-nufrig in den geest)
 De eer des grooten Gods toe-keerden
 Een gras berflindent runder-beest.
 11. Haar Hephland / God / was upr 't gedacht /
 Die groote dingen had gewzacht
 Doe 3p noch 't land van Cham bewoonden /
 Die 't een op 't 't ander wonder de'e /
 Die zich berfchyzikelyk betoonden /
 Betoonden aat de roode Zee.
 12. Weg met dit volk / hen moet te niet /
 Spzak God in toozn / en 't waar geschied /
 Had Moses / zynen up-verkooren /
 Als muur niet ruffchen twee'n gestaan /
 En 't flindent buur van Godes tooren

Dooz kracht van bidden doen bergaant.
 13. 't Geluste land (dit quamer by)
 Mooch achten noch geloofden 3p;
 Gods woorden bonden doobe voren;
 De harten waren hard en dom
 In alle tenz' (God moest heuoen)
 Ging' een want onwlg mozen om.
 14. Gods Hand / getergt / hief zich ter straf
 En smedze d' een na d' ander af /
 En liet 3' in 't moest' allenken sreven /
 Mer wil om haar / en ook haar zaad /
 In 't hepdensch land te laten leben
 In verstryghhepds doeben staat.
 15. 't Bewoog niet. 't volk begat zich we'er /
 En viel dooz Baal-Deoz neer.
 Zy nuttrighden der goddelozen
 Ongodlyk offer, hare daad
 Ontstak Gods toozn, den al-te boozen
 Naam hy met onhepds volle maar.
 16. 't Ging aan, doch haast quam Pinehas /
 Die heplghyk vertooren was /
 En heeft de wyzaak' het haar' gegeven.
 De plaag nam end, dies 't heldisch seft
 Hem en zyn zaad wierd opgeschreben
 Ter eeuwig'er gerechtigheid.
 17. Mooch was 't geen end, zoo dooz / zoo na.
 Z' ontmoedighden te Meriba
 Van nieuws Gods harte; ja der matett
 Dat Moses (als van geest bertwoest
 Dooz al 't geterg) heeft upr gelaten
 Een woord daar hy om doeten moest.
 18. En nu gekomen tu het land /
 Berzypinden haar plicht-trage hand
 Het God gelast te volk bernieten /
 Maar maakten zich daer me'e gemeen /
 En iteren in haar losse zielen
 Den kanker van godlooze ze'en.
 19. Den doeden bezelden dedenz' eer
 (Wch! hoe verstrick godlooze leer
 Den mensch in alle grondlykheeden /
 Hoe dol gaat dwaze godsdiensf dooz!)
 De vuzht haer 's lijfs / haar tiebe leden /
 Die wierpen 3p den dupbel dooz;
 20. Den dupbel tot een offerhand.

't Onnozel bloed (ach!) ſp der ſchand!
Heeft om den altaar heen gebloten /
(Den beelden Canaäns gezet)

Te gutzelijk (belaaſt) vergoren:

De aarde dzank 't / en wierd beſmet.

21 Wat reſter? All' haar doen en bond

Was doo? en doo? beklad met zond /

Met ſchandelijke leelijkheden /

Met geeſtelijke hoerezy.

(De Menſch van God eens afgetreden /

Geen ſtuk zoo ſchalmſch / hy valt er op.)

22 Doe was het dat Gods toorn ontſak /

En heftig op zyn volk uyt-bzak

Hem walgde zjuer uytberkoren;

Hy gafze in der volken hand;

Haar quaad-gezinde moeſteny' hooren

Als heeren / in een ſlaafſche ſtand.

23 Doo? w'ang woed' dulle luſt geſtremt /

En 't woefte hart te mets beteemt.

Tu 't hozt: hy halpze menig werben /

Woch t'elken bieleny' hem we'er af /

En doo? gehoozzaamhepds verſterken

Herleefden allemaal de ſtraf.

24 Verdzukking booz' / berned'ring na.

Zy deden hoet / en hy gena.

Zijn ooggen zagen haar' ellende /

Zijn ooren hoorde hare ſtem.

Zijns bonds gedacht hy: en in 't ende /

Ma' zijn veel-goedhep'd / roudwen 't hem.

25 Hy zand verzoeting in haar (mart /

En negden 't onbehouwen hart

Der volken diez' in banden deden.

Zy wierden by haar lief-getal.

Des byands gonſt in tegenheden

Onzwaart des ijders ongebal.

26 Aldus wel eer. En / hiddeu wy /

Heer onze God / kom heyl-ryk by.

Maak des verſtroopings eens een ende /

En breng ons uyt den volken t'zaam:

Zoo roemten wy (ios van ellende)

En nyten 't lof van ulven naam.

27 Daar weldaad blinkt / y' aſt loben wel.

De Heere / God van Iſraël /

Heb lof in aller eeuwigheden /

Heb zegen immer immermeer.
Des gantſchen volks mond en reden
Zy / Amen / Amen. lofden Heer.

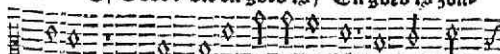
Rijmdichtſche uytbreiding over den

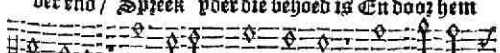
PSALTER DAVIDS.

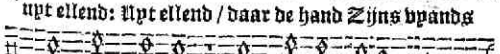
DERDE BOEK.

Den Cviij Pfalm.

L **Of** Gode: die en goed is / En goed is zonn

M der end / Spreek yder die behoed is En doo? hem

M uyt ellend: Nyt ellend / daar de hand Zijns byands

M hem me'e quelden / Eer God in v'zjen ſtand

M Zyn dienſtb're ſchouderſ ſteiben:

2 Die / n'yt de ſlaafſche banden

Gered doo? Godes kracht /

En lieben vader-lande

Met b'reugde is herbzacht;

Herbzacht van Weſt en Ooſt

En alle 's Werelds hoeken.

(Die God heeft tot zyn crooſt

Hoefte elders ger'n te zoeken.)

3 Zy doolben langſ der hepden /

Onzeker waar het pad

Ter goeder herberg leyden:
 Doch vonden plaats noch stad.
 Dooz seyl van dank en vlood
 Was 't datze schier versmachten/
 Haar stem zocht' God in nood/
 En hy herhondt' haer klachten,
 4 (Hoe zoet/ na vele smarten/
 Bewalt een ruymter tyd!)
 Hy maakten hare harten
 De nare banghepd quijt,
 Waar af-gedwaalden pas
 Bracht hy op rechte wegen/
 Waar dooz haar oogten ras
 Gezicht van wooning kregen.
 5 Der zulker hart en monden
 Verplicht Gods gunst ten prijs
 En wonderhepds berhouden/
 Den mensch tot onderwijs.
 Want hy heeft haar vermaakt
 Met zoete zedigtingen/
 En 't hong'rig hart genaakt
 Met volc' der goeder dingen.
 6 Zy die gekerkerd lagen
 In endeloozen nacht/
 In sch'altu des doods/ verflagen/
 Met piers ober-kracht 't;
 (Om 't wank'len in Gods re'en
 En zynes raads betachten)
 Die/ in ellend vertre'en/
 Doch troost noch hulp, vermachten:
 7 Angst deed' haar stem God zoeken/
 Hy heeftz' in nood gered/
 En up de duyst're hoeken
 En doods gebaar gezet.
 Zyn all'-hermogen hand/
 Om haer den dukt' ont-rukken/
 Braak knipster/ heyl/ en hand/
 En allen pjang in stukken.
 8 Der zulker hart en monden
 Verplicht Gods gunst ten prijs
 En wonderhepds berhouden/
 Den mensch tot onderwijs.
 De pooten van metaal/
 De p're grendel, slooten/

(Ter licting van haar quaal)
 Heeft hy onrwee gekooten.
 5 De dwangz/ van Gods wegen
 En on-pad in-gegaan/
 Doo zy Gods toede kregen/
 Om 't quaad van hen gedaant;
 Doo hare ziel 't genot
 Van alle spys verzaakten/
 En zy (zoo trafze God)
 De veur des doods genaakten:
 10 Angst was'er en verfall'ichepd:
 Wat toe-blicht/ hare stem
 Zocht God in bees benautichepd;
 En 't roepen raakten hem.
 Hy zand zyn troost'lijk woord:
 De plaag werd weg-genomen.
 Hy sterze van doods poort
 Ten lieven leven komen.
 11 Der zulker hart en monden
 Verplicht Gods gunst ten prijs
 En wonderhepds berhouden/
 Den Mensch tot onderwijs
 Dochomen, lof en dank
 Zy 't offer datze slachten/
 Waar van de klare klank
 Gods doen prent' in gedachten,
 12 Zy die op Zee met hiel en
 Ter stielter vaart gebout/
 Zich geven/ en haar zielen
 Betrouwen in een hout/
 (Gewoont en nood maakt koen)
 Om haer begrepen hande
 Wat wijd en zijd te doen
 Dooz helen water-wandel:
 13 Zy zien in 't diep de werken/
 Der wind'en van den Heer.
 (Verzoeken doet best merken
 En 'r oog gaat boven leer.)
 Hy spreekt: en 'r sterk gebiad
 Der op-gerezen winden
 Houd stal/ en laat zich ras
 Zyn Heer' ten dienste binden.
 14 De zee verheft haar baren/
 Dooz wind-kracht gram gemaakt:
 K. 3

Dies 't schip / en die'r in baten /
 Dan hel / nu hemel raakt.
 Nood / nood ! de ad'ren slaan /
 Het aanzicht is aan 't blikken /
 Elk ziet zyn dood vast aan /
 En 't hart is hen ontloeken.
 15 Zp draagen en zp rollen /
 Geen die zich besten kant /
 Daar moeten zupfshollen
 Gelijk een dronken man.
 Maar wijshepb is op niet /
 Des stuurmans konst ten ende.
 Daar 't oog geen upkomst ziet /
 Is 't haet in hoogst' ellende.
 16 Wat raad in zulke nooden ?
 Zp roepen tot den Heer :
 En hy (de grootst' der Goden)
 Ont-angt en redze we'er.
 Den storm-blas doet by staan /
 De baren laeg te krijgen /
 Den zee-toozn obergaan /
 De schooze keelen zwijgen.
 17 Het stillen van het weder
 Besilt des baarders hart /
 Dat / (angstig en ter neder
 In d'afgrond van de smart)
 Dooz hzees gestolt / ourdoopt /
 En boelt zyn kracht ontladen /
 Te meer het weder mooyr /
 't Schip krijgt gelenschte haben .
 18 Der zulker hart en monden
 Verplicht Gods gunst ten prijs
 En wonderhepb's verkonden /
 Den mensch tot onderwijs.
 Zp moeten booz den Raad
 Gods hoogen lof doen hooren /
 En zijne wonder-daad
 In grooter scharen ooren.
 19 Hy is het die / na waarde /
 Des boos-doens halven / plaagt /
 Zoo dat ook zelfs de Harde
 Zelmoonders misvaad draagt.
 Daar vorht was / geest hy dzoogt.
 Al is de Zoutman wakker /

't Is niet al wat men poogt
 Op een verdoemden akker.
 20 En we'er is hy 't / die zegen
 Op 't ongezegent geest /
 Die 't woest' / om bocht berlegen /
 Des dochts de rupinte geest ;
 Die 't doz en dozstig land
 Begaaft en laaft met stroomen.
 (Dus geest de zelve hand
 Die eerstmaal had genomen.)
 21 Het volk / dat heen en weder
 Erst swerfd' en konnmer had /
 Geest zich albaar ter neder /
 L. En woed te met een Stad.
 Men bouwot / men zaapt / men plant /
 De wijnstok woed gefeeten /
 De brychten houden stand /
 Men ziet'er niets ontbreken.
 22 Nature laat zich blijen
 Ter brycht / op berg en dal.
 Gods zegen doetze dijn
 Ten tallelooszen tal.
 't Dee (dat ten teel zich spoed)
 En weet van geen bermind'ren.
 (Daar God de hand toe doet
 Kan niemand spoed berhind'ren.)
 23 Maar als men nu dooz zathepb
 Des levens gang verzet /
 En 't God-gezeg geen vathepb
 Op 't hart te dik en bet ;
 En God Tyrannen geest /
 Die 's volks geral berdunnen /
 Hier hand berneb'ring geest /
 En wat booz quaad zp kunnen :
 24 Als angst zit in gedachten /
 En alle lusten smalt ;
 Als smaadhepb en berachten
 Op groote lypden balt ;
 Als hysse padeloos
 In 't pdel heen laaf swerven :
 En 't hart geen troost altoog
 Noch hooye kan berwerken :
 25 Dan / dan zal hy noch richten
 Des armen ued'rig hooff /

En hem het vak af-lichten
 Dat bzeijd-sinaak had herdoofst.
 Gelyk het vrucht'ze Wee/
 Zal hy zyn hups doen wassen.
 Dooz God wijkt alle wee/
 Zijn hand kan alles passen.
 26 De brome ziet Gods werken/
 En heester blydschap om;
 De booze moet'er merken/
 En staat verbaast en stom.
 Wie wijs is/ sta des ga't
 En hy zal dypd'lijk weten
 Dat onzes Gods gena'
 Is groot en ongemeten.

Den Cvij Psalm.

L Of vaardig/ God/ staat mijn gemoed, Dies

zich de heel ten eer-zang spoed. Wel op mijn tuyl/
 mijn tempel-eer. Dzoeg wil ik op. en na en beer/

Den holkén met dank-rijken mond Uw' eere/Dzeere/
 maken kond. Uw' gunst en trouw (wie zou' niet

loben ?) Srijgt aller hem'len hoog te boben.

2 Dat dan uw' glory zich verbeep' /
 En hemel-hoog/ haar glans verstryep/
 Verstryep' op alle menschen kind,
 On'slaafstje/ God/ die gy bemind.
 Verhoor en bzeig in goeden stand
 Dooz kracht van uwe rechter-hand,
 De be'e heeft sine. God sprak een reden
 By 't waar vand zijner heftigheben :
 3 Hy sprak: (des den ik by) Ik zal
 't heel Sirciems land en Suchots dal
 Gaan deplen en u meten roe
 Mer onbekrompen meters roe.
 'k Heb Bilhad en Manass' in macht.
 Eph'rtin/ mijns hoefds verhooren kracht.
 Jehuda zal mijn Wer boozlesen.

En Moab moet mijn wasch-pot wezen.
 4 'k Hebr Edom booz mijn voete-wisch.
 Au juug (terwijl der reden is)
 Juug over my o Philistijn.

Wel aan wie wil mijn leyder zijn
 (Tot Edom toe) ter vaster stad?
 Zyt gy 't niet/ God? die/ onder zat/
 Verbreedent/ en/ als in booz-thoe/
 Dooz aan ons heyt niet gingt ten stryde?
 5 In nood kom ons met hulpe by.
 Wat 's menschen troost? Beziegerij.
 Dies gaant' om krachten Godwaarts heen/
 Die ons benaauwers zal bette'en.

Den Cix Psalm.

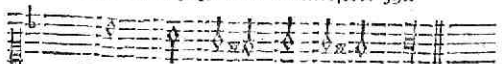
N u ik/van alle hulp ont-ledigt/Van alle ton-

gen onberdedigt/Op aarde troost noch heul kan krij'
 gen./ Moet Gy/o God/mijn voem/niet zwijgen.

Laat

Laat waarhepd niet vermeestert zyn

Door schoon geglimpten leugen-schijn.

2 Deschalke mond des eer-bergeten /
Die wilkens niets van God wil weten /
Heeft tegen my ziele schelms ontflooten ;
Wat komt / wat komt 'er up geblooten ?
Walsch-tongighepd en lafser-pyaat /
De we-reen van gemeenen haat.

3 Ik sp' (en moet onschuldig liden)
Haar mond-geweth / haar tong-bestrifden.
Mijn overbloedig llesde-plegen
Heeft tegen-stand ten looz gekregen.
Wat was mijn weder-doen ? 'k bezat
In diepen druk mijn ziel / en bad.

4 De weder slapt van mijne liefde /
Die zoo goed daad-lijk haar geriesde /
Was quaad en haat. O God / de zake ;
De zake roept bils keels om wzake ;
Om wzake / die op zenden moet
Op een zoo goddeloos geboep.

5 Geefz' over in den straffen handen.
Van God-bergeten dwingelanden.
Een hard en hartig we'er partijder /
Een onverzoeneljk bestrijder
Zy heu gestadelijk ontreut
Miet on-upr-wozstelijk ellend.

6 In 't richt-hupz' moet zyn zaak verdoemt zyn /
En hy een goddeloos genoemt zyn.
Zijn be-zp zond / en kozt zijn dagen.
Zijn eer-amp't moet' een ander dzagen.
In eenzaamhepdz' bedzoefden staat
Beraak zyn gade met zyn zaad.

7 Zijn' kund'ren moeten heen gaan swerven /
En nergens plaats noch troost verwerven /
Maar hier en daar in woeste hoeken
Het schand'ink bedel-bzoed gaan zoeken.
De Woekenaar / en zugge-bloed /

8 Sla klanthen in zyn gantsche goed.
Een bzeemde moet zyns Doens genieten
Een zyns hardzietz' geen mensche verdzieten.
Een hart erbarme zynre Wzzen.

9t-roeping moet haar erf-los toezen.
Haar naam krijg' in 't gebent een schzay /
En reyk noopt tot den tweeden trap.
Een van haar bad'ren is bedzeben
Sta in Gods hart als opgescheden.
Sijns moeders misdaad / t'haren tijden /
Duur in 't geheug' / en doe hem liden:

10 Haar naam zp aller eere bloed /
En allen mensche' op aerden dood.
10 Al' dit / booz dat hy over-toezed was ;
Booz dat geen's menschen leed hem leed was ;
Booz dat hy den gepzangden pzangde /
Den kleynen en geangden angde /

11 En hem een onberdzienben dood
In zyn godlooze ziel bestoat:
11 Tot bloek was 't dat zyn lust hem pozden ;
De bloek / de bloek is hem gewozden:
Ter zegening wld' hy niet konnen ;
En 's heeft van hem de vlucht genomen.

12 De volle bloek zp om hem heen
Gelijc een kleed rondsom de'ren.
12 De bloek / met upt-gelaten stroomen /
Moet hem tot in zyn binnen't komen.
De bloek (van peder der gemeente)
Ding hem als oip in 't gebeente.

13 De bloek / verzeid met leed en pijn /
Moet hem een kleed en goddel zyn.
13 Zulc looz heb 't werk van mijn partijten.
(Wle lly'en doot / berokt zich in'en.
Zoo moet de heer mijn onschuld waken
Op die mijn ziel te na gaan spzeken

14 Gy / heer / met my / wv' naam ter eer z.
Want wze goedhepd strekt zich veer.
14 Ich ! red my in ellend beoeden /
Behoeftig / en op aard versehoben /
Gewond tot in her diep't des harten
Mer ongemeene zielen-smacten.

15 'k Ga als een schaduw die verdmint /
En haast vertieft het geenze schijn.
15 Verweert en ontwis slaan mijn dingen ;

Ik moet van plaats tot plaats versprengen/
 Gelijk een spinkhaan op de boomen.
 Dooz haften is 't daar heen gekomen/
 Dat mijnen knien de kracht ontwocht/
 En 't upgemergelt lijf bezwaar.
 16 By 't lyden komt zich spoot bezellen/
 Des voelt mijn hart een dubbel quellen.
 Zp schudden/ ach! 't is zwaar om kroppen.
 Als zp up zien/ haar rotze koppen.
 Op/ Heer mijn God/ ter hulpe mijns/
 Ma d'overgroote goedheid mijns.
 17 Help zoo/ dat zp in utwe werken
 Dooz-luchtig dijk utwe hands bemerken.
 War 's mp haar bloeken: als gp zegent?
 Haar wzeedheid: als gp zoet bejeyent?
 Haar wzebel-zinnig tegenstaar:
 Als gp 't re schaamt haar doot vergaant.
 18 In beugde zal utw' dienaar leben/
 Schaamt mijn party als kies om-geben/
 E'wyl zal mijn mond Gods lof verklaren.
 In 't midden van de dichte scharen.
 Wp zal/ als dood-spraak is gegaan/
 Ter hulp aan 's armen zijde staan.

Den Cx Psalm.

De Heere sprak wel eer tot mijnen Heere:

Wel op/ ten thoon/ aan mijne rechterhand Ter
 tijd ik u utw' byand blak berne'ere Ten voet-scha-

bel/ in overwonnen stand.

2 Abus de Heer Maar gp/ zoo hoog verheben/
 En neffens God geplaatst in zijnen thoon: 117

117 Zion is 't daar u de Heer zal geben
 De bloem en roem/ de kracht van staf en kroon.
 3 Dan treffen dy de woorden dezer reden:
 Verrepek 't bereyk van utwe beerschappp/
 In klaren glans der hoogster beerlykheiden
 Blinks' utwe kroon zelfs onder utw' party.
 4 Het volk dat u (dooz pber zich ont-nomen)
 Npt byen keur de ztel verbonden heeft/
 Wanneer den dag utw' glorij's is gekomen/
 En rijke staf tot alle bzungde geeft:
 5 Zal u/ zjn hoest (rot utwe grooter daden)
 Verdienenden roem en helder npt geschijn)
 Kondsomme staan in heilige cievaden/
 En dat Gods huys een ting van eeren zjn.
 6 De frische dauw/ in bzooge mozen-stonden/
 Wanneer: de Zon nauw boven d'arde gaat/
 Wozd niet zoo dicht op loof en kwyd gevonden/
 Als utwe jeugd wel rijk van stam en zaad.
 7 S'chat des hepts waar toe gp zjt behoren!
 Wie grond zjn diep? En dir is 't noch niet al:
 God heeft een eed/ een hogen eed gezworen/
 Die inimmermeer hem niet herontwen zal:
 8 Groot-priester gp in aller eenuygheden/
 Niet na den gang van menichlyk Priesterschap/
 Maar na de keur Melchisedechs: en heden/
 En dooz altoos verhoogt ten heyl'gen trap.
 9 En wel te recht hond utwe gunst de handen
 Aan hem/ o God/ die aan utw' zijde staat/
 En heelyk heerseft. want in zjns roons ontzanden
 Zal zjue deugd ontbinken in zjn daad.
 10 De rooze borst van die verheben zitten
 Op aardschen thoon met kroninklyken staf/
 Zal 't moedig taal zjns rechter-hands dooz-spitten/
 En mer getichte den botken komen af.
 11 De slag zal zwaar/ het zwaerd veel-moedig wozen/
 Het veid al om met dooden ober-dekt/
 De kop dooz-spic't van die/ in doogt gerezen/
 Tot meenig land zjn seeyr had gestrekt.
 12 Gelyk een held/ wanneer nu 's byands benden
 Ter blinthe staan/ te snelder pozt en dzingt/
 En heftig jaagt; tot hem/ zjns krachtes ten enden/
 De groote hit den dorst te lesschen dwingt:
 13 Te lesschen dwingt aan 't water van de beken
 Zjns iage-pads: Alzoo wil ik ook de Heer.

Zeege nu' rig zint, dies zal hy 'r hooft op-steken /
Omstraalt met glans van triumphante eer.

Den Cxj Psalm.

H Et zy ik stil en upr de weeg / Met zaken
van geheym onleeg / Ben in vergadering der
bzomen ; Het zy by 'r volk in 't openbaar : Des
Heeren lof zal vol en klaar Upr mijn dank-

baardig harte stroomen.

2. Groot zyn / en hoven aard'sch verstand /
De werken van zyn rechter-hand /
De werken van de hand des Heeren ;
Die alle hart na God gezind
Door dzift van liefde zoekt / en bind /
Om diepe wijshepd upr te leeren.
3. Een glans van roem en hoeglijshpepd
Is dooz zyn Godlijk doen versprepd,
En zyn gerechthepd kent geen perken
Dan tijd / delwil zy eeuwig is,
Hy heeft gesticht een hegenis
Dan zyn verwond'rens waarde werken.
4. De Heer barmhertig / gunst-rijk / goed ;
Dan hem woord alle ziel geboed /
Die zijnes Godhepds heplig vzezen
Tot in haar binnenst' heeft geraakt,
Hy zal des bonds van hem gemaakt
In aller eeuw gedachtig wezen.

5. Wel eer heeft hy een klaar bertoog
(Dooz zyne uprberkoren oog)
Zijn bog-vernogenthepds gegeben /
Doe hy haar in der volken land
Ter baster wooning heeft geplaut /
En d'epgenaars daar upr gedzeben.
6. Dan alle (ook hoe klepne) daad /
Die immer hem van handen gaat /
Is Billijkhepd de maat en regel ;
Al' wat zyn mond booz werten upr't /
Al' wat zyn heplig woord beslupr /
Heeft Wisse Waarhepd tot een zegel,
7 't Is onder schoozt / en vast gelepdt
Ter eeuwigter onwankelhepd /
En staat dooz aller tijden tijden /
En heeft oprechtighepd en trouw
Tot on-afshepdink grond-geboud /
En vast gezelschap zijner zijden.
8. Doe ellens over-zwaren last
Dicht op de zijne lag getast /
Om slaafde hy haar verlaben nekken ;
En heeft gewilt dat zyn verboud /
Op Goddelijke trouw gegronod /
Dooz alle eeuw en heen zou' strekken.
9. Zyn naam / zyn-over-groote naam /
Is heplig en verscheiklijk r'zaam.
In allen sterff'ijken gedachten /
In alle menscheijke ziel /
Die oopt aan haren God zich hiel
In 's levens daden en betracht en.
10. Wilt up / o mensch / den hepl weg in z-
Gods vzees is wijshepds aan-begint ;
Gods vzees/een recht vernuftig wezen ;
Gods vzees / een bloepend denuden-stof ;
Gods vzees / een bron van eeuwig lof,
Niet beter dan / als / God te vzeezen.

Den Cxj. Psalm.

G Gelukkig mag men hem wel noemen / Gelukkig
ma

En hoog verblyd in zijn geboden.

- 2 In macht zal zijn geslacht aan-groepen ;
 In eer zal 't wyd en beer staan bloepen ;
 Een zee van heyl zal haar toe-stroomen ;
 O troost der God'lyker gewiss'en !
 Het was ooft zoo / en 't kan niet missen :
 Gods zegen erst op 't zaad der bromen.
 3 Haar zaken gaan doozgaans boozpoedig ;
 Haar huys heeft alles oberbloedig ;
 De saam van haar gezichte baten /
 Dooz menschen nijd noch spijt verschoben /
 Doch in vergerings nacht beboben /
 Blinks op onkerfelyke bladen.
 4 Als 't avontuur met ong'dallen
 Den boozen plots op 't lijf komt ballen /
 En oberstolp met allen evel ;
 Dan laat de heer zijn lieve straten /
 Crooft-barig / op de bromen daten /
 En stryke van 't hart des doozhepys nebel.
 5 Zulc heyl komt God den zynen schaffon /
 Niet hreemds. in locuen en in straffen /
 Weluyft hy doozgaans zich rechtvaardig ;
 In hulp te strycken / rad en spoedig ;
 In crooft te geben / mild en goedig ;
 In 't leeren / trouw en medewardig.
 6 O! zalig / die / vol mededoogen /
 En tot in 't ingelwand bewogen /
 Wylmoedig leent waar nood mag spreken :

- Die koel en wijs-bedacht in reden /
 Trecht-npt / en ongebeppst van zeden /
 Hoopt deel en heeft aan stemme streken.
 7 Geen ding zoo sterk / of 't kan berkranken ;
 Geen ding zoo vast / of 't kan licht wanken ;
 Geen ding zoo waard / of 't moet verberben ;
 Maar hy zal duren en beklijben ;
 Zijns naams gerucht in waarde blijen /
 Als alles blucht en weg moet sterben.
 8 Daar mogen droebe maren loopen ;
 Daar mag een deure schijnen open
 Tot jammer-daad en dicke plagen :
 Den hemel mag berfchiklyk dzeppen ;
 't Mag all' ten laatsten halle neppen :
 In alles zal hy niet vertzagen.
 9 Zijn hart om-muurt met sterk bertrouwen /
 Kan alle vzeze bupen houwen.
 Hy staat gelijk de baste rotzen /
 Die in het midden van de vloeden
 Des wilden woesten zres / haar woeden
 En krachteloze baren troeten.
 10 Een reyn en knagelooz Gekieten
 Mag tegen alle harde smeten /
 Mag tegen dypzend dypzend rampen.
 Een hart in God gefist van binnen /
 Wat kan daar 't hzoos gebal op winnen ?
 Zijn pyl moet stomp te rugge schampen.
 11 Hy leest gercooft / en houd het staande /
 Tot hy zja vrant (die zich waande
 Zijns ondergangs te zullen spotten)
 Niet lust ter neder ziet gewozpen
 In onhepys grondeloze sloppen
 En zlet-berderf / het loon der zotten.
 12 Aan 't Goed en laat hy 't hart niet kleben /
 Maar heeft een rugge hand in 't geben.
 Den armen depte en sproft hy 't zijne.
 Wat is zijn loon ? Dat (zeyd Gods Keden)
 De lof van zijn gerechtigheden
 In eentighhepd niet zal verduynen.
 13 Zijn eere leest in zynen bolke /
 En heft haar hoofft tot aan de wolken ;
 Een oudhepds roest kan haar verknagen ;
 Een tyd / waar doozze woord verfleien ;
 Een nijd / waar banze woord berbeten /

Of in 't bergetel-graef gedragen.
 14 De goddelooze zal 't aanschouwen /
 En 't zal zijn haatsche ziel denoutwen ;
 Verwondering ontstelt zijn herffen ;
 Werbitt-ring komt upr 't hart op-dringen ;
 Wertwaande spijt / invloedig wzingen /
 En doet de tanden 't zamen-knerffen ;
 15 Zijn hart / van dzoeben nijb bezeten /
 Wordt van hem zelven op-gebeten /
 Vergaefs. Want God maakt dat al 't poogen /
 Dat al 't gebloek en 't quaalich menschen /
 Van alle God-vergeten menschen /
 Niets op den zynen zal bermogen.

Den Cxiiij Psalm.

Looft / gy die Godes knechten zijt / Looft
 Godes naam nu en altijd. Laar zegen in uw'
 monden wezen. Van daar de Zon des morgens
 straalt / Tot daarze tw'er des ahonds daalt)

Zy Godes grooten naam geprezen.
 2 Des Heeren hoogt troost alle volk /
 Zijns glorijs upr-stek / her gewolk /
 Ja 's Hemels alderhoogste ronden.
 Al wat van God heyt tweer / sta by :
 Daar word'er oopt een heer als hy /
 Een God als onze God gebonden ?

3 Een God / zoo groot en oher-hoog ?
 Zoo hoog van stoel / zoo laag van oog ;
 Van d' Hemel af / ziet hy op aarde :
 En heft hem up den stof en slijk /
 (Ja maakt den grooten hem gelijk)
 Die kleyn was en van geender waarde.
 4 Hy is die 't hups dat treurig leeft /
 Gerwijl het zaad noch na-beeld heeft /
 Den druk in bzeugde doet berkeeren /
 Wanneer het wijf zich moeder bind
 Van meenig (naum-gehoopte) kind.
 Lof Gode / Heere aller Heeren.

Den Cxiiij. Psalm.

De Israel / de God-geliefde stam Trok upr
 Egypt' / en Jacobs hups ontquam Des bzeemd-
 taals slavernije : Doe zag men dat God Juda
 hem berkoos Tot heptigdom / en A'riel werd
 altoos Zijn liebe heerschappijje.

2 De Zee zag 't aan / de Zee zag 't aan / en bloed.
 De bloed Jozbaan nam tegenstroomschen schoot /
 En dyaapden ringwaerts heenen.
 't Gebergte dans' als zatte rammen doen.
 't Geheubel' / p'zong / niet anders als in 't groen
 Der lamm' ren dert'le beenen.
 3 Wat gaf uw' blucht zoo stellen dzift / o Zee ?

Wat was 't / Tozdaan / dat u herstroomen de'e ;
 Wat spzongt gy / hooge bergen ?

Wat was 't dat u / o heubels / op dat vaa
 (Ma 't jonge vee in 't weetherige gras)
 Wen huppel-dans quam bergen ?

4 Natuur-schijk meldt yet ongemeens en waards.
 Daar was (hoor wis) daar was wat meer dan Wards.
 't Was God / die 't al de'e beven /

En daar gy Ward / met recht vooz beben moet /
 Die laaflijk bocht en midben water-bloed
 Npt dogren steen kan geben.

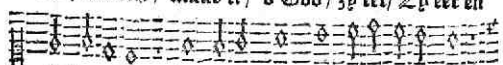
Den Cxv Psalm.

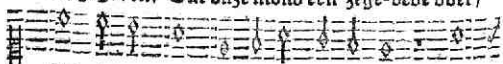
En trouwe ziel vzaagt pber tot den Heer. Niet

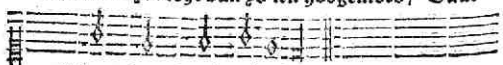
ons (niet ons / maar H / o God / 3p eer / 2p eer en

lof gegeben, Dat onze mond een zage-bede doet /

Is niet npt rocht van yd'len hoogmoed / Daar

't haer dooz word gedzeven :

2 Is niet dat ons de alberzheydsche faam

De bjom en roem van oberwinners naam

Al-om vzaag of haer bierken :

3! geen van zulks daer ons het oog op ziet :

(Een waardig knecht / heeft eggen eere niet

Een boel van zijne werken.)

3 Dit is de lust die 't hart en tonge leyd :

Dat ulve Croon / dat ulve Goedigheya

Niet

Niet eulwijk roest ; maar in haer schoontje Sch oon
 Dooz vzecks re daad zich glory-ryk vertroon /
 En geev' ulw' naam een luyster.

4 Want (o!) waaron / wann'er ulw' glory swijgt /
 Is 't dat 'e mond des Heydens stoffe klijgt
 Tot deze trooze tale :

Waar nu haer God? haer God / 300 eeren-ryk
 Op hare tong; Waar zal men lebend bijk

Wan zijne Godheyd halen ?
 5 Ellendig volk / een pwooy der dufsternts /
 Gy vzaagt / waar God / waar onze God nu is :

O domme nazren rede!
 Hy is / of 't schoon ulw' dinnasheyd niet erkent)

Daar 't sterfijk oog zijn stralen niet en zend /
 In 's Hemels hooge stede.

6 Den Hemel is 't daar hy zijn wooning houd /
 En wat hy wil bol npt heest in gewoud.

Maar wat zijn Heyden's Goden?
 Een lshend stof / van zilber of van goud ;

Een ydel weerk / van menschen hand geboutor /
 En hooger niet dan hoeden.

7 Daar is een mond / maar die geen vzaak en geeft ;
 Een oogen-vaer / maar dat geen licht en heest ;

Twee ooren / maar geen hooren ;

Een wind verlaat / maar dat niet rupken kan ;
 Een vinger-tugg / maar 't raakt geen dingen a'n :

(O knuff-en koff-verlooren !)
 8 Daar is wel doet / maar eulwijk zonder gank :

Daar is een keel / maar nimmer geeftze klank.

Wis 3p / 300 ook haer maker /

Zoo ook elk hart dat zich aan haer vertronwt /
 En menig mensche die 't dwaze weerk aanschouwt /
 Waakt tot een God verzaker.

9 Maar nimmer gy / o Istael / 300 3pt.

De haffe grond van ulw' geloof 3p God /

Uw' hulper / schild en schurzel.

10 Karons huys / in alles wat gy doet /

Heem God. alleen ten steun-staf van 't gemoed ;

Zijn kracht ulw' kracht en frutzel ;

10 En gy wier hart het Goddelijk gezag.

Eer wooning heest ; 't 3p wat u moeten mag /

Stij vast in 't God-vertronwen.

Zijn hart tot ons. De liefde heeft zijn bezstand

De

De heugenis herbzagt van onzen stand

Om zegen-rijk t'aanschouwen :

11 T'aanschouwen on en 't heplige geslacht

Des Priesterdoms van Aton boort-gebzacht :

T'aanschouwen / die hem bzezen.

T'aanschouwen / (want zijn gunst is al-gemeen

Daar 't hart hem meent) t'aanschouwen groot en kleen /

Van hoog en lagen ouden.

12 Dit wenscht mijn ziel : Op u en op uw' zaad

Daal van den Heer een mild- en volle maat

Van schoone zegeningen ;

Den Heer die Aard en Hemel heeft gebijd /

Zijt gy / zijt gy ten zegen toe-gewijd :

O wenscheijke dingen !

13 De hem'len / Gods, de aard en haren kreyts

Heeft by npt zucht des milden goedigheids

Den Mensch ter woonst gegeven,

Ach ! in den dood / in 't diep en eeuwig Stri

En hand zich noopt God-prijens kracht of wil :

Die loben zal moet leven.

14 Maar wy / wien God genot van leven sont /

Wy zullen hem met rijken zegen-mond

In alles staan ter eere :

Ter eere staan / 300 lang 't nature tijd ;

Ter eere staan van nu tot aller tijd :

Lof Gode / onzen Heere.

Den Cxvj. Psalm.

A In God mijn hart : want tot mijn stem zijn

voez : Zijn gunstig ooz / in tijd van droeue da-

gen. De strik des doods was om my heen ges-

sta-

slagen ; Der hellen angst ging al' mijn ziele door ;

2 Ik stond benert, wat raad ? God riep ik aan /

En sprak : Ach ! Heer / ach ! red mijn ziel haar leven.

O goedheid Gods ! by (biltijk / vol bergeven /

Des eenbouds schut) help my / by na vergaan.

3 Ter rust / mijn ziel, want God hebt gy gesmaakte.

En gy / mijn God / hebt my den dood ont-togen /

Mijn boer den stoot / iden tranen mijne oogen :

Dies (leben-rijk) mijn red God's aanschijn naakt.

4 't Geloof in 't hart bypweeft 's menschen mond :

Geloof heb ik, dies vrucht ik my geen spraken.

Wel eer niet 300. Want doz 't Geluk (ontweken)

Vermed'ring dzeppd' / en alles wankel stont :

5 Doe sprak ik snel / in onbedachtigheid heen :

Om menschen op aard om op te steunen mogen ;

Wat leven heeft / al t'zamen bast aan logen.

(Zoo npt 't bywilt den onmoed ware reen.)

6 Nu zeg / mijn ziel / 300 meenigmaal gered /

Wat wederloont den Heere booz zijn daden ?

Dooz 't mild bescheer der beelderlep genaden ?

Dooz 't goeds genot daar u zijn gunst in zet !

7 Een heyl'gen ditsch wil ik / dank-vaardig / gaan /

En heffen daar den helk der zaligheben

Met auroep Gods : om van belofte-reden

Dooz all' zijn bolk 't berypliche hart t'ontslaan.

8 Wie wank' er oopt die God heeft tot zijn wijs !

Dien God / dien God / die liefd' heeft by vermogen ?

Zijn vzienden dood is kost'lijk in zijn oogen :

Des heeft mijn ziel een onbedziegtijk bijk :

9 Mijn ziel / o God / die li haar bede doet.

Ik / ik uw' knecht ; uw' eppenbom / wiens handen

Op hebt ontfrike van haar benautvde banden.

10 Een offerhand staar regin mijn gemoed :

Een offerhand van bollen daen en lof :

(Een offerhand / meer dan een heeft te archen)

Een offerhand / op 't altaar der gedachten

li / Heer / geslacht 't tot eeuwig eeren-stof.

11 Uw' naam / in nood / zal op mijn tonge zijn

Dooz peders oog zal ik geloft betalen

In u / Gods stad : in Gods getwijdde salen.

Lof by / o God : want alle lof is dijn.

Den

Den Cxvij Pſalm.

G 2 volken meenig van getal/ Gy volken ober
 ober al; Het 3^e gy noch hoor deze tijd Dan Gods
 genade daſtert zijt; Het 3^e / als uytverhoren kind /

Met hooger gunſt van hem bemind:

2 Gy volken / ſpreekt des Heeren lof;
 Gy volken ſpreekt: want daar is lof.
 Zijn goedhepd / ober ons verſpreyd /
 Als op een ſtarken grond gelepd.
 Zijn trouw / bepaalt van uur noch dag/
 Duurt eeuwiglijk. Hallelu. Jah.

Den Cxvij Pſalm.

D En Heere lof: want hy is goedig/ En zijne
 goedhepd geeft geen end. Zulks werde klaar en
 oberbloedig Van alle tong en hart erkent. Heel
 Iſrael (dooz: r wel-bedenken) Dat ſtroom van
 gunſt

gunſt God op hem zend) Moet hem met waarden
 lof beſchenken / En ſpreek: Zijn goedhepd
 heeft geen end.

2 Aarons huys (dooz: r oberleggen
 Hoe gunſt-rijk God haar is outrent)
 Stel hart en mond om lof te zeggen;
 En ſpreek: Zijn goedhepd heeſt geen end.
 De repne aard der goed-gezinden /
 Die diep in 't hart Gods breeze vrent /
 Moet tong en lip ten lof ontbinden /
 En ſpreek: Zijn goedhepd heeſt geen end.
 3 Ik was in angſt / en riep tot Gode:
 Hy gaf gehooz / en ruynt' in 't hart.
 De Heer mer my. Dat meer van nooden /
 Geen ſchrik wiens ſtrik de ziel verwaart.
 Wat kunnen my / wat kunnen menſchen /
 Nu God ſijn mede-hulpe bied?
 Haalt komt'et dat her oog / na menſchen /
 Zijn luſt aan mijne haters ziet.
 4 O! heret 't God- dan Menſch-bertrouten.
 Doopt had de hope vaſter grond /
 Die 't hart zich aan zijn God doet houwen /
 Van die op 't menſchlijk ſchijn-groot ſtond.
 Laat alle volken my om-ringen:
 Dergeeſs en dwaas al haar beſtaan.
 Laat alle volken my beſpingen:
 Mer God wil ikze neder ſlaan.
 5 Laat alle volken om my heeren
 Als dichten zwerm van bijen gaan:
 Mer God (die krachten zal verleenen)
 Wil ikze onverzagg'lijk aan;
 Wil ikze ſlaan / en doen verdoojnen /
 Welk het loome dooznen huur.
 Het menſch'lijk groot en machtig ſchijnen

Is ydel en van kleynen duur.

6 **W**andig hart / gy hebt uto' krachten
By een gebzagt / ten dal van my:

Maar God/mijn hulp/ontzeend' uto' crachten.

Dies hy mijn kracht en eer-tied zy.

Met volten bloed der hulplijkheden
Quam zijne goedheyt op my neer.

Der bromen renten zijn de steden

Gewijf ten galm van Godes eer.

7 **G**ods hand is kracht-ryk en verheben /

Gods hand heeft senus en geweld,

Wat bezegt gy / Dood / noch duurt mijn leven /

Noch word Godes Doen van my bertelt.

8 **I**s waar / met scherpe vader-lagen

Heeft zijne tucht-roe my geraakt /

Maar dooz den dood noch mijner dagen

Geen on-we'ergaljk end gemaakt.

9 **M**u opent my / gewijde handen /

(Ten hoogen dienst van God bereydt /

Bewaarders der genade-panden)

De poorten der gerechticheyt;

De poorten / van onzuyr's voeten

Poopt by en ongestaft herre'en:

Ik wulder in / en God begroeten

Mer eer-dank zijner goedghe'en.

10 **D**it zijn / o mensch de rechte deuren /

Waar dooz men tot den heere gaat /

Mer ingang weder zal gebeuren /

Die / onbetweegt / in dengde staat.

11 **V**an my uto' lof; en toel met reden:

Want doe ik bad verhoorde gy /

En midden in ramp-halligheden

Had ik een rots des heyls aan dy.

12 **O** a' grond der geheymenissen /

Die d'alt. vermogen wijsheyt heeft!

13 **I**s God die menschen raad doet missen /

En hoogt' in diepe laagte geest.

14 **D**e steen van dwaze bonters handen

Perwoopen en onnut geacht /

Is (hem ter glorp / haar ter schanden)

Van 't huys ten hooft des boeks gebzacht.

15 **Z**ulk werk van God, wiens hoog vermogen

't Gezag zijns Godheyls in 't gemoed

Deereenigt / als hy onzen oogen

Zijn

Zijn wonderheyt aanschouwen doet,

1 **O!** dit de dag / van God gegeven /

Gegeven / en ter bzung bereydt.

Wel op / en laat hem ons dooz-leben

In ongemeene bzoeljkheyt.

12 **H**ely/ Heer / hely / help / nu (dit heeft ons smeken /

Dit heeft ons ernstig bidden in)

Koom nu met dooz'spoeds volke beken /

En 't end van 't werk zy als 't begint.

Gezegent / die daar komt getreden /

En is van zijnen God gewijf

Ten Doofst des heyls. 11 trest de reden

Die van het huys des Heeren zijt.

13 **G**od ons een Heer / een zegen-bronne /

Een stut een schut' booz' al'e qua'en /

Zijns goedgheyls dooz' lichte Zonne

Is onzen oogen opgegaan.

14 **D**u bind het Lam met vaste zeelen

Wat dankbaareheyt Godes gunst kan teelen

Word in 't uytwendig openbaar.

15 **W**at zal ik meer? maar bin' ik sprake /

Daar 't hart zijn alderdiefst' dooz' uyt'?

16 **G**y / gy mijn God. O! groote zake /

Die 't'woer eer' mijn mond onsluyp!

17 **G**y / gy mijn God. dies ben ik spoedig /

En tracht dat alk uto' hoogheyt kent.

18 **D**en heere lof. want hy is goedg /

En zijne goedheyt heeft geen end.

Den Cxix Psalm.

A. Aleph. j.

Zalig hy/wiens binnenst' / onbesmet / In'

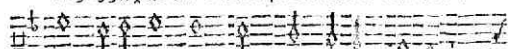
still getweeft / geen aanklacht boekt van zonden /

M 2

Maar;

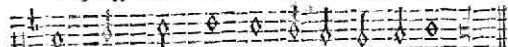
riecht zijn pad na 't meet-snoer van Gods Wet.

o! zalig hy / die Gods geschreven monde

Gehooorzaam is; en soekt (al wat hy kan)

God / langs dien weg waar op hy woord gebonden.

2 Met recht draagt hy den naam van zalig man / Die zich begeeft op Godes rechte straten.

Waarom; de zond (daar noopt van quaad quam van / Kampen enig stoff) is upt ziju doen en laten.

Dies hebt Gy / God / een strak gebod gedaan / Dat elk met ernst uw' wetten moet aanden.

3 Aanden dan / God / de zaken juyft zoo staan; o! koud ik doch / o! koud ik al mijn leven

In strengen ernst uw' heylig pad begaan!

o! wou' 't gezicht zich noopt ten doot hylt geben / Om immermeer uw' wegen mis te zien:

Zoo wterd mijn ziel noopt schawente toe-gebeben.

4 Ik wil en kan. want gy komt hulpe sien.

Gy leert en toont (waar booz ik dank moet wten / Van 's harten grond /) om graag van quaad te blien /

Wat billijkhep uw' wetten in zich slupten /

Wat heyl haar volgt. Dies ik al willig dien /

En houd' uw' wet. hou gy dyn hulp niet buyten.

5 Hoe zal de jeugt / wiens wankelbaar gemoed In lusten zwoemt / wiens onstijbde gangen Gebaarlijk staan op lossen slijber-voet /

Onstkräft'lijk gaan? Zoo zy zich laat bezvangen Wan 't woord uw' s wets. Wel aan / dir' s harren zint: Wleent / laat my trouw onderwijs ontfangen.

6 Mijn ziele neemt uw' woord zojgbuldig in / Om noopt op 't pad te gliffen / noopt te missen /

Apoof

Apoof los te gaan in al wat ik begin /

Lof by / mijn God. Daal diep in mijn gewiffen

Met dij'e leer / op dat ik 't heylig recht

Uw' wets versta / mer dan dooz dwijff'lyk giffen.

Soz zal slaag a'n de mond van uw' knecht

Ontdijg zju in 't roemen en vertellen

Uw' wets / 300 wijs / 300 wis / 300 reyn en hecht:

Zoo zalder 't hart zju gantschen lust in stellen:

Zoo woedje my deel waander dan al 't goeb /

A: 't goud / al 't gelt dat menschen hand mag tellen:

s Zoo kehgt mijn tong / upt 's harren overbloed /

Geduur ge stoff / om boog van haar te spyken:

Zoo zalje my in Booz-en Tegen-spoed

En spiegel zju van Deugden en Bezeken.

Zp blijft mijn zjeugd; en geen bergeer en doot

En doerze oopt upr myn gedacht verstellen.

C. Gimmel. iij.

9 Toe wel aan my / en maak my 's levens wits /

My / my / die smak om na uw' woord te leven;

My / wiens gemoed aan 't bercknechtet is /

En / wille-loos / zich 't best overgeven.

Bestraal mijn ziel / dat in mijn leer verstrand

Uw' wets geheym doozlichtig sta geschreven.

10 Gy aard (belaas!) daar heb ik staar noch stand

Die zeker is / daar heb ik lot noch erbe /

Daar heb ik huys noch eygen-blijbig land:

Doch den vernoegt als ik maar een berberbe.

Wat is dat Een? Wat ik uw' Wet en Awoord

(Geruyg / wiens wils) te gemer tijd en derbe.

11 Mijn ziel / vol lust / blind rust aan genex oozdy

Maar steent en quijnt dooz moedelooz verlangen

Ma 't recht verhand uw' wets. Hylt gy my boozt:

Gy / die uw' hand ter wzaak zich laat verstrangen /

En giet uw' bloek op die uw' woord wter acht /

Maar 't trots gemoed aan pbehep laat hangen.

12 Weer sijnad en hoon van my / die vurig tracht

Uw' wils begeert gedurig na te streben;

Die spot en spit van kleyn en groot verwacht' /

Om dat uw' Wet van my steeds woed bevehden.

Hier tusschen blijft mijn pber noch in macht /

En ik uw' Wet / als Koer en Raad / aan-kleben.

D. Daleth. iij.

13 't Onlustig hart / bedoben in verdriet /

Verbuylt in smert. Daar sal het hent gaan zoeken:

M 3

Dy

Op Menschen? Naas! al wie op Menschen ziet /
 Heyd lossen grond. Uw' Woord moer my verlokken.
 Verhoop mijn be'e. toon my uw's wijsheds schat ;
 Ik open de mijns harten diepste hoeken /

14 Geef wisse doer op 'r dwaalwoege pad ;
 Op 'r pad uw's wees. uw' fakkel ga' my boren.
 Weetmoed heeft in' inwendiglijg om-bar /
 En boer in' denk by-na de ziele smoren.
 Troost is mijn be'e. Waar haal ik troost van daan ?
 O! dooz uw' woord werd' kroost in' r' hart geboren.

15 Van kronnen gang / van zelsa-gebonden pa'en /
 Die dooz een schijn den mensch ten onheyl bjeugen /
 Welwaer mijn boer. Uw' Wet toon my mijn baan /
 En leer my / noopt her Slim met krecht bezemgen.
 Uw's waarheids Wet / daar op ben ik beedarf
 Ten gang te slaan / noopt af tred van te heigen.

16 Ik heer mijn ziel / en doe mijn lichten kracht)
 Aan uw' Wer / her bijk van uw' begeren.
 Gun dat ik noopt ter schand en werd' gebzacht.
 Laat uw' guist zich troost-rijk r' my'waaris keeren /
 En klaar mijn hart van doozheids nare nacht ;
 Zoo kies ik 'r pad dat ons uw' werten leeren.

E He. v.

17 Geef trouw bericht. schiet helder licht in' my /
 Dat ik den grond uw's Wets onseplyk peyle ;
 En haar mijn hart een trouwe plaarze zy /
 Zoo lang de dag zju licht my met zal deylen.
 Geef trouw bericht. op dat my uw' bebel
 Een oog-slar zy om op het scherpsf te zeplen.

18 Bzeng my ter baan / en maak mijn boeten stel
 Op uw's Woords (my aangename) paden.
 Geef dat ik noopt one'le liefd' en stel
 Op aardschen dzek / die steeds verlokt ten quaden ;
 Maar dat mijn ziel zich up den stof verhoog /
 En in uw' woord zijn lusten zoek te zaden.

19 Weest my een suet booz 't ongeluiffse oog /
 Op dat ik noopt aan Schijn zich ga verhoogen /
 Doch 't hart verhoop' aan leer die niet en doog /
 Om immermeer van waarheids leer te wijken.
 En als zomtyds 't gedacht / koel-liefdig / dwaalt /
 En d'pber slaapt / laat my niet heel bezwijken.
 Zo gun dat uw' knecht/bezantst met waarehds spraak /
 Diep in zjn grond uw' Godlijkhepd laat zinken /
 En / in ontzag / zich aan uw' wet bepaal.

Wet

Wet spot en smaad die menschen my toe-dinken.
 Uw' woord is zoef ; uw' leer / mijn geer. In daal /
 En laat my / heer / ngt uw' troost-bzou dinken.

F Var. vj.

21 Kom / heplig God / kom met gena' te baat /
 Gelijk op u' dwywillig hebt verbanden
 In 'r woord dat ons tot tuffchen rugge staat.
 Op dat ik toem / en alle laster mouten
 Alder waard' pd stof / en sluit in' haar bertwift /
 Terwyl mijn hoop' zich op uw' woord gaat gronden.

22 Uw's waarheids reu neem doch te geener ryd
 Van mynen mont. want dooz haar leeft mijn hope.
 't Staar dat by my (rots ongeval en nyd)
 Zoo lang / zoo lang de oogen my staan open /
 De aard' my draagt / mijn bozt noch adem heeft /
 Aan uw' Wet mijn's zielen lust te knoopen.

23 O! zoete bzeugd! waar in de ziele leeft /
 Wanneerz' haar zels / dooz goef edweert / kan toonen /
 Dat's aan Gods wet gezeel zich obergheeft /
 En in haar diepst noopt bzeemd' luif laat woonen :
 Dies wast de moed. zoo dat ik / omberfchikt /
 Uw' woord berhef booz' hooge kroonings-thronen.

24 Met recht. want al waar waarheids klaarhepd
 blikt /

Is liefd' en lust tot waarheids klare leere :
 Daar liefse woont / woed' pber toe-geschikt
 Om waarheids glaans een peder toe te keeren.
 Dies tong en taal daar heu' gefladig miht /
 Dat peder mensch de waarhepd recht mogt eeren.

G. Zain. vij.

25 Gedenk / mijn God / gedenk aan uw' verbond /
 Met my / uw' slaaf / gemaakt up't repeder gonste ;
 Waar op alleen mijn hoope staat gegrond :
 En 't welk / schoon 't lot op 't grimmigst 'r aanschijn
 fronke /

En my de vult van ellend ober-zand /
 Rochy eventuel my 't hooft ophouden konste.
 26 't Is waar / ik moet / omringt met smaad en schand /
 Een doelwit van den stouten tongen wezen :
 Uw' Wet nochtans en schupp' ik niet van kant.
 Want als mijn geest in zich gaat ober-lezen /
 Hoe gy alrind de Wereld hebt gericht /
 Zoo boel ik troost / en rust in allen dezen.

27 Als my zomtyds berfchijnt booz' mijn gezicht

M 4

De

De booze aard / die / dom / haar heyl gaat bliden /
 En kiest / verdoofaast / het Donker dooz het Licht /
 En van uw' Wet niet meer zich laat gebiden :
 Mijn geest / ontzand 't dooz 't heylig yber-juur /
 Doer my her bloed vondsom 't dooz 't heylig yber-juur /
 28 Uw' Woord en Wet blinkt binnen mnen muur ;
 Maet haar is 't hart / de tong / de keel outeig.
 Diep in den nacht / ter sluymer- hal'ger ure /
 Komt gy mp' dooz / en maake de ziel recht zedig.
 Dies blijfse mp' / zoo lang ik hier gekeur /
 Een waarde schar die 't hart maakt yk en vzedig.
 H. Chesh. viij.

29 Ik heb 't gezepd (en doe mijn woord gestand)
 Uw' wilt te doen / berkiek ik tot mijn erben /
 Mijn eghendom / mijn schar / mijn dierste pand :
 Alleen laat my (dat wilde ik gaarn beriserven /
 Daar 'meek ik om / uyt 's herten diep' ootmoed)
 Belooftse gunst en laaffsen niet derben.

30 'k Zit ne'er / en zinn' / in aanbacht van gemoed /
 Den loop en stijl van mijn gebete leben :
 Hoe 't was / en is / en zin wil ; Of my goed /
 Dan quaad / genaakt / als gy recht loon zult geben :
 Is neem mijn gang ten spyeght van uw' Wet /
 Daar klaar bericht van alles staat beschreven.

31 Dies is 't groot recht / dat ik my bliffig zet /
 Bekloek / beypjn / om noopt daar in te zuymen.
 't Godloos gespyns heeft zjn verstand gewer't
 Om looflyk my te zingen aan het sluppen /
 En 't heylloos vad met haer te doen hetre'en :
 Doch uw' Wer laat ik uyt 't hart noopt ruymen.

32 In adv'ren nacht / wanneer nu yeder een
 Te ruste leyd / laar ik de zachte beeren :
 Om dank te doen dooz uw' gerechtighe'en.
 Mijn zelschap zjn / die al aandachtig ceren /
 En doen uw' wyl. Gy die de aard om heen
 Bestoet met gunst / bezijk my met uw' Keere.
 I. Thesh. ix.

33 Hou / Heer / hou woord ; en doe uw' Dienaar wel.
 Hom / haer in my / dooz Leer en wnze reden /
 Een haer dat zich gerekkelijken stel
 En niets en geef dan recht mensch-waarde zeden /
 Bequame stoff' hebt gy hier toe aan my :
 Want met uw' Wet ben ik hol uyt te zeden.
 34 Cer ik (van ramp en wederwil noch byp)

Vernebert was / ging ik / onachtzaam dolen /
 Als al de wer is. Maar zebert / Heer / dat Gy
 Mijn hoogten moed / in knups en lijden scholen /
 Hebt ne'er-gezer / houd ik een scherper wacht /
 En vmd my bet aan 't geen gy hebt bevolen.
 35 Fonteyn van Deugd / den ulven zoet en zacht /
 Die overblyft van alle goedigheden /
 Daal met uw' Keer in 't mery van mijn gedacht.
 Want schoon dat my den Hoog-aard wil bereden
 Dooz leugen vonds ; zoo houd ik niet te min
 In 's herten diepse uw' Wet een halle stede.
 36 Uw' Wet / mijn lust / is woogen wederzin.
 Waarem't ; haer hart / in 't vzedig sweer beboven /
 En als verbesst' / laar leer noch reden in :
 Maar ik van u gepuurt in lijdens oden /
 Belesst' / en acht all's werelds schatten min.
 Dies moet ik / Heer / dooz uw' rucht / u loven.
 K. Jod. x.

37 My hebt gy / God / dooz Goddelijke macht /
 Wel eer bereyd / en tot een mensch' geschapen :
 Hercher nu 't hart dooz klare leerlijcs kracht :
 Maak m'een ban uw' ter Deugd-gesichte knapen.
 Uw' recht-gezin' aanschouwen my met vreyd /
 Om datz' in my uw' Keere niet zien slapen.

38 Ik weest' / God / (en bender in veracht)
 Dat uw' gericht rechtvaardig is in allen.
 't Is recht gedaen / en 't werk van trouwe Deugd /
 Dat gy my / hier / in kleyn' hebt laten vallen :
 Doch nu ik my / getogen / tot u keer /
 Laat (na belost') uw' roost mijn ziel om wallen.

39 Uw' roost en huy is 't geen dat ik begeer.
 Laat my den smaak van uw' goedheyt pzoeden /
 Gy dat mijn ziel / berleest op 's Lebens Leer /
 Niet raak ter dood dooz 't al te diep bezoeden.
 Of lust uw' wzaak : zoo gietse t'eenemaal
 (Tot hoen en schand) op 't rot her trouwe beeden :

40 Gy 't rot dat my met schimpig valsch' gestmael
 Beschrijd en byt / om dat ik haren ooren
 Een last / altyd van uw' Wer berhaal.
 Och of ik me'e tot hart-zind waer berkoren
 Dan 't volk / dat geen' en kent / dan uw' taal ;
 En 't zuyber hart in schand noopt quam te smooeren.
 I. Gaph. xi.

41 Het hert / benert / is augstig en bedut :

De geest / hebzeest / waar ober lang bezweken /
 Had hoop den loop mijns levens niet gestut't.
 Het oog / noopt doozoo / is schier al moe' gekeken /
 Na troost'ngs komst. Dies overbordigheyd
 Van herten-wee / den mond aldus doet spreken.
 42 Hoe lang is 't / Heer dat utse hand noch beyd?
 Ik boei dooz' dzuk mijns levens krachten krimpden:
 Gelyk hei Veer / ontrent her buur getepr /
 Dooz' krachts des hys attenken moet verschiympen:
 En nochtans raakt' uw' Wet noopt in 'r vergeet /
 Hoe schoon ook 't vike th'zjn luffen kan berglimpen.
 43 Wanneer komt (laas!) het eynd van alle red?
 Hoe lang noch slaapt de straf van die my dnikken?
 Die dooz' mijn boet' haar kuyl al hebben reed /
 En val schijja my oytigen booze stukken:
 My / die uw' woord' dooz' lout' re waarchep' keur /
 En dooz' geen schijn 't berstand' oopt laat bezukker.
 44 Help / help / mijn God, De Woord is dooz' de deur.
 Dooz' last des byrks kan nauwliks 't hart zich rippen.
 In zulk' eiland en ober-zwaar getrur.
 Laat ik nochtans uw' Wet / uw' Wet / noopt glijpen.
 Om van dat ik elends ontzwarung spreut /
 Om vast te staan in 't Wet-woord' utwer lippen.
 M. Lamed. xij.
 45 Uw' Woord' is vast; uw' Waarchep' / wis van duur
 Zoo lang 't Gesternt aan 't hemel-rond zal bliken /
 De Aard met krupt zich keed / de heel' sal duur
 In wezen is / en dooz' 't almachtig' gesikken
 Alus wijzen raads by haar gebeurten blijft /
 En nipt haar strek noch palen kan verschiikken.
 46 Had my uw' Woord' met troosting niet geflijst /
 Ik waar al lang verstanten in mijn lyden
 Dies my de re'en / dooz' dubb'te dooz'ak / d'zjst
 Om uw' gebod noch nu noch 't geenen tyden /
 Dom zinniglijk te mynen aan een h'zr /
 En noopt daer van een jry te ober-schijden.
 47 'k Zen dijns' d'rest mijns / en bled' een hulpsaam hant.
 Zoek my: 'k zoek dy dooz' trouwheyd in uw' wetten.
 Der boozen hoop heeft omderting verstant
 Om 't dooz' bedrog en schakel-gefelde stetten /
 't Ontzielde lijf te laten eerwig-koud:
 En noch blijf ik steeds op uw' woorden letten.
 48 Hoopt heeft mijn oog op aarden pets aanschouwt'
 Dat vast bestaet en t'uurzaam kan beklyven.

't Wet'

't Verzot / 't hermot / 't bezwacht / 't verslenst / 't veroid /
 't Herderst / 't bersterft, geen voogen / geen bedrijven /
 Geen doen / geen werk / dat stand en wezen houd.
 Alleen uw' Woord' / is / en doet eerwig' blijven.
 N. Mem. xij.
 49 Hoe is my 't hart na utse Wet zoo graag:
 Zoo ober-zeer met liefde ingenomen:
 Ik denk en spreek van haar ja alle daag.
 Wat is de re'en? Dooz' haar kant wijsh'ed komen /
 Waar dooz' ik mijn vandenber-istap.
 Een waarden schat is zy mer recht te no'men.
 50 In diepe kund en hooge wetenschap
 D'raad' ik booz' by al die my willen seeren.
 Wat brengt my tot zoo hoogen Wijsheids tray:
 Uw' hepl'g' Woord' daer ik my streds rok keere.
 De Gijsh'ed zelfs / wijkt my in kloek beyd.
 Waaron? Mijn doen richt ik na uw' begeeren.
 51 Om N in all's te volgen waar op leyd /
 En my booz'-reede met waarcheyps klare stralen /
 Wenn' ik mijn gang van all' af-padigheyd /
 En weeg mijn doen op waarcheyps juste schalen:
 Daar uw' bericht' mijn zinnen toe aan-boed /
 En klaar besch'epd in 't ontwis hart laat dalen.
 52 Hoopt Menschen tong van eenig ding zoo zoet:
 Hoopt konder W' 300 zoeten zoetheyd lezen
 Npt bloem of krupt / als ik in mijn gemoed
 Uw' edel Woord' vol zoetheyd boel te wezen.
 Uw' Woord' maakt kloek / erbaeren / raad-rijk / h'zoet.
 Dies noopt qua' weg van my en woed' geprezen.
 Nun. xiiij.
 53 Uw' zalig Woord' is my gelijk een licht
 Dat / dooz' zijn glanz' s' bezr' stralende geflonker /
 't Ontwissen boet in zinne gangen richt /
 En toont den weg in 't s'libber-reede donker.
 Dies ik onlangs in hoogen reede zinner:
 (Want deze re'en / die ik wil houden / klonker:)
 54 Uw' Wet zal zjn mijns levens eerwig roer.
 Om lief noch leed wil ik uw' Wille sater.
 'k Zen heel in 't lang. Dies doe my troosts toe-boer
 Na dyn belof't. Kom dankelijk aandaten
 De offerhand die 'k op mijn lippen slacht
 In repnen wil. En toon m' uw' rechte straten.
 55 Of schoon mijn ziel by wyl' Goo's bonnis wacht /
 Wanneer zy 't lot zoo zwaren vamp ziet dreygen:

M 6

Nwe

W'et niet nochtans wipmt niet met mijn gedachte /
 'r Sterk puer-buut verkeeret ber vleesch'lijk neygen.
 'k Woord hard belaagt (en noch houd ik uw W'et)
 Wan Volk dat Zond en klamp heeft tot zijn eygen.
 56 'k Heb gaurich en gaar mijn hart daar toe gezet /
 Dat ik uw' Woord standvastig aan wil hangen /
 En gaan uw' baan / een parig in mijn tred.
 Het is mijn erf / mijn bezugder / mijn verlangen,
 Om eeuwiglijk / getrouwt' en onbesmet /
 Uw' pad te tre'en / bepaalt ik mijne gangen.

P.

Samecht.

xv.

57 Ik haat en schouwt den snoden Wanffel-aard
 Die / wuf van breyn / na 't op-en neder-bloeden
 Des lossen luts / zwiert gints en bevremaard /
 En / boos gezind / geen stand en houd in 'r goeden.
 Ik lieh' en zoek uw' W'et. Gy syt mijn selbts / boeden.
 Mijn schut / mijn scherm / wiens woord mijn hoop kan
 58 Weg boos gesyns / en al die qualijk witr.
 Mijns Gods gebod wil ik in ernst betrachten.
 Geef dan mijn hart zijn wensche niet dwaas'lyk spilt
 Dooz een vergeefs en poel troost verwaachen /
 Maar laat uw' Woord my tot een steun-staf by /
 Dat ik te schand niet werd' in mijn gedachten.
 59 Geef kracht en sterkt. maak heel van quale by /
 Zoo wast mijn lust tot uw' gerechte krecht.
 Zp zijn beruoost dooz schyns bedriegerij /
 Die uwes Wers bebelen inder-bechten.
 Zp treedje ne'er / en doortje t'ondergaan /
 Die aan het quaad' haer domme zinnen hechten /
 60 Sp balstze streng; gy gaatzje grouw'lyk aan;
 Gy blaastze weg / als 't stof van d'aard geheben;
 Gy'heingtz' op stier. Dit maakt dat ik booztaant
 Met volle liefd' my t'uber w'et ga geben;
 Dit kan mijn ziel met diepen angst dooz-slaan /
 En 'r hart in 't lys' dooz' uw' gericht doen beben.

Q.

Aijn.

xvj.

61 Hoort kromd ik 'r rech'nopt maakt' ik my party /
 Om in 't gericht of haat of zucht te dragen
 Tot bees' of die / en (dooz geen zp)
 'r Gewys te doen na eygen welbeagen.
 Dus geef / Heer / my / die noopt getweld en de'e /
 Niet in 't geweld van die my schalk belagen.
 62 Gun wien knecht dichte aan uw' hart een sie's
 Bescherim / beschut / vertroost hem in bezwaren;

Maak

Maak dat zijn hart / met u en Zich in bze'e /
 Verzeeker leef' booz zijn geweldevaren.
 My lust / my lust uw' beyl te mogen zien;
 't Gerechtig' Woord / te hooren openbaren.
 63 Gena' / mijn God / gena' laat my geschien.
 Doe recht bericht aan my uw' trouwe slabe.
 Bestuur en leer / bescbaaf my die u dien /
 En na den grond uwes Woords begertig grave.
 Wel op / 't is tyd dat wzaak raak op de been /
 En tegen 's Wers party ter straffe drabe.
 64 Hoeh' 'r sijnste goud / noch eenig edel steen /
 Hoeh' pets van al dat schoon is en van waarden /
 Is my zoo lief als uw' W'et alleen:
 Geen schoonder schoon en weet ik op der aarden;
 Geen valschen weg en wil ik oopt betre'en /
 Maar haat in all's tot levens maat aanbaarden.

R.

Pe.

xvii.

65 Het woord uwes Wers' daar gy dijn wil dooz' tuygt /
 En 't goed'lyk hart / alre'e ter D'engd genegen /
 Dooz' kracht van re'en tot wien wille buygt /
 Is vol gegheym en diepe wijshepds wegen;
 Maar dooz' / wanneer de kracht klaar woord gesmaakt /
 Verstand en vzeugd van Slechte woord bekreget.
 66 Jaa uw' W'et woord zoo van my geblaakt /
 Als van de boest' in hare Sommer-ryden /
 Na versche lucht begeerlyk woord gehaakt.
 Heer gunste toe / en zp met my te liden /
 Gelyk gy oopt met al de gene waart /
 Die u rer eer' / den kamp der D'engden srijden.
 67 O waar mijn geest zoo dooz' uw' Leer geklaakt;
 Geklaakt van waan en alle dypsteriffen /
 Dat ik / van ondegnds ober-macht betwaart /
 Op't pad uwes woords noopt boet en liet bergliffen.
 Verlos my / Heer / van menschen'tranyng;
 Zoo wil ik noopt in uw' bevelen missen.
 68 Jhu daal met 't licht uwes goedhepds / daal op my.
 Maak my geleert in 't heplig boek der zeden.
 Als ik aanschouw des werelds zortcemp /
 En hoe uw's Wers' zoo Godelijke reden
 Besmeten woord / doet harten-druk by ty'
 Met dicht getraant de wangen ober-speden.

S.

Tfadc.

xviii.

69 Rech'vaardig / gy; rech'vaardig / Heer / het Woord /
 Rech'vaardig is de wet en suet van leuen /

Die / uyt uw' mond / tot blyk uws wijs / gehoozt /
 In strengen ernst van u is boozgefchreven ;
 Daar op gy wilt dat elk zyn zinnen spitze /
 En al zyn doen reyn-zedig / toe ga geben.
 70 Dies my de geest / dooz kracht des pber- hfts /
 In toorn ontzand : In toorn / die pijn komt baren.
 In pijn / die boozt in diepft des eerften tids
 Een knaging teelt : een knaging / welks bezwaren
 Ter doodwaart strekt / wanneer ik zie en hooz /
 Dat mijn party uw' heplig Woord laar baren.
 71 Uw' Woord / mijn God / is louter dooz en dooz /
 Heeft smet noch streep. Dies ik het trouw moet minn.
 Ik / die / berrmaad / gerekent als een Dooz /
 En ybers spot / nochtans mijn hart en zinnen
 Van uw' bebel noopt modeloos en trek /
 En / dooz geen teed flap-hartig / laar verwinnen.
 72 Uw' recht / blyft recht / en eenwig zonder blyk.
 Uw' waarhepd duurt en zal steeds waarhepd wezen.
 In angst en nood boel ik geens zengds gebzek :
 Uw' woord geest lust / en kan van druk genezen.
 Uw' woord beperkt geens tijds (hoe langen) rek :
 Maak my des droet / Een dood zal ik ineer bzezen.

T.

Kop.

xix.

73 Wanneer 't gemoed / niet droefhepd oberla'en /
 Onlustig is en als van twee dooz-kloben /
 Laat ik mijn stem / Heer / dooz de wolken gaan /
 En zend tot u mijn jammer-taal na boben.
 Ik roep, berhooz, dat ik uw' wetren bou /
 En uw' gebod van my noopt woerd berrhouden.
 74 Ik naak mer klacht eer noch de moezen-douft
 Van 't Dage- Licht al heel is opgedonken,
 Uw' woord alleen is 't daar ik op berrrouw ;
 Dat in den nood mijn hoop (scher doof) dret boukent.
 Ik bzeek mijn slaap en oberpeps uw' Wet /
 Als ind're noch op zachte pluymen ronken,
 75 Guntt- baard lyk zp / mijn God / dijn oop gezet
 Ter droeber klacht, Uw' Woord laar my berrlusten.
 Mijn doet / na by mijns vyauds listig net /
 Loopt steeds gebaat. O dats' haer list noopt bluffen !
 Hoopt blyft aan my / die / van uw' Wetten beer /
 Op teugen-waan in sechrelooshepd rusten.
 76 Wenader my mer dijne gunt / o Heer,
 Wenader my wiens Wetten en bebelen /
 Al t'zaan gegrond op enkel ware Heer /

Dan 't Godlijk recht noopt eentig sijn berrschelen,
 Uw' Wet / getung van uws wijs begeer /
 Houd eentw'lyk grond en stand in al haer deelen.
 V Refc'. xx.
 77 Ach ! zie op my / getroffen van ellend /
 Die doch ber verk uws Wets noopt rre'e te buyten.
 Doe hulp / en red. maak mijns berdzjets een end.
 Bemoep dy mijns. doe onbepis baren slupren.
 Bstuur mijn zaak. Laat d'aangename te'er.
 Uws sterken Woords troost-bare krachten upren.
 78 Wer is uw' hepl / wnd loopt uw' zegen heen
 Van 't beestig boik / dat / boos en onberade
 En van uw' Wet berrbzeemt in hart en ze'en /
 Zijn snooder ziel berrlustig in het quade.
 Zend laasfenis / oncpnd'lyk goede God /
 Die (als tw'er eer) mijn hart van smart ontlade.
 79 Groot van getal is 't goddelooze rot
 Der gener / Heer / die my / quado-willig / drukken :
 Hoopt ebenwel is my ber bzepp 300 zot /
 Dat ik mijn hart ter zonde laar berrukken.
 Ik schouwze aan / die / trotzig van gedacht /
 Uw' loer berrfina'en ; en 't bzeekt my 't hart in stukken.
 80 Schouw hoe dijn Wet / uyt bolle zielen-kracht /
 (Dies ik mer recht mijn hart na troost laar raten)
 Gezocht / geliest / ge-eert is en gearbt.
 Hoopt Mensch en hond uw' woorden archterhalen :
 Zy houden duur en Wet-beschaffens macht /
 Zoo lang de Zon berrrijzen zal en valen.
 X. Schin. xxxj.
 81 'k Zucht onder 't pak van zware t'raump :
 U in t'raump / waar in ik / van den Grooten
 Des Dolks / geperst / een onrecht liden lp' /
 Staag-dooz in 't hart mer nieuwe bzees berrloten :
 En noch onzic en bzees ik / meer dan haer /
 't Hoop-waardig woord up' umekt mond gebloten.
 82 Uw' heplig Woord is my 300 gantsch dierbaar /
 Dat ik 300 drep daar in my ken berrmaken /
 Als die aan buyt van hoog-geroemde waar'
 En grooten sebat onhoop'lyk komt te raken.
 Zoo hoog uw' Wet by my is in waardp /
 Zoo zeer waly' ik van pd'te teugen-haken.
 83 's Daags zebentweef berrsch en loof ik dy /
 Om 't zuph're recht in uws Wet berrschreven,
 In grooten lust en hart-bze'e leben zp /

En werden nooyt van 't pad des hevls' gezehen
 Dooz dwaang / of list / of yet dat zich verzoont)
 Die uwe wet dooz liefde vast aanklehen.
 84 Uwz Woords bedel / dat in mijn diepste woont /
 Beleb' ik trouw / en liev' het boben maten.
 Met recht. Want gy / die bilijk straf en loont ;
 Die niet bernoegt aan schijn of bepit varen /
 En niemands doen (hoe schoon bemout) verschoont /
 Hebr' uw' gezicht op al mijn doen en laten.

Z. Thar. xij.

85 Och of mijn klacht gestofde vleuglen had /
 En booz' uw' rchtoon zoo aangenaam mocht komen /
 Dar ik aan il nooyt p'de be'e en bad.
 Gedenk des Bonds / gemaakt mer alle broem /
 En stuur mijn gang. Ach ! booz' mijn dzoef gemeech /
 Dat na uw' woord mijn d'zak werd' weg genomen.
 86 Npt mijnen mond / in alle zyn gespreek /
 Zal een rivier valt los gestadig vloeyen.
 Alleen laat my de nooyt verhoogde beek
 Uwz ryken Woords mer Deugden-leer bespzoepen.
 Al' uw' geboon bestaan in bilijkhepd.
 Dies' r' lof uwz woords mijn tong nooyt zal bernoeyen.
 87 Ik heb mijn hart ter Bengden toegeeyd /
 En uwe Wet tot leyberin verkooren :
 Dies' laet' uw' hand / tot troost en hulp bereyd /
 My bpslaan / laet uw' slaaf nter gaan verlooren.
 Ach ! my verlang' naar uw's hevls' hoogste zom !
 Uw' wyze Aber verbrzolykt hart en ooren.
 88 Gun levens tyd / dat ik uw' lof npt-brom :
 Waar toe uw' Wet my rijke stof zal halen.
 'k Ga eenzaam heen / en z'e bast om end om /
 Gelijk een schaaap dat Herderloos gaat dwaalen :
 Die kreunt zich mijns' geen mensch. kom gy Heer / kom
 Zoek my die nooyt tree' npt uwz tofles vaten.

Den Cxx Psalm.

Trouw hart-verlaat maakt lijv'lyk lijden.

Ik riep tot God in bange tijden / En by verhoorde mijne

mijne klachten. Wilt / Heer / ook nu mijns biddens
 achten / En red mijn ziel (300 hard bespzoegen)
 Npt strikken van de valsche tongen
 Daar 't booze hart zijn list dooz loost.

En hooger nood eyscht sterker troost.

2 Een valsche tong / een quel van lij'en /
 Een nest van leed en schelmerjen /
 Een schat van quaad / een werld vol qualen.
 Leat uw' gemoed te zamen halen
 De groutelijste groutlijkheden
 Die oopt ont-menschte menschen deden ;
 Hooyr alle ramp van na en veer :
 Hoeh durf een valsche tonge meer.
 3 De scherpe pijlen / af-geblagen
 Van sterk-gepessde krijgers bogen /
 En doen in 't lijf geen zulke smarten /
 Als valsche tongen in de harten.
 Teneber-kolen branden binnig /
 Waar vuur is sterk en al-verflinntg
 Dooz' kracht van ongemeene hit :
 Niet min ontfteekt dit klepne lid.
 4 Qua' by woonsft pijnbank booz' de ziele.
 Ach ! dat oopt zoo mijn dagen vielen /
 Dat ik / npt-landig / om moet zweben /
 En by den Mesechten leven !
 Ach ! wec my dat ik moet gaan dutten /
 En in zyn' ongaft vype hutten
 Den harden krebdrarijn vergast !

Gezelschaps onlust zwaren last,
 5 Wie kan onvoorzigtige dingen boegen:
 Verschilt dan zeden henge geen noegen,
 Erplaas! het leuen is myn regen:
 Een ben als met my zels berieuen /
 Om dat ik woonen moet by sieden
 Die 't aldersoehelghe vlieden /
 Alder hart het liefde-waardigst haat /
 En ooglog rept op byede-pyaat.

Den Cxxj. Psalm.

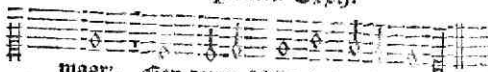
Ik was in angst en kommeris; de Moosd-trom-
 pette klonk / Het dzeggend pzer blonk: De nood doet
 zoeken daar niet is: 'k Zag na 't gebergt om hooge

- Met hulp-berwachrend' ooge.
 2 Geen schepzel mag op schepzel staan,
 De Schepper zel ver is 't /
 Wiens hulp alleen niet mist.
 Hy kan / en heeft my bygestaan /
 (De hooge ramp my naakte)
 Die aard en hemel maake.
 3 Waar toe noch angstig / mijn gemoed:
 Hy is 't oie door den val
 Aln' voer bestenden zal.
 Hy die om u de wake doet /
 (Als Herder om zijn schapen)
 Meer minne-meer dan slapen,
 4 Het andergaanklijk ooge-licht /
 Dat alle ding beraakt

In Iherosolima
 Met onafmattelijk gezicht /
 Wist eentlijk onbestreden
 Van slapper-halligheden.
 5 De Heer u' wacht, wiens gunst en kracht
 Is als ter schaduw staat /
 En maakt dat u niet schaad
 De Zon by dag / de Maan by nacht.
 Hy wantt te geenen rjbe /
 Die God heeft aan zijn zijde.
 6 De Heere zal van alle quaad /
 Dat oopt op menschen diel
 Behouden u we ziel /
 En / 't zo op uyt of tane gaat /
 Van nu tot allen dagen
 Een wakend' ooge dzaget.

Den Cxxij. Psalm.

Ik hoor! ik hoor! (o zoet geschal / Dat mijn ges-
 hoor zoo glerig baat! Dat my zoo zacht in 't harte
 slaat!) Ik hoor de uur haast wezen zal Dat onzen
 boeten bye baan. Na 't huys des Heeren op zal staan.
 Hoort woorden die zoo lieflijk vielen. Gewenschte
 dag / o! zijt gy daar? O eentlijk welkom, Blijde
 maar'.

maer. Een zonne-schijn in d'zebe zielen.
 2 Hoe ober-liestijk lyd dit woord /
 Dit woord van d'algemeene stem:
 Ons voeten / o Jerusaleem!
 Ons voeten haast in uwe poort.
 En wie / en wie verheugt'er niet /
 Als hy het schoone Salem ziet?
 Zoo heet'ik in zijn gehouwen?
 Zoo wel-geboegden grooten Stat!
 Zoo licht in eendzacht t'zaam-ebwat?
 Zoo ober-waardig om aenschouwen?
 3 Het is een stad / die allen zaad /
 Van d'uyverkoren Abzham /
 Die allen God-geliefden naam
 Ter eeuwiger vreesen komst staat.
 Daar moet de ganische Ise'els naam
 (Wat alle 's wereldds oezden t'zaam)
 Ter wissel stond zich laten binden.
 Zulks is (door ernstig God-bevel):
 Zulks is een toijz' in Iseael.
 Daar alle hart zich aan moet binden.
 4 Aldaar erkent de dank re ziel
 Des Heeren gunst / en spreekt zijn lof:
 Daar doet men alle schulden of /
 Daar 't hart zich aan verbonden hiel:
 Daar staan de zetels ten gerichte
 Daar is des Konings throno gesicht
 Door David en die van hem dalen;
 Daar is de bank die 't al beslecht /
 Daar is de staf die 't al berecht /
 Daar meer men wet en bonnis halen.
 5 Kom by / o all' die Salem mint /
 En in den zoeten ooggen-schouw
 Van haar zoo menig schoon gebout
 Een wellust in uw ziele vind:
 Wel aan / henz grond en mond by een /
 Laat volle gunst re boozschijn tre'en
 In upt-het-hart-gebloeyde rede /
 En wencht / wel-wenschen nimmer moe /
 Der Schoonster by het Beste toe /

Den eeuwig-eeuwig zorten vrede.

6 O eerb'le moeder van de steen /
 Zoo innerlijk geteest van my:
 Nu wensch ik en herwensch ik dy
 De volghed aller zalighe'en;
 En hen die een genegden wil
 Tot uwaarts dzagen / wel en stil.
 Haar dagen af te mogen leben.
 De Vrede heb uw muren in;
 De Kest' o! dat 's mijn hart en zin)
 Moet' zich by li ter wooning geben.
 7 Wat driest my / uptgenomen Stad!
 Wat werkt in my zoo sterken lust
 Tot uw'n vreed' en vaste rust?
 Niet Gy / maar 't geen g'in De bebat.
 Mijn broeders / mijn gezelschap / zijn 't
 Daarom zich hart en tonge poot /
 U allen zegen toe te wenschen.
 O / geen paleysen / hoe gebout /
 Die 't edel hart zoo waardig houd /
 Als met-gezinde vroomte menschen.
 8 Dat ik na uwen vrede haak /
 Dat ik my toe uw' hept bekloek /
 En uwer muren wel stand zoek /
 En is om geen geringe zaak:
 Het is om pei van groot belang;
 Het is om dat in uw' bebang
 De Heer / onz' God en groote Koning
 (Die zalig en onsterflijk leeft)
 Zijn heplig huys verkooren heeft;
 Verkooren heeft ter baster wooning.
 9 Verkooren heeft / en zicht baarlijk
 Met treffelijken luster woont /
 Die oeral / maar daar zich toont
 In ober-heertijk Godheids blijk.
 Wat hart / mer zinnen God gezind?
 En eert niet 't geen zijn God bemind?
 Lief taat aan 's Liefs zyn oordeel binden.
 Uw / Stad / meer dan der steden een /
 Mijn vrienden meer dan alle ste'en /
 God lieh' ik meer dan alle bynden.

Den Cxxij Psalm.

T Or u' wiens stoel des Hemels hoogste hoog
 Een grond heeft / hef ik 'r oog. Een slabe volgt /
 door hoop' van giff getoogen / Zijns Heeren hand
 met d'oogen : Een dienst-maagd staart door 't
 gierig gaaf-berroutwen / Op d'handen haarder
 hzoutwen : Ons oog op God ; op dat (dus trekt
 elk 't zijn) Hy ons verloofft uyt pijn.

2 Bergin u God / ons bitter herten-wee

In u' gemoed een se'e /

Op dat des leeds dicht en getrouw op-merken

Erbarmings hzucht mag werken .

Ach ! ach ! wy zijn van 't biesch en bitter smaden

Der Derr'len oberladen .

En van 't geschimp (want al te veel maakt mat)

Der trotzen zijn wy zat .

Den Cxxij Psalm.

G Ewisse troost eyscht ongemeene dank ;
 Dies Israël met recht wel spreken mag. O zonn-
 der God / die onzen nood aanzag / Doe menschen-
 haat nam r'onstwaard wzeeden gank / Wy hadden

lang des lebens jongsten dag.

2 Wat durf en kan / wanneer het God niet keert /
 En vyands haer in sellen haer verstokt /
 Wy hadden ons / door heeten roozn getokt /

Als aas / verscheur ; als spijis / al lang verteert ;
 Als koozn / hermaalt ; al lebend ingeslokt .

3 De dichte ramp / ook r'enden het gebaar /

Taar echter noch een na-spook in 't gemoed /

Wy hadden ons / zoo 't God niet had verhoed /

Als ober-zwaart ; recht als een hooger baar

Den mensch zijn ziel in banghepd tozen doer .

4 Guntf spreek om lof / maar meest die 't meeste red .

Geloofft sy God / die ons in onz' herdziet

Niet tot een pzoop der Wolven-randen liet .

Wat onze ziel / gelijk een vogel 'r net /

Den ramp ontquam / is all' door God geschied .

5 De Ruymt valt zoet / maar zoeter na de Engt .

De strk ontwee / de strk ontwee : en wy /

Geijk boozheer / teu bollen los en wy /

Een mensch / geen mensch die ons dit hepl toebzengt /

Maar die de wer'w en alles schietp daar wy .

300 haft gelegen / Al niet bewegen :

- 2 De ramp die mag bersehzijklijk dazeggen /
 Ook mag de heel natuut
 Zich toonen vol getruut;
 En als ten diepe valle neppen;
 Noch zullen al die God vertrouwen /
 Haar vasthepd houden.
- 3 De berg van God ter woonst verkoren /
 Blijft eeuwig-eeuwig staan;
 Hoopt zal de mensch bergaan /
 Die Gode 'r hart heeft toe-gezworen /
 In 'r God-geral blijft by geschreven
 Ten wassen zwen.
- 4 De Wpand mag vrandijklyk naken /
 En poog' (ten moed gesteld)
 Maar alle krijgs-gemeld
 Zich meester van de muur te maken;
 'r Is Salem / zondsom in de bergen /
 Ten pdel tergen;
- 5 Ellende mag de vroom' omringen /
 Hardnekkig ramp-bescheer /
 Cast' haar na ziel en eer;
 De Heer / beheerscher aller dingen /
 Is om haar heen (o groote zake!)
 En doet de wake.
- 6 En schoon / zijn Wyshedo laat by tijden

- Den goeden met den qua'en
 Een zelbe roede slaan:
 Zijn goedhepd raamt een maat in tijden.
 Een wijs is 'r quaad (en heeft zjn rede)
 Maar 'r houd geen stede.
 7 Na harde komen zachte poezen.
 De liefd' hengt geen verderf;
 God laat der vromen Erf
 Niet onder 'r juk der goddeloosen!
 Om niet in 'r spooz van booze zeden
 Met haar te treden.
 8 Der boozen staf zal niet verouden /
 (Al is'er blijk noch schijn /
 Wanneer het end zal zijn)
 Op haar die 'r hart deugd-vaardig houden;
 Ten end' zp hen des ondengds sinetten
 Niet aan en zetten.
 9 Der boozen by-zijn is gevaarilyk.
 Daar kleeft of meer of min.
 Daar sluypt te mets wat in.
 Niet wel berzelde deugd' staat zwaarlijk.
 'r Heel zonden-zien lokt vrome handen
 Al't vroomhepds banden.
 10 Dit (zeg ik) is 'r waarom de Heere
 Op zjn herkooren tal
 Het juk niet laten zal;
 Haar hepl ten boezing / hem ter eere.
 11 Elk ding zjn nit; 300 'r plagen-zenden /
 Als 'r plagen-enden.
 12 Dit is / o God / dit is mijn menschen:
 Doet peber na by doer;
 Den recht-gezinden / goed;
 Maar quaad zp 'r loon van quade menschen /
 Die op verkeerde wegen wand'len /
 En slunhepd hand'len.
 13 Dit is / o God / dit is mijn bede:
 Doet eentu'lijk eentu'lijk wel
 Wan't heplig Israël;
 Dat de liefelike vrede
 Met overbloed van zoeten zegen
 Haar stand bejegen.

Den Cxxvj Pſalm.

Doe nu de Heere / Jacobs God / Doe nu de
Heer' (o zalig lot! Waar van het verſch-geboren
beeld Zoo zoet in mijn gedachten speelt!) 't Ges-
bangeren Stont opt zyn bande Verbzagt ten lieben
Waderlande: Hoe bzeemd beviel 't geluk het
hart / Au al gezet na leed en ſmart!

2 Het oog / verſtaart op zyn berdziet /
Seloofde ſchiet hem zelven niet;
't Gemoed en wiſt niet hoe 't het had;
't Geleek een droom / of zulliks wat.
De traantjes werden afgetreken /
De lachjes quamen opt-gebzeken /
Dol roemt en lobens ding de tong /
De luyt was bzolijk / 't keeltje zong.
3 De bzeemde volken zagen 't aan.
Hoe groot heeft God by haar gebaan!
(Dus ſpaken' opt-berwondering)
O! wat een ſchoon en heerlijk ding!
Zoo is 't. In waarheyd ſtaat haar rede;
Het is ſa groot dat God ons dede;
En des is ons de ziel verheugd.
Aptſtekend bepl / gewiſſe bzeugd.

4 Groot is de bzeugd / weg is de pijn:
Hoch grooter / wiit gy / kanze zyn /
Zoo gy het on'rig' / dat noch is
In dzoebige gebanknis /
Een eynde maakt van ſlabernijen /
En 't zaam met ons bzeugt ten herbiffen.
Miet dat een hart meer bzeugde geeft /
Dan als 't in bzeugd gefelſchap heeft.
5 Geef dat de weg ten dieſtſten kriet
Van menig menig duyzend ziel /
Dooz uwe Waderlijke hand
Gekomen opt den ſlaben-ſtand.
Geef datze dicht te boozſchijn bzeken /
Gelijc de ſtroom der ſuetter beken /
Gebzchen dooz den Zuppen-wind /
Geen oever zich te hoog en bind.
6 Hoe menig bitter traantjen laat
Een houtſman die het edel zaad
Met tvojſſetend' en trage hand
Betroutwek moet aan 't dozre land!
Een wiyl daar na zoo krijg'er zegen /
Dooz eenen milden Zomer-rigen /
Het lieſſelijke windje waapt:
In druk gezaapt / met bzeugd gemaapt.
7 Hy bzagt het zaad / by wiery het opt /
Onzeker van de nieuwe ſpruyt;
Met dzoerber harten gink by heen.
't Begin was zuchten en geween /
Maar 't end was bzeugd / en God te loben /
Doe zynen arm de volle ſchoben
En 't rijk gewas ter ſchure bzacht.
't Geluk komt heertijds onbervacht.
8 Alzo met ons: Doe top wel eer /
Van onze baber-aarde beer!
Hantoozden in een bzeemde locht /
Lag alle luſt en bzeugde-tocht:
Maar nu top 't Wader-land betreden /
En alle leed is af-geleden /
Herneemt de moed zyn' oude ſte'e.
9 Zoete bzeugd na bitter wee!

Den Cxxvij. Psalm.

T Zy wat de mensch om handen heeft / 't Zy

wat een kloek vernuft bezint / 't Zy wat een wak-

k're hand begint: Al niet/ als God geen zegen geeft.

De mensch mag willen; maar niet meer:

Het werk hangt aan den Opper-Heer.

2 De bouwter bouw' al wat hy kan:
Och! zooder God de hand van hond/
Dergeefs/ vergeefs is 't wat hy houtot/
Al wat hy doet / 't en brengt niet a'n.
De waker waak': om jouft is 't al/
Gaar Godes oog niet om den wal.

3 Wezrast de Zon mer op te staan;
Uw' lijf en krijg den leger niet/
Dooz dat de aard geen dag en ziet/
Ge bedde met de late Maan;
Zant bzeugd en lust van uwen dish/
En knaagt uw' bzoed in kommeris:

4 Woelt / arbepd / slaaft / weest op den tocht:
Al 't geen uw' hart zoo pijnlijk zoekt/
Al waar uw' hand zich toe befloekt/
Geest God zijn vrienden ongezocht.
Geest God zijn vrienden; en met een
Een zyvd'ren slaap dooz al de le'en.

5 Zucht / hoopst / en weest begaan om stam;
Nature doe all' warze kan:

Op

Sy zyt en blyft een eentijch man.
Daar God niet gaf / noopt / noopt pet quam!
Gods vrienden zijn 't ('t zy wat men maakt)
Dien deze waarde zegen raakt.

6 Wat heeft de Deugde een heerlijch loon:
God zegent d' onbedekte min/
En stozt Nature krachten in
Tot milden teel van mentig Zoon.
Dies is mijn woord (en 't woord heeft sloot)
De hzucht des buxks een gaaf van God.

7 Gelijk een held die in zyn hand
Gezwinde oozlogs-pijlen draagt /
Daar op hy / stont en onbertzaagt /
Dersehtikijch is booz zyn byand:
Alzoo is ook het Nijf-geslacht
Een rechte Maan en Vader-kracht.

8 Gelukkig / o! gelukkig hy/
Die 't wijl hy noch in jeugde leeft/
Zijn koker vol dier pylen heeft.
Dem teest geen schaamt / wanneer party
Met woord' hem in de poort' aan-geat.
Wie toebluche heeft / wie manlijch staat.

Den Cxxvij Psalm.

Gelukkig boven maten / Meer dan oopt

hart bedocht / Oopt keele uyt kon laten / Oopt pen te

boozse hijn bzoigt / Die / dooz Gods hrees betwogen /

Zijn hart ter Deugde geeft / En booz een pders
N 3 oogen

oogen Oprecht Godsdienstig leeft.

2 Wiens we're wil kan u drukken /

Wiens hart zich zoo bevindt ;

Nw' doen zal wel gelukken

In al wat g' begintur :

Nw' werk word niet te schanden /

Gelijc m' in and're ziet :

Den arbeid uwec handen

Geeft u 'r berhoopt geniet.

3 Wel moogt g' zalig beeten :

In alles hebt g' 'r zoet.

Met vreugde gaat g' eten

Wan 't recht gewonnen goed ;

Met vreugde gaan de leben

Ter diep' en zachter rust /

Door geen bekommerteden

In 't slapen oopt ontruff.

4 Als (door Natuur's berlijden)

Het oog vermaak geschied)

Wanneer 't is Zomer-tijden

Den schoonen Wijn-stok ziet :

Den Wijn-stok / die / geladen

Met vrucht / door die ht geblecht

Zijn telgen / rijk van bladen /

Langs heel den sturpe becht :

5 Zoo zal uw hart v'ndinne /

De trouwst' in allen nood /

De lust-hof van uw' zinn' n /

Nw' waarde bed-genoot /

't Gezelschap van uw' leben

Door veelderhande Deugd

Nw' hart de bolte geven

Van wenschelijke vreugd :

6 Zoo zalze door haar zeden /

Gebaeft'lijk gelaet /

Beschepden heuse reden /

Wetstand in alle daad /

En buyzend z'ete dingen /

Die regne G'cht bevat /

Nw' hart toe komen bzingen

En rijken vreugden zehat

7 Als jong' olijven-boomen /

Die / op een ry geplant /

Alth' uyt der aarden komen

In bet en vruchtbaar land /

Haar looffen waed'ig uytan /

En groenen meer en meer /

En dag'lyks hooger spuyten

In zacht en groe'baar we're :

8 Zoo zullen (o! genuchten

Eens harts booz' God oprecht !)

De weerlijke vruchten

Der onbekleter G'cht /

Nw' Dochters en uw' Zoonen

In oden'lijk gelid

Nw' di'ch rondsom bekroonen /

Als g' ter maaltijd zit.

9 O! die van dat getal is /

Dat zoo recht-padig gaat ! ;

Wien God zijn Een en al is /

En strak in deugde staat !

Wat quaad kan u bekrenken /

Die God en 't goed geeft ster' :

Op al nw' doen en denken

Gaat Godes zegen me're.

10 Wat onheyl kond g' schroomen :

De Heer / de hoogste Heer /

Bloepd met zijn liefde-stroomen

Alid'adig op u ne're.

Glanst met zijn goedheids-stralen

Van Sion op u af /

En laat zijn gunst zoo dalen /

Als by' aan mensch oopt gas.

11 O! heyl niet om beschrijven

Dan die de Deugd trouw' meent !

Zoo lang als met den ijben

De ziele blijft bereent /

Zal by uw' doen aanschouwen

Jerusalens geluk /

En in haar schoon' gebouwen

Aoopt wederwil of zyk.

12 En als nu is verbaaren

Des levens meeste tijd /

En door den last der jaren

Te mets de leef-luſt ſlijt /
 Zoo ſtaat tot nieuwe bzeugde
 De ſtof al we'er bereyd.
 (Ourtbeert hy noopt de Denge /
 O'ourtbeert noopt zaligheid.)
 13 't Geen gy in u boelt mind'ren
 Wind gy in and'ren we'er :
 Uw' ſtamme / dooz kinds kind'ren /
 Verſpreyd zich wiyd en veer ;
 En als gy na uw' leben
 Gereed ziet om te blien /
 Zult gy in uw' na-neben
 N zelfs onterfflyk zien.
 14 Wat reſter dat de zegen
 Op 't hoogſte zy gebzagt :
 Hy die de repne wegen
 Alus dengds zoo waardig acht /
 Zal ſchikken dat uw' oogten /
 Tot aller tyd en ſte'e /
 Afrel aanſchouwen mogen
 In lieffelyken bze'e.

Den Cxxix Pſalm.

En dye klacht is laaffenis in ſmert.
 Dies Iſraël met recht albus mag klagen :
 Zy hebben my met veelen angſt benert /
 Met veelen angſt benert van kindschen dagen.
 2 Ach ; waar den ramp zijn mate niet geſtelt /
 Wat Menschen-hoop' wierd niet te grond getogen :
 Zy

Zy hebben my van kindshepd af gequelt /
 Gequelt / maar noopt ten vollen overmogen.
 3 O wee der ſmert ! waar loopt de wzeedhepd heen ?
 Gelijk het land word van den ploeg dooz-ſueden /
 Zoo heeft men my met booren 't lijf dooz-ſue'en /
 En mijnen rug zoo pijnelyk bereben.
 4 Wat is 't een trooſt booz die in tyden leeſt /
 Dat hooger bank dan Marſche word gebonden !
 Haar zeel bzak God (die loon na daden geeſt)
 Dat ons zoo ſtreng de handen had gebonden.
 5 Hy vyzd zijn ſchand die met zijn meerder ſtreeſt.
 't Moet al ren vat / 't moet al met ſchaamte wijkten
 Dat hit'ren wozok op 't waarde Ston heeft /
 En 't nydig hart in 't hatig Doen laet wijkten.
 6 Sunſ zonder grond (hoe ſchijnbaar) heeft haafſchipt.
 Zy zullen zijn als 't krupd dat op de baken
 Aan-zientlk waſt en booz een wille ſpruſt /
 Maar 't ſpruſtens end / (de vucht) niet kan beraken :
 7 Als 't krupd / dat booz 't volgroepen / haafſig dozt /
 En neber valt eer 't neber word geſlagen ;
 Daar 's maavers hand niet han gebult en word /
 En 's lezers arm geen ſchoot vol 't hups zal dragen :
 8 Als 't krupd / dat geen van die het gaan boozhy /
 Dees goeden wenſch gebaardigt toe te wenſchen :
 In Godes naam, de zegening met dy.
 Des bouſhepds loon / is / haat van God en menſchen.

Den Cxxx Pſalm.

Met dzoefhepd ober-zwoommen / Hyt banghepds-
 diepe klem / Ven ik tot N geklommen / O God / met
 mijne ſtem. O ! dary in uw' gebachte Met aanges-
 naamhepd ſijg' / En tot haar dzoewe klachte Gen-

gunstig' oore krijg'.

2 Ach! blijven uwe oogen

Op alle zonde staan:

Wie zalder uren mogen /

En uwe hand ontgaan /

Alw' goedhepd kan 's niet heugen.

Woudt gy na ruypnt dan 't ruwad

De gunst zich laten engen /

De straf en had geen maat.

3 Erbarming en bergeven

Van menschelijne zond /

Die hebben ziel en leven /

Die woonen in uw' grond.

Alw' goedhepd doet li minnen;

De min maakt dat de geest

(Du meester van de zinnen)

Dooz nieuwe zonde breeft.

4 Op God staan mijn gedachten /

In vaste hoop' gevest.

Zijn gunst wil ik af-wachren.

Zy traagt / maar komt in 't lest.

Dooz 't woord van hem gekomen

Is 't hart met hoop verbult /

Dat heeft mijn ziel genomen

Ten grondslag van geduld.

5 Als een die op de muren /

Ter hooq-wacht opt-gestelt /

Verlangt / en steeds de uren

Met zijn gedachten telt /

En heeft het oog gedurig

Na 't dag-herbzengend Oost:

Zoo wacht mijn ziel / nu trurig /

Op Goddelijken rooqst.

6 Wel aan / Israëlitcn /

Verkoren Gods geslacht:

Gods heyl zult gy genieten:

Alleen / hervrouw / en wacht.

By hem is mede-lyden /

By hem is volken zoen.

Zijn Isr'el zal by vlijden /

En alle schuld opt-baen.

Den Cxxxj. Psalm.

Mijn hart van ydel dunken reyn / Dooz Eegen-

kuders kraecht geplet / En in zijn laaghepd vast

gezet / Is in en by hem zelven kleyn.

2 Mijn hart en stoulot den doet niet aan /

Om / onbezind en rabeloos /

Verlokt dooz een bezrabig Dooz /

De groote gangen te besiaan.

3 Mijn hart en bergt de ooge niet /

Dat zo / haars staats vergetelijc /

Stour-stralend' en vermetelijc /

Maar al te hooge dingen ziet.

4 Mijn minder acht ik niet gering:

Mijn merder wijk ik gaarn het pad.

Hoop heb ik my onheusch gehad /

Of bats getoont in eenig ding.

5 Op weert / Weer / dat ik waarhepd zeg:

En / recht als 't uentw-gepenee kind

't Hart aan de lieve Moeder bind /

Mijn gantsche ziel-lust op li leg.

6 Een kindjen / dat / hersch af-geweert /

Van 't Zappjen daar men eerst dooz leest /

't Gebent noch niet verloren heeft /

Maar staag en gesag van 't zelve geert:

7 't Onnozel dier / wat wilt 't: wat zal 't:

De Moeder is 't / daar 't na verlangt;

De Moeder / daar 't alleen na hangt /

Ha kent / na weent / na reyt / na halt.

8 De domm' Natuur opt' haar verstand /

En drijft het teere hartjen aan /

En doet de lussen berwaarts gaan /

Daar 't zich te boren heft bevand:

9 Wizo myn God / bevind ik my.

Met al mijn zinnen en gemoed /
 (Als 't kindjen aan zijn Moeder doet)
 Zoek ik mijn heil alleen aan dy.
 10 Wan dy: die my ter eeren brenghet /
 Bestrooft met allen oberbloed /
 Verdrooft / berouwt / beschermt / behoedt /
 Met Konings-scaf en kraot geschenken.
 11 Wan dy: dooz wien ik 't licht bekenn' /
 In wien ik leef en my bezrep /
 Van wien ik heb al wat ik heb.
 Vlyt wien ik ben al wat ik ben.
 12 Wel aan / Gods uyterhoren schaar /
 Mijn Landslic'n die utw' afkomst tellt
 Van Israël den hzomen Heid:
 Ziet hoe ik doe / en volg my naar.
 13 In Babilon 't al Gods is wat'er is /
 En hy 't genot van alle goed
 Bescheeten en bergonnen moet /
 En weeren ramp en kommensis:
 14 Laat God / laat God / laat God alleen /
 Laat God alleen dan ('t zy hoe 't gaat)
 Uw troost zyn en uw' toeverlaat
 Van nu in aller eeuwighe'en.

Den Cxxij Psalm.

Gedenk aan David en all' 'r twee / Dat zijne
 dagen heeft gequelt. Die u zyn' Heere / Jacobs
 heid / Een eed en hart-gelofte de'e / Onwaardig
 in 't hergeest gestelt.

2 Niet eer (sprak hy) laat ik de boet.
 Den dzempel van mijn huys betreen /
 Niet eer ga ik ter leger heen /
 Niet eer bevange het slupmer-zoet /

Niet

Niet eer de slaap mijn ooge-le'en:
 Niet eer bergun ik 't lijf zyn rust /
 Dooz dat zich my een plaats vertoon'
 Daar Jacobs kracht / de Heer / in woon'.
 (Eens roudten Dientaars hoogfte lust
 Is d'eere van zyns Heereu thoon.)
 4 't Gerucht hiel / dat in Ghyzra
 Dees plaatz was, doch valsch, men zocht
 Bergeefs aldaar / maar onbedocht /
 Zoo vind men die een tyd daar na
 In 't bosch / in ongeluande locht.
 5 Gods schikking schikt den goeden wel.
 Dy / op ter tent van den Heer.
 Daar willen wy in ootmoed ne'er /
 En buggen dooz zyn' broet schabel /
 Zyn hooge Godlijkhepd ter eer'.
 6 En gy / o God / die zelfs een ste'e
 Ra raad utw' diepen wijshepds band:
 Wom t'utwer rust, en 't heerlijk pand
 Van utwe kracht (de Ark) ga me'e /
 En neem aldaar een vasten stand.
 7 Gerechtighepd en ware deugd
 Zy utwen Priest'ren een geluad
 En onwaardeetlijk hart-rieraad.
 Uw' heptig volk omfyzing in vzeugd /
 Die d'aardsche heer' re boden gaar.
 8 Heeft David u oopr trouw geweest /
 Was David oopt van u bemind:
 Dat dan 't gezalfoe Davids kind
 (Zulks wenst en bid ons aller geest)
 Uw' aanschyn niet afkeerig vind'.
 9 De Heer heeft David eed gedaan /
 (En waarthepds rede neemt geen heer)
 Dit groone woord sprak hy wel eer:
 De bzecht utw' lijfs ('k zal 't 300. doen gaan)
 Bezit na u den stoel van eer.
 10 En hier staat ook mijn gunst niet stil:
 Het woord van wy ook zyn gesticht /
 Indien 't maar op mijn reden acht /
 En na mijn leere buggen wil /
 Een eeuwig-vasten thoon gebzacht.
 11 Gelijke deugd / gelijke gonst:
 ('t Is Gods onbrekelyk beslyp)
 Maar Sion munt dooz allen upt:

N 7

Daar

Daar toont zijn haer zich alderondst ;
 Die liefst hy als een waarde Bruid :
 12 Daar is zijn hart / haar is zijn zinn /
 Daar heeft zijn liefde stand gebat ;
 Die kiest hy tot een waarde stad /
 Die neemt hy tot zijn eegen in :
 (Oupt genomen liefde-schat)
 13 Hier ; (heeft zijn heyl'ge mond gezegd /
 Des is 't berokoren volk bebouwt)
 Hier / hier de plaatze van mijn' rust /
 Hier / hier mijn woonst in eeuwigheyd ;
 Hier houd ik ste'e / hier is mijn lust :
 14 Hier zal / dooz mijne zegening /
 Den Hemel / d'Hard / de Warden d'hand
 Die upt-gejaayr heeft en geplant
 Met overbloed van alle ding
 Verreken dooz het gantsche land :
 15 Hier is het dat ik alles boeg ;
 Hier raakt de arme upt den nood /
 Hier bind de ziel zich zad aan h'zood /
 Hier is het menscheijk Senoeg /
 Hier is mijn gunst ten grootsten groot :
 16 Hier is mijn zegen om end' om.
 Gelijk een kleed rondsom de le'en /
 Zoo bloept de bolt der zalighe'en /
 Rondsom het heptig Dierstedom
 Met hare milde stroomen heen :
 17 Hier zal een yegelijke ziel /
 Die oopt het wel-bedacht gemoed /
 Die oopt den wel-gezetten hoer
 Op 't pad van Godes' waerten hiel /
 Met holle bzeugde zinn dooz-boed :
 18 Hier zal ik / als een spuyr die geroept /
 En maakt de bzuichte meer en meer /
 Alsoo ook Dabids roem en eer /
 Gestabelijken aangegroept /
 Zich loen berbreeden in d' beer :
 19 Hier / hier heb ik een lamp berep /
 Een lamp booz 't God' sake' sde' hooft /
 Dat allen zegen is belooft /
 Een lamp / wiens glans / atom berस्पेep /
 In eeuwigheyd niet mozd gedooft.
 20 Zijn harers zal ik over-kle'en
 Met dichte schand in volen hoon /

En ober haar zijn waarde kroon
 (Doe mel een wyl in schijn vertree'en)
 Doen bloep en in haar schoonste schoon.

Den Cxxxij Psalm.

H

Heeft pemand lust zijn oog en te barmhertighen / En
 in een Deemd van bzeugd te laten weyden : Heeft
 k pemand lust een fraaie zaab / Een rijke bron van lief-
 selijk vermaak / Een ding van ontwaardeerlijker

waard' / Een Paradijs te zien op Hard :
 2 Die zie op 't huys daar eenes Daders soonen
 In stillen bzeed' en eendracht 't zamen-woonen :
 Daar zich gelijkeheyd van gemoed
 Vermaagschap heeft met eenigheyd in 't bloed :
 Daar hart aan haer / verdeelt heyd in verstand
 Versmelten doet in liefden-bzand.
 3 O! edel huys / daar onderlinge goedheyd
 De zielen knoopt met eeuwig-zoete zoetheyd :
 Daar niemand zich de meeste acht /
 Maar elk met lust eens anders eer betracht.
 O! Godelijk heyl des Broeder-bzeeds / waar by /
 Daar by doch bergelikh ik dy :
 4 Geijker-wijs het Walzem-bocht gegoten
 Op 't rous hooft / ten hazz komt afgebloet /
 En zinnen gantschen baard benat /
 En om end om met dichte bzuuppels spat /

Psalm 133. Psalm Cxxiiij.

En neder zijt / mer edel geurig zweet /
 Tot in her heplig Bzester-kleed :
 5 Zoo depl't ook de Zoedertijke Bredde
 De bzu'cht zijns hepls aan al den zijnen mede ;
 En maakt / als in een eenig lijf /
 De leden rad tot onderling gerijf ;
 En spred den geur zijns zoetheyds wijd en herd /
 Heen tot in des aanschouwers hert.
 6 Geijk de Dauln / in frische Mozen tijden /
 De heel harure / mild-labig / doet verblijden /
 Als hy van Hermon's toppen bliert /
 En 't teere kruid op Sions Berg begiert /
 En ober-zweet het nieuw-geboren gras
 Met droppens daer 't na doz'rig was :
 7 Zoo zijn ook Bre'e en Eendzacht onder Zoeders
 De koesteraars / de noodelijke boeders /
 Het zap / het pit van wisse rust ;
 Het merg / de ziel van wenscheijke lust ;
 De steun en stut van menscheijk geluk ;
 Een tegen-kracht in ramp en druk.
 8 Te recht / te recht mag hy zich zalig noemen /
 En van de holt des hepls vol-mondig roemen /
 Die leeft / daar Zoedertijke bre'e /
 Op deugd gegrond / ontwankeijk houd ste'e :
 Daar spyt / verbwijt / arg-waan / en alles sterft /
 Wat lust wpt-kreet / en rust verberst.
 9 't Is wel-doens aard / den doender te bekroonen /
 En met zich zelfs / zich zelven te beloonen :
 De Bzeder-breed' / omzet met Deugd /
 As ingezult' in zijne eygen vzeugd ;
 En pvoeft / dooz smaak zijns zoetheyds vol-bernoegt /
 Wat nu en kraeyt Eendzacht toe-boegt.
 10 Hier by komt God (zoo is hem Tweedzagt tegen !
 Zoo liefst hy bze'e!) en doet beloft van zegen ;
 Van booz'poe'd / die lang-lebendhep'd /
 En zoet gemak tot zinn gezelschap ley'd ;
 Van hepl en luk / dat zinn geduring rekt /
 En tot in alle eeuwen strekt.

Den

152
 Psalm Cxxiiij en Cxxv. Psalm 134. en 135.

Den Cxxiiij Psalm.

G

In die/den Heer' ten dienste gewij'd/ Des nachts'
 in zijnen huize zijt) En houd aldaar de hepl'ge

wacht / Wel aan / stij op met uw' gedacht ;
 2 Stort booz den Heer utms harten grond
 Met eerenrijken zegen-mond /
 En heft / des tobens nimmer moe /
 Uw' hepl'ge handen na hem toe.
 3 De stilhep'd van de donk're nacht
 Geeft in de ziel een drift en kracht /
 Om met des geests inwendig oog
 Te stijgen na het Godlijk hoog.
 4 Het zegen-woord dat van u gaat /
 Keer we'er tot u met zegen-daad :
 Het zegen' u van Sion af /
 Die Aard' en Hemel woenen gaf.

Den Cxxxv Psalm.

K

Aechten Gods / verkoren tal / Wien de zaken
 zijn vertrouwt / Daar de Heer zinn wooning hond /
 Doet den Heere lof-geschal. Prijst hem : want hy is

ja

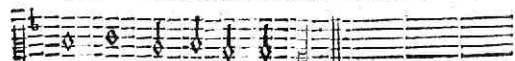
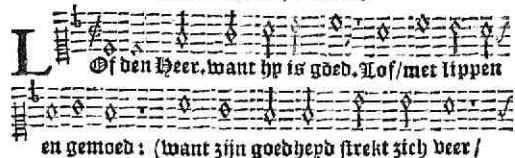

is goed. Zingt hem: want zijn naam is zoet.

2 Jacob heeft hy tot zijn beel/
 Af'el heeft de milde God
 Tot zijn eppen erf en lot
 Zich verkoren upt 300 beel.
 Hoort de Heer; (' leyr klaer in my)
 En geen Godhep heeft'er by.
 3 Als zijn wil/ 300 is zijn macht/
 Hevde ryken; even beer;
 Niets en is den grooten Heer/
 Niets en is hem boven hecht/
 Niets in hemel/ aarde/ zee/
 Dat zijn hand oopt stupten de'e.
 4 Hy is 't die van 's werelds end
 Dochte dampen stijgen doet/
 Die den sellen blijzen doed/
 Die op aarde regen zend/
 En upt een verborzgen oord
 Wzengt gezwinde winden boort:
 5 Die te eerst-geboorte sloeg/
 Sloeg en dood' aan mensch en heeft/
 Sloeg en dood' in minst en meest/
 Dien het gantsche Kajah droeg;
 Die het God-blijc zinner hand
 Op/ Egypt/ 300 duydlijc zand:
 6 Op/ Egypt/ en Pharao
 Mer zijn adelyc gezind:
 ('t Oog in eppen dwaashep blind/
 Ziet zombajis/ al zier'et noo'.)
 Die der volken/ dooz zijn kracht/
 Weele t'onder heeft gebrecht:
 7 Die 300 menig groot tyran
 (Hier een Sion Amort)/
 Eiders Og den Bazant/
 Sloeg dooz 't gantsche Canaan/
 En haar land (na deze straf)
 Van zijn volk ten erbe gaf.
 8 Heere/ die de kleppen spaart/
 En de grootche neder-smijt/
 Groot/ en nu en 'alles tyd/

Is utw' hoogen naam vermaart/
 Leest by alle na-geflacht
 Alwe glorp in 't gedacht.
 9 Want de Heer (300 goed is hy)
 Zal eens treden ten gericht/
 En zins do.ks bedroeft gezicht
 Maaken dooz zijn klaerhep bly/
 Als hem nu het ongebal
 Zinner knechten toulven zal.
 10 Maar wat is van 't hepdensch beel/
 't Monster/ op een pdr'en Maep/
 In het bygelovig bzejn
 Apt een wilden keur geteelt:
 Niet dan zilber ofte Goud/
 Dat een zwakken mensch geboutet.
 11 Komt eens met utw' Goden boort;
 Daar is mond/ maar zonder taal;
 Daar is oog/ maar die niet boort;
 Daar is ooz/ maar die niet boort;
 Daar is ('wat 's de mensch verheest'!)
 Wind noch kracht die 't lijf begeest't.
 12 Dwaashep zy haar zelfs een loon;
 O! (her is een rechte wensch/
 O! dat peder pdel mensch)
 Maaker van alzulke Boon/
 En al wize neem: ten wijk/
 Zinnen dooden Boon gelijk.
 13 Afr'els hups/ bentind geflacht;
 Aarons hups/ gelijc de stam;
 Hebys hups/ daer hy upt quam;
 Drome zreen/ die God acht/
 En hem bzeest nyr repnen grond:
 Maakt den Heer met zegen-mond.
 14 Hoog-gezegt zy de Heer/
 Hoog-gelooft van alle tong/
 Die oopt gunst van hem ontfong.
 Hem zy alle lofen eer/
 Die in Sion wouwing heeft.
 Hof den Heer/ die eeuwig leest.

Den Cxxxvj Psalm.

En duurt immer immermeer.)

2 Lof den Heer / een God der Goon /
Groot / en alderhoogst van thoon /
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immermeer.)

3 Lof den Heer / wiens heerschapp
Alle and're sijt boozhy :
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immermeer.)

4 Die alleen de daden doet /
Wier het oog verwond'ten moet :
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immermeer.)

5 Die de Heem'len heeft gesicht /
En zoo konstig toe-gericht :
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immermeer.)

6 Die de aarde opr-gehepd /
En op 't water heeft gelept :
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immermeer.)

7 Die in 't groot azuren veld
Grooten lichten heeft gestelt ;
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immermeer.)

8 Hier de heugelijke Zon /
Die den dag beheerschen kon :
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immermeer.)

9 Daar de Steyren met de Maan /

Om den nacht ten licht' te staan :
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immermeer.)

10 Die de eerst-geboozne sloeg /
Welk' het gantsch' Egypten doeg :
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immermeer.)

11 En zijn upberkoren schaar
Leyden opr het mids van haar :
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immermeer.)

12 Dooz een meer dan aard'sche macht /
En een arm vol aller kracht ;
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immermeer.)

13 Die daar kliefd' en depid' in twee
't Water van de roode zee /
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immermeer.)

14 En gaf Aftael een pas /
Daar eet lang een afgrond was ;
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immermeer.)

15 En heeft Pharo met zijn hez
Overzwalpt in 't roode mez ;
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immermeer.)

16 Die zijn volk als metter hand
Heeft gelepd dooz 't woeste land :
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immermeer.)

17 Die zoo meentig bozst'lijk hoost
Kroon en leven heeft ontroofst :
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immermeer.)

18 Die (hoewel van krachten groot)
Menig Koning bracht ter dood ;
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immermeer.)

19 Sihon / onder wiens ontzag
't Land der Amorpten lag :
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immermeer.)

20 Og / die Bazans scepser had /

En een hoogen th'zoon betrad :
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immerneer.)

1 Haar landen depld' hy upt /
Depld' hy als en onzogs-huyt /
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immerneer.)

22 Depld' hy upt / ten es en recht /
Van Israël zynen knecht :
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immerneer.)

23 Die zich goedlijck in 't gedacht
Onze klepnehd heeft verhzacht ;
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immerneer.)

24 Die ons heeft in 't huyt gezet /
En van onz' partyt gered :
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immerneer.)

25 Die met spijs' Nature's opsch
Nidld' boldoet aan alle klepnehd.
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immerneer.)

26 Gode lof / die zalig leeft :
En ter woonst den Hemel heeft :
(Want zijn goedhepd strekt zich veer /
En duurt immer-immerneer.)

Den Cxxxvij Psalm.

Door 't beeld des ramps/noch verfeh en onge-

zoeken / Doorz' bzeugd's genot in 's menschen geest

gezoken : Doorz' staat ! doe wy aan 's waters

kant

kant Te Babylon / bezt van ons vaderland Van

peder mensch verschoben en verlaten / Zoo hier/ zoo

daar hy hoopen neder zaten.

2 Des hepl's gedenk doet dikmaals tranen biteten.
Dat proefden wy / gedangen Abzamiten /
Dat ons aldaar 't ver-repkende gedacht
Het schoone Sion meer te horen bzacht.
En tranen-bloed bloed neder langs de wangen.
(Nch' beter geest / dan hopenlo's verlangen.)

3 Een dzoebig ziel laat bzeugden-oeffning baren.
Zoo was 't met ons. stom lagen onze naeren /
Haar zoet geluyt /zoo bzeugden-ryk wel-er /
Zoo dzoebig doe) begaimd' ons ooz niet meer ;
Daar kon geen geest in onze bing'ren komen ;
Eik nam zijn harp en hings' aan 'Milgen-boomen.

4 Beshimpde ramp / verdubbeling van tyden.
't Snaarhig volk dar ons' in onhepl's tyden
Gehangen hiel' / ontsloot (ach bitter lot !)
Ontsloot den mond ten goddeloozen voot /
En sprak : Wel-op / berlustigt onze ooren /
En laat ons eens een lied van Sion hooren.

5 Hoe dommer spoot hoe zwaarder ongenogent.
Wie efschr' er bzeugd / daar 't huylen bet zou boegen ?
Zp deden 't ons. dies pber 't hart ontsak /
En onze tong dees stoute woorden sprak :
Schoon 't lusten ons / en keel en snaar stoud baardig
Ten God-gezang : uw' ooren zijn 's onwaardig.

6 Een tofze ziel haat ongerijmde dingen
Wy 's Heeren lied / wy 's Heeren lied re zingen
In 't bzeemd (ach sp !) in 't bzeemd onheplig laud ?
By godloos volk ? Jerusaleem ter schand ?
Noch nu / noch oopt : weg der-verdoalde zotten /
En vast gemoed verzet zich doof geen sporen.

7 Begronde liefd' en woerd niet licht berfmeten.

Eer moet mijn hand des harpen-spels vergeten:
 Eer kleeft de tong my spraakloos aan den raak/ 1
 Dan dat ik u/ Jerusaleem/ vermaak
 En lust mijns ziels/ verwerp upt mijn gedachten/
 En 't opperwit der bzeugden niet zou' achten.
 2 Daar straffe slaapt/ rechtvaardig zich de boosheyd.
 Gedenk/ o Heer/ gedenk der goddelooshepd/
 Gedenk des hoons die ons van Cfaus'st nam
 Zoo onberdient en toezed'lijk overquam/
 Ach overquam/ doe Salems hooge dingen
 Dooz' wicht des ramps ter droeher laagte gingen.
 3 Geen zwaarder pijn/ als 't luk is aan 't berloopen/
 Dan dat elk een noch ramp tot ramp wil hoopen.
 4 Wazede taal upt hooger menschen mond!
 Za (spraken zy) verdelgze tot den grond.
 Geen steen op een. verne'ert de hooge daken.
 Wilt haren bal gantsch onbezrijf'lijk maken.
 5 Daar macht onthzeekt/ verzaad zich 't hart met
 wenschen.
 6 Babel/ nest van hoog-gebarre menschen/
 Ten bal geboemd: gezeged wezen moet/
 Die 't u vergeid' en ons een wazake doet;
 Die/ blind en doof op 't moederlijke weenen
 Uw' kind'ren batt' en mozzeltz' aan de steenen.

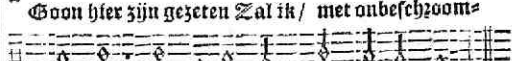
Den CXXXviii Psalm.

I Ik hoel een buur in mijn gemoed/ Dat my/ Heer/

 doet uw' lof betrachten; Het wil/ het moet/ het

 zalder upt 't Geen ik beslupt In mijn gedachten.

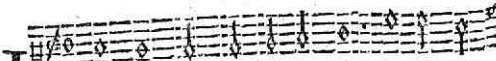

 Dooz' menschen die op hoogen thronen Als aardsehe
 Goo u

 Goo u hier zijn gezeten Zal ik/ met onbeschroomt

 den klank Van klaren zank/ Uw' lof upt-meten.

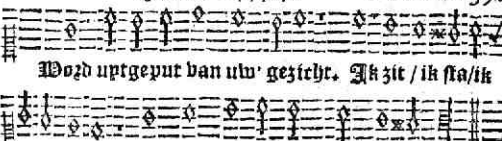
2 Het huys dat uw' hoog-heplighepd
 Is toe-berepd/
 Zal ik betreden/
 En vallen u in diep' ootmoed
 Wbaar te boet
 Met bygg're leden:
 En uwten naam daar geven yzys
 Dooz' 't mild bemijg
 Der goedigheden/
 Der hepl'ger
 Trouw die noopt beztijkt/
 En nimmer wijkt
 Van waarhepds reden.
 3 Met recht. want gy hebt zeltz' de saam
 Van uwten naam
 Zich upt doen bzeppen/
 En uwter woorden sterk gebrou
 Wast om en om
 Zich laten spreppen.
 Uw' daad die stapt uw' woord dooz' by:
 Het bleek aan my
 In quaden tijden
 Ik riep; gy hoorb' / en hebt my kracht
 In 't hart gebragt
 En troost in tijden.
 4 Al' wat'er kroon of scepter heeft /
 En heerlijk leefe
 Wan allen oorden /
 Laat eer en lof ter harten upt
 Op 't lief geluyd
 Van uwte woorden.
 Zy brou / en zing een loflijk lied /
 Wanneer het ziet
 Op uwte yaden:
 Want uwte groote heerlykhepd
 Is wyd herfprepd

- Door uwē daden.
 5 Al is der Heeren grootste Heer
 In roem / in eer /
 In glans verheben:
 Al staat zijn thoon in 't hoogste hoog!
 Noeh wil hy 't oog
 Ter laagte geben.
 Noeh laat hy ober groot en kleyn
 In 't algemeyn
 Zijn opzicht dalen:
 Zijn stoel is beer / zijn oog na by;
 Geen mensch / wie 't zy /
 Ontschuypt zijn stralen.
 6 Schoon d'oeffenis mijn pad om hangt /
 En 't hart be-angt
 Door schrik ban liden:
 Noeh zal uw troost mijn leven zijn /
 En mit's in pijn /
 De ziel verbliden.
 Hoe sel mijns haters toorn ontbrand:
 Met uwē hand
 Zult gy hem dempen.
 Uw' kracht zal / my ten heyl en haat /
 Wan 't dreygend quaad
 De ader stempen.
 7 Bent ik in nood / ontzoeekt my per:
 De Heer die 't ziet /
 Zal 't all' vol-maken.
 Uw' goedheyt strekt zich lang en beer.
 Nu wilt / o Heer /
 Uw' werk niet staken.

Deus Cxxxix Psalm.

Ic heb / mijn God / noch in noch a'n / Dat zich dijn
 oog' ontschuypt en kan. Al wat ik denk / besta / bezicht /
 uw' b

Woerd uptgeput van uw' gezicht. Ik zit / ik sta / ik

- oberlegge: Gy weet het zonder woerd te zeggen.
 2 Ik leg / ik ga; ik ruft / ik loop;
 In reden-weeg; ik ruft / ik hoop's;
 Gy zitt en bliffte my dicht ontrent /
 Die 't hart tot in zijn diepste kent;
 Die al mijn gangen / al mijn poegen
 Spaakt hebt booz d'al-boozstralend' oogen.
 3 Ik zwijg / ik spreek: zoo kleyn geen woerd
 En komt'er van de tonge boort;
 Geen zoo bedekten taal-gelupd
 Laat immermeer de keele upt:
 Geen re'en zoo kleyn outglijd den lippen /
 Die uw' gehoor hoorby kan slippen.
 4 Want gy / o God / gy zitt de geen /
 Die alle dese mijne le'en
 Zoo ober-konstig hebt gewacht /
 Dat ik / daar ober wpr-gedacht /
 Mijn bezyn zijn stomphed moet bekennen /
 En bruchtelooze moept' ontwennen.
 5 Waar blucht ik heen? waar schuypt ik my?
 Waar ben ik booz uw' aanschijn by?
 Waar beeg ik my booz uwen geest?
 Waar is'er plaats (of oopt gewoest)
 Daar zich de mensche kan verteoutwen /
 't Gestraal t'outgaan van u't aanschoutwen?
 6 Stijg ik ten hoogen Hemel-waard:
 Gy zitt albaar. Peem ik mijn baart
 Ter dieper hell' / gy zitt'er me'e.
 Schoon my de Zonn' haar paarden de'e /
 En ik ter wester-zeetwaart blode:
 Waar / waar ontblucht ik d'hand van Gode:
 7 Maar dacht ik dan in donkerheyt /
 Ten dichtsien om my heen gespreyd /
 Booz uw' gezicht ter schuypt te gaan:
 Wat waar 't? Een slecht en dwaas bestaan.
 Want booz uw' Goddelijken luyfster

Is nacht / geen nacht; nog 't duyster / duyster.
 8 Mijn hart hebt gy in uw' geweld;
 Gy weet hoe 't binnen is gestelt;
 Zijn alderdiefste heymlykhe'en /
 Die noopt vergank'lyk oog bescheen /
 Hond gy (die in Moers lijf my 't wizen
 Beschafte) in klare letters lezen.

9 Ons lichaam / konst'lyk v'zaam-gelast /
 Gebeent / gezeent / geschikt / gepast /
 Geaert / gespiert / geknoekt / gemergt /
 Gereed tot wat de Geest het vergt /

Is onder uwe wonderheden

Een wonder vol aanmerkens reden ;

10 Een wonder / vol van utwen lof;
 Want doe de onbolmaakte stoff' /
 Waar van dit lichaam is geteelt /
 Daer in 't verhoogen wierd gebeeld ;

En ik in 's Moeders lijf eerst stremden /

Dat my gelijk een graf beklemden :

11 Eer ik was 't geen ik worden zou:
 Niets / niets aan my / hoe kleyn / hoe rouw /
 Hoe ongeboegt / hoe ongedaan /
 Of uwe oogen zagen 't aan.

Gy kond 't van alles oordeel geben /
 Als zaagt gy 't in een boek geschreven.

12 Als ik my die te vaten hou' /
 En niet bescherpt gezicht aanschouw
 Als mijshepds hoog-bysonderhepd /
 Als maakhzels groote wonderhepd /

Zoo laat mijn ziele zich ontroeren /
 En in verwond' rings afgrond voeren.

13 Hoe deel is uwer wonderhe'en!
 Zoud ikze tellen een booz een /
 Veel eerder teid' ik al het zand /
 Dat heen stuft aan den duizen strand.

Al leed' ik in gedurig waken /

't Getal en mocht ik niet gemaken.

14 Weh! scheen / mijn God / ach! scheen die dag /

Dat ik 't verderf der boozen zag!

Dat gyze keerden / wiens gemoed.

Inwendig v'zand na menschen bloed:

Die trotzelijk te zamen rotten /

En zich utos Godhepds pd'lyk spotten,

15 Al die W' haten / d'zaag ik haat.

De quaad-gearde wensch is quaad.
 Uw' v'pand / v'reer / is de mijn.
 Uw' ontwil doet mijn ziele pijn.
 14 Haarze steek. en dat 's de zake /
 Dat zy zoo na mijn onheyl baken.
 16 Daar is mijn hart / God; Aemet booz' /
 Bezpoebet booz' en wederdooz.
 Bezje / of ik / van gronde repn /
 Mijn zeggen ongevepsd'lyk meyn ;
 Of ook mijn gang dopt sloeg ten quaden /
 En help my op des Lebens paden.

Den Cxl Psalm.

O Atruk my / God / den boozen mannen / Den
 Menschen / slahen van het quaad / Die hart- en herffen-
 krachten spannen Tot alle goddelooze daads:

2 Die daag'lijks twist en krijg berokken /

En booz een diep-verscholen v'bond

Het vuur der schier-gegraven wozokken

Doen vonken met haer schatken mond.

3 Haar' tonge / steeke-rad / (ja radder

Als van een slang) in alle woord /

D'zaagt boos vergif / gelijk een adder /

En is een eer-en zielen-mooz.

4 Te zwak zijn my hier alle menschen /

't Gebaar te v'baar / de ramp te groot:

Gy / God / (dat is - mijn hee' en wenschent)

Moet bystant doen in zulken nood.

5 Bewaart my van der boozen handen /

Die mijn stappen gade slaan /

En / wpt op enkel leed en schanden /

My istelijc rondomme gaan.

6 Der trotzer menschen blinde netten
Zijn mijnen boeten dicht gezet ;
Ik moet'er in : Wie kan 't beletten /
Zoo gy 't / o Heere / niet belet ;
7 Wat zal ik anders / dan mijn reden
Widus tot God te laten gaan ;
8 Gy zijt mijn God, verhoort mijn beden /
Upr diepen nood tot u gedaant,
9 Gy / Heer / in wien mijn hepl zijn vasthepd
Mijn leven zijn gewishepd heeft /
10 Gy waart het / die in hoog-belaesthepd /
Een dag des strijds / mijn hepl and bleest.
11 Uw gunst quam over my zich strekken
En 't naken van d'onzeke're kamp /
12 En ging (o troost!) mijn hooft bedekken
Booz't dood'lyk reffen van den ramp.
13 O! nu als voer: Weh! gunt den boozzen
Zijn lusten niet, Weh! bzeekt zjijn' raad /
14 Gy dat de monden der godloozzen
Niet trotzen in 't gelukke quaad,
15 Het onhepl dat in haar gedachten
Dast bzoep't en groept: treff' haren kop.
(Die naar eens anders quaad durf trachten,
Te recht d'ink't hy van 't zelbe zop.)
16 Alzo zal 't gaan, Een bzon van qualen
Woerd hem haar eggen leugen-werk :
17 Het hemel-buur zal op haar dalen,
(Onnydd're straf godloosheps perk.)
18 Gods wraak zal haar verhaal eens kryggen/
En slaanze ne'er ten zulken val /
19 Daar immermeer geen weder-sijggen /
Een op-getil aan wezen zal,
20 De trouwelooze pdelheden
Eens leugenaars zjyn zonder stand ;
21 Daar is geen vasthepd in zjijn treden /
Zijn doen en heeft geen duur in 't land.
22 Geweldtaars staan onbestendig ;
Gedurig jaagrze 't onhepl na,
23 Hy maakt zjyn leven bzoeg ellendig /
Die upt is om een anders scha',
24 De Heer (des heb ik zeker weten
In mijn van God-geleed gemoed)
25 En zal des armen niet vergeten /
Schoon hy by wijlen lijden moet,

17 Hy zal zijn rechte sake richten /
Trots alle trotze we'ertparty,
18 O! daar Gods gunst haar glans laat lichten /
Werkeer haast alle boez in by,
19 Hier tussehen woerd u van den bzoemen
Een heerlijk haeren-lof gezeyd ;
20 Zy zullen vaste plaats bekomen
In uwe tegenwoozdighepd.

Den Cxlj Psalm.

Ik roep u aan : laet u bewegen ; Haast/Heer/
tot my: en neemt de klacht Van mijne droeue stem
in acht / Upt nood tot uwen thoon gestegen.

2 Mijn be'e hou' ste'e / en moer' u treffen /
En val u zoet als reuke-bzaud ;
3 Welij een late offer-hand
2 Schaag' u / God / mijn hand-berheffen.
4 Wel my / houd ik de zond maar bapten !
5 Waar zonde rupmt / waar God in-gaat ;
En waar de tong biest in haar maat ;
6 Kan 't hart zich licht booz zonde sluppen.
7 Bewaar de deure mijner lippen /
Zet / Heer / een schild-wacht booz mijn mond.
(Daar 't hart verdacht is booz de zond
Zal dwaeshepd noopt ter tong af-glippen.)
8 Geeft my een booz'schriest van gedachten /
9 Gy dat my noopt het kank'rig woerd /
Upt God-bergeten mond gehoozt /
10 Bezruk ten toe-stem van haar trachten ;
11 Gy dat ik nimmer aan mag spannen /
12 Of hebben boosheps mede-smaak /
13 Of oopt my aan den d'isch vermaak

Van aan de zond-gehechte mannen.
 7 Ik ben niet als de teere zucht/
 Die/ dooz een aberechtsche zucht/
 Het blypen lieben hoben recht.
 ('t Is wijze minn' het nutst te minnen.)
 8 Deel zachter zullen slagen ballen/
 Die een rechtvaardig mensch my doet/
 Dan all' de woordjes/ honing-zoet/
 Die gladde bleyer-monden kallen.
 9 't Zijn slagen. ja; maar ziende-slagen:
 Haar woord heeft zout; maar zout booz zond:
 Haar reden hijt; maar maakt geen wond:
 Het is een last; maar zoet om dzagen:
 10 't Is als een balssem/ wyrgoten
 Op 's menschen hooft; wiens ed'le geur/
 De lucht bereukend' deur en deur/
 Met aangenaamhepd woerd genoten.
 11 Een wylt; en wyt is 't met de dingen
 Van haar/ die bast zijn aan het quaad:
 Zoo dat haar jammerlijke staat
 Mijn tong noch beden af zal dwingen.
 12 En als haar' leppers zijn gemeten
 Van d'opper-top eens hoogen rots/
 Dan zal den weder-strebers Gods
 Mijn woord herleben in 't geweten:
 13 Dan zullen zy met smert bezinnen/
 Beginnen (maar misfchien te spa.)
 Wat schat van weeld' en van gena
 Dooz myne woerden was te winnen:
 14 Wat booz een heymelijke zachthepd
 De harde schoors mijns aanspzaaks had/
 Wat lieflijk onder 't bitter zat:
 O! dzoebe vrucht der onbedarchthepd!
 15 Helaas! wat is de mensch ellendig/
 Die op den mond staat van het graf/
 En meyt booz wis hy moet'er af/
 Ter donkerhepd van 't nimmer-endig.
 16 De schrik des doods/ zwaar om verbzagen
 Ontdoegt de boegzels van de leuen/
 En rukr ons schier 't gebeent van een
 Dooz 't dzeppen van het end der dagen:
 17 Ater anders als in 't bosch de takken/
 Van stam gesche'en/ van blad berooft/
 Sekurben/ en van een geklooft/

Ziet gints en herwaarts heenen smakken.
 18 Daar heen met my? op 't mijn oogget;
 Op/ heer/ daar al mijn hoop' op ziet.
 Ach! quist mijn liebe ziele niet/
 Ontsbelyk het lijf ontrogen.
 19 Bewaart my booz de wyde handen/
 Daar my de strik van is gezet.
 't Zijn booze menschen die haar net
 Zoo looff'lijk om my heenen spanden.
 20 O moed! ik zie den tyd geboren/
 Dat ik noch/ buyten ongebal/
 De booze zelfs verstrikt zien zal
 In 't garen booz mijn boed gesehrent.

Den Cxlij Psalm.

Tot God mijn stem/mijn be'e/ mijn klacht/ De
 angsten van mijn diep gedacht. O! daar de nood op 't

hoogste gaat / Is God de laatste tocherlaat.

2 De geest is in den angst verwert.
 En nochtans / Heer / (ik spreek mijn hert)
 Is 't mijns levens gang bekend.
 Hoe repnder dengd' hoe meer ellend.
 3 Ik ga mijn pad: een heym'lijk net
 Woerd my terfond van haar gezet.
 Ik zie rondsom: geen oog op my.
 Ach! menschen-troost / bedzegerp.
 4 Bewaacht ik hulp: daar is'er geen.
 Wil ik ter blucht: 't is afgesne'en.
 O pdehepd in dzoeben staat/
 Dan menschelijke toeverlaat!
 5 Wat dan? Tot 't mijn stem / o God,
 Op / gy mijn hoop' / mijn deel / mijn lot /

Zoo lang het lichaam adem-toogt,
Wel hem die op den hoogsten oogt.

6 Heemt mijns en mijnes roepens acht /
Dooz angst byna op niet gebragt.

Hely van die na mijn leven staar:
Vermande roepen sterker aan.

7 Ach bzengt my op te de kommernis /
Daar in mijn ziel gekerkerd is:

Zoo krijt mijn ronge prijsen stof,
Hoe wissel hulp / hoe bzedder lof.

8 Mij heyl zal u ten eer-baak staan /
Wanneer de byzme 'r ooge slaan

Op mijns wel-lebens trouwen loon:
Gnsterflijk lof is welbaads kroon.

Den Cxliij. Psalm.

Mijn droeve klacht / mijn ned'rig smeken

Mijn upt-geperste harten spreken / Dat ik tot

U / o Heere / doe / Gref daar (ten blijkelijken

teken Van Trouwe en Recht) uw' ooren toe.

2 Daar d'oogen starren op de zonden /
Woord in 'r gebed geen snaak gebou den:

Maar is gelijk een byple flank /
Dies dekt de hatelijke wonden /

Zoo sijgt mijn stem met beter klank.

3 En weegt / o God / mijn doen en leuen /
Mer al wat oopt mag zijn bezeben /

Piet op de schaal van 'r strenge recht,
Ik ben een mensch, Wilt u niet geben

Ter strekker bank met uwen knecht.
4 Houd op op 'r strengte bonnis strijken:
Neh! niemand aller sterflijken /

Die dooz uw' aanschijn magt bestaan /
En noopt / dooz onbedacht verlijken /

Den minsten mis-tred heeft gebaan.

5 Al waakt de ziel in 'r zonde misden:
Het losse kan zoo licht verglijden:

En saal-greep is zoo haast gebaan!

Dies meest / o Heer / met my te lijden /
En hoort mijn bede gunst'lijc aan.

6 Ik bid; en 'r hidden heeft zijn reden:
Want menschen vol ber haat'lijheden

Gaan op mijn lijf / staan na mijn dood:
Dooz haer den ik ter aard getreden /

En in een hoogsten levens nood.
7 In diepe helen moet ik schuylen /
En in de duysteris verbuypen.

Ik leef / (belaas!) maar als een lijf /
Dat in de vander aardse kuylen

Heen legt / en legr'er eenwiglijk.

8 De geest / geduyt in benert'heid /
En ziet geen eynde van bekertheit:

Het hart in 'r lijf / bezwijkt en smelt.
Ach wez der smert! daar moed en hert leyd!

Is 'r deerlijk met den mensch gestelt.
9 Een hange zielen zoekt een open.

Ook zelfs de wanhoop' pozt tot hopen /
En bind een bonk van laaftenis /

Wanneerze 'r sael gedacht doet loopen /
En rooft bespie' n in 'r geen niet is.

10 De zoertheit van her ver-boozleden.
Verzacht de bitterheit van heben.

Ik liet den geest te rugge gaan /
En schoutde met her oog van heben

De dagen van wel-eertijts aan.

11 Ik gaf 'r verstand tot nauw opmerken /
Van alle groote wondermerken /

Dooz kracht van uwe hand gescheft.
De geest kan mezt in zwakheit sterken /

Die meer dan tegenwoordig ziet.

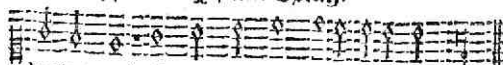
12 Aldus / dooz 'r zoere beeld hebzedigt /
En van mistrouwens last ontledigt /
Strek ik tot u en hart en hand.

Mijn ziel / met bitter Wee door-knechtig /
 Doerft na U / als een dorre land.
 13 Weest God / en weest niet traag in 't hooren /
 De geest heeft all' zijn kracht verlooren.
 Ach ! laat den glans van uw' aanschijn /
 Ach ! laat die Zon / ten roost gekooren /
 Niet langer achter aarde zijn.
 14 Vertraagt uw hand in 't quaad te wenden :
 Zoo smoozt het haar in zijn' ellenben ;
 Zoo moet de bzaad mijns levens af ;
 Zoo zal men 't lys ten kuple zenden /
 In 't donker hol / in 't ad're graf.
 15 Ter goeder ure kom mijn oore
 't Geluyd van uw' gena te bore :
 Want oopt mijn hart aan U zich hiel.
 Coont my een wisse wandel-spore :
 Want t'waarts trekt mijn hart en ziel.
 16 Geest redding upr de zware handen
 Van mijne lastige banden :
 Want U heb ik mijn heyl betrouwt.
 't Gelust heeft nergens vaster banden /
 Van daar de hoop' aan God zich houdt.
 17 De hoop en heeft geen vaste gronden /
 Van daar 't niet meer en word gebonden :
 Dat onheyls waren oorspronk is :
 Des onheyls oorspronk zijn de zonden :
 Der zonden / harten dupfertsis :
 18 De dupfertsis word niet herdzeben /
 Van daar Gods klaarchepd maar van leben
 Ha 't boozschyft zijner werten leert /
 En dat de mensch / daar toe begeben /
 Van 't zondig leben zich bekeert.
 19 Komt heyl upr deugd / deugd upr niet-dolen /
 Niet-dolen upr des hemels scholen :
 Zoo leert my dan. op dat ik doe
 't Geen gy / mijn God / ons hebr beboelen.
 Het wijzen komt den Wijsten toe.
 20 Daalt neder / Heer / in mijn gedachten
 Met uwes geests onzichtb're krachten :
 Zoo krijgt mijn boet een wiffen tred :
 Zoo word al mijn bedryf en crachten
 Op wroomhepds vasten grond gezet.
 21 Laat zor uw' geest mijn geest veraden /
 Dat ik van uwe rechtie paden /

Noch door des werelcs pdelhe'en /
 Noch door het dzeppen beeler quaden /
 Ge geen den dagen af mag tre'en.
 22 Wilt gy dat elk U eer bewijzen /
 En als rechtbaardig God zal pziizen ;
 Zoo laat mijn ziel / in dezen nood
 Ten bzeughe-leben eens bezriizen
 Npt nare banghepds sragen dood.
 23 Wilt gy uw' goedhepd bijken laten :
 Wel-aan / verderfse die my haren /
 Die ik booz ziel-patzen ken /
 Die 't oozlog tegens my aanbaten :
 Verhoort my / die uw' slabe bent :

Den Cxliij Psalm.

Geloof de Heer / die my in wanke'le tijden Een
 rotssteen is ; die mijnen arm leert strejden ; Die mijns
 erbarmt ; die my een burgt verstrekt / Verhoort / ver-
 lost / en als een schild bedekt : Geloof de Heer / Heyl-
 brenger aller hounen / Op wien mijn hoop' haar vast-
 hepd heeft genomen : Die kroon op 't hooft / die staf in
 hand

handen geeft/ En my mijn volk geonderdanigt heeft.

2 Wat heeft de mensch / dat hem met recht hobaardigt:
 Wat is hy / God / dat op U zijns gemaardigt:
 Wat is / wat is het sterffelijk geslacht:
 Dat uw' hoogt op zijne laagheyd acht:
 De mensch (helaas!) is een ganfsch ydel wezen/
 Zoo haaft ter ne'er / zoo haaft hy is gerezen.
 Gelijk een schim verblind zijns levens tijd /
 Hy heeft hem nautu' / hy is hem weder quijt.
 3 Ju open / God / des Hemels hooge deuren.
 En toerize aan / en doet de bergen scheuren /
 Dat rook en damp stijgt upr haar ingewand;
 Dat snelle blam / dat sellen hemel brand
 Versta / verstroop mijn harde hart-partijen.
 O! laar booz mp / o! laar uw' pijlen strij'en.
 Verjaag / en plaag / en maakze 't leven moe.
 En reyk uw' hand my van den Hemel toe:
 4 Uw' hand / o God / die upr de diepe stroomen
 Des zwaren ramps mijn hoofs om hoog doe komen:
 Zoo zie ik mijn onnozelheyd bewaard
 Booz haar / die sijn zijn en verkeert van aard;
 En afgerichte op goddelooze vonden
 Ju 't hart verbercht / en booz de stoute monden /
 Daar niet en slaagt / het openbaar geweld /
 Met blind bezraad bedekt in 't werk gesteld.
 5 Dit doet / o God, en booz zoo groote dingen
 Kal ik wat niemts en treffelijks gaan zingen /
 En / onder des / bermengien merken zank
 Ten-starig spel van harp-en luyten-klank.
 O / Heer / ter eer, die Koningen behepligt:
 Die Davids hoofs booz 't moozdisch pzer verpligt /
 En hem / uw' knecht / met gunst ter zijden gaat /
 En geeft uw' kracht ten pijser van zijn staat.
 6 Den stouden aard / in vaderland en zeden
 Ons ongelijk; der looser slinniggeden /
 Der leug'nen vol! laar dien / o God niet toe /
 Dat zijne hand aan ons haar lust vol-doe.
 Gelijk in 't bosch de lauren-planten bloeyen /
 En tot vermaak van 's menschen oogge groeyen:
 Zoo kom' by ons ten deel van menig zoon /

Booz uw' bescheer / de vruchtbaarheyd ter woon.
 7 De Maagden rep / de vrucht van onze leden /
 Verheug' het oog door frische rietlijkheden /
 En sta te pronk / als 't konstig upr-gehout /
 En 't heerlijk werk van eenig schoon gebou.
 Het rijk gewas ball' in tot onzen schuren /
 En kom' ons toe met boozraad die mag duren
 Booz menig jaar / en spijz' op spijze schaf
 Met zulke volk als oopt nature gaf.
 8 't Gezegend' bee gedp ten grooren tale /
 En moet op 't dichtst lang's onze wegen dwalen.
 Het hoorn-gediert ga met her jok gela'en /
 En bryng ons deel' en nutten arbejd aan.
 Geen snel bezraad moer' onze poofz in-laten.
 Een moozd-gescheuw en galm' op onze straten.
 Gelukkig volk! dat / by alzu'k genot
 Des volien hepts / den Heer hebt tot een God.

Den Cxlv Psalm.

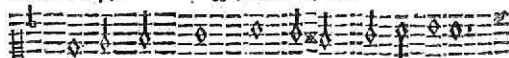
H Et lust mijn Penn' / met alle konst en vlyt /

die mijn God / U / die mijn Koning zijt / In hoogen

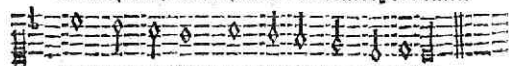
roem / booz treffelijk gedicht / Te blincken doer booz 't

sterffelijk gezicht. Ik ben bedacht / en nu en 't allen

dagen / Zoo lang de aard dit aardsehe lijf zal dzagen /

Den lof uw's naams met ondermoepder talen

En held ren licht des klaren dags te halen.

2 O grootheid Gods! geen sterffelijk geluyd /
Dat zijnen lof in voller waarden upt' r;
Geen aardfch benuft dat zijne grootheid peyft;
Het is een Zee die niemand ooyt dooz-zept;
Het is een diept die niemand af kan meten;
Het is een fchat van niemand upt-gevoeten;
Al war ban des den zinnen en gedachten
Ooyt wierd ont-heymt / is maar een bonk te achten.

3 Hadden dan / God in dit geheymnis
Dooz onzen geest noch grond noch end en is;
Hadden de bjon ons niet mag open staan;
Zoo willen wy tot baren upt-bloed gaan;
Zoo willen wy af zinken met de reden
In 't zienlijk doen van uw wonderheden /
Dan 't werk uw's hands / van uw hooge krachten /
Een well' van lof dooz allen na-geflachten.

4 De glory-fraal / de God beaamlykheid /
Die / om end om in al' uw' doen verpreyd /
Een dooz-glans geeft van 't wezentlijk aanschijn /
Zal my in 't hert en op de tonge zyn.

Uw' krachten / die ons hart met groutwel treffen /
Uw' groot' / zal ik en alle mond verheffen,
Het rijk geheug zal zijnen fchat ontluyten.
En klinkend lof uw's milden goedhepds uprean.

5 Wel op / mijn ven / en geef den geest een fmaak
Van Gods natuur / die hart en zin vermaak
Genadig / goed / lankmoedig / (en wat meer?)
Weed' liden / zoet / nbyndig is de heer.

Van tal noch maat / aan plaatze noch aan tyden /
Van dit noch gunt bind zch zyn mede-tyden.
Al' wat ban hem ooyt wezen heeft genoten
Is met den froom zyns goedhepds ober-goten.

6 Geen ding zoo vast, fchoon dat de mond niet fpreekt /
Dan 't domme volk (dooz dien der licht ontbreekt)
En t'uw'en lof de lippen niet en rept:

't Spreekt

't Spreekt all' o God / wat gy gefchapyen hebt.
Dier by (dies 't lof ten hoogften trap moet komen)
Doegt zich de mond / de mond van uw' zromen /
De wyze mond / die / vol van uw' werken /
Is een trompet tot ernstelyk op-merken /

7 Is een trompet / die 't loffelyk gerucht
Uw's heerschappys doet fchat ren dooz de lucht;
Is een trompet / die d'ongemeene kracht
Uw's grooten arm's doet berchten in 't gedacht;
Is een trompet / die allen sterffelyken

Dooz klare leer uw' mogentheid doet blyken;
Die / om uw's rijk's geboeglykheid te toonen /
Geen in-druk geeft aan allen menschen-zoonen.

8 Wat tong en pyft / wat mensch en toemt'er niet /
Wanneer zyn geest den ftand uw's rijk's dooz ziet;
Geen aardfche kroon / wiens luyfter altyd ftraalt;
Geen aardfche hoog / die niet in 't eud en daalt:

Maar uw'en thoon kan wanken noch verlagen /
Uw' heerschapp' en kend geen end der dagen;
Uw' kroone blinkt dooz aller eeuwen tij'en;
Uw' fcepter rept dooz aller ftammen rijken.

9 Uw' goedigheid geeft allen zyn te nut;
Uw' mogentheid is d'algemeene ftut,
Op fcreept het op al war in kracht verftrompt /
Op recht her we'er all' wat ten valle kromt.

10 Uw' wijd hebang van 't Goddelijk vermogen
Op u' / heer / zien / op u' / heer / zien de oogen
Van alle dier / dat wezen is gegeven /
En adem heeft ten sterffelyken leven;

11 't Wacht al op u' / dat ziel hzaagt in zyn bloed /
En 's levens duur dooz doedzel rekken moet;
Natuur zoekt hem / die 't eestfe wizen gaf;
En zend den eph' na haren oorzpronk af;

Niet onberhoort een billyk mede-tyden
Onfloop uw' hand / die / op gepaste tyden /
Na wyze keur van 't heplig wet-geballen /
En fwyze geeft en zadiging aan allen.

12 Al vooz / mijn geest, noch is des lofs al meer,
Noch eens gedaant ren afgrond van Gods eer.
Rechtbaardig by / rechtbaardig by / en goed:
't Zp wat hy wil / 't zp wat hy laat of doet.
't Is waar zyn gunst fchiet algemeene ftalen
Van lief' en trouw / en komt op allen dalen:
Maar (o!) de deugd geniet de volle ader:

Al om een vriend / maar hier is hy een Vader.
 12 O! daar de ziel zich gants ten goede geeft /
 En 't God-gezag in zynre zinnen heeft /
 Als God naby / en heeft tot hare stem
 En baardig ooz, haar bidden sijgt tot hem /
 En krijgt zijn opsch, hy vzeugt den geest tot rusten /
 En geeft genot aan redelijke lusten.
 Hy komtze toe met onbekrompen zegen /
 En schafte hepl / en bepligt hare wegen.
 13 Hy heeft zijn oog / daar 't hare zijn breeas in-laet /
 En zend verderf / daar vzoomhep bytzen staat.
 In 't kozt; dit 's 't een / waar aan zich God verbindt:
 Hy haat die hem / hy mint die hem bemint.
 Dies zal mijn mond hen bzeeden roem upbrzeken /
 En 't waarde lof des Heeren deftig spreken;
 Zijn hepl'gen naam zal eer en pzijs toestroomen
 Van alle bleefsch / en noopt ten eynde komen.

Den Cxlvj, Psalm.

Lust / mijn ziel / lust u te loben? Zijft niet han-
 gen aan de Hard / Hest der zinnen straal na boben:
 Daar is 't ware lobens-waard. Doegter pemand

pzijs of eer: D'alderhoogsten God noch meer.

2 Op / mijn ziel / schep nieuwe krachten
 Tot een lieff'lijk lof-gebiedt:
 Zengt de schatten der gedachten /
 Zengtze in her klare licht /
 Dat daar upt / den Heer' ten pzijs /
 Creffelijk gezang bezrijz.

3 't Gants

3 't Gantsche duren van mijn leven
 Is in 't wel bedacht gedacht
 Godes eer' alreeds gegeven /
 En in wille tot-gebzagt.
 Dicht en rale / zang en stem
 Zijn mijn dagen-laug booz hem.
 4 Woord / o mensche / niet bedrogen
 Dooz de glimp van loozen schijn.
 Licht het dekzel. Wijsze ooggen
 Zien de bingen zooze zijn.
 't Is al pdel twar men ziet;
 't Beem men twand en bindm'er niet.
 5 Stelt geen hoop' op groote luyden.
 Bind u aan geen menschen kind,
 Hare gunsten zijn maar upbuden:
 En haar hulp is enkel wind.
 Zoekt geen zek'ren toeberlaar
 Op die zelfs onzeker staat.
 6 Bloemen zijn 't die dozzen moeten.
 Bidze nu de Mozzgen aan /
 D'Abond treedze licht met doeten.
 Zoo gerezen / zoo vergaan;
 Dwaas die zich bertrout op haar.
 D'pbelhep is staats pfaar.
 7 Met de geest in sneller baarde
 Heen gaat up den aardfchen klomp /
 Moet de aarde we'er tot aarde:
 En daar leyt de lompe romp.
 Die zoo hoog verheben was
 Gaat weer tot zijn eerste afstg.
 8 All' zijn raden en gedachten /
 All' zijn menig oberleg /
 All' zijn woelen / all' zijn crachten
 Heemt een eenig wurtze weg.
 't Heel gebout van 't groot beslag
 Dalt daar heen op eenen dag.
 9 Zalig dan der God-gezinden
 Wijs en wel-beraden tal /
 Dat zjn hope niet gaat binden
 Aan het wepff'len van 't Gebal /
 Maar met bollen toeberlaar
 Op den Heer / zijn Hepland / staat:
 10 Op den Heer / der Is'eliten
 Gzooten God / die dooz zijn kracht /

- Al waar d'ooen stralen schieten
 (Ward en Hemel) heeft gewacht;
 Zee / en alles watze heeft;
 Lucht; en alles watze geeft;
 11 Die de woorden zijner reden
 Eeuwlijk aan de waarheid hecht /
 En / in haar verhebovenheden /
 Over-krachte helpt aan recht;
 Die zijn trouw bewijst in nood /
 En den honger helpt aan brood;
 12 Die de handen kan ontknopen
 Van den hard-gevangnen voet;
 Die ver blinden oogen open
 (En het licht aanschouwen) doet.
 Die het ne'er gekromde richt /
 En 't bouw-vaalig hut en sticht;
 13 Dieze lief heeft die hem breezen /
 En bewaert den biesmideling;
 Die de Weduw / die de Weezen
 Helpt upt haar vernedering.
 Die de booze doet vergaan
 Op haar goddelooze pa'en.
 14 Eeuw'ig / eeuwig is hy koning.
 Eeuw'ig / Sion / heeft hy dy
 Tot zijn uptverhooren woning /
 Eeuw'ig blijft zijn gunst u by;
 Van geslacht tot in geslacht
 Heeft hy uwet dingen acht.

Den Calvij Psalm.

D En Heere prijs dat eyscht de reden / Bewijst hy
 is vol lieflijkheden; Het zijn betamelijke dingen
 Het lof van zijnen God te zingen: Van zijnen heyl-
 land:

land: die 't verballen Jerusalem brenzt in zijn'
 wallen / Brenzt upt den roest / brenzt upt het
 duyster Ter hoope van zijn ouden luster:

- 2 Die 't ballingschap der Abzaminen
 Zijn' goedhepd eenmaal laat verdzieten /
 En gaar' in bezren landen zoeken /
 En brenztze t'zaam upt alle hoeken;
 Die / in het nyssen van de merten /
 De ne'er-geflagen dzoeh herten
 Haar wedom laaft / haar pijn genezen
 (En alles quaads een end), doet wezen.
 3 Die 't noopt-getelbe tal der sterren /
 Der Hemel-lichten (die van bezren
 Ons oogen-trotzen) al te zamen
 En telt / en noemt met hare namen.
 Want groot is God / en rijk in krachten;
 Zijns wijshepds raden en gedachten
 Zijn booz' 't vernuft niet upt te binden /
 En aan getal noch maat te binden.
 4 De zacht-geaarde richt hy weder /
 De goddelooze werpt hy neder;
 Hier zend hy plaag / daar geeft hy zegen /
 Den goeden me'e / den quaden tegen.
 Wel op dan / God-ge-eygde zinnen /
 Houd Godes waarden lof niet binnen;
 Wel op mer zoeten zang en snaren
 Tot zijnes glorijs openbaren.
 5 Hy neemt den Hemel / obertogen
 Met zwart gewolk / upt onzen oogten;
 Hy laaft de aard / om bocht belegen /
 Naer dzoepen van bequamen regen /
 De bergen doet hy kruppen geben;
 Met spijze rekt hy 't dee zijn lehen;
 Ook weten van zijn milde gaben

De Hooge nesten van den raven,

6 De reer-gebekte raven-jongen /
Wanneerze / dooz den nood gedongen /
(Op 't nest verlaten van de moeder /
Die upt is om haar egegen boeder) /
Om haar behoefte pijnlijk gieren /
En als tot God de stemme stieren /
Verhoort hy; en verschaftze spijze /
Op wiss' en ongemeene wijze.

7 Daar menschen groot en veel van boogen /
Is klept en niets in Godes oogen ; /
Zijn trachten is geen menschen-trachten ; /
Zijn' wijze wil beracht haar achten ; /
Hem leyd niet aan de kracht van paarden /
By trotze koppen hoog in waarden /
Of aan de heupen / vast van pezen /
Daar op een krijger koen zal wezen :

8 Maar dit is 't eenig dat hem raken /
En zijne Godhepd kan vermaken : /
De wijze zielen van de vromen /
Mer zijne breeze ingenomen ; /
Die op zijn wil en waegen letten /
En hare gangen daar na zetten ; /
Die zich aan hem in alles houden /
En zijne goedhepd sterk verrouwen.

9 Nu laet uw' stem / o Salem / rijzen ; /
Cre'e toe om uwen God te pynzen /
O Sion / dien hy uptgezen /
En sich veel-gunstig heeft betezen ; /
Beziet wat gy al hebt geno:en : /
Hy geeft uw' poozten vaste sloten /
Hy is / in uw' bebang / met zegen /
Om uwen kind'ren afgelegen.

10 Het beste goed / den soeten brede /
Dat deyt hy uwe palen mede ; /
Man 't boedzaam pit der akker-zaden /
Laet hy uw' lusten sich verzaden /
Hy sprecht : en 't woord heeft snelle snede /
De aarde luyfster na sijn rede /
En vast gezwind op zijn geboden ; /
O krachten van den God der Goden !

11 Hy is een Heer van lucht en weder : /
Den snee zend hy als wolle neder ; /
De heel natuur moet op hem passen :

Den kouden jenn' sroopt hy als asfchen ; /
De sterk' en snelle water-ballen /
Doet hy haar weckhepd hard bestallen ; /
De War'ren staan / de koude biut'er.

12 Wat staat'er booz den sellen winter ? /
Hy blaast : en 't water blied toe'er yenen ; /
Op allen laar hy gunste dalen /
Maar Is'el heeft de holle stralen ; /
Daar is zijn Wet / daar is zijn oordeel /
Daar is zijn Woord / daar heeft men voordeel ; /
Daar blinft een heertijk liefde-teken /
Man geenem volken oopr gebieken.

Den Cxlvij Psalm.

G Heyl' gesegep/die om hoog/lyt aller sterfse-
lijken oog Nu blijf-plaats hebt in's hemels hof/Looft
God met Hemel-waarden lof, Looft alle zijn gezwinde ;
boden/Die vaardig staat tot zijn geboden. Looft alle
Hemelsch' oozlogs-macht En tallelooze ruptre-kracht

2 Looft / schoone Zon / Natuurs bzeugd,
Looft / Mane / die de nacht verheugt,
Looft / Sterren die het aard'sch gezicht
Beschittert met uw' milder licht,
Looft alle 's Hemels onnemeangen,
Looft / War'ren die men los ziet hangen /

En van de Ward zijn opgeblucht
Tot boven in de lichte lucht.
1 Loof / alle Hemel-merk / loof hem
Die dooz den uyt-sehal van zijn stem /
2 U / doe gy in uw' Ater noch lagt /
Zoo konstbaarlijk heeft voozt-gebzagt
En noch al t'zamen moet besturen /
En noch in wezen doet geduren /
En noch een vasten stand doet staan /
En noch een wiffen gang doet gaan.
3 Loofst God / ten hoogsten lodens waard :
Gy schepzels Gy en Ander aard :
Gy Dzakn / die / diep weg-gekupt /
Als haarlijk hoofst vooz 't dag-licht schuypt :
Gy Walvisch / die de diepe baren
Met lompe blommen komt dooz-baren :
Gy alle monsters in de zee.
4 Gy hagel / vlyscm / vozt en snee.
5 Loof nebel / rook-damp / storm en wind
Die 't zynen dienst u vaardig bind :
Gy bergen / heubels / en geboomt /
Daar vucht / en daarder geen van koomt :
Gy alle lebendige dieren /
6 Zy darge dooz de lucht gaat zwielen ;
Of d'Ward bekruypt : of in het woud /
Of in de beemden u onthoud.
7 Al wat / gescepreert en gekroont /
En voztelike macht beoont ;
Al wat / op aarden hoog gestelt /
Wet-vercht verschafft en weert getweld ;
Geradde knapen / frische maagden ;
Dan klepne jaren / en bedaagden ;
Al war'er is : het moet al t'zaam /
Doen klinken 't lof van Godes naam.
8 Hem kenn' alleen (en niemand meer)
De Ward en Hemel vooz zijn Heer :
Hem / die zijn volk met gunste dzenkt /
En met'er hoogter eer beschenkt.
Dies Israël / zyn toegeswooten /
Dan hem byzonderlijk verkooren /
Dan hem gehart-liest boven al /
Zijn lof ten hemel heffen zal.

Den Cxliij Psalm.

W

El op / lof-rijke keel en tongen: Den Heer een
lied / noopt meer gezongen. Daar vrosme menschen
zich berzamen / Wil 't lobten best veramen. Dat
Israël van harten by / in zynen Schepper byzijk
zy : Dat Sions kind een hoog vermaak

In zynen Koning smaaak.

2 O! datze 't lof zyns naams verbzep'en
Met vroelijke eeren repen /
En mengten met den zang 't gehommel
Dan herpen-spel en trommel.
De vzeugde heft haar reden in :
Want God heeft met een heyl-ge mit
(Gefkroont uyt goedhepds diepen sehat.)
Zijn waarde volk om-bar.
3 De zielen der verschobelingen
Zal by tot heyt en eere zingen.
De glorp zal zyn vzienden treffen
En 't harte doen berheffen.
Als 't lijf ter rust gelegen is /
Zal haar des eers verbeeltenis
Het hart beroeren ten ge-uyt
Dan heerlijk lof-geuyt.

4 Haar lofb're keelen zijn de waagen /
 Waar op Gods eere woord gedragen /
 De glans van zijn verhevenheden

Winkte uyt in hare reben.

Haar handen / tot Gods wreake te'e.
 Zebatten zwaardten scherp van sne'e ;
 Dooz haar komt God mer tucht en straf
 Streng op den heyden af.

5 Wat noch ? de vorstelijke handen
 Die moeren in verachte banden ;
 De groote zien haar voer ombangen

Met harde boeijen- pzangen :

Dus mozd her vozdeel uytgeboert /
 Daar't schijfelijk gehem van roert ;
 Dit woord zijn' b'zoom' een Zon van eer.
 Geloofst / geloofst de Heer.

Den CL Psalm.

Looft den Heer die heerlijck leeft / En ten stoel
 den Hemel heeft / Wiens verbulft wijsd uytgezeyd /
 Rust op zijn' Al'mogentheyd. Looft hem in de
 groote werken / Doozmaals na de maat getwacht
 Van zijn ongemeten kragt /
 Deel / en waard om op te merken.

2 Looft

De Lofzang van Maria.

169

2 Looft mer alle spel en zank /
 Looft hem met hazippen klank /
 Looft hem met het snaar-geluyd
 Van den Water en de Aert ;
 Looft mer trommen / en met reyen
 Van een heyl'ge Maagden-kroon /
 Looft mer snaren zoet van toon /
 Mengter d'orgel tusschen bepen.

3 Looft hem met het vel en schel
 Dooz-dooz-zingend cimbel-spel :
 Cimbel-spel / vermaak van geest
 In triumph en zege-feest.
 Looft en zingt / al wat kan zingen.
 Looft al wat de hoest beweegt /
 En met adem vult en leegt :
 Looft den Heere aller dingen.

Eynde der Psalmen Davids.

De Lofzang van Maria, uyt Luc. 1: 46.

Mijn ziel / vol lobens stof Dergroot des Hee-
 ren lof : Mijn geest dooz bzeugd betwogen Tot
 God / die my bereyd Mijn heyl en zaligheyd /

Geboelt zich opgetogen.

2 Bewijl 't hem heeft behaagt /
 My zijn geringe Maagd
 Günst-vaardig aan te schoutwen.
 Van nu zal elk op aarb /
 Dooz 't geen my wederbaart /
 My zeer gelukkig houwen.

P 2

3 Want

De Lofzang van Simeon,

3 Want in my Godes macht
 Een wonder heeft gewaacht:
 Zijn naam zy hoog geprezen.
 Hy laar genadig acht
 Op allerley geflacht
 Der gener die hem bzezen.
 4 Hy dooz zijn arm vol sterkt'
 Zeer groote daden werkt/
 Der boben alle krachten.
 Maar belt / veracht / bespot /
 Verftroopt 't hoogmoedig rot
 In hare waan gedachten.
 5 De machtrige / in hoogr'
 Heeft hy berne'ert / ontboogt /
 En han haar rhyoon gedeben:
 Maar kleyn / en arm van goed /
 Doch ned'rig van gemoe /
 Daar weder op berheben.
 6 Die dozt en honger heeft
 Hy laaft en voedzel geeft /
 Tot wolle lusts verzading:
 Maar rijke / vol van waan /
 Hy ledig heen laar gaan.
 Van hem weg / met versarading.
 Hy heeft zijn liebe knecht
 Israël opgerecht /
 Dooz aan 't verbond te denken /
 Om Abza'm zijn genaad /
 En zijn gelobig zaad
 Een eentwig erf te schenken.

Den Lofzang van Simeon, uyt Luc. 2: 29.

L Hat nu / o Heer / uw knecht / Aa'r woord
 van U gezegt / Van hier in bze de schepden. Aadien
 mijn' oogen zien Den grooten Hepland / dien Gy

Het Gebed onfes Heeren.

170

1 my en elk bereyde.
 2 Op dat die Hemels Licht
 Der heyd'nen blind gezicht
 Alomme zoud' bestralen /
 Dooz kennis van zijn Heer /
 En kracht van Geest / die ne'er
 Van hem op haar zond'dalen.
 3 Dit had gy dus beleyd /
 Tot Jer'els heelykheyd
 Als uyt wien was geboren
 Hy / die dooz zyne stem
 De heyd'nen heeft tot hem
 Met haar ten volk verkoren.

Uytbreiding over 't Gebed van onze Heer
 Christus, Uyt Matth. 6: 9.

O Vader / die ons d'eere doet / Dat wy met
 b'zpheyd van gemoe / Als kind'ren tot U mogen
 gaan / En U als Vader roepen aan: Op dat in geest /
 als uyt een heer / Gy van ons aangebeden werd'.

2 Tot U / die 's Hemels hoogt bewoont /
 En daar uw Majesteit vertoont /
 Vol kracht / vol macht / vol heelyk licht /
 On-naablijk booz ons aardfch gezicht /
 Heft zich ons hart op van de aard /
 En zendt zijn zuchten Hemel-waart.
 3 Uw naam / O Heere hidden wy /
 Van pder mensch gehepigt zy:
 Zoo dat van dieft van andre Goon /
 Hy tot U keer / en tot uw Zoon;
 U booz zijn God / Hem booz zijn Heer

Het Gebed onzes Heeren.

Erkenn' / en onderdanig eer'.

4 Uw Koninkrijk van heyligheyd.

Breek dooz / en werde uitgezejd ;

Welks werten / scepter / en bevel

Zich elk gewillig onderstell' ;

Op dat uw Rijk van heerlijkheyd

Hier na ons werde roegelejd.

5 Uw wil / aan ons geopenbaard /

Gehoorzaamt werde op der aard /

Zoo vierig / vaardig / sta eg betracht /

Als z'm den Hemel word volbracht.

Geef / zoo 't uw wil is dzuk en smert

Te zenden / een gelaten hert.

6 Verleen / Heer / upt uw rijken schoot

Ons heden dat beloofde brood /

(Welk voorbeeld 't Manna is geweest)

Wat Hemels brood / uw' Heyl'gen Geest.

Geef ons ook 't boedzel dooz uw hand /

Tot 's lichaams nodig onderstand.

7 De zonden / oopt van ons begaan /

Waar dooz wy in uw schuld-boek staan /

Ach ! reken 's niet tot strafs-besluit ;

Maar scheldz' ons quijt / en wistze upt.

Gelyk wy 's naastens schuld upt doen /

En wrok / noch wraak-lust by ons vo'ent.

8 Laat ons / dooz booz-of regen-spoed /

Niet zoo verzoeken in 't gemoed /

Dat wy daar dooz tot zond gebracht :

Derfallen onder duibels macht :

Maar staat ons in de zwakheyd by /

En maak ons van den boozen vry.

9 Om deze beeden bidden wy /

Met vast vertrouwen / Heer / op dy :

Om dat Gy al-vermogend' zyt /

Mensch-lievend' en meedogend' zyt :

Die veel meer schenken kond / ja schenkt /

Dan iemand van ons bid / of denkt.

10 Want Gy bezit het Koninkrijk /

En d'opper-macht / die w' al-gelyk.

U dragen op / en d'heerlykheyd

Dan alles tot in eeuwigheyd :

Ach ! wilt uw gunstig oore hie'n

Tot ons ; u ! dat dees be'e geschie'n.

Register aller Psalmen.

	Psalm
A.	
A An God mijn hart :	116
Ach God / heb medelijden /	6
Al die op aard verblijf en woning	49
Al' die hier levens adem schept /	100
Al is de byand op de beenen /	20
Als het hart na versche beken	42
B	
B Ewaar my / God my die op 't	16
D	
D Ar is geen God / zoo spreekt	53
Dat zich de Koning zoo herbzood.	21
De Heere sprak wel eer tot mijnen	110
De mensche mag in zakken gaan /	36
Den Heer een lied, een lied /	98
Den Heere harten-dank : want	106
Den Heere lof : want hy is	118
Den Heere lof, zyn eere klinke /	105
Den Heere prijs, dat eyscht de	147
Den weg ter rust / van menig hart	1
De sterke God / der dingen hoogste.	50
De sterkste stozmen mogen	125
Doe ik / verne'ert / mijn booze	39
Doe Israël / de God-geliefde	114
Doe nu de Heere / Jacobs God /	126
Dooz alle ry der boriger geslachten.	90
Dooz 't beeld des ramps / noch	137
E	
E En ander zoek zyn	89
Een heylig lied (niet van geringe.	101
Een sterke lieds' in 't diepst' van	18
Een trouwe ziel draagt yber tot	115
Een byze klacht is laaffenis in.	129
Erbermdy myns / ach! God,	56
G.	
G Denk aan David en all	132
Geef ooren / God / tot mijne	55
Geest vonnis / God / aanvaard	43
Geen leed dooz-reykt de lengt van.	85
Geen volk / hoe 't ook	76
Gelooft de Heer / die my in	144
Gelukkig boven maten /	128
Gelukkig hy / die d'armen in	41
Gelukkig mag men hem wel.	112

REGISTER.

	Psalm
Geweldelijk geplaagt /	26
Gewisse troost eyscht	124
God / dien mijn ziel booz waren	57
God / dien 't noopt sepsu' aan	54
God / die ons scheurend' / hebt	60
God erstijgt ten thoon /	99
God / kracht / en wacht van	10
God rijz : en die hem hband zijn	68
God sterkt' en bolwerk van mijn	28
God / strenge Heer geduchte	94
God-waards ging mijn roep en	77
Groot is de Heer / en eeren-rijk	48
Groot machtig Heer / bestuurder	8
Gun mijn' beed' een mild	102
Gy die daar zit om recht te sprekem	58
Gy die / den Heer' ten dienst	134
Gy die dooz schrijft of taal /	19
Gy die u ernstig geeft ter deugden	33
Gy / God / mijn God vzoeg zoek	63
Gy hepl'ge Aepem / die om hoog /	148
Gy volken meenig van geral /	117
H	
H Gefe pemand lust zjn oogen	133
Hulp / Heer / 't is tyd de deugd	12
Het Aarden rond / en alle ding	24
Het lust mijn Penn' / met alle	145
Het zy ik stel en up de weeg /	111
Het zijn gegronde dingen /	92
Hoe lang ben ik / van hulpe	13
Hoe crest de ramp zoo menigmaal	79
Hooz / God / mijn stem en	64
Hooz / Heer / mijn woord /	5
Hooz / Herder der Israëlitm.	80
Hoozt mijn roepen / vaat mijn	61
Hoozt toe / mijn volk. en geef	78
Hulp / hulp / ach God. 'k begin	69
I	
I Ik heb / mijn God / noch in	139
I Ik hooz ! ik hooz ! (o zoet	122
I Ik roep u aan : laat u bewegen ;	141
I Ik boel een buur in mijn	138
I Ik was in angst en kommer nis ;	121
I In nood houd' ik my / Heer / aan	35
Lit.	

REGISTER.

Psalm

In stillen aandacht der gemoeden	65
In zwaar' belasthepd des	7
J.	
J Jerusalem (de schoonste stad met	87
J Ligt byzelyk gantsche Wereld	66
K.	
K Rechten Gods / verkoren	135
Kom by / en laat ons altemaal	95
L.	
L Laat droebe nijd inwendig u	87
Laat stroomen van ellenden	73
Lof den Heer. want hy is goed.	136
Lof Gode: die en goed is /	107
Lof-vaardig / God / staat mijn	108
Looft den Heer die heerlijk leeft	150
Looft God / mijn ziel; en alles	803
Looft / gy die Godes knechten	113
Lust / mijn ziel / lust u te loben.	146
M	
M Et droefhepd over zwommenen	130
Met eeren-woorden wil ik by	30
Met groot geduld wacht ik op	40
Mijn droebe klacht / mijn ned'rig	143
Mijn God / Gy die	4
Mijn God / mijn God / hoe is 't	22
Mijn hart onbounk. de geest / vol	45
Mijn hart / van ydel denken	131
Mijns levens Zonn' het hooy-licht	27
N.	
N Adien gy ziet, o mensche /	11
Nadien / o God / der menschen	72
Reygt uw' soren tot mijn reden /	86
Niet meer zo stil. O! niet altoos /	83
Noch op schilden noch op	25
Nu ik / van alle hulp ont-ledigt /	109
Nu ik nyt een zoo diepen	51
Nu is de Heer aan 't Rijk:	97
Nu is de Heer vol	93
O.	
O Afsang / Heer / met een billijk	17
Ontruk my / God / den boozem	140
Ontruk my / God / den wreeden	59
Onz' hoop op God, in bange	46
Op	

REGISTER.

	Psalm
Op ons Godes zegen en genaden	67
Op u mijn hoop' / noopt tref my	71
Op / wel op / dat eik zich spoe'	29
O Zalig hy / wiens binnenst	119
S	
S Tozt uyt mijn geest / mijn	104
T	
T Geruchte heeft'et ons doen	44
't Lot neem / hoe 't wil / zijn rol	34
Tot God mijn stem / mijn be'e	142
Tot u mijn stemme dag en nacht /	88
Tot u / wiens stoel des Heme's	123
Trouw hart verlaat maakt	120
T'wijl de zinnen zijn ontsteken /	38
'T zy hoe de wer'id / op my	62
'T zy wat de mensch om handen	127
U	
U Heere heb ik uytverkooren /	31
u / O God / u loven my.	75
Uyt ober volle zielen kracht	9
V	
V Ergeefs bestoot de ramp my mer	23
Dolken / ober al /	47
W	
W Harom / o God / zijt gy ban	74
Waar toe verbaft het	14
Wat mag het zijn / dat 't	2
Wat is de mensch een ding	3
Wat is uw' huys / heyz-scharen	84
Wat zijt gy / grootert / zoo	52
Wel hem / dien God / uyt volheyd	32
Wel op / lof rijke keel en tongen.	149
Wie stijgt zoo hoog in heyl en eer /	15
Wie zich in alles wat hy heeft /	91
Y	
Y At u rex hulp. en laatz' / o	70
Z	
Z Egen-rijk geslacht /	81
Zingt / alle wereld zingt / den	96
Zy die / om vooz 't Gemeen	82

Tafel van de Psalmen die men zingt
op eenerley wyze.

Pſalm	5.		64.
Pſalm	14.		53.
Pſalm	17.		63. 70.
Pſalm	18.		144.
Pſalm	24.		62. 95. III.
Pſalm	28.		109.
Pſalm	30.		76. 139.
Pſalm	31.		71.
Pſalm	33.		67.
Den Pſalm	36.	ende	68.
Pſalm	46.		82.
Pſalm	51.		69.
Pſalm	60.		108.
Pſalm	65.		72.
Pſalm	66.		98. 118.
Pſalm	74.		116.
Pſalm	77.		86.
Pſalm	78.		90.
Pſalm	100.		131. 142.
Pſalm	117.		127.

AMSTERDAM